

กระทรวงศึกษาธิการ
สำนักงานเลขาธิการ
กระทรวงศึกษาธิการ
กรุงเทพฯ

70

องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม แห่ง
สหประชาชาติ
และสถานศึกษาระหว่างประเทศ

การประชุมระหว่างประเทศ ว่าด้วยการศึกษาประชาชน

รวบรวม

ชนิดเด่นชณะ

ฉบับที่ ๑-๔๑

๑๙๓๔ - ๑๙๕๕

Unesco
Avenue Kléber 19,
Paris
177072865

International
Bureau of Education
Geneva

1955 11.18.55

รายชื่อประเทศที่เข้าร่วมในการประชุมระหว่างประเทศ

ว่าด้วยการศึกษาประชาชน

๑๙๓๔ — ๑๙๕๑

กรีซ	ไทย	โปรตุเกส
กัวเตมาลา	นิวซีแลนด์	ฝรั่งเศส
คานาดา	นิการากัว	พม่า
คิวบา	เนเธอร์แลนด์	ฟินแลนด์
โคลอมเบีย	นอร์เวย์	เม็กซิโก
คอซตาริกา	โบลิเวีย	มอริสเชียส
จีน	บราซิล	ยูโกสลาเวีย
ชิลี	บุรุนดี	เยอรมนี
เชโกสโลวาเกีย	เบลเยียม	ลิทัวเนีย
ชิลอน	ปากีสถาน	เดนมาร์ก
ชิลวาตอร์	ปานามา	สวิตเซอร์แลนด์
ญูเนี่ยน	ปารากวัย	ลักเซมเบิร์ก
เดนมาร์ก	เปรู	รומานี
ตุรกี	โปแลนด์	เวเนซุเอลา

สวีเรีย

สเปนญ

สวีเดน

สวีตส์

สาธารณรัฐโดมินิกัน

สหภาพอาฟริกาใต้

สหราชอาณาจักร (อังกฤษ

เวลส์และสกอตแลนด์)

สหรัฐอเมริกา

อาร์เจนตินา

อาฟกานิสถาน

อิหร่าน

อิรัก

อิสราเอล

อิตาลี

อินเดีย

อียิปต์

อูรุกวัย

เอกวาดอร์

เอสโทเนีย

ไอซ์แลนด์

ไอร์แลนด์

อัลบานเนีย

ออสเตรเลีย

ออสเตรเลีย

ไซปรัส

ชอนดัวร์ส

อังกฤษ

คำแถลง

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ส่งผู้แทน ไปร่วมประชุม ในการประชุม ระหว่าง ประเทศว่าด้วยการศึกษาประชาชน (International Conferenans on Public Education) เสมอมา การประชุมนี้จัดขึ้นโดยสถานศึกษาระหว่าง ประเทศ (International Bureau of Education) ซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่ กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ การประชุมดังกล่าวได้เริ่มมีขึ้นเป็น ครั้งแรก เมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๔ ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๔๗ องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติจึงได้เข้าร่วมมือด้วย

ในการประชุมแต่ละครั้ง ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ การศึกษาและพิจารณาถึงปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษา หลังจากที่ได้ พิจารณากันแล้ว ก็ประชุมได้เขียนข้อเสนอแนะ (Recommendations) ว่าด้วยปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะ ส่งให้กระทรวงศึกษาธิการประเทศต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางช่วยให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้ดีขึ้น ในการ ประชุมครั้งหนึ่ง ๆ อาจจะมีข้อเสนอแนะมากกว่าหนึ่งหัวข้อ สุกแล้วแต่ ปัญหาที่นำขึ้นมาพิจารณาในที่ประชุมจะมีมากขึ้นน้อยแตกต่างกันไป

กระทรวงศึกษาธิการ เห็นว่า ข้อเสนอแนะเหล่านี้เป็นประโยชน์แก่ ผู้สนใจในปัญหาต่าง ๆ ทางการศึกษา มาก จึงได้จัดรวบรวมข้อเสนอแนะเท่า ที่มาแต่คน จนถึงปี ค.ศ. ๑๙๕๕ แปลเป็นภาษาไทยและพิมพ์เป็นเล่ม
 17/07/2565
 ทงน โดย ใ้รับ ความร่วมมือใน การแปล เป็นอย่างดี จาก กรม วิสามัญ ศึกษา

การรวบรวมข้อเสนอแนะพจนานุกรมภาษาไทย
โดยจัดทำมาครงหนังสือ

พ.ศ. ๒๕๓๕ คือได้พิมพ์ข้อเสนอแนะที่ไดมาจาก การประชุมครั้งเดียว

พ.ศ. ๑๙๓๔ - ๑๙๕๑ การพิมพ์ครั้งที่สองเป็นการรวบรวมเพิ่มเติม

จนถึง พ.ศ. ๑๙๕๕

อนึ่ง ได้เรียงลำดับข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตามหัวข้อ ในต้นฉบับภาษาอังกฤษไว้ก่อนแล้ว

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ
ว่าด้วยการศึกษา ฯ สหประชาชาติ

กระทรวงศึกษาธิการ

๑ มีนาคม ๒๕๓๕

การประชุมระหว่างประเทศ

ว่าด้วยการศึกษาประชาชน

ประมวลข้อเสนอแนะ

ค. ศ. ๑๙๓๔ — ๑๙๕๕

ข้อเสนอนำแบบที่ ๑

เรื่อง

การศึกษาภาคบังคับและการขยายอายุที่จะพ้นการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้น

ที่ประชุม

๑. ทั้งข้อสังเกตไว้อย่างกว้างขวาง การศึกษาภาคบังคับ และเรื่อง การขยายอายุที่จะพ้นการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้นนั้น ย่อมมีวิธีการปฏิบัติแตกต่างกันได้มากในบรรดาประเทศต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในขณะที่ยังไม่มีข้อกำหนดใหม่ข้อแนะนำ เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในเรื่องดังกล่าว แต่เพียงอย่างเดียว หรือให้เขียนแบบอย่างเกี่ยวกับทั้งหมด

๒. สันนิษฐานว่าในบรรดาประเทศที่มีจำนวนโรงเรียนยังไม่พอเพียงแก่จำนวนพลเมืองที่อยู่ในวัยการศึกษา ปัญหาเฉพาะหน้าซึ่งจะต้องจัดการอย่างรีบด่วนนั้น มีข้อเสนอแนะขยายอายุที่จะพ้นการศึกษาให้สูงขึ้น แต่ควรจะสนับสนุนในเรื่องที่ควรจัดให้เด็กทุกคน ได้เข้า โรงเรียน และ มีเวลา

เรียนสม่ำเสมอ กับได้กำหนดจำนวนน้อยอย่างน้อยไว้ที่จะเล่าเรียน
เท่าที่จะอ่านวยให้ได้

๓. ในขณะที่ยอมรับ แลว่า จำนวน ข ของ การ ศึกษา ภาค บังคับ นั้นอาจ
ผิดแผกกันได้ในประเทศต่าง ๆ แต่เห็นเป็นการสมควรที่กำหนด
จำนวน ข ในทุกกรณีควรจะต้องไม่น้อยกว่า ๗ ข ที่ประชุมยังรับทราบ
ว่าหลายประเทศที่กำหนดจำนวน ข ของการ ศึกษา ภาค บังคับ เกินกว่า
เกณฑ์นั้นแล้ว

๔. เชื่อว่าการกำหนดอายุขั้นต่ำของการศึกษาภาคบังคับนั้น ไม่ควรให้ต่ำ
กว่าวัยที่เด็กจะได้รับการศึกษาอบรมมี พุทธิศึกษา วิชาศึกษา
และพลศึกษา ในระดับที่เพียงพอแก่การครองตน

๕. ขอฝากความสนใจต่อรัฐบาลต่าง ๆ ในข้อเท็จจริง กล่าวคือ การ
บัญญัติและการใช้กฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับว่า การบัญญัติ
และการใช้ กฎหมาย จะต้อง คุ้ม ภัย การ สนับสนุน จาก โรงเรียน โดยที่
โรงเรียนจะปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวนี้ได้ สมบูรณ์ และ โดยทั่ว ถึงได้
อย่างค้ำค้ำ

๖. พิจารณาว่าในหลักการและเท่าที่ปฏิบัติอยู่ในประเทศต่าง ๆ ส่วนมาก
การที่จะขยายอายุที่ระพนการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้น เพียงแต่สูง
กว่าอายุ ๑๔ ขปีบรรดณนั้น เช่นการให้ประโยชน์อย่างไม่มีมูลค่า
ในเมื่อมีการผ่อนผันบ้างในบางกรณีเพื่อให้มีการหยุดเรียนเป็น คราว ๆ
ทนเพื่อเป็นประโยชน์ให้เด็กได้ มี โอกาส ช่วย เหลือ ผู้ปกครอง ในยาม
จำเป็นเกี่ยวกับมีการประคองอาชีพทางอุตสาหกรรม เป็นต้น

๗. รัฐบาลเห็นว่าควรที่จะพิจารณาปัญหา เกษตร กิจ การ เข้าย ชาบที่ จะ พน
การศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้น จำต้องพิจารณาถึงความสัมพันธ์
ระหว่างอายุคงกล่าวกับอายุวัยที่จะใช้แรงงานของเด็ก ให้เห็น ประโยชน์
ในการอาชีพ

๘. หวังว่าในการบริหารการศึกษาของประเทศ นำจะมีการร่วมมืออย่าง
ใกล้ชิดระหว่างกรมการศึกษา และกรมการกรมกร อนึ่งในการ
ศึกษาคนควาเกชวกับปัญหาการศึกษาระหว่างประเทศ การศึกษา
คนควาเรองอายุวัยของเด็กที่จะใช้แรงงาน เป็น ประโยชน์ ในการ อาชีพ
ควรจะศึกษาคนควา รวมไปถึง เรื่อง การท นกเรียน ในวัยการศึกษาภาค
บังคับมีเวลาเรียนในโรงเรียนมากนักขอเพียงใดด้วย

๙. แสดงความปรารถนาว่าเป็นการสมควรที่จะให้การศึกษาภาคผนวก
(Continued Education) ต่อจากการศึกษาภาคบังคับซึ่งจัดอยู่ใน
โรงเรียนจริง ๆ การศึกษาภาคผนวกนี้ควรจัดให้มีลักษณะเสมือนการ
ศึกษาภาคบังคับด้วย

ก็ปรารถนาว่าวิธีการ ที่จะจัด การ ศึกษา ภาคผนวกนี้จะจัดแยกการ
สอนในโรงเรียนตามปกติ หรือจัดเป็นหลักสูตรผนวก ก็ควรมีการ
สอนความรู้ทั่วไปเป็นสาระสำคัญด้วย ในการสอนความรู้ทั่วไปควร
ให้สอนถึงสิ่งที่น่าสนใจ และให้มเนื้อเรื่องที่ได้จากท้องถิ่นที่อยซึ่ง
อาจจะมสภาพเป็นท้องถิ่นชนบท ท้องถิ่นอุตสาหกรรม หรือท้องถิ่น
พาณิชยกรรม ฯลฯ ถ้าเป็นการศึกษาของนักเรียนหญิงควร เป็นเรื่อง
การฝึกการทำงานแม่บ้าน โดยนัยคงกล่าวแล้วที่จะให้เด็กได้รบการ

ฝึกในทางปฏิบัติมาก ๆ นี้ จะเห็นการบูชายันและสิ่งเสริมวิชาสุขภาพ
อภิปาของนักเรียนนั้น ๆ

ทั้งปรารถนาด้วยว่าเป็นหลักการสำคัญยิ่ง ที่ต้อง ไม่ ละเลย การฝึก
การพลศึกษาและการอบรมทางวิชาศึกษา

๑๐. เชื่อว่าถ้าจะมีวิชาการที่จะขยายการศึกษารวมแล้ว เป็นการ
สมควรที่จะต้องพิจารณาถึงความจำเป็นที่จะต้องให้มีการประสานกิจการ
ของโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ที่มีอยู่ และจำเป็นที่จะต้องมั่นใจได้ว่า
หลักสูตรของ โรงเรียน ที่มี อยู่จะ ทั่ว ครอบคลุม และสืบ เองกันได้กับ หลักสูตร
ของชั้นที่จะขยายต่อไป

๑๑. ขอฝากความสนใจเจ้าหน้าที่ฝ่ายโรงเรียนให้ ระวัง ความ จำ เน้น ในการที่
ระกักแปลง การศึกษา ภาคผนวกนี้ ให้ เป็น ไป ตามหลักจิตวิทยา ในกรณี
ที่เกี่ยวข้องกับช่วยของนักเรียนโดยเฉพาะ

๑๒. ขอเน้นข้อเท็จจริง ว่าโดย เหตุ ผล ที่หลัก สูตร และ วิธ สอน ที่ใช้ ในการ
ศึกษาภาคผนวกนี้มลักษณะเฉพาะเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นจึงมีความ
จำเป็น ที่ควร จัด ให้ มีการ อบรมครู เพื่อ ให้ เขา ใจ การ ใช้ วิธ การ สอน
ดังกล่าว ก็สมควร ให้มีการเลือกใช้ครูที่ ได้เคย เห็น ความ ใจ ใจ ของเขา
ที่แล้ว ๆ มาว่ามีความสามารถเป็นพิเศษเหมาะสำหรับ งานประเภทนี้

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๒๐

เรื่อง

การเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ที่ประชุม

ได้พิจารณาถึงกรณีแวดล้อมของปัญหา ดังนี้

ในขณะที่ยังทราบว่า ความแตกต่าง ของ สภาพแวดล้อม ชุมชน มีงักย ให้
ประเทศต่าง ๆ วัตถุประสงค์การศึกษาชนตามแบบที่แตกต่างกันไปได้

เชื่อว่าในบรรดานักเรียนที่เขาเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มี
นักเรียนจำนวนไม่น้อยที่ไม่มีความสามารถที่จะได้รับ ประโยชน์ จาก หลักสูตร
ปกติของชั้นมัธยมศึกษาได้ตามที่ควรจะได้

ในทาง ครองกันข้าม ที่ประชุม เชื่อว่าการ ทม นักเรียน สิ้นโรงเรียนใน
สถานศึกษาชั้นสูงประการหนึ่ง และการทมคนว่างงานเพิ่มขึ้นในชนคนทม
วมขญญอุกประการหนึ่ง ทั้งสองประการนี้จะเป็มูลเหตุทำให้เกิดความ
ระส่ำระสายอันเป็นภัยต่อหมู่วิหหนุ่มสาว

เขาใจว่าขญญาเรื่อง นักเรียน สิ้น โรงเรียน ใน สถาน ศึกษา ชั้นสูง นนม
มูลเหตุได้หลายประการ แต่มีมูลเหตุที่ขไปนรวมขญด้วย คือความปรารถนา
จะไ้รับขวมฉรรวมและคววม มาครทหมาย ที่จะ ขคมน ที่จะ ไ้รับ ประโยชน์ จาก
การอบรมทางวิชศึกษาและการครองช วิททเหมาะสม ในทางจขขญ

เห็นว่าเป็นการสำคัญสำหรับชีวิตทางสังคมของชาติ และในเวลา
 เกียวกันเพื่อประโยชน์ของบุคคลอีกด้วย ที่จะต้องเตรียมร่วมไปกับ elites
 ทางฝ่ายอาชีพ ในทางการค้า, อุตสาหกรรม, กสิกรรม ฯลฯ ซึ่งเช่น
 แบบอย่าง การดำเนินงาน ทางเศรษฐกิจและ ในเวลาเดียวกัน ย่อมต้องประกอบ
 ด้วยวัฒนธรรมที่แท้จริงอีกด้วย

(That it is important for the social life of nations, as well as in the interest of individuals, to prepare-along with an élite belonging to the liberal vocations—commercial, industrial, agricultural élites, etc., corresponding to the different types of economic activity, yet possessing at the same time a truly general culture.)

๑. ถือว่าเป็นความจำเป็นเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงให้มากที่สุดตามที่ จะทำได้
 เพื่อให้เกิดเป็นความผิดพลาด และผล ที่จะทำให้ เกิดความ ทุ้อถอย
 ในเรื่องการแนะลู่หน้กเรียน จึงควรจัดให้มีการแนะลู่อาชีพใน
 าระยะ สุกท้าย ของการ ศึกษาภาค บังคยใน โรงเรียน ประถมศึกษา
 คำแนะนำที่ระโ้ให้แก่นักเรียนนั้น จะโ้ให้ต่อภายหลังท้หมดการ
 ร่วมงานปรักษาถันระหว่างครู นายแพทย์และเจ้าหน้าท้ประจำ
 สานักงานให้คำปรักษาการแนะแนวอาชีพ แต่อย่างไรก็ตาม
 คำคตสันเศคชวาทสุคท้ายคองเป็นของผูปกครอง
๒. เชื่อว่าเป็นการสมควรที่จะจัดให้มีการประสานกันอย่างถักว้เท่าท้
 เป็นอยู่ระหว่างหลกสุคร โรงเรียนประถมศีกษา และ หลก สุคร ของ
 บรรคกัโรงเรียนมัธยมศีกษาต่าง ๆ เพื่อ ให้ เป็น ที่ มั่นใจ ได้ว้
 นักเรียน เมอ เรียน จบ โรงเรียน ประ เลก หนึ่ง จะ เข้า เรียน ต่อ ใน

โรงเรียนเอกประเภทหนึ่งใด ทั้งนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นแรก ๆ ของการเรียน

๓. ปรารถนาที่จะกล่าวถึงความสำคัญของโรงเรียนประเภทที่เรียกกันในบางประเทศว่า "โรงเรียนมัธยมกลาง" (middle schools) ซึ่งเรียกกันว่าโรงเรียนประถมศึกษาชั้นสูง (senior elementary schools)บ้าง เรียกกันว่าโรงเรียนแนะแนวเตรียมการอาชีพ (schools of pre-vocational guidance) บ้าง และเรียกชื่ออื่น ๆ อีกบ้าง โรงเรียนเหล่านี้แม้จะไม่มัวลุดประสงค์ที่จะเป็นการเตรียมสำหรับการเรียนในชั้นมหาวิทยาลัย ก็ยังสามารถให้ผลอบรมแก่นักเรียนในทางวัฒนธรรมอย่างพอเพียง และให้ผลทางการฝึกหัดปฏิบัติการ เพื่อเป็นการเตรียมการโดยตรงสำหรับให้นักเรียนเหล่านั้นเข้าทำงานอาชีพได้ในทันที หรือเข้าเรียนต่อในโรงเรียนอาชีพชั้นสูงบ้างโรงเรียน

๔. เชื่อว่าแผนการ สัม ควร ที่ ระ ทัด การ ปร ับ ยั ง วั ด การ ที่ ใ ช้ ใน การ คัด เลอ ก น ก เร ย น เ ข า เร ย น ใน โร ง เร ย น ตาม ที่ ร ะ ทัด กั น ว่า มั ธ ย ม ศึ ก ข า ใน การ คัด เลอ ก น ข อ ท ระ ค อ ง พ จ ร ณา ค อ

(ก) เอกสารสำคัญ แสดง หลัก ฐาน เมื่ อ นั ก เร ย น อ อ ก จาก โร ง เร ย น ปร ะ ธ ม ศึ ก ข า แ ล ร าย ง าน ส ่ว น ค วั น ก เร ย น ช ึ่ง คร ุ โร ง เร ย น ปร ะ ธ ม ศึ ก ข า เ ล ็น ผ ู อ อ ก ไ ห้

17/07/256 (ข) การสอบพระคองจรคทาตามระเบียบขววิชาศาสตร์ การ ส ้อ ย นั เ ม ็ พ ็ ย ัง แ ต ่ ม ู ง ห ม า ย ส ้อ ย ส ่ว น ค ว ม ร ู ท ไ ค ร ะ บ แ ล ้ว

มุ่งหมายสอยส่วนถึงความสามารถของนักเรียนที่จะเรียน ต่อ ไป ได้
อีกเพียงไรด้วย

๕. ทงข้อสังเกตไว้ด้วยความสนใจว่า ในหลายประเทศคณะกรรมการ
การท ขริหารเรื่อง การแนะลั แนวอาชีพและ การคัดเลือก นักเรียน
คณะกรรมการประกอบด้วยตัวแทนขององค์การศรัษา หรือตัวแทน
ของพ่อแม่นักเรียนบ้าง และ ในบางกรณีประกอบด้วยตัวแทนของ
บุคคลทั้งสองประเภทร่วมกัน

๖. ขอฝากความสนใจแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายโรงเรียนในข้อเท็จจริงว่า การ
คัดเลือกนักเรียนทุก กรณี ไป นั้น ย่อม หมาย ความ ว่า เป็นการ
จำกัดในทางบังคับ นักเรียนทุก ๆ คนที่ถูกทางโรงเรียนปฏิเสธ
ไม่ยอมให้เขาเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยตรง ควรได้รับ
คำแนะนำทางให้เขาเรียนต่อในโรงเรียนประเภทอื่น หรือไปเข้า
รับการฝึกฝนปฏิบัตวอาชีพที่เหมาะสมแก่สภาพ

๗. ทง ๆ ทัมขณูหาทพพนอย้อย่างมาก ในเรื่อง การ ให้ เรียน โดยไม่
เก็บเงินค่าเล่าเรียน และ สภาพการ ดัง ท เป็น อย อย่าง สดข ใน
ประเทศต่าง ๆ เชื่อว่าการเก็บเงินค่าเล่าเรียนไม่ควรเป็นกรณี
เพิกนการเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษา

๘. ฉะนั้นจึงถือความสำคัญยิ่งในการให้ทุนเล่าเรียน ทุนเล่าเรียนนั้น
จะต้องให้มากพอจริง ๆ สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษา ถ้า
ฐานะการเงินของฝ่ายปกครองบังคับด้วย ก็อาจ มีความ จำเป็น จะต้อง
จ่ายค่าทดแทนเป็นการชด ใช้รายไดทเป็นของเด็ก

ขอเสนอแนบบท ๓

เรื่อง

เศรษฐกิจในด้านการศึกษาประชาชน

ที่ประชุม

รู้สึกแน่ใจว่าน่าจะเป็นภัยในการที่จะอบรมผู้ที่จะเป็นพลเมืองในรุ่นอนาคต
อย่างไม่พอเพียงในทางพลศึกษา พหุศึกษา และวิชาชีพศึกษา เพราะจะทำให้
บุคคลเหล่านั้นไม่สามารถที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาอันใหญ่หลวง ซึ่งเกิดจากการ
ผันแปรไปของโลก

๑. ขอฝากความไม่พอใจต่อบรรดารัฐบาลถึงผลเสียอย่างมากซึ่งอาจเกิด
ขึ้นได้ด้วยการประหยัดในด้านการศึกษาและขอแนะว่า ควรให้
มีความพยายามที่จะประหยัดทางเศรษฐกิจในทำนองอื่น ๆ ซึ่งไม่
เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับความก้าวหน้าทางวัตถุและทางจิตใจ
๒. รัฐบาลควมีความพอใจว่ามติทำนองนี้ได้รับการรับรองแล้วโดย Executive
Committee of the International Bureau of Education โดย
สมาคมและที่ประชุมการศึกษาาระหว่างชาติหลายแห่ง และทั้ง
โดย International Committee on Intellectual Co-operation
and the Assembly for the League of Nations

๓. ทั้งข้อสังเกตไว้ด้วยความเสียใจว่า ข่าง ประเทศ ไค่จ๊ก ชย ชง คย
โดยเหตุการณแวกลอม เกยวกับ วิกฤตการ ทาง เศรษฐ กิจที่ระต้อง
นำวิธีการกลยภาพมาใช้ ซึ่งมักทำให้เกิดผลรบชเสยหายใน
ค่านการศีกษา ที่ประชม รังขอฝวกต่อรัฐบาลทงหลายให้สนใจ
เพื่อพิจารณาข้อค้อไปน

ก) การลดทอนที่เข่นอนครายทสค คือการททำโดยวิธีการ
enbloc โดยไม่คำนงถึงประโยชน์หรือสมรรถภาพของสถายันที่
ถูกกระทบกระเทือน

ข) นำระเข่นการเหมาะสมกว่า ถ้าสิ่งทีระจำกตั้ง ในทาง
การศีกษานนไคเข่นภาระ หนา ท ของ ผู้ ท รย ผค ซอย ใน เรอง การ
ศีกษาพิจารณา ตกวาทีระให้เขาหนาทผรย ผค ซอย โดย เฉพาะ
ในขประมาณของแผ่นดินเข่นผคทลงไป

ค) การลด ทอน เงินเคอน ของคร ลงนั จะก่อเกิด อุปสรรค
อย่างมากแก่การจึกหาครัผชงระต้องเข่น elite เนื่องจากว่า
อนาคคของชาติย่อมอยู่ในอารักขาของขรรทาคกรเหล่านี้

ง) ไม่ควรจะมีการลดทอนประการใด ๆ อันอาจทำให้ เกิด
การเสยหายแก่สุขภาพและศีลธรรมของเด็ก กล่าวคือ อาคารเรียน
ที่ถูกสขสลักษณะ โรงอาหาร สนามเล่น ค่ายที่พักผ่อนในวันหยุด
หน่วยสังคมท่าง ๆ เหล่านี้ ย่อมทำให้โรงเรียนในยัรชุนันปรยควิ
ใหม่ให้คชน และมีความจำเป็นทีระต้องม้อย่างข้ง โดยเฉพาะใน
ระบะทเศรษฐกิจทกค้ำ

จ) ภารลดทอนใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการศึกษาของโรงเรียน ที่อาจกระทบกระเทือนถึงผลผลิตจากการศึกษานี้ ควรระงับเสีย

ข) จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนไม่ควรจะเพิ่มขึ้น จนถึงขีดที่ทำให้ประสิทธิภาพของการสอนเสียไป หรือถึงขีดที่จะทำให้สุขภาพของเด็กนักเรียนเสื่อมเสียได้

ค) การตรวจตราโรงเรียน ซึ่งมีส่วนในการ รักษา มาตรฐาน และสมรรถภาพของระบบการศึกษาของแต่ละประเทศนั้น ต้องทำรังไว้ให้อยู่ในระดัประสิทธิภาพที่สูง.

ข้อเสนอนโยบายที่ ๔

เรื่อง

การฝึกหัดครูโรงเรียนประถมศึกษา

๑. ที่ประชุม

คำนึงถึงว่า ภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน และความคลาดเคลื่อนทางวิชาการ ได้ทำให้งานของครูโรงเรียนประถมศึกษาลำบากและซับซ้อนยิ่งขึ้น

ว่า ในกิจการของการศึกษา บุคคลลักษณะของครูตนเองซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะก่อความสำเร็จขึ้นได้ และโดยเหตุนี้ปัญหาเรื่องการพัฒนาอาชีพของผุ้ที่จะเป็นครูในอนาคตเกิดความสำคัญยิ่ง

ฉะนั้น ในทางการผลิตครูมีความจำเป็นที่จะต้องพิจารณาให้ครบถ้วน นอกจากความรู้ทั่วไปและความรู้วิชาครูเท่านั้น ยังจะต้องให้เกิดคุณค่าทางศีลธรรมจริยธรรมโดยเฉพาะอีกด้วย

มีความยินดีที่ทราบว่าในเกือบทุกประเทศ ปัญหาเรื่องการเตรียมครูในโรงเรียนประถมศึกษานี้ได้ครองอันดับเยี่ยมยอดที่สุดในความกึกก้องของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโรงเรียน

๒. ในเมื่อระบอบอยู่ในความนึกคิดเสมอว่า ความแตกต่างของการผลิตครูที่ใช้อยู่ในประเทศต่าง ๆ ย่อมเป็นไปตามภาวะทางประวัติศาสตร์ ทางภูมิศาสตร์ ทางเศรษฐกิจและทางสังคม

ที่ประชุมสังเกตุว่า มีแนวทางความคิดเห็นในทางนิยมให้มีการ
ฝึกหัดครู สำหรับ ผู้ที่จะ เป็นครู ใน โรงเรียน ประถมศึกษา ในมหาวิทยาลัย
หรือ ในคณะสถาปนาการครู ของ มหาวิทยาลัย หรือ ใน วิทยาลัย ฝึกหัดครู
หลังจากที่ผู้นั้น ได้เรียน สำรวิชาสามัญ ในชั้นมัธยมศึกษาแล้ว

๓. ที่ประชุมขอเสนอความปรารถนา

ว่า ชายของฝักเจ้ามาในอาชีพครู และโดยเป็นผลอันเนื่องจากเหตุ
ข้างต้น ชายของฝักเจ้าเรียนในสถานฝึกหัดครู ควรจะเปลี่ยนไปทางว่า
ครูหนุ่มซึ่งก่อนที่จะรับหน้าที่ ควรจะบรรลุนิติภาวะบริบูรณ์ในทางจรรยาและ
ทางวุฒิปัญญาอย่างพอเพียงและมีความสำคัญอย่างลึกซึ้งใน ความสำคัญ
ของงานของเขาและความรับผิดชอบของเขาด้วย

ว่า การคัดเลือก ผู้สมัครเข้ารับเลือก ไม่ควรยึดถือแต่เพียงความรู
ที่ใด แต่คว่าความเหมาะสมทางศีลธรรมจรรยา ทางวุฒิปัญญา และ
ทางพละทานมีนนั้นควรใช้เป็นหลักการพิจารณาโดยอุกฤษฎ์

ว่า การศึกษาของ ผู้ที่จะเป็นครู โรงเรียนประถมศึกษาควรจะให้ หรือ
ว่าอย่างน้อยที่สุดแล้วเรียนควรจะมี ให้แก่ผู้สมัคร ผู้ที่ เหมาะสมซึ่งยากจนที่
เขารับเลือก

๔. ที่ประชุม

เห็นว่า การฝึกในทางที่เรียกกันว่าทางอาชีพและทางวิชาครู ควร
ให้เป็นการเพิ่มเติมจากวิชาคุณธรรมทั่วไปทุก

17/07/2565

ถ้าเช่นนั้น ระยะเวลาของการเรียนควรจะเป็นกำหนดว่า โดยไม่
ต้องทำงานจนเกินตัวแล้ว ก็เป็นที่พอใจได้ว่าผู้เรียนจะได้วัฒนธรรมทั่วไป
และมีการฝึกทางอาชีพอย่างพอเพียง

ว่า ถึงกระนั้น เช่นการเข้าไปได้ที่จะให้วัฒนธรรมทั่วไปแก่นักเรียน
และได้แก่เพียงการฝึกทางอาชีพเท่านั้น ให้เป็นภาระของสถานฝึกหัดครู
(Universities, Faculties of Education, University Institutes of
Education, Academies or Teachers' Colleges, Training College or
Normal Schools) ทั้งนี้ยังไม่สามารถ
ที่จะจัดหาวัฒนธรรมทั่วไปและการฝึกหัดครูได้ ภายในโรงเรียน
เดียวกัน

๕. ที่ประชุม

เชื่อว่า เมื่อกำหนดการฝึกทางอาชีพของผู้ที่จะเป็นครูในโรงเรียน
ประถมศึกษาในอนาคตก หลักสูตรและตารางสอนควรรวมอยู่ด้วย ไม่
แต่เพียง ใน การ เรียน ทาง ทฤษฎี แต่ การ ศึกษา และ วิชา การ ที่ เป็น
วิทยาศาสตร์แขนงย่อยซึ่งเป็นส่วนประกอบอยู่เท่านั้น ควรมีการฝึก
ภาคปฏิบัติอย่างจริงจังด้วย

ว่า ควรให้มีวินัยทางเศรษฐกิจและทางประชาชาติคติ ซึ่งในภายหน้า
ครูโรงเรียนประถมศึกษาจำเป็นต้องปลูกฝังศิษย์ที่ได้มอบ ความ คุ้ม ครอง
ไว้ในอารักขาของเขา จะเป็นการแทรกในโรงเรียนหรือในองค์การ

แห่งการศึกษานโรงเรียนกัโตะ และเพื่อเป็นการเพิ่มเติม ควรให้มีการ
อบรมทางกายซึ่งเป็นเรื่องสำคัญในทางฝึกปฏิบัติลักษณะ

หวังว่า การฝึกทางอาชีพ (ทางวิชาครู ทางสังคมและทาง
ภาคปฏิบัติ) ของผู้ที่จะเป็นครูในอนาคตในโรงเรียนประถมศึกษา ควร
จะไตร่ตรองโดยหลักที่เน้นความคิดทบทวนหาที่สุดในการศึกษา และ
มีทางอยู่ข้างไว้สำหรับการวิจัยรายบุคคล การฝึกทางอาชีพควร
มีลักษณะในทำนองจะเป็นที่สนใจได้ว่าโดยเฉพาะในท้องถิ่นชนบท มีการ
เกี่ยวพันใกล้ชิดระหว่างครูในอนาคตและประชากรซึ่งจะเป็นผู้รับการสอน

ว่า ความสำคัญเช่นพิเศษนี้ ควรจะได้พิจารณาให้ถึงโรงเรียน
ตัวอย่างที่ใดมา และว่าโรงเรียนเหล่านั้นจะมีทั้งโรงเรียนในชนบทและ
โรงเรียนในเมือง

๖. ทักษะ

เชื่อว่า การฝึกหัดครูในเมืองและครูในชนบท ในเมื่อถือว่าเช่น
ความจำเป็นที่จะต้องแตกจำแนกออกจากกันนั้น ควรจะอยู่ในระดับ
เดียวกันและมีฐานะอย่างเดียวกัน

ซึ่งให้เห็นว่า ยิ่งกว่านั้น ในหลายประเทศผู้ที่จะเป็นครูในอนาคตใน
โรงเรียนประถมศึกษา มีความเชี่ยวชาญเช่นพิเศษในเรื่องวินัยโดย
เฉพาะบางอย่าง เพิ่มเติมเข้ากับการฝึกทางหน้าที่ทั่วไปของเขา
ซึ่งในภายหน้าอย่างน้อยที่สุดก็จะสอนใช้แก่ศิษย์อาวุโสของโรงเรียน
ประถมศึกษา

๗. ทพระสม

เชื่อว่า คุรุ หนุ่ม ๆ ไม่ควรจะได้ราชการแต่งตั้ง ในตำแหน่ง ประจำ
จนกว่าเขาจะได้ผ่านระยะเวลาทดลองปฏิบัติงานที่นานพอ เพียง ได้สัมบูรณ์
ระยะเวลาทดลองปฏิบัติงานนี้ ต้องจกชนอย่างมี เหตุผล และ ควบ คุม อย่าง
ถูกต้อง

ขอแสดงความหวังว่า หลักสูตรการอบรมสำหรับครูทำการ
สอนในหน้าที่อยู่เวลานี้ ควรจะให้เขียนเรื่องทั่วไปและกลายเป็นสัปดาห์
การ.

ข้อเสนอนำฉบับที่ ๕

เรื่อง

การฝึกหัดครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ที่ประชุม

พิจารณาว่า ในเกือบทุกประเทศการมัธยมศึกษาในขณะนี้เป็นเรื่องที่จะต้องปรับปรุงเป็นงานใหญ่ และบางที่ถึงกับจัดระบบขึ้นใหม่ทั้งหมด

ว่าเป็นการสำคัญที่จะช่วย โอกาสอัน เพื่อทำการปรับปรุง เตรียมครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในอนาคตให้ดีขึ้นในทางหน้าที่และทางวิชาครูโดยแท้ ๆ พร้อมกันในเวลาเดียวกันกับการฝึกหัดอย่างทั่ว ๆ ไป

๑. โดย เฉพาะ ขอ ฝาก ความ สนใจ แก่ เจ้า หน้าที่ ผู้ รับผิดชอบ ฝ่าย โรงเรียน ให้ เห็น ความ สำคัญ ของ วิทยุ หาน

๒. ที่ ประชุม วิทยุ หมาย ถึง ความ จำเป็น ที่ จะ ต้อง ให้ ความ มั่นคง แก่ ครู โรงเรียน มัธยมศึกษา ในอนาคต ที่จะ ได้รับความ ฝึกหัด อย่าง มี หลัก

การ อบรม ใน แนวทาง วิชา วิทยาศาสตร์ ทรบรชง แล้ว ใน มหาวิทยาลัย หรือ สถานศึกษา ชั้นสูง ฉะนั้น จึง ปรารถนา ให้ ฝึกหัด อย่าง มี หลัก

วิชา วิทยาศาสตร์ จำเป็น ต้อง มี การ ฝึก หัด ใหม่ ความ ขำ นานู เฉพาะ วิชา พหุ ควบ แก่ การ

๓. แต่เชื่อว่า ความเชี่ยวชาญเฉพาะวิชาไม่ควรจะรยเร่งทำก่อน หรือ มีแนวแคบเกินไป และการฝึกหัดควรสำหรับ อนาคตใน โรงเรียน มัธยม ศึกษา ไม่ ควรระจำกั เพียงวิชาที่ระใช้สอนเท่านั้น แต่ควรรวมสิ่งเหล่านี้เข้าด้วยเป็นการเพิ่มเติม คือ

ก. การฝึกอบรมทางศีลธรรมจรยา อย่างมีหลักการใน หน้าที่การ

ข. การศึกษา อย่าง มี หลักการ พอเพียง ใน วิชา ที่ เกี่ยวโยง ถึงกัน

ค. การศึกษาวิชาครุภาคทฤษฎี เพื่อปรารถนาระเน้นความ สำคัญ ของวิชา และ โดย เฉพาะ ควร จะว่า ด้วย จิตวิทยา ของเด็ก วัยรุ่น กัยของมวอทนสมัยสำหรับ ควบคุม เกยวกับ ผลการ สอน วิชา

ง. การฝึกหัดภาคปฏิบัติซึ่งสำคัญขุไม่น้อย ควรจะให้ ใน โรงเรียนฝึกหัดสอนหรือ ในระยะ เวลา ทดลอง ปฏิบัติงานที่จกชน อย่างถูกระยะวิชา

๔. แสดง ความหวังว่า ในการฝึกหัดครูหญิง โรงเรียนมัธยม ในอนาคต จะได้จกอย่างสมบูรณ์ ในส่วนที่ระเทินนักเรียนฝึกหัดครูได้ทำ หน้าที่ของบ้าน และในการเรียนควรให้มีรายการวิชาการเรียน สหศึกษา การเลี้ยงดูเด็ก และการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง เช่นแคยวกับรายการ วิชา ที่มออยู่ใน หลกสูตร โรงเรียน มัธยมศึกษา

- ๕. หวังว่าระยะเวลาเรียนจะนานพอที่จะอำนวยความสะดวกให้เกิดความคล่องปรวนระหว่างความต่องการทใหม่การฝึกหัดทว ๆ ไป และความต่องการทใหม่การฝึกหัดทววิชาครภาคทฤษฎี กบการฝึกหัดภาคปฏิบัติ และหวังว่าระไคจกใหม่การทคสอยอย่างพอเพียง เพื่อกำ จก นก เรยน ท ไมม่ คุณภาพ ตาม อรรถม ซาศิ จะไคเรยน คอ จน กระทบไครบประกาศนียบทรชนสุตทาย
- ๖. เสนอแนะว่าในการค้ำเนินการคั่งก้ง ควระคองฉลทลทการ ไมม่ค้เพียงควมรู่ททางทฤษฎีของครูทระเข้ใหม่ ค้เฉพาะ ลอย่าง ยง จะ คอง คำนง ดง ชุป็นสย และ ควม เหมะสม ทาง อาศัพ ของเข้ทว
- ๗. ขอฝักควมสนใจเข้นพิเศษ แก่เจ้หนาทฝายโรงเรยน ให้เล็ง เห็นควมจ้ำเป็นทระคองอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ครูทอชู่ใน ค้ำแหน่งแล้วในการทระเลอนวทยฐานะควมอาศัพของเข้.

ข้อเสนอนโยบายที่ ๖

เรื่อง

สภาการศึกษา

ที่ประชุม

ตั้งเห็นว่าการอาศัยซึ่งกัน และกันอย่างใกล้ชิด จะมีความสัมพันธ์ มาก
ยิ่งขึ้น ระหว่างการศึกษาและการดำรงชีพอื่นในชีวิตของมนุษย์

พิจารณาเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะ รวบรวมอย่าง กว้างขวาง ที่สุดเท่าที่
จะทำได้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกันเสียและวงรอบต่าง ๆ ของงานฝ่ายการ
ศึกษาประชาชนให้เขาอยู่ด้วยกัน

ในเวลาเดียวกันเชื่อว่า ความแตกต่างของกรณีแวดล้อมของบุคคล
ได้มีการจัดแตกต่างกันในประเทศต่าง ๆ

๑) เน้น ถึง ประโยชน์ ซึ่งอาจเกิดขึ้น จากองค์การ ที่เรียก กันทั่วไปว่า

Higher Council of Public Education

๒) ขกกว่าหน้าที่ ให้คำปรึกษา ของ องค์การ นี้ อาจเป็น ประโยชน์ อัน
ใหญ่ยิ่งแก่ฝ่ายการบริหารโรงเรียนของประเทศต่าง ๆ

๓) เชื่อว่าผลสำเร็จขององค์การนี้ ขึ้นอยู่อย่างมากกับการดำเนิน
งาน ในการที่จะนำความเห็นของฝ่ายการบริหารโรงเรียน ของฝ่ายมติประชาชน

และของฝ่ายผู้ปกครองมาร่วมกันยกยอแทนของฝ่ายอาชีพครู และผู้เชี่ยวชาญ
ชาญในด้านการศึกษา

๔) ตั้งข้อสังเกตไว้ด้วยความสนใจว่า ในหลายประเทศตำแหน่ง
ในสภาสูงนั้นมอบหมายให้แก่สมาชิกของครูประเภทต่าง ๆ

๕) เชื่อว่าในประเทศซึ่งเมืองการฝ่ายบริหาร จำนวนให้ทำได้
การมีสภาการศึกษาส่วนภาค หรือส่วนจังหวัด อาจระบรเวลาให้เกิดผลงาน
ที่สำคัญ

๖) รู้สึกแน่ใจว่า ในกรณี คุณค่าของสภาการศึกษาเหล่านั้น
อยู่อย่างมากกับการจัดทวบุคคลที่จะประกอบขึ้นเป็นคณะ

๗) เห็นความสำคัญเป็นพิเศษของ School Councils หรือ Com-
missions แห่งท้องถิ่น ในเรื่องความเจริญและการคลคลายขยายตัวของ
โรงเรียนในยางประเทศ

๘) เชื่อว่าสภาหรือกรรมการโรงเรียนแห่งท้องถิ่นจะทำประโยชน์และ
หน้าที่ได้เป็นอย่างดี ในด้านการศึกษานอกหลักสูตร และในการสัมพันธ์
ระหว่างโรงเรียนและประชาชน

๙) ขอฝาก ความสนใจคือ เจ้าหน้าฝ่าย บริหาร โรงเรียน ให้สำนึกว่า
ประโยชน์อย่างมากมาย่อมได้มาจากสมาคมผู้ปกครอง ในเมื่อสมาคมเหล่านี้
นั้นได้มีส่วนร่วมมออบุในสภาการศึกษา ทั้งนสมาคมผู้ปกครองเช่นว่า จะได้
รับการบริรองจากทางการหรือไม่ก็แล้วแต่.

ข้อเสนอแนะแบบที่ ๗

เรื่อง

การจัดองค์การโรงเรียนพิเศษ

การประชุมนานาชาติเรื่องการศึกษา

ประชุมที่เมืองเจเนวา ของ The International Bureau of Education เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม นี้เป็นสมัยประชุมครั้งที่ ๕ ได้รับข้อเสนอแนะ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๖ ดังต่อไปนี้

พิจารณาข้อเท็จจริงว่า ในขณะที่ปรากฏว่าจำนวนร้อยละของ คนหนวก คนใบ้ และโดยเฉพาะคนตาบอด ลดลงอย่างแน่นอน ในทางตรงกันข้าม จำนวนคนพิการทางจิต ซึ่งอาจเป็นเพียงสติปัญญาล่าช้า หรือ จิตไม่ปกติ กำลังมีทางที่จะเพิ่มขึ้นเช่นสัดส่วนที่น่าวิตก

และพิจารณาว่า ในเมื่อเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายงานเมืองที่จะช่วยการเพอชงคุ้มครองและการเพิ่มขึ้น (โดยโรคกรรมพันธุ์ โรคพิษสุรา ภาวะชั่วคราวสมัยใหม่) หน้าที่ของนักการศึกษาจะต้องถ้อยเป็นธุระในภาวะ ซึ่งผู้พิการทางกาย ตาบอด หูหนวก และใบ้ และผู้พิการทางจิตทั้งสองประเภทนี้ โดยอาศัยหลักการการศึกษาที่เหมาะสม สามารถดำเนินชีวิตทางบ้านเรือนธุรกิจและทางบ้านสังคม ให้เป็นประโยชน์แก่ตัวเขาเองและแก่สังคมมากขึ้น ภัยให้ไตร่ตรองการยอมรับเหมือนกบเด็กอื่น ๆ ในทางที่จะได้ประโยชน์

ทางศีลธรรมจรรยา ทางประเพณีศิลปะ และทางวัฒนธรรม ซึ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ให้คุณค่าอย่างแท้จริงแก่ชีวิตมนุษย์

พยางค์ว่า จำต้องใช้ความระมัดระวังอย่างสูง ในการที่จะจัดทำพวกนี้ว่าเป็นพวกอภิปรายทางจิต เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงการกระทำที่กระทบหน้าเด็กไปก่อนกาลว่าเป็นเด็กผิดธรรมดา ซึ่งเขาเหล่านั้นอาจจะดำเนินชีวิตอย่างเกือบธรรมดาได้ จะเป็นการทำให้เด็กกังวลกลัวคำตอลงตลอดชีวิตทั้งในความรับผิดชอบเอง และความรับผิดชอบของสังคม

ที่ประชุม

เสนอแนะยังกระทรวงศึกษาธิการในประเทศต่าง ๆ

๑. ว่า บรรดาเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการจัดองค์การโรงเรียนพิเศษ จำต้อง เข้มขัน หรือ โรงเรียน พิเศษ ในที่ใด ที่หนึ่ง ตาม ความจำเป็น ถ้าทำได้ให้เป็นโรงเรียนประจำสำหรับผู้พิการทางร่างกายและพิการทางจิต
สถานศึกษาเหล่านี้ ควรตั้งขึ้น ใน ลักษณะที่จะ ให้เด็กมีการสอนพิเศษได้ไม่เฉพาะแต่เพื่อเด็กในย่านในเมืองเท่านั้น
๒. ว่า การสอนทมิในสถานศึกษาเหล่านี้ แม้ต้องการยกเว้นค่าเล่าเรียน ก็ควรอยู่ในสภาพเดียวกับการสอนในชั้นธรรมดาสำหรับเด็กปกติ
๓. ว่า สำหรับนักเรียนประจำ ทุนเล่าเรียนควรจะให้เพียงพอแก่เด็กของครอบครัวที่ยากจน

๔. ว่า การศึกษาในโรงเรียนเหล่านี้ ควรจะรวมเข้าไว้ไม่เพียงแต่
ก) การอบรมพิเศษซึ่งเด็กเหล่านี้ต้องการ (ตัวอย่าง เช่น
การหัดพูดและการอ่านคำพูดจากการดูรูปฉาย สำหรับคน
หนวก ไข้ การอ่านและเขียนสำหรับคนตาบอด)

ข) การอบรมทั่วไป ซึ่งควรจะให้เท่าเทียมกับที่ให้แก่เด็ก
อื่นมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่ให้มีการฝึกหัดงานอาชีพ
เหมาะอีกด้วย โดยคำนึงถึงสถานะของตลาดแรงงาน

๕. ว่า ควรจะคำนึงอย่างถึงความสามารถที่จะทำได้ของเด็ก โดย
เหตุท้องถิ่น โรงเรียนควรจะมีนักเรียนน้อย และ วิธีการสอนควรจะเน้น
วิธีสอนรายหัว ให้เป็นการปฏิบัติงาน และเช่นวิธีอยู่ธรรมอยู่เสมอ
ถึงที่ใดก็อยู่ในบางประเทศ

๖. ว่า ไม่ควรจะถือว่าเด็กนั้นเป็นเครื่องดองประชาชน แต่เช่น
สมาชิกของสังคมที่สามารถจะรับการอบรมศึกษาได้ โดยเหตุ
ท้องถิ่นในประเทศต่าง ๆ สถานศึกษาซึ่งอุทิศเพื่อเด็กเหล่านี้
ควรจะชนกษัตริย์ทรงพระยศชวยในการศึกษา

๗. ว่า การตรวจโรคตามโรงเรียน ซึ่งเป็นกิจการที่ขงคชใช้ให้
กระทำในทุกหนทุกแห่ง ควรจะดำเนินกิจการเกี่ยวกับสุขภาพ
ทางจิตของเด็กอย่างเดียวกับเกี่ยวกับสุขภาพทางร่างกาย ในการจัด
จำพวกเด็กผิดธรรมดา ควรจะมีการร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่าง
ครู แพทย์ประจำโรงเรียน และถ้าทำได้ก็ให้แพทย์ทางจิต

และนักจิตวิทยาฝ่ายโรงเรียนด้วย และในการคัดเลือกควรระ
กระทำด้วยความระมัดระวังโดยชุกฤษฎ์

๘. ว่า การศึกษา เบื้องต้นใน หลักสูตร พิเศษที่ ต้องการ นั้นถ้า ทำได้
ควรจะให้ครูที่ทำงานในค่านนี้ ได้รับฝึกหัดในโรงเรียนฝึกหัด
ครู หรือใน วิทยาลัยฝึกหัดครู หนึ่ง เวลา ทดลอง ปฏิบัติงาน
ควรระบุดูเหตุไว้สำหรับผู้ที่มีความ ยี่ราวดณา อย่างแรงกล้า ที่จะทำ
การสอนในโรงเรียนพิเศษ และครูควรจะได้รับการส่งเสริมให้
ผ่านระยะเวลาทดลองปฏิบัติงานนี้ โดยได้ รัยทุนเรียน อย่าง พอเพียง
หรือด้วยการให้เงินเดือนเรอข ๗ ไร่

๙. ว่า ควรจะให้เงินเพิ่มเขากบ เงินเดือนแก่ครูที่ลธประภาคนยบตร
รัยรองความสามารถในการสอน เด็กพิการ และ ทำการ สอนใน
โรงเรียนพิเศษได้ดึเป็นทพอใจ.

ข้อเสนอนโยบายที่ ๘

เรื่อง

การจัดองค์การศึกษาในชนบท

การประชุมนานาชาติ เรื่องการศึกษาประชาชน

ประชุมที่เมืองเจเนวา ของ The International Bureau of Education

เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม นั้นเช่นสมัยประชุมครั้งที่ ๕ ใ้กรบข้อเสนอนะ

ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๖ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

พิจารณาว่า ในประเทศหลายประเทศ ชนชนชาวนา เป็นชุมกำลัง
ของพลานามัย และเป็นมูลฐานของศีลธรรม ซึ่งจำเป็นต่องค์ประกอบไว้ให้
สมบูรณ์โดยการสะกดกั้นการหลงใหลของชนหมู่นักจะ ขยพพเข้ามาอยู่ ในเมือง
และปล่อยให้ท้องถิ่นชนบทมีคนอยู่เบาบาง

ภาวะอารยธรรมแผนใหม่ และความ ก้าวหน้าทาง ศิลปะ เฉพาะ ของ การ
กลักรรรมย่อมทำให้มีทางที่จะอำนวยความสะดวก และความสบายให้แก่ ชีวิตใน
ชนบทได้ยิ่งขึ้น

ถึงแม้ว่าการ ขยายตัว ของการศึกษาไม่ก่อผลอะไรที่ร้ายแรงนัก ดังที่

มันจะทำให้เชื่อกันในการชักจูงคนหนุ่ม ๆ ให้ลระออกจากชนบท ในประการ

นี้ โรงเรียนย่อมไม่พ้นข้อตำหนิได้เสมอไป

ในทางตรงข้าม โรงเรียนในชนบท โดยมีท้องทุ่งทำการสอนวิชา
กสิกรรมล้วน ๆ ย่อมจะสามารถและควรจะทำให้เด็กในชนบทเข้าใจชีวิตของ
ชาวชนบทว่า มีความสำคัญและมีความภาคภูมิใจทางสังคม และทางภูมิ
ปัญญา และควรจะให้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์เป็นมูลฐาน ซึ่งในทุก
วันมีความจำเป็นสำหรับงานภาคปฏิบัติและอาชีพทางชนบท

พิจารณาว่า กล่าวโดยทั่วไป ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนในชนบทย่อม
เกิดขึ้นแก่เกือบทุกประเทศในทุกวันนี้ แม้ว่าจะมีแง่แตกต่างกันบ้าง

เสนอแนะยังกระทรวงศึกษาธิการในประเทศต่าง ๆ

๑. ว่า ควรเป็นหลักการที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วว่า การศึกษาให้
แก่เด็กในโรงเรียนชนบท ไม่ควรด้อยกว่าที่ให้แก่เด็กใน
โรงเรียนในเมืองด้วยประการหนึ่งประการใดเลย และควรอนุญาต
ให้เด็กในโรงเรียนชนบทผ่านเข้าในโรงเรียนมัธยมได้
๒. ว่า เพื่อยรรดจกหมายน และเพื่อประกันความเที่ยงธรรมในวง
การศึกษาให้มั่นคงยิ่งขึ้น ควรพยายามแก้ไขภาวะที่ไม่ดีต่าง ๆ
ที่ยังคงเป็นอยู่ในโรงเรียนชนบท ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
๓. ว่า ควรจะต้องให้มีมาตรฐานในการศึกษาเดียวกันในทุก
โรงเรียน ไม่ว่าในเมืองหรือในชนบท โดยปรกคเป็นหน้าที่ของ
ครูที่จะคัดแปลงหลักสูตรให้เหมาะสมกับภาวะของท้องถิ่น และ
โดยเฉพาะทำให้เกิด "จุดสนใจ" จากสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นภูมิ
ลำเนาของเด็ก

๔. ว่า ควร จะ พยายาม ทั่วๆ ไป เหมือนกัน ในการ ที่จะ ศึกษาระเบียง ของกิจการ
ของโรงเรียนชนบท (วันหยุด วันยี่สิบภาคเรียน ตารางสอน
และหลักสูตร) ให้เหมาะสมกับภาวะของชีวิตในท้องถิ่นหรือใน
ภูมิภาค
๕. ว่า เพื่อ ประกัน ใน การที่ จะ ให้ มี จิตใจ ร่วมกัน ให้ สมบูรณ์ ช่าง ชน
ระหว่างโรงเรียนในเมืองและโรงเรียนในชนบท โรงเรียนทั้งสอง
ประเภทควรขึ้นอยู่กับกระทรวงเดียวกัน
๖. ว่า หลักสูตรกลาง ของโรงเรียน ประถมศึกษา ควรจะมี แนวทางที่
แน่นอนขึ้นไปตามภาวะของชีวิตในชนบท
๗. ว่า ครู ในชนบทควรใช้ความ เหมาะสมเป็น พิเศษที่ ได้จากสิ่ง แวด
ล้อมของเขาเองในการสอน เพื่อให้บทเรียน ของเขามี ลักษณะ
จริงจังและมีชีวิตจิตใจ เช่นนี้ เพื่อส่งเสริมความนิยมในชีวิต
ชนบทให้แก่เด็ก
๘. ว่า สำหรับเด็กโตในโรงเรียนชนบท การสอนทบทวนหลักสูตรโดย
ไม่เป็นกวดกรรณกรรมล้วน ๆ นั้น ควรจะมีแนวเฉพาะถึงความคิด
อ่านต่าง ๆ ที่ในสมัยข้างหน้าแก่กิจการในทางปฏิบัติงานอาชีพ
อย่างมีไหวพริบและเกิดประโยชน์
๙. ว่า เพื่อให้โรงเรียนชนบทสามารถให้การศึกษาก่อนแก่เด็กให้สมบูรณ์
ตามที่เขาควรจะได้รับ จำนวนนักเรียนสูงสุดที่จะบรรจุเข้าใน
โรงเรียนทบทวนคนเคี่ยวควรจะทำกิจไว้อย่างเคร่งครัด

๑๐. ว่า ควรพยายามลดจำนวนโรงเรียนที่มีครูสอน คนเคยดวงเท่าที่
 จะทำได้ โดยจัดตั้งโรงเรียน ศูนย์กลางหรือโรงเรียนรวม
 และแม้ว่าโรงเรียนที่มีครูสอน คนเคย ดวงคน จำเป็น ต้องเหลือไว้
 เพื่ประโยชน์ของเด็กเล็ก ๆ ซึ่งรวมเป็น ศูนย์กลาง สำหรับ
 เด็กชายและเด็กหญิงที่โตแล้วก็ควรจัดขึ้น จะมาก หรือ น้อย ก็ ตาม
 และเพื่อบรรลจุดหมายนี้ มีความจำเป็นที่จะต้องจัดโครงการขนส่ง
 และอาหารด้วย

๑๑. ว่า สำหรับเด็กหนุ่มสาวของครอบครัวในชนบท ผู้ซึ่งสามารถ
 ที่จะศึกษาต่อได้ แต่ไม่ประสงค์ที่จะไ้รับการศึกษาทางกสิกรรม
 ล้วน ๆ ควรจะจัดตั้งแผนกที่ เองไปทางชนบทอย่าง แน่ชัด
 ขึ้นในโรงเรียนมัธยมหรือประถมศึกษาชั้นสูง หรือในสถานศึกษา
 ที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ให้เข่นการเพิ่มเติมเข้ากยแผนก
 ทวีไปทีละรอบไว้สำหรับประกาศนียบัตรประถมศึกษาชั้นสูง

๑๒. ว่า ครูโรงเรียนชนบทไม่ควรมีความรู้ที่น้อยกว่าครูโรงเรียนในเมือง
 โดยเพียงแต่ถึงจุดหมายปลายทางนี้ ควรจะจัดการ อบรมโดย
 ทวีไปและในหน้าที่ ให้ มี มาตรฐาน เกี่ยวกัน ทั้งครู ใน เมือง และ ใน
 ชนบท จะจัดขึ้นในสถานศึกษาร่วมกันหรือ แยกกันก็ได้ ต้องใช้
 ความเอาใจใส่อย่างพอเพียงในทุกกรณีทั้ง วิชา ฝ่าย ชนบท และ
 ในกรณีครูหญิงต้องพึงเล็งถึงวิชา การเรอ นอกด้วย

17/07/2565

๑๓. ว่า หลักสูตรต้น ๆ สำหรับการสอนทางกสิกรรมหรือการเรือน
นั้นควรจะจัดทำขึ้นสำหรับครูชายและครูหญิง ผู้ซึ่งมีวาระหน้าที่จะ
เชี่ยวชาญ เป็นพิเศษในงานพื้น โรงเรียน หรืองาน ส่งเสริมในท้องถิ่น
ชนบท

๑๔. ว่า ควรให้ประโยชน์เป็นพิเศษแก่ครูโรงเรียน ชนบท เพื่อเป็นการ
ชดใช้ในการที่ครูเหล่านั้น ได้รับความไม่สะดวกและขาดประโยชน์
ในการที่อยู่ห่างจากเมือง โดยวิธีขอยอมเป็นการส่งเสริมไม่มาก
ก็น้อยที่จะให้เขาคงอยู่ในท้องถิ่นชนบท

๑๕. ว่า งานของโรงเรียนชนบทควรจะ เพิ่มขึ้นหรือได้รับความสะดวก
โดย กิจการพิเศษ นอก หลักสูตร หรือ กิจการ ศึกษาพื้น โรงเรียน
เช่น สโมสรชาวนาหมุ่ม สถานศึกษาสตรีชนบท ห้องสมุด
เคลื่อนที่ การกระจายเสียงชนบท ภาพยนตร์การศึกษา คณะ
อบรมการศึกษาและวัฒนธรรม โรงเรียนทางไปรษณีย์ เป็นต้น.

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๗

เรื่อง

ระเบียบควบคุมการก่อสร้างอาคารเรียน

การประชุมนานาชาติ เรื่องการศึกษา

ประชุมที่เมืองเจนีวา ของ The International Bureau of Education
เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม นายเขินสมัยประชุมครั้งที่ ๕ ได้มีข้อเสนอ
แนะ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๖ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

พิจารณาว่า โรงเรียนสมัยใหม่ควรจะให้การศึกษาที่มีชีวิตจริง ๆ แก่
เด็ก โดยให้มีการสนใจอย่างกว้างขวาง ไม่ใช่แค่เพียงการเรียนจากหนังสือ
เท่านั้น แต่ให้เด็กสังเกตจากสิ่งแวดล้อมของเขา และให้มีการทำงานต่าง ๆ
ตามธรรมชาติของเขาอีกด้วย เป็นการสมควรที่จะใช้อุปกรณ์การสอนอย่าง
ใหม่ซึ่งวิทยาศาสตร์ปัจจุบันได้เตรียมไว้ ให้เป็นประโยชน์อย่างกว้างขวาง
(หีบเสียงวิทยุ กระจกฉายและภาพยนตร์ ฯลฯ)

อนึ่ง เป็นการพนันเสียแล้วที่จะจำกดไว้ว่าให้เรียนรู้อย่าง "เครื่อง
มือแห่งสติปัญญา" (การอ่าน การเขียน เลข วาดเขียน) และเพียงวิชา
ที่สำคัญที่มนุษย์ในยุคนั้นปราศจากเสียมิได้ ที่จริงควรให้ความมั่นใจแก่เด็ก

ทุกคนจะให้เจริญทางพละนามัย ทวงวุฒิปัญญา ทางศีลธรรมบรรยา และทางสังคม ให้เต็มทีเท่าที่จะทำได้ตามความเจริญนั้น ๆ

โดยเหตุฉะนั้น ควรจะต้องรับประกันว่าชีวิตในโรงเรียนของเด็กเหล่านั้น จะต้องมิมีสุขภาพดีและได้มีการตรวจตราความเจริญทางร่างกาย ถ้าจำเป็นก็ ต้องจ่ายอาหารเป็นส่วนเพิ่มเติมให้พร้อมกันสอนให้เขาเหล่านั้นมีสุขสันต์ทุก

กิจการทางหัตถกรรมควรจะทำเหมาะสมควรในโรงเรียน เพื่อให้เกิด อย่าง แน่ แท้ทาง ความเจริญ ที่ ได้ ส่วนดี กันทั้ง ฝ่าย ความ สามารถ ทาง วุฒิ ปัญญาและความสามารถทางกาย และ เพื่อ ให้ เห็น นิสัย ยัจริย ทาง การ ชาติพิ อย่างกว้างขวางสำหรับเด็กเมื่อโต และระพันโรงเรียนไป

การ ศึกษา ฝ่าย ศีลธรรม และฝ่าย วิจิตรศิลป์ ควรจะ รวม องค์ การ ของ สมาคม และชุมชนโรงเรียนซึ่งตามปรกติกครใช้โรงเรียนเป็นศูนย์กลาง และนักเรียนควรคงเป็นสมาชิกในองค์การเหล่านั้น แม้ว่า เขาจะ ออกจาก โรงเรียนไปแล้วก็ตาม

ในหลายประเทศการสร้างอาคารเรียนขึ้นใหม่จะช่วยใน การ แก้ ปัญหา เรื่องคนว่างงานและการคลังทรุดโทรม

ขอเสนอแนะยังบรรดากระทรวงศึกษาธิการ

๑) ว่า ในการออกแบขยายอาคารเรียน แม้ว่าความจำเป็นทางโครงร่างและทางสุขภาพที่จะต้องให้ความสำคัญตามสมควรอยู่มาก ก็จริง แต่ สาระประโยชน์ทางการศึกษาควรจะได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรก และ ความคิดเห็นของเราเหล่านี้ฝ่ายโรงเรียนและครูควรระมุนาหนักมาก

๒) ว่า โรงเรียนประถมควรสร้างขึ้น โดยไม่ให้ อยู่ กลาง ใจ เมือง
ถ้าจะเห็นไปไหนให้คงอยู่ในทำเลที่ระจิกตามเล่นได้กว้างขวางพอ พร้อมทั้ง
มีอาคารพิเศษด้วย และอาคารที่ก่อสร้างเล่นได้อย่างถูกต้อง

๓) ว่า การวางแผนผังของอาคารเรียน (ทิศทางและขนาดของห้อง
เรียน ทางเข้า การระบายอากาศ การให้แสงสว่าง การให้ความร้อน) ควร
จะคล้อยตามภาวะของท้องถิ่น และตามความพึงประสงค์ที่ระประสานโรงเรียน
กับสิ่งแวดล้อม แต่ข้อพิจารณาทางสุขาภิบาลต้องอยู่เหนืออื่น ๆ หมด

๔) ว่า ขนาดของห้องเรียน ประเภทและการจัดเครื่องตกแต่ง
และอุปกรณ์ควรพิจารณาโดยหนักถึง ความต้อง การ เป็น พิเศษ ของ โรงเรียน
“activity”

๕) ว่า ควรจัดหาเครื่องใช้สำหรับห้องสมุด และสำหรับการใช้วิทย
เสียง วิทยุโรงเรียน กระดาษฉาย หรือภาพยนตร์ ฯลฯ

๖) ว่า โรงเรียนควรมีสวนโรงเรียน ที่ว่างสำหรับการแสดง
ต่าง ๆ และที่สำหรับชั้นเรียนกลางแจ้ง

๗) ว่า โรงเรียนควรมีห้องศิลปะ และโรง ฝึก งานสำหรับเด็กหญิง
ใหม่ห้องวิชาการเรียน (โดยเฉพาะ งานเย็บปักถักร้อย งานครัว และงาน
ชกกรัด)

๘) ว่า เพื่อส่งเสริม ความเจริญเติบโตทางร่างกาย ของเด็ก ให้ เห็น
ไปตามภาวะที่เหมาะสม ในทุกกรณี โรงเรียนควรจัดให้มีห้องเครื่องคิม
หรือร้านค้าโรงเรียน ให้มีสถานพยาบาลโรงเรียน พร้อมทั้งเครื่องมือและ

เครื่องขาทจำเอน ให้มีสนามเล่น โรงฝึกพลศึกษา อ่างล้างหน้า ห้อง
อาบน้ำ และท้ออาบน้ำ

๙) ว่า ควรให้เห็นอาคารสำหรับใช้เกี่ยวกับกิจการของการศึกษาใน
โรงเรียนและการศึกษาพันโรงเรียน (ห้องอ่านหนังสือ ห้องโถงสำหรับฉาย
ภาพ ห้องประชุม) โรงเรียนที่ขาดทุนทรัพย์ย่อมจะใช้เพียงห้องเดียวเพื่อ
ประโยชน์เกี่ยวกับกิจการหลายอย่างได้

๑๐) ว่า สิ่งทงประสงค์เหล่านี้ ควรจัดทำให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
ไม่ใช่เพียงในโรงเรียนในเมือง แต่ในโรงเรียนชนบทด้วย ถ้าจำเป็นรัฐพึง
ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของดินในท้องถิ่นชนบท

๑๑) ว่า โครงการสำหรับการสร้างอาคารเรียนชั้นใหม่ ควรจะเป็น
ส่วนหนึ่งในงานประชา สงเคราะห์ ทดกทำ ชนเพื่อคอบสูภษ ความ ผูกเงิน ทาง
เศรษฐกิจ.

ข้อเสนอนโยบายที่ ๑๐

เรื่อง

การตรวจโรงเรียน

การประชุมนานาชาติ เรื่อง การศึกษา

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวาเมื่อ

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม นายเขินสมัยประชุมครั้งที่ ๖ ไทเปย์ข้อเสนอนโยบาย

วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๗ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุมมีความเห็น

ว่า มีความสำคัญมากที่จะส่งที่ใดคนพบต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลได้มาจาก
ความรู้ทางจิตวิทยาเด็กที่ถูกต้องมากกว่าเดิม ให้ได้ปฏิบัติอย่างรวดเร็วและ
อย่างสมบูรณ์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยให้มหาวิทยาลัย วิทยาลัย และ
เป็นนอชามากยิ่งขึ้น

ว่า เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงไม่เป็นการเพียงพอที่จะยึดเอาแต่
การปรับปรุงวิธีการสอน ในการอบรมครูสำหรับอนาคตในแผนกครุศาสตร์
หรือในวิทยาลัยฝึกหัดครู และอื่น ๆ เท่านั้น

ว่า แม้ครูที่ประจำการอยู่ก็ควรได้รับการสนับสนุน การส่งเสริม และ
การแนะนำอีกด้วย

ว่า หน้าที่เป็นหน้าที่สำคัญอันหนึ่ง ซึ่งควรจะเป็นหน้าที่ของผู้ตรวจ
การศึกษารวมทุกประเภท

พิจารณาด้วยว่า ไม่ใช่อำนาจเจ้าหน้าที่มาจากภายนอก หรือระเบียบ
วิธีการที่จะทำให้การศึกษาได้ผลจริง แต่อยู่ที่ความใฝ่ใจของครูในอาชีพ
ของเขา

ว่า ในชั้นเรียนทุกชั้น ครูควรมีอิสรภาพอย่างมากในการเลือกวิธีสอน
และการปฏิบัติในการสอน เช่นเคยยกย่องเชิดชูที่หวังว่าเขาสามารถ
ส่งมอบอิสรภาพทางความคิดของเขาไว้ได้

ว่า เมื่อไรก็ตามที่ระบอบใช้อำนาจในหน้าที่ผู้ตรวจการศึกษา อำนาจ
นั้นควรจะใช้ไปในการทำงานให้เป็นประกันความมั่นใจแก่ครูว่า จะไม่มีการ
กระทำโดยพลการและโดยอคติธรรมเกิดขึ้น

ว่า เพื่อจะให้เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ ผู้ตรวจการศึกษาไม่เพียงแต่
จำเป็นต้องมีความรู้ลึกซึ้งทางจิตวิทยาและทางการศึกษาเท่านั้น แต่ควร
ประกอบด้วยคุณสมบัติและวุฒิสมบัตินี้ เพื่อช่วยให้สามารถแนะนำครูผู้
ยังศิษย์ในทางความเห็นอกเห็นใจ และความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ว่า ในประเทศต่าง ๆ เป็นส่วนมากถือกันว่า การตรวจรับเข้าเป็นสำคัญ
ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา แต่เมื่อกล่าวโดยทั่วไป
การตรวจไม่เป็นการสมควรที่จะกระทำใหม่ขึ้นสำหรับการศึกษาชั้นอุดมศึกษา

17/07/2565

เสนอแนะเชิงบรรดาการตรวจศึกษาราชการของประเทศต่าง ๆ

๑. ว่า การแต่งตั้งผู้ตรวจการศึกษาทดประเภท ควรจะกระทำเมื่อได้ทำการสอบส่วนถึงคุณสมบัติและวุฒิสมบัตินั้นก่อน สำหรับหน้าที่ที่ละเอียดถี่ถ้วน

๒. ว่า ไม่ควรแต่งตั้งใครในตำแหน่งผู้ตรวจการศึกษานอกจากในอดีตนั้น เขายังไม่ได้นแสดงว่าเขา มีความสนใจและเขาเข้าใจปัญหาการศึกษาทั่ว ๆ ไป ในเมื่อเขาอยู่ระหว่างเวลาทดลองปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือระหว่างการศึกษาในหลักสูตรพิเศษซึ่งได้เกิดขึ้น เช่น การศึกษาภายนอกของสถานศึกษาหน่งใด ในการศึกษาหลักสูตรพิเศษสมควรมีวิชาการศึกษาเปรียบเทียบ และระเบียบการ จัดโรงเรียนในต่างประเทศ

๓. ว่า การสอบเพื่อสอบส่วนความเหมาะสมกับตำแหน่งผู้ตรวจการศึกษานั้น ถ้าจะให้ดีขึ้น ไม่ควรที่จะสอบส่วนเพียงความรู้ตามที่เขาใจกัน แต่ควรสอบถึงสมรรถภาพในการดำเนินการบริหารด้วยสติปัญญา ด้วยปฏิภาณและด้วยคุณธรรม (โดยใช้วิธีที่หนักอึ้งอย่างจริงจัง) ของปัญหาต่าง ๆ ซึ่งผู้ตรวจการศึกษาน่าจะได้ประสบ)

๔. ว่า บทสำคัญมูลฐานในชีวิตของผู้ตรวจการศึกษาคือ เขาจะต้องมีความเข้าใจในวัตรปฏิบัติในความรับผิดชอบของเขา และเขาสามารถแนะนำครูเหล่านั้นได้ แต่ตลอดเวลาเขาคงยึดมั่นอยู่ในใจว่าเขานับถือในอิสรภาพทางวุฒิและส่งเสริมความคิดริเริ่มในกิจการการศึกษาของครูเหล่านั้นด้วย

๕. ว่า เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นอย่างดีถูกต้อง และเพื่อศึกษาผลการดำเนินงานทางการศึกษาได้ทัน ผู้ตรวจการศึกษาก็ไม่ควรจะรับ

ผิดชอบในอาณาเขตที่กว้างขวางเกินไปหรือที่สับสนเกินไป เช่น โดยเฉพาะ
ในกิจการมัธยมศึกษา ซึ่งการควบคุมการบริหารควรอยู่ในมือของเจ้าหน้าที่
อื่น และในการอำนวยความสะดวกทางการศึกษาที่แท้จริงควรให้เจ้าหน้าที่โดยแท้
ของผู้ตรวจการศึกษา

๖. ว่า โดยวิธีไปทุกกิจการในต่างประเทศ โดยการมีระยะเวลา
ทดลองปฏิบัติทั้งงานและการเรียนหลักสูตรพิเศษ และโดยการร่วมงานกับผู้นำ
ที่เด่นในทางความคิดจากแผนกครุศาสตร์จากวิทยาลัยฝึกหัดครู (หรือ
โรงเรียนฝึกหัดครู) ในการค้นคว้า และสืบสวนทางงานศึกษาก่าง ๆ ผู้ตรวจ
การศึกษาคควรระทันทสมัย ในเรื่องความคิดเห็นทางการศึกษาในยู่ปัจจุบัน

๗. ว่า ผู้ตรวจการศึกษาคควรระทันทสมัยทำความตกลงอย่างทั่ว ๆ ไป ใน
ระหว่างบรรดาพวกของเขาในชั้นทุกวง ๆ เพื่อให้เห็นการสอดคล้องกัน
ระหว่างการทำระส่งวนอิสรภาพของกิจการกับตัวบุคคลรายตัว

๘. ว่า เกี่ยวกับผลประโยชน์ของเก็ก และของโรงเรียนราษฎร์เอง
คควรระทันทสมัยตรวจโรงเรียนราษฎร์เช่นเดียวกันกับโรงเรียนประชาชาติ

๙. ว่า แม้การที่ผู้ตรวจการศึกษา ให้มีความสันตติจะยากลำบากใน
ทางปฏิบัติ เช่นคั้นว่า สำหรัโรงเรียนประถมศึกษาในชนบท การที่คให้
ความสันตติเป็นพิเศษคควรระทันทสมัยตามที่จะทำได้

เช่นตัวอย่าง การสอนในโรงเรียนเด็กเล็ก การสอนในหลักสูตร
สั้น ๆ การสอนในโรงเรียนสำหรับเด็กตาบอดและเด็กหนวกใบ้ คควรระทันทสมัย
ประโยชน์จากการ นำทาง และการ แนะ นำ ของ ผู้ตรวจการ ศึกษา ที่ เชี่ยวชาญ

ว่า สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในเมืองใหญ่ โดยเฉพาะ ๒๒
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

ข้อเสนอนโยบาย ๑๓

เรื่อง

การสอนภาษาปัจจุบัน

การประชุมนานาชาติ เรื่อง การศึกษา

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา เมื่อ
วันที่ ๑๘ กรกฎาคม นับเป็นการประชุมครั้งที่ ๖ โดยมีข้อเสนอนโยบาย
วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๗ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

พิจารณาว่า การเรียนภาษาปัจจุบันในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ มีความ
สำคัญยิ่งชนทุกที่

โดยเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับข้อดีประโยชน์ของภาษาปัจจุบัน ในเมื่อความนิยม
การท่องเทียวไปในที่ต่าง ๆ และโอกาสที่จะใช้ภาษาปัจจุบันนั้นมามากจนทุกวันนี้
ทั้งความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศต่าง ๆ กำลังขยายวงมากออกไป

โดยเหตุผลเกี่ยวกับความสนใจทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นจากความรู้โดยตรง
ไม่ใช่เพียงในทางวรรณคดีเท่านั้น แต่ทางขนบธรรมเนียมประเพณี
ทางประวัติศาสตร์ และทางความเจริญของต่างประเทศเหล่านั้นด้วย

โดยเหตุผลเกี่ยวกับอิทธิพล ซึ่งความเข้าใจอันดีกันสนิทสนมกันยิ่งขึ้น
ระหว่างชนชาติหนึ่งกับชนอีกชาติหนึ่งจะสามารถก่อให้เกิด และย่อมต้อง
บรรเทาให้เกิดขึ้นจากความสงบ

เสนอแนะแก่กระทรวงศึกษาธิการของประทศต่าง ๆ

๑. ว่า การเรียนภาษาปัจจุบันในโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ควรจะได้
รับการสนับสนุนอย่างมากที่สุด เท่าที่จะเป็นไปได้ รวมทั้งโรงเรียนชาชว-
ศึกษาและในชั้นสูงของโรงเรียนประถมศึกษากวีย

๒. ว่า การหาความรู้ภาษาต่างประเทศอย่างน้อยหนึ่งภาษานั้น ควร
ให้ครบทุกประเภทเท่าใด ทั้งนี้เพื่อให้เขากระปรี้กระเปร่า ในการที่จะทราบ
ว่าอะไรเกิดขึ้นข้างในต่างประเทศตามวิชาที่เขาสอนอยู่ และเนื่องมาจาก
ผลได้เปรียบทั้งทางวัฒนธรรมและทางสังคมที่การสอนของเขา ย่อมเกิด มชน
จากการที่มความมั่งคั่งอารยธรรมของต่างประเทศ

๓. ว่า การสอนภาษาปัจจุบัน ควรมีความมุ่งหมายไม่แต่เพียงให้
สมรรถภาพที่จะใช้ภาษานั้นได้ตามความประสงค์ในทางปฏิบัติ แต่สิ่งสำคัญ
ยิ่งไปกว่า คือประโยชน์ในทางการศึกษา ซึ่งไม่สามารถจะแยกออกได้จาก
ความรู้ในอารยธรรมของต่างประเทศ และความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่าง
ประชาชาติ

๔. ว่า โดยที่มทัศนที่จะให้บรรลุผลถึงว่า การดำเนินวิธีการสอนไม่
เพียงพอให้เกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาต่างประเทศ ทั้งเขียนหรือพูด
แต่ให้ จิต การ สอน ภาษาต่าง ประเทศ ให้ เช่น เครื่อง มือ มุ่งไป ทาง การ อบรม
บุคลิกลักษณะแห่งมนุษยชาติให้กว้างขวางยิ่งขึ้นเสมอ ๆ

๕. อย่างไรก็ตาม ก็ ควรจะเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งว่า ในการสอนภาษา
ปัจจุบันนี้ ทั้งเนื้อเรื่องกวี หรือวลีสอนกวี ไม่ควรเลียนแบบการสอนภาษา
ที่ตายแล้ว ^{17/07/2565} คู่เคียงไปกับการทำแบบฝึกหัดตามระเบียบให้มาก ๆ ส่วนใหญ่

ของเวลาควรอดศึกษาให้แก่การฝึกใช้ภาษาให้เช่นประโยชน์จริง ๆ ถึงแม้ว่าในการใช้ปริยายวิธกไม่ดังกยท่ามการอธิบาย และการให้ความแน่ชัดของข้อความ ซึ่งมทางเคยวที่จะทำไคสำเร็จ คชการใช้ภาษายงเกกเกลาเท่านน

๖. ว่า ควรอดศึกษาเวลาให้เพียงพอ ไม่เพียงเพื่อใคไคทางพจนานกรมและไวยากรณเท่านั้น แต่ให้ฝึกหัดการออกเสียง และ Intonation ที่ถูกต้อง และในทัศนที่จะให้ใคเรียนรูวษา เช่นน ควรจะมีการทำแบบฝึกหัดทเป็นสารสำคัญในวิชาการออกเสียงให้สม่ำเสมอ

๗. ว่า การสอนพจนานกรม ควรใคมีความเกยวข้องอย่างใกล้ชิดกับ "word frequency" และควรจะมีการเปลี่ยนแปลงให้คล้ายตามความสนใจของนักเรียน

๘. ว่า แบบเรียนควรแต่งขึ้นให้เหมาะกับอายุและความคองการของนักเรียน (ถ้าเป็นไปได้ควรใคครของทั้งสองประเทศร่วมมือกันแต่ง) และแม้จะไม่มากก็ควรใคมีส่วนวนและข้อความที่ใคพิศตามธรรมทาแทรกอยู่ในแบบเรียน เนื้อเรองก็ควรกำหนดใคใคมีการบรรยายลักษณะบ้านเมืองของค่างประเทศ และขนยธรรมนิยมประเพณีของชาวประเทศนั้น ๆ

๙. ว่า อุปกรณการสอนเป็นพิเศษ เช่น ภาพคคคผ่านง หนังสอพิมพ์เกก และห้องสมคคหนังสือภาษาค่างประเทศ ควรจะจัดใคใคคร การก่อเกิดวงงานเกยวกับภาษาค่างประเทศ ควรส่งเสริมใคเป็นงานนอกชั้นเรียนชั้น และใคใคการสคคทายการใควันทยค การแลกเปลียนนักเรียนระหว่างประเทศ และการมจคคหมายใคคคชไปมากกับค่างประเทศ จะเป็นการเพิ่มเติม

ให้แก่วรรณกรรมที่มากช่น และมีความรู้ โดยตรงเกี่ยวกับต่างประเทศ
นั้น ๆ มากช่น

๑๐. ว่า ขอให้ทำไว้เสมอว่า หน้าที่ส่วนใหญ่ของเงินฝากของ
คร การสอนภาษาต่างประเทศควรให้อยู่ในฐานะที่จะได้รับประโยชน์จากแหล่ง
ที่อำนวยความสะดวกโดยวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ ใ้แก่ภาพยนตร์เสียงหรือภาพยนตร์
เสียง ซึ่งแสดงฉากเกี่ยวกับชีวิตของประเทศ แสดงภูมิประเทศแบบอย่าง
การบันทึกเสียงเป็นภาษาต่างประเทศ และการกระจายเสียงเหล่านี้ ทักษา
จะเพื่อใช้แก่ประชาชน หรือจกชนเพื่อใช้ในโรงเรียนก็ตาม

๑๑. โดยเหตุผลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเป็นพิเศษ ซึ่งไม่สามารถจะ
แยกออกใ้จากวิธีการสอนภาษาปัจจุบัน คือ ขนาดของชั้นเรียนต้องสงวนไว้ใ้
มีจำนวนนักเรียนแต่เดี่ยพอสมควร.

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๑๒

เรื่อง

การสอนวิชาจิตวิทยาในการฝึกหัดครู

การประชุมนานาชาติ เรื่องการศึกษา

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา เมื่อ

วันที่ ๑๙ กรกฎาคม นับเป็นสมัยประชุมครั้งที่ ๖ ได้รับข้อเสนอแนะ

วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๗ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

มติเห็นว่า

การศึกษาทั้งหลายและเทคนิคฝ่ายการศึกษาทั้งหลาย

สำหรับการสอนชั้นต่าง ๆ ควรระจกให้เหมาะแก่ลักษณะของ เด็กเล็กหรือ
เด็กวัยรุ่น

ว่า ไม่กี่ยี่สิบปี วิชาศาสตร์แห่งจิตวิทยาได้เจริญก้าวหน้าอย่าง
มหัศจรรย์ ความรู้ในวิทยาการนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งแก่ครู แม้ใน
กรณีที่ไม่หวังว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ในทันทีและโดยตรงก็ตาม

ว่า แม้กระนั้น การทำให้ผู้ที่จะเป็นครูในอนาคตเรียนจิตวิทยาพิเศษ
ยังมีความสำคัญน้อยกว่าที่จะปลูกฝังให้เขาเหล่านั้น ชอบมีความสังเกตและ
ในเวลาเดียวกันให้มีความสัมพันธ์กับชีวิตจริงและ นวัตกรรมเด็กกับ มีความเลื่อมใส

กฎที่กล่าวถึงวฒนาการทางจิตวิทยาของเด็ก

เสนอแนะแก่กระทรวงศึกษาธิการในประเทศต่าง ๆ

๑. ว่า ผู้ที่จะเป็นครูในอนาคตควรเรียนวิชาจิตวิทยาอย่างค้ำประ-
กอบกับโตมถาวรเตรียมท่วงไป ผ่านการศึกษาไทยเฉพาะเกี่ยวกับผลการ
การสอนของเขา

๒. ว่า ควรตัดตัดครุฑควรวรรวมวิชาจิตวิทยาทั่วไป และไม่เพียงแต่
เท่านั้น ไทยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรวรรวมวิชาจิตวิทยาเด็กเล็กและจิตวิทยาเด็ก
วัยรุ่นไว้ด้วย

ว่า ยิ่งไปกว่าการ ทหา ทางให้ ผู้ที่จะเป็น ครู ในอนาคตริเริ่มใช้ การทศ
สอยและวิชาจิตวิทยาต่าง ๆ ซึ่งเป็นการ สมมติล่วงหน้าว่าก่อให้เกิดจิตใจที่มี
ความพิถีพิถันอย่างค้ำ และมีความรอบรู้ในทางหลักการพอควรแล้ว ยัง
ควรจะต้องช่วยการศึกษาอย่างค้ำในเรื่องความเจริญของสติปัญญาและ
ลักษณะของจิตใจเด็ก ทั้งนจากแง่ของความรู้และความรู้สึกทางใจ กัยจาก
แง่ของรายบุคคลและของสังคม

๓. ว่า เพื่อเป็นการเพิ่มเติมให้แก่การศึกษาของเด็กที่ปรกตทั้งเด็ก
เล็กและเด็กวัยรุ่น ควรให้มีรายการสอนเกี่ยวกับการศึกษาในข้อปัญหาและ
เกี่ยวกับเด็กผิดปกติ (ร่วมมือกับสถานพยาบาลของโรงเรียน) มีรายการ
สอนเกี่ยวกับความเหมาะสมและลักษณะนิสัยรายบุคคล (ร่วมมือกับโรงเรียน
และบริการแนะแนวอาชีพ) และมีรายการสอนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่ง
เช่นต้นตอเด็กโตขึ้นมา โตแก่ยาน โรงเรียน ฯลฯ เป็นต้น

๔. ว่า ในแต่ละแขนงนี้ การอบรมทางจิตวิทยาควรประกอบด้วย
สารสำคัญในการศึกษาตามกรณี ในการสังเกตทางตัวบุคคล และในการ

กันควาถึงวฒนาการทวงรุคมิชัญญา ทางจรรยาและทางสังคมของบรรดา
เด็กนานาประเภท

การศึกษาทามกวดิควรมาากอนและรวมไปกัยหลักสุตร ex cathedra
ซึ่งมีละนนอาากอให้นักเรียนเขาใจคิควาไมกัยงเรียนโดยความจักเจนโดยทวง
ในอนที่จะเขาใจความหมายของชัญหาและทฤษฏีแห่งวิชาจิกวิทยา นันนยหนง
และอิกนยหนง เห็นคิควาจะให้นักเรียนเลอมสใในทางกฏเกณชอันเกินความ
จริง แทนทรมมีความรูในชอเทจจริงทสำคัญ ๆ

๕. ว่า การอบรม ทาง จิกวิทยานั้ไม่ควรจะสอนให้แกชที่จะเป็นครูใน
อนาคค จนกว่าเขาจะมีชายุมากพอและพร้อมที่จะเรียนใคตามสมควรแล้ว
อนง คิความีวฒนธรรมทัวไปพอและมีกาอบรมทางวิชาชวีวิทยามาแล้ว ทงน
เพื่อใหเขาสามารถที่จะเขาใจความสำคัญเกียวกัยกับการทดลอง ซึ่งเขาจะคอง
ถูกเรียกรองให้ร่วมมือคัวย

๖. ว่า การชยรมนั้ ควรสอนโดยอาจารย์ผู้ซึ่งเขาเองได้รับการ
ทระเตรียมมาคัพแล้ว ไม่ใช่เพียงแค่เกียวกัยเหตุผลที่เขามีภูมิรูทาง
ปรัชญาเท่านั้น แต่โดยเฉพาะชอย่างยิง โดยความจักเจนฝ่ายปฏิมชิกวรของ
เขาในการทดลองทางวิทยาศาสตร์และในทางเทคนิคของจิกวิทยา.

ขอเสนอแนะฉบับที่ ๑๓
เรื่อง

เงินเดือนครูโรงเรียนประถมศึกษา

The International Bureau of Education ประชุมเมื่อวันที่ ๑๘
กรกฎาคม นับเป็นสมัยประชุมครั้งที่ ๗ ได้มีข้อเสนอแนะ ณ วันที่ ๑๙
กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๘ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

ระลึกอยู่ว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษาควรจะได้รับค่าจ้างส่งเสริม
ให้มีความเป็นอยู่อย่างเช่นที่นายพลี ทั้งสำหรับตนเองและครอบครัวของเขา
ให้เขินไปตามฐานะทางสังคมและตามลักษณะงานในหน้าที่ ซึ่งเขาได้ปฏิบัติ
คนให้

ว่า เขาไม่สามารถที่จะสรรหาของเขาให้แก่หน้าที่การงานที่สำคัญพร้อม
กับอริสราภาพของจิตใจซึ่งจำเป็นสำหรับหน้าที่ได้ ถ้าหากว่าเขาต้องมีภาระ
ความกังวลทางการเงินอยู่เสมอๆ

ว่า เขาควรจะได้รับเงินเดือนจำนวนที่สามารถจะทำให้เขาคำรงเกียรติ
และสงวนกำลังใจของตนไว้ได้

เสนอข้อเสนอนี้ต่อไปนี้ แก่กระทรวงศึกษาธิการในนานาประเทศ

๑. ฐานะของครูโรงเรียนประถมศึกษา ว่าเป็นเจ้าพนักงานของ
ประเทศ ของภูมิภาค หรือของเทศบาล ก็ตาม เงินของงานควรจะเป็น

ในทำนองว่า เมื่อได้แสดงหลักฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับนิสัยโรค เกษวภย
วิทยฐานะและเกวภยความเหมาะสมในหน้าที่แล้ว ครุสททำงานอยู่บน
ควรได้หลักประกันว่าจะได้ทำงานอยู่ในระยะเวลาอันพอแก่การ และจะไม่
ต้องวิตกว่าจะถูกปลดจากหน้าที่ นอกเสียจากไปทำควมผิดร้ายแรง และ
ได้มีการไต่สวนทางตุลาการแล้ว

๒. เมื่อเทียบถึงฐานะการเงินของประเทศ ครุททุกประเภทควรได้รับ
เงินเดือนตามความสำคัญของหน้าที่ เงินเดือนนี้ให้ไว้เพียงพอ โดยที่ไม่
ต้องเสี่ยงว่าบรรดาครุจะทิ้งฐานะที่ค้ำคอง เมื่อเปรียบเทียบกับลูกจ้างหรือ
กรรมกรประเภทต่าง ๆ ที่มีระดับทางสังคมคล้ายคลึงกัน

๓. ในทางหลักการ ยกเว้นในกรณีพิเศษ เงินเดือนมาตรฐานของ
ครุแต่ละประเภท ภายในประเทศเดียวกันไม่ควรจะมีการต่างกันมากมายและ
เด่นชัด โดยเฉพาะเป็นการสมควรและพึงปรารถนาว่าไม่ควรมีการต่างกัน
ระหว่างเงินเดือนของครุชายและครุหญิง

เป็นการชอบแล้ว ที่จะกำหนดความต่างกันตามความแตกต่างของ
วิทยฐานะ หรือของหน้าที่ เช่นคนว่า ครุในโรงเรียนประถมศึกษาระดับสูง ใน
โรงเรียนการศึกษานอก หรือในโรงเรียนพิเศษสำหรับเด็กมีพรักหรือเด็ก
อ่อนแอ ทั้งนี้ เช่นเดียวกับครุใหญ่ชายหรือครุใหญ่หญิงในโรงเรียน
ประถมศึกษาออกควย ซึ่งควรได้รับเงินเดือนสูงกว่า หรือได้รับเงินเพิ่มโดย
เหตุผลในทางวิทยฐานะ หรือความยากลำบากของงานของเขา อนึ่ง เมื่อ
คำนึงถึงชั่วโมงทำงานว่าเท่าเทียมกันแล้ว ครุในโรงเรียนเด็กเล็กซึ่งได้

เจริญก้าวหน้าขึ้นมาอยู่ในระยะสองสามปี คุ้มมสทธิที่จะไต่เงินเดือนเท่ากับครูประเภทอื่น ๆ ในโรงเรียนประถมศึกษา

๔. ในการกำหนดค่างานเงินเดือนของครูในเมืองและ ครู ในชนบท นั้น ควรจะคำนึงถึงสภาวะพิเศษในเมือง (ค่าเช่าแพงและค่าครองชีพสูง) และในเวลาเดียวกัน คำนึงถึงการชดเชยเครื่องใช้ไม่สอยของครูในชนบท และค่าใช้จ่ายซึ่งเขาจะต้องรับภาระ เช่น ในการศึกษาของทวีติกา และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล เป็นต้น ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ควรได้รับการชดเชยโดยหักเงินเพิ่มพิเศษให้ (สำหรับค่างานพักหรือที่พักชั่วคราวจากบ้าน สำหรับค่าครองชีพที่สูง สำหรับค่าใช้จ่ายในการศึกษาของทวีติกา ฯลฯ)

๕. ปรากฏความจำเป็นว่า นักเรียนครูฝึกหัดควรจะได้รับเงินเดือนอย่างน้อยที่สุดก็พอใช้จ่ายเป็นค่ากินอยู่ และค่าใช้จ่ายในการเรียน หรือได้วิทยนเหล่านี้พอเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าว ส่วนครูที่อยู่ในระหว่างเวลาทดลองปฏิบัติงานนระหว่างเวลาพักการได้รับประกาศนียบัตรการเป็นครู ประจำการ เขาควรได้รับเงินเดือน ซึ่งมากพอที่เขาจะมีมาตรฐานการกินอยู่ได้อย่างสะดวกสบาย

๖. เห็นทีพึงประสงค์ว่า คุ้มมเงินเพิ่มพิเศษที่เป็นสัดส่วนกับค่าใช้จ่ายแก่ครุที่มีภาระรับผิดชอบในครอบครัวของเขา

๗. ยกเว้นการเลื่อนอันดับเงินเดือนในทางสูงชัน (โดยได้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยใหม่ ๆ ด้วยการสอบแข่งขัน หรือด้วยการคัดเลือก) บรรดาครูควรได้รับการขึ้นเงินเดือนในกรณีเกษียณอายุได้ หรือเกษียณการคัดเลือก ทั้งนี้ภายในขอบเขตเงินเดือนของเขา

เงินเดือนชนชั้นของทุก ๆ ชั้น ไม่ควรแสดงให้เห็นความแตกต่างกัน
 มากเกินไป เมื่อเปรียบเทียบกันเงินเดือนในอัตราสูงสุดของชนชั้น ๆ ยิ่งกว่า
 นั้น การขึ้นเงินเดือนควรให้มียกข้อพิจารณาให้มั่นใจได้ว่า ก่อนที่เขาระพน
 หนาท่าจะพิจารณา เขามองโอกาสได้รับเงินเดือนในอัตราสูงสุด และเงินเขย
 ยำนาญของเขาควรจะคิดคำนวณจากอัตราเงินเดือนสูงสุด

๙. ข้าราชการควรจะได้สิทธิร่วมกงานอาชีพที่อาศัย ในการที่รับจ้าง
 ทำงานภายนอกได้ด้วย เป็นที่พึงประสงค์ว่าเขาควรระดมทรัพยากรทำการ
 สอนตามหลักสูตรพื้นเวลาเรียน และควรจะได้มีส่วนช่วยงานในการสอนเช่น
 พิเศษนอกหลักสูตร และในเวลาเดียวกัน ภายในเงื่อนไขการคุ้มครอง
 เพศการเหมาะสม ครูจะสามารถทำการกวดวิชาเป็นรายบุคคลหรือจัดทำ
 การตรวจการทำการบ้านโดยได้รับค่าจ้างคชยแทนได้ แต่อย่างไรก็ตาม
 เขาไม่ควรได้รับการยินยอมที่จะประกอบอาชีพซึ่งแตกต่างไป จากงาน ของ เขา
 และซึ่งอาจจะเส้นทางทำลายอำนาจทางศีลธรรมให้เสื่อมเสียไป

๑๐. จำนวนชั่วโมงการสอนของครูคือสปีคาคท์ ควรจัดให้เขินไปใ
 ทำนองไม่เพียงยินยอมให้เขาเตรียมการสอนได้อย่างทั่วถึง แต่ให้โอกาส
 เขาที่จะได้อ่านตำรา ที่จะก่อให้เกิดความสนใจทางวิมุขยัญญา และที่จะได้
 การพักผ่อนซึ่งจำเป็นแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องของการศึกษา ในกรณีใดก็ตาม
 ปรากฏว่า เป็นความจำเป็นที่จำนวนชั่วโมงไม่ควรเกินสามสี่ชั่วโมง

๑๐. คณะครูโรงเรียนประถมศึกษ ควร มี สิทธิ หยุดงาน โดย ได้รับ
 เงินเดือนเต็ม ในกรณีที่ย่วย หรือคลอดบุตร และในการหยุดงานระยะ
 ยาว ๆ กว่านี้ในกรณีพิเศษ เขาควรได้รับหลักประกันอย่างเพียงพอว่าเมื่อได้

ทำงานนานแล้วเขาจะไ้รับเงินชานาญที่เพียงพอ และถ้าเขาเงินชานาญ
สำหรับแม่หม้าย และสำหรับบุตรสาว

๑๑. นอกจากที่จะเป็นความผิดพลาดอย่างร้ายแรง ซึ่งเกิดจากการ
กระทำของใคร ใครควรรวมผลตกปรกนเกี่ยวกับผลเสียหายจากอุบัติเหตุ ซึ่ง
อาจเกิดแก่ที่เรียนของเขา จะเป็นในห้องเรียน หรือในเวลาให้นักเรียนเล่น
หรือในการท่องเที่ยวศึกษา เพราะฉะนั้นจึงเป็นการสมควรว่า ในทุกประเทศ
การรับผิดชอบทางกฎหมายในอุบัติเหตุเช่นนี้ ควรตกอยู่กับนายจ้าง ซึ่ง
อย่างไรก็ดี นายจ้างอาจสงวนสิทธิที่จะรับผิดชอบความเสียหายใดในกรณีเช่น
ความผิดอย่างออกนอกลูกรู จากการกระทำของใคร

๑๒. เช่นการสมควรที่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของ ควรระมัดระวังว่า
ควรที่นายจ้างทำหน้าที่ในโรงเรียนราษฎรนั้น ไ้รับสภาพความเป็นอยู่ทางวัตถุ
ที่เพียงพอ.

ข้อเสนอนโยบายที่ ๑๔

เรื่อง

การสอนภาษาโบราณ

การประชุมนานาชาติเรื่องการศึกษา

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา เมื่อ

วันที่ ๑๘ กรกฎาคม นั้นเช่นสมัยประชุมครั้งที่ ๗ ไครยข้อเสนอนะ

ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๑๙๓๘ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

ยกมติขอเจตนาขงเมอขบทแลวใคกอกเกิดใคมขอเสนอนะสนยสนุน การ

ดำเนินการสอนภาษาที่ระบุขึ้น

ทวนระลึกด้วยความสนใจถึงการสอนนี้ และในขณะเดียวกัน

พิจารณาว่า วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือให้ไ้ไ้มาไม่แค่เพียง

วิชาการที่มีประโยชน์ฝ่ายปฏิบัติการเท่านั้น แต่โดยเฉพาะและอย่างยิ่ง

การปลูกฝังความสำนึกในทางศีลธรรม ทางวัฒนธรรม และทางประณีตศิลป์

ให้มีระดับสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ว่า สภาวระชวคสมยขบขณ ขอมทวใคการปลูกฝังความสำนึกบนชั้น

จำเนียงชนทกท เพื่อใคเนววาระมขบคูลขอนถูคองทางสมรรภาพและรส

นิยมของเรา

ว่า วิถีทางที่แน่นอนที่สุดในการส่งเสริมการยอมรับตัวเองของเด็ก ทั้ง
ที่โรงเรียนและในชีวิตประจำวันโรงเรียนนั้น ไม่น่าจะสงสัยเลยว่า เพื่อบริการ
ให้เกิดมีคุณสมบัติในการตัดสินใจ และจิตชอบที่จะเรียนรู้ เช่นเดียวกับ
กับให้มันรับชมที่ขม ทงนี้ให้ดูเคียงกันไป กับความเฉลียวของสติปัญญา
และความสามารถถึงศีลธรรม ซึ่ง humanities โบราณมีอยู่ อันเช่นคุณค่า
ทางการศึกษาโดยเฉพาะ

ว่า ประชาชาติทั้งหลายมีความสนใจส่วนใหญ่เกี่ยวกับ การเข้าใจ
อารยธรรม ซึ่งปรากฏอภินิหารอันเห็นอพวกเขาเอง โดยเฉพาะประชาชาติ
ซึ่งอารยธรรมของเขาซึ่งได้สืบเนื่องขึ้นมา

ว่า ความรู้เกี่ยวกับอารยธรรมของเดิมนั้น อาจจะได้เรียนรู้ได้ โดยการ
ศึกษาศิลปะและวรรณกรรมของอารยธรรมนั้น ๆ และฝ่ายวรรณกรรมโดย
เฉพาะระคิดเขาใจได้ลึกซึ้ง ก็โดยการศึกษาค้นคว้าโดยตรงเท่านั้น

เสนอข้อเสนอนี้ต่อไปนาคือกระทรวงศึกษาธิการ ของ นานาประเทศ
๑. เท่าที่ร่วมกันได้ระหว่างการศึกษาทางวรรณคดี และทาง
อารยธรรมซึ่งรับส่วนหนึ่ง และการศึกษาทางวิทยาศาสตร์อีกส่วนหนึ่ง
ควรที่จะให้มีการศึกษาอารยธรรม ซึ่งได้เคยมีอภินิหารอันสำคัญคือประเทศที่
เกี่ยวข้องให้พอเพียงสำหรับบรรดาประเทศซึ่งปรากฏว่ามีอารยธรรมแผนกวัน
ตกถึงหมดแล้วหรือบางส่วน ก็ควรให้มีการศึกษาดังอารยธรรมโบราณ และ
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อารยธรรมของกรีกและโรมัน

๒. การศึกษานี้ไม่ควรอยู่ในวงจำกัดเพียงเรื่องศิลปะ และอารยธรรม
 อย่างที่ปรากฏเห็นอยู่ในบรรดาการปลุกเสกต่าง ๆ การศึกษาศิลปะควรไปถึง
 ความเข้าใจในลักษณะการ ของความรู้ สักและ ความ กึก ซัง ปรากฏ อยู่ใน ขท
 ร้อยกรองต่าง ๆ ยิ่งกว่านั้นคุณสมบัตินี้ทางศิลปะและอารยธรรมที่ระเบียบ
 และมีลึกลับเช่นเดียวกับ กษัตริย์ ความเข้าใจ อย่าง สัก เชปะ ใน เรื่อง ธรรมชาติ
 ของมนุษย์ ดังที่เราจะได้อธิบายจากศิลปะ และอารยธรรม วรรณคดีของกรีกและ
 โรมัน ยิ่งคงเป็นเครื่องหมายของการศึกษาที่ยังไม่มื่ออะไรเปรียบได้

๓. เช่นที่พงประสงคว่า การศึกษาศิลปะให้สัมพันธ์กันโดยทรงกษ
 ยรพอารยธรรม โดยเฉพาะให้อ่านคำหรือคำวาทโดยทรง ซึ่งเส้นทาง
 เคียวที่จะให้มีความเข้าใจในเรขงเหล่าน้อย่างสมบูรณ์ได้ ดังนั้น ความ
 หลักระกันั้นว่าในประเทศที่ม่ออารยธรรมแผนตะวันตก การศึกษาภาษากรีก
 และภาษาละตินควรเป็นเรขงที่สำคัญมาก

๔. เนื่องจากคุณค่าทางการศึกษาอย่างพิเศษของวิชา ในการ
 ขยมคุณสมบัตินี้เกี่ยวกับความมระเบียบ ความซัดเจน ตรรกวิทยา และ
 การวิเคราะห์ ดูเหมือนจะเกิดความจำเป็นว่า จำต้องมีการสอนวิชา ใน
 การอชม ไม่ใช่เพียงสำหรับเพื่อผลที่จะเป็นครูในอนาคต แต่ควรขยายวง
 ออกไปให้กว้างขวางเท่าที่จะทำได้ ถึงนักเรียนชั้นมัธยมหญิงและชาย

๕. การศึกษาภาษาโบราณให้ประโยชน์ในการอชมจิตใจ โดยเฉพาะ
 ในการทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ แต่การเอาใจใส่ส่วนใหญ่ควรได้แก่การ
 เข้าใจความลึกและอารยธรรมโบราณ กษเรียนรู้งการเปรียบเทียบ
 อารยธรรมปัจจุบัน

๖. เพื่อให้ได้ชายชดงวรรณคดีเหล่านี้ได้เพียง พอ สม ควร ที่ จะ เพิ่ม
เติมการศึกษาค้นคว้าโดยคง โดยวิธีอ่านคำแปล ซึ่งทำแทรกกระหว่าง
บรรทัด หรือทำเป็นฉบบรวมทั้งหมดเป็นภาษาญี่ปุ่น

๗. ในหลักสูตรการศึกษารัฐบาลไทยเรา จำเป็นอย่างยิ่งที่จะพิจารณา
ถึงวิธีการสอนที่สมควรที่จะใช้ในการสอนภาษาญี่ปุ่นได้ใช้วิธีอันเป็นประโยชน์
อยู่ ครั้นสอนจบหลักสูตรจากวิธีการสอนที่เดิมไปก็ด้วยแบบแผนที่เป็นนาม
ธรรมเกินไปเสียได้ แล้วคำนึงถึงความสนใจของเด็ก คงที่จะแรงในเรื่อง
ความเจริญเติบโตทางสติปัญญาของเด็ก

๘. ในการวินิจฉัยอายุในชั้นที่ระสมควรเรียนภาษาไทยเรา ขย
สำคัญไม่เพียงพิจารณาถึงช่วงสติปัญญาของเด็ก แต่พิจารณาถึงภาระประสา
นที่จำเป็นแก่ตัวเขาว่าสมควรที่จะสอนอย่างไร

๙. เป็นที่พึงปรารถนาว่า การออกเสียงภาษาละติน ควรจะเป็นอน
หนึ่งอันเดียวกัน เท่าที่จะเป็นไปได้ ความแนวทางการค้นพบเกี่ยวกับภาษา
ในสมัยนี้.

ข้อเสนอนโยบายที่ ๑๕

เรื่อง

การแต่ง การใช้และการเลือกแบบเรียน

การประชุมนานาชาติเรื่องการศึกษา

The International Bureau of Education

ประชุมที่เมืองเจนีวา

เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม นับเป็นสมัยประชุมครั้งที่ ๗
ณ วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๘ ดังต่อไปนี้

ได้รับข้อเสนอนโยบาย

ที่ประชุม

พิจารณาว่า การสอนโดยใช้การพูดของครูยังคงต้องเป็นส่วนสำคัญ
และเป็นชีวิตจิตใจในการสอนบทเรียน

ว่า วิธีสอนด้วย Activity Methods

ซึ่งเป็นลักษณะการสอนของ

สมัยใหม่ ถึงแม้จะมีลักษณะสำคัญในทางก่อความรู้สำนึกในตัวเองแก่เด็ก ทำให้
เกิดความสามารถในการสังเกตและหาเหตุผล ก็ควรระวังไม่ให้ใช้ของจริง
ในการสอนบ่อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้เป็นการลดความสำคัญของ
แบบเรียนตามลำดับ

ว่า อย่างไรก็ดีแบบเรียนยังมีความจำเป็นแก่ทวิชาไม่เพียงเป็นสิ่งนำ

ทางทบทวนค่าและเสนอแนะช่วยเหลือตามโอกาส หรือเป็นเครื่องมือในการ

พิสูจน์ข้อเท็จจริงและการทบทวนความรู้ ในเวลาเดียวกันเป็นเครื่อง

ประกอบที่จะขาดเสียมิได้

ว่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายการศึกษาคณะรัฐสภาไทยสมัยใหม่ได้มีคุณค่า ตามวัตถุประสงค์
ประสงค์ให้เกิดประโยชน์อันมากแก่สังคมชาติได้

เสนอข้อเสนอนี้แก่คณะกรรมการวงการศึกษาธิการในนานาประเทศ ดังต่อไปนี้

๑. แยกโรงเรียนใหม่หนาที่อย่างแน่แท้ในสามทาง คือ วิทยาลัยวิชาครู
(วิทยาลัยวิชาวิทยาศาสตร์และวิชิสอน) ทางหนึ่ง วิทยาลัยการพิมพ์ (รูป
ลักษณะและการปรุงเช่นหนังสือ) ทางหนึ่ง และโดยหลักเศรษฐกิจ
(ราคาของหนังสือ) อีกทางหนึ่ง

๒. ในบรรดาประเทศซึ่งรัฐบาลอำนวยความสะดวกหรือควบคุมการศึกษา ย่อม
เห็นหน้าที่ของรัฐบาลที่ระดมทุน การปรับปรุงแยกโรงเรียนและตรวจตรา
การใช้ให้เป็นอย่างดีเหมาะสม ส่วนในประเทศอื่น กิจการดังกล่าวย่อม
ตกเป็นหน้าที่สมัครใจของโรงเรียน

๓. การแข่งขันทางการค้าระหว่างผู้แต่งพิมพ์จำหน่าย ย่อมมี
ผลในทางทำให้คุณภาพของแยกเรียนทรามลง จึงเห็นการสมควรเพื่อ
ประโยชน์ของส่วนรวม ที่ทางการต้องดำเนินการให้เป็นหลักประกันว่าการ
จัดทำแยกเรียนชั้นประถมศึกษา ได้จัดทำตามแนววิชาครูอย่างดี การพิมพ์
เร็วหรือย่ำและราคาไม่แพง ขั้พิจารณาเหล่านี้เห็นการสำคัญยิ่งโดยเฉพาะ
เกี่ยวกับแยกเรียนสำหรับเด็ก และแยกเรียนสอนอ่าน

๔. ในบรรดาประเทศซึ่งทางการควบคุมแยกเรียน • เห็นการสมควร
ว่าอำนาจการควบคุมนี้ควรใช้ก่อนที่จะทำการพิมพ์แยกเรียน และคณะ
กรรมการที่เลือกตั้งขึ้น ควรประกอบด้วยไม่เพียงผู้ตรวจการศึกษาและ
พนักงานกระทรวง^๕ แต่สมัครในโรงเรียนซึ่งเลือกเฟ้นจากทุกทรงคุณวุฒิ
สูงที่สุดอีกด้วย

๕. เงื่อนไขที่ใช้ในการอนุญาตแบบเรียน ควรระบุไว้เป็นระเบียบ

ทางการ และเจตนารมณ์นั้น ใต้อนุในหลักวิชาอันเป็นพื้นฐาน และวิธีสอนไว้
เห็นหรือสอน เช่นที่เข้าใจและยอมรับว่าแบบเรียนควรสอดคล้องตามโครงการ
จัดการศึกษาของรัฐ ถ้ามีโครงการดังกล่าวนี้ อยู่ แบบเรียนไม่ควรจะบรรจุ
รายการใด ๆ ที่ขัดแย้งกับสถาบันของรัฐและแบบเรียนควรโน้มน้าวไปในทาง
ที่จะกลมกลืน และสอดคล้องกับหลักการซึ่งเป็นพื้นฐานของชีวิตประชาชาติ
พร้อมกันนี้หลักมนุษยธรรมอยู่ด้วย

๖. เพื่อยोगกันผลเสียเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงแบบเรียนบ่อย ๆ และของ
กันผลเสียหลายซึ่งจะมีแก่นักเรียนเห็นการสมควรที่จะว่า

ก) จำนวนแบบเรียนที่ ใต้อนุญาตจากทางการควรจำกัดจำนวน
สำหรับแต่ละวิชาและสำหรับแต่ละชั้น

ข) ใต้อนุญาตที่ใต้อนควรมอายนานพอสมควร

ค) จำนวนแบบเรียนที่ใช้ในชั้นหนึ่ง ๆ ไม่ควรจะมีมากนัก โดย
เฉพาะในชั้นประถมศึกษา

ง) ไม่ควรมีการ เปลี่ยน แปรลง แบบ เรียน ย่าง ชุก โดยเฉพาะจาก
ฉบับพิมพ์ครั้งแรกเป็นอีกครั้งหนึ่งในแบบเรียนเดียวกันให้บ่อยครั้ง นอกจาก
จะมีเหตุผลเพียงพอ .

จ) ควรพยายามอย่างยิงที่จะให้ความร่วมมือกันระหว่างเจ้าหน้าที่
การศึกษาในท้องถิ่นเพื่อว่าเมื่อมีนักเรียนย้ายโรงเรียน ไม่ จำเป็นต้อง ใช้ หนังสือ
ใหม่ทุกครั้ง

17/07/2565

ฉ) สิทธิของครูในอันที่ จะเลือก ใช้ แบบเรียน ตาม ความ คิด เห็น

ของเขา หรือตามความสมควรทางหลักวิชาควร จะจำกัดไว้โดยการ
อนุญาตหรืออนุมัติของคณะกรรมการที่ทรงคุณวุฒิ

๗. แยกเรียนสมควรที่จะได้รับการผ่อนผัน ค่าธรรมเนียม หรือ ค่าภาษี
ซึ่งจะทำให้ราคาของแยกเรียนแพงขึ้น และควรได้รับการพิจารณาในทาง
ช่วยเหลือ โดยคำนึงถึงการส่งออกแจกจ่ายได้แก่ ยานพาหนะ ค่า
ไปรษณีย์ ฯลฯ

๘. ในประเทศซึ่งรัฐทำการพิมพ์ แยกเรียน จำหน่าย และ ส่ง ออก แจก
จ่ายเอง เป็นการสมควรที่จะให้มีการแจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่านี้ โดย
เฉพาะได้แจกจ่ายไปยังเด็กที่ขาดจริง ๆ

๙. วัตถุประสงค์ ของ แยก เรียน เช่น เพียง ผู้นำ ทาง และ เป็น เครื่อง
ประกอบ ฉะนั้นเป็นการสมควรที่จะให้ โอกาสแก่ครูที่จะมีอิสรภาพในการ ใช้
แยกเรียนภายในขอบเขตของหลักสูตร

๑๐. เพื่อให้ความสะดวกแก่ครูที่จะใช้แยกเรียนตามวิธีสอน อาจ
จะพิมพ์การสำหรับคนหรือ เนื้อหา ที่จะใช้สอน เป็นพิเศษ ออก จำหน่าย ให้เป็น
ประโยชน์ หรือจะทำคำอธิบายและใช้คำสอดแทรกไว้ ในแยกเรียนออกก็ได้

๑๑. โรงเรียนแต่ละโรงเรียน หรืออย่างน้อยโรงเรียนศูนย์กลาง
ของท้องถิ่นควรมีห้องสมุดซึ่งมีแยกเรียนต่าง ๆ แต่ละสาขาวิชาและแต่ละชั้น
สำหรับให้ครูไว้ใช้ เพื่อที่จะให้มีโอกาสได้เลือกตำราที่ตนและวิธีสอนต่าง ๆ
ที่จะใช้เพื่อการทดลองในวิธีต่าง ๆ

ข้อเสนอนโยบายที่ ๑๖

เรื่อง

เงินเดือนครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

The International Bureau of Education

ประชุมเมื่อวันที่ ๑๗

กรกฎาคม ณ กรุงเจนีวา ครั้งที่ ๘ ได้มีข้อเสนอนโยบาย เมื่อวันที่ ๑๘

กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๕ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

ถือหลักว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ มีความ รับผิดชอบที่สร้าง elite ของประชาชาติ ดังนั้นโรงเรียนมัธยมศึกษาจึงมีความสำคัญยิ่ง

โดยเหตุข้างต้นจึงมีผลว่า ความหวังในอนาคตทางวัตถุที่ร้ายของ ครูควรจะสามารถดึงดูดใจคนหนุ่มสาว ที่มี ธรรม และ วุฒิธรรมให้ มาประกอบอาชีพครู

จึงเสนอข้อเสนอนโยบายต่อกระทรวงศึกษาธิการในนานาประเทศ ดังต่อไปนี้

๑. สถานะทางหน้าที่ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจะเป็นเจ้าพนักงานของประเทศ ของภูมิภาค หรือของเทศบาลก็ตาม เมื่อได้แสดงหลักฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับนิสัยใจคอเกี่ยวกับคุณวุฒิ และเกี่ยวกับสมรรถภาพแล้ว ครูควรจะได้หลักประกันว่า จะได้ทำงานอยู่ในระยะเวลาอันพอแก่การ

และจะไม่คงวิจิตรกว่าจะถูกปลดจากหน้าที่

นอกเสียจากผิดวินัยอย่าง

ร้ายแรง และได้มีการไต่สวนทางตุลาการแล้ว

๒. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาควรได้หลักประกันว่าไม่เพียง แต่จะได้มีตำแหน่งงานที่ถาวร เขายังไม่ควรจะถูกย้ายจากตำแหน่งไปจากตำแหน่ง นอกเสียจากเพื่อการเลื่อนตำแหน่ง หรือโดยการขอร้องของเขาเอง หรือเพื่อความจำเป็นเกี่ยวกับการบริหารงาน หรือประการสุดท้ายเป็นการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง อนึ่ง ถ้าย้ายเพื่อความจำเป็นเกี่ยวกับการบริหารงานแล้ว เขาควรจะได้ค่าชดเชยที่สมควร

๓. โดยคำนึงถึงฐานะการเงินของประเทศ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาควรได้รับเงินเดือนตามความสำคัญของหน้าที่ เงินเดือนที่ควรขึ้นของพ่อเพียงที่ระโหฤทธิษฐานะโคทศเทียหมกยเจ้าพณกงานชน ๆ หรือทดเทียมกัณคนงานทมิฐฐานะทางสังคมในระดับเดียวกัน

๔. ในทางหลักการ ยกเว้นในกรณีพิเศษ เงินเดือนบรรพตฐานของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาแต่ละประเภทภายในประเทศเดียวกัน ไม่ควรมีการแตกต่างกันจนเกินที่ปรากฏชัดแจ้ง

๕. ในทางหลักการและในท้องที่ที่มีความเสมอภาคทางแรงงาน เช่นที่พึงประสงค์ว่าไม่ควรมีการแตกต่างกันระหว่าง เงินเดือนของ ครูชาย และ ครูหญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษา และควรมีเงินเพิ่มพิเศษให้แก่ครูซึ่งต้องรับผิดชอบทางครอบครัว

๖. การเลื่อนขั้นขึ้นเงินเดือน จะเป็นในกรณีเกี่ยวกับอาวุโส เกี่ยวกับงานนานปี เกี่ยวกับการแข่งขัน เกี่ยวกับความสำคัญของท้องถิ่น เกี่ยวกับ

กย โรงเรียนชั้นคหหรือประเภทค เกยวกับการศึกษาทางตชนเกยวกับวิชาสน
หรมการคคเลือกอย่างหนงอย่างใดก็ตาม ควรให้มยอยพอทระให้มความ
ม่ใจไควว่า ก่อนทเขาจะพ้นจากประจำการเขามโอกาสไควรับเงินเกอนอัคราสง
สคและเงินข่านามูของเขาคค่านวณจากเงินเกอนอัคราสงสค

๙. ในทางหลักการ เป็นการสมควรวาเงินเกอนช่นคนไม่ควระ
กำหนดไว้ให้แตกต่ากันมากเกินไป เมอเปรียขเทียบกบเงินเกอนอัคราสงสค

๑๐. ครุทออยู่ ในระหว่างเวลาทคลองปฏิบัตงานนระหว่างเวลา ทรอคอบ
การรับรองวิทยฐานะ ควรไควรับเงินเกอนมากพอทระควรงชวคไควอย่าง
สควกสยบาย

๑๑. เป็นการชอย แลวท ครุ ใหญ่ ชาย และครุ ใหญ่ หญิง ใน โรง เรียน
มัธยมศกษา ควรไควรับเงินเกอนสูงกวครุ น้อย โดยเหตุผลเกยวกับ
ค่าน่งและความยากลำยากของงานชงมมากกว่าน หรือไควรับเงินเกอน
คชเทม

๑๒. เงินเกอนคชเทม หรือเงินเพิ่มพิเศษสำหรัขเขนค่าทพค ค่า
ครของชพทสงชน ฯลฯ ควรจะให้แก่คร โรงเรียนมัธยมศกษาทออยู่ในเมือง
ใหญ่ หรือในภูมิภาคหรือในทองถนชงภาวะการครของชพทลกษณะพิเศษ
กวาทอน

๑๓. ในกรณีใดก็ตาม ครุ โรงเรียนมัธยมศกษาควรมีสทอทระไคว
รับเงินเพิ่มพิเศษและผลประโยชนอื่น ๆ ชงเจ้าพนกงงานในระภษชนเคยวกับ
ไควรับอยู่ (คช ประโยชนพิเศษสำหรัขการศกษาของขคร ค่าใช้จ่ายในการ
โยกย้าย ความสควกในการเกนทาง ฯลฯ)

๑๒. ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาอาวุโสได้รับ อนุญาตให้ ทำ การงาน และ ได้รับค่าจ้างเกี่ยวกับงานบางประเภทที่เกี่ยวของกับหน้าที่ เติมเงินจากงานประจำตามปรกติของเขา เช่น ตัวอย่าง เขาอาจทำการสอนเป็นส่วนตัวได้ โดยมีระเบียบกำหนดไม่ให้เกิดความเสียหาย แต่เขาไม่ควรได้รับ อนุญาตให้ประกอบอาชีพอย่างอื่นซึ่งขัดกับหน้าที่การงานของเขา

๑๓. จำนวน ชั่วโมง ของการสอนต่อสัปดาห์นั้นควรจัดให้ครู โรงเรียนมัธยมศึกษาได้มีเวลาพอ ไม่เพียงพอมเวลาเหลือสำหรับเตรียมการสอน ให้อย่างดี แต่มีเวลาเหลือสำหรับการอ่านตำรา การหาความรู้ และการพักผ่อน ซึ่งจำเป็นแก่สุขภาพปฏิบัติงานฝ่ายการศึกษา

๑๔. ครู โรงเรียน มัธยมศึกษาควร ได้รับ หลักประกันว่าจะได้ รัยเงิน ขำนาญอย่างเพียงพอเป็นจำนวนร้อยละของเงินเดือนที่สูงพอสมควร และถ้าจำเป็น มีเงินขำนาญสำหรับภรรยาผู้เป็นหม้ายและบุตรกำพร้าของเขา

๑๕. ครู โรงเรียนมัธยมศึกษาควรมีสวัสดิการหยุดงาน โดย ได้รับเงินเดือนเต็ม ในกรณีเจ็บป่วยหรือคลอดบุตร และในการหยุดงานระยะยาวในกรณี พิเศษ ก็สมควรมีสิทธิได้รับเงินขำเงินในกรณีทุพพลภาพ

๑๖. นอกจากเป็นความผิดอย่างร้ายแรง ซึ่งเกิดจากการกระทำ ของเขาเอง ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาควรระวังหลีกเลี่ยงผลเสียหายจากอุบัติเหตุซึ่งอาจเกิดแก่นักเรียนของเขา จะเช่นในห้องเรียน หรือในเวลาให้นักเรียนเล่าเรียน หรือในการท่องเที่ยวศึกษาตาม ฉะนั้นเช่นการ สัมควรวา ในทุกประเทศการวิจัยฝึกซ้อมทางกฎหมายในอุบัติเหตุเช่นนี้ ควรตก

อยู่กับนายจ้าง ซึ่งอย่างไรก็ดี นายจ้างอาจสงวนสิทธิ์ที่จะมีความรับผิดชอบ
ได้ในกรณีที่เป็นความผิดอย่างลุกฤษฏ์จากการกระทำของครู

๑๗. เป็นการสมควรที่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ควรจะแน่ใจว่า ครูที่
รับจ้างอยู่ในโรงเรียนรายภู่นั้น ได้มีสภาพความเช่นอยู่ทางวัตถุที่จำเป็น
เพียงพอ อย่างน้อยที่สุด ก็พอสมควรเมื่อเปรียบเทียบกับครูในโรงเรียน
รัฐบาล.

ข้อเสนอนำฉบับที่ ๑๗

เรื่อง

การจัดการศึกษาระยะก่อนเข้าเรียน

การประชุมนานาชาติ เรื่องการศึกษาประชาชน

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา

เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม นับเป็นสมัยประชุมครั้งที่ ๘ ได้รับข้อเสนอ

แนะ ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๘ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

รับรองคุณค่าที่เกี่ยวเนื่องกับการส่งเสริมความสมบูรณ์ของชีวิตครอบครัว และที่เกี่ยวเนื่องกับการศึกษาภายในครอบครัวและการศึกษาไกลจากครอบครัว ให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกันต่อไปได้

คำนึงถึงว่า เนื่องจากสภาวะของชีวิตสมัยใหม่ โดยเฉพาะในเมือง ผู้หญิงจำนวนมากออกไปทำงานนอกบ้าน และผู้หญิงส่วนมากเหล่านั้น ไม่สามารถที่จะให้การเลี้ยงดูแก่บุตรเล็ก ๆ ของเขาได้

ฉะนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะจัดตั้งสถานศึกษาซึ่งจะรับเลี้ยงดู และให้การศึกษแก่ผู้เยาว์เหล่านั้น

คำนึงต่อไปอีกว่า วิธีการซึ่งก่อให้เกิดผล โดยเฉพาะ ความเจริญในทาง กาย ในทางจิต และในทางจรรยาของเด็กเหล่านั้น มีผลจากการก้าวหน้า โดยทั่ว ๆ ของการศึกษา

การศึกษาสำหรับชายและครอบครัว ควรจะได้รับการส่งเสริมเพื่อจะ
ช่วยให้มีการตาในอนาคตได้มีรากฐานในวิธีการเช่นนี้ และวิธีการเหล่านี้
ควรได้รับการโฆษณาให้แพร่หลายกว้างขวาง โดยปลูกให้มีความเลื่อมใส
ในสถานศึกษาระยะก่อนเข้าเรียนเท่าที่บรรดาครอบครัวนิยมสถานศึกษาเหล่านี้

คุณค่าของสถานศึกษาย่อมพิสูจน์ได้ โดยความกว้างขวาง สถาน
ศึกษาได้ขยายออกไปถึงประเทศหลายประเทศ โดยการริเริ่มวิธีการเช่นนี้
และสถานศึกษาดังกล่าวได้มีผลอันน่าปลื้มใจแก่การศึกษาโดยทั่วไป

ความสำเร็จ ส่วนใหญ่เนื่องจากคณะครูซึ่งได้รับการฝึกหัดไว้สำหรับ
การศึกษาระยะก่อนเข้าเรียน

เสนอข้อเสนอนี้ต่อกระทรวงศึกษาธิการในนานาประเทศ ดังต่อไปนี้

๑. การศึกษาระยะ ก่อนเข้า เรียน ซึ่งมุ่งจัก สำหรับ เด็ก ก่อนที่ ชาย จะ
เข้าเกณฑ์การเรียนภาคบังคับ ควรจะเห็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายโรงเรียน
และควรจัดให้ทั่วถึงแก่เด็กทั้งหมด

๒. การ ศึกษา ดัง กล่าว ควร ได้ รัย หลัก ประกัน จาก องค์ การรัฐบาล
(ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค เทศบาล ฯลฯ) หรือจากองค์การอาสา
(สมาคมการกุศล หรือสมาคมศาสนา หน่วยอุตสาหกรรม หน่วยสหกรณ์
เอกชน ฯลฯ)

๓. ในท้องถิ่นซึ่งไม่มีโรงเรียน สำหรับ การ ศึกษา ระยะ ก่อน เข้า เรียน
ควรจัดโรงเรียนประถมศึกษา สำหรับเด็กที่มอายุยังไม่ครบเวลาเข้าเรียน
เด็กเหล่านี้ควรได้รับการ อบรมที่ เหมาะแก่ ความเจริญ เศรษฐ ศาสนา
สังคม ชาติ

ทั้งทางจิตใจและทางร่างกาย

๔. อายุขันทาสที่สุดของเด็กที่จะเข้าเรียน ในโรงเรียน จัดสำหรับระยะ
ก่อนเข้าเรียนควรจะทำพอที่จะรับเด็กซึ่งมารดาไม่สามารถเลี้ยงดูได้ เพราะ
ต้องทำงาน แต่เนื่องจากมีความสำคัญอยู่ว่าเด็กเล็ก ๆ จะโตได้ก็ตาม ควร
ให้อยู่ภายในอารักขาของครอบครัว การไปโรงเรียนในระยะก่อนเข้าเรียนจึง
ควรจัดเป็นแบบตามความสมัคร

๕. อายุของเด็ก ที่จะ ออกจากโรงเรียน จัดสำหรับ ระยะ ก่อน เข้าเรียน
ควรคล้อยตามอายุที่จะเข้าโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งระลอกไว้ด้วยว่า แม้
จะมีความต้องการที่จะให้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา และการที่จะ
ให้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาลหรือเช่นอนุบาลจะให้เขาโตเมื่อไรก็ได้ การ
ที่จะย้ายเด็กเข้าในโรงเรียนประถมศึกษาควรจัดทำเป็นกำหนดแน่นอนจนมากที่สุด
ทั้งสองครั้งคือ

๖. เงื่อนไขเกี่ยวกับ การให้ โดยไม่คิด มูลค่าแก่ เด็ก ใน โรงเรียน จัด
สำหรับระยะก่อนเข้าเรียนควรเหมือนกันในโรงเรียนประถมศึกษา

๗. การวางสอนของโรงเรียนจัด สำหรับระยะก่อน เข้าเรียน ควรจะผ่อน
สั้นผ่อนยาวได้มากกว่าในโรงเรียนประถมศึกษา เช่นพึงประสงค์ว่าการจัด
เพื่อควรควรวางสอนควรทำให้เด็กมี โอกาส เข้า เรียน ก่อน และ ชูลัง ชิว โมง เรียน
ประจำได้

๘. บัณฑิตศึกษาควรจัดให้เหมาะแก่ ฤดูกาลใน ประเทศ ซึ่ง ภูมิ อากาศ
หรือสภาพของกิจการทำให้เกิดความจำเป็นดังกล่าว (โรงเรียนเลี้ยงดูเด็ก
ภาคฤดูร้อนหรือโรงเรียนอนุบาล ฯลฯ)

๙. มีความต้องการอยู่ว่าจำนวนเด็กมดลูกที่ระอยู่ใน ความอารักขา
ของครูในโรงเรียนจัด สำหรับระยะก่อนเข้า เรียนไม่ ควรมาก กว่าใน โรงเรียน
ประถมศึกษา และจะเป็นประโยชน์อีกด้วยถ้าจะ ได้รับความช่วยเหลือจากครู
หนุ่มสาวที่ยังอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน จากนางพยาบาลหรือจากผู้
ช่วยเหลืออื่น ๆ

๑๐. มีความ ต้องการ อย่าง สูงว่า การตรวจ และ การ แนะนำ เกี่ยวกับ
โรงเรียนจัดสำหรับระยะก่อนเข้าเรียน ควรอยู่ในความรับผิดชอบของบุคคล
พิเศษเป็นผู้ตรวจการหญิงและครูหญิง

๑๑. ในการสร้าง การจัด และการตกแต่งอาคารโรงเรียน ซึ่งจัด
สำหรับระยะก่อนเข้าเรียน รายการต่าง ๆ ควรให้เป็นที่ไปตามความต้องการ
พิเศษของเด็กซึ่งได้เตรียมสร้างอาคารไว้ให้

๑๒. เจ้าหน้าที่ฝ่ายโรงเรียนควรช่วยโรงเรียนจัด สำหรับ ระยะ ก่อนเข้า
เรียนในการจัดหาและใช้เครื่องมือพิเศษเกี่ยวกับการศึกษา

๑๓. วิธีการสอนที่ใช้ควรเป็นไปตามกรรมันคุณภาพที่เห็นไปเอง ของเด็ก
ที่อายุยังไม่ครบเข้าเรียน และควรดัดแปลงให้เหมาะสมกับภาวะโดยเฉพาะ
ทางความเจริญฝ่ายพลศึกษา วิชาศิลปะและจิตศึกษาของเด็ก

๑๔. การสอนนำคามระเขยขเพื่อให้อ่านออก เขียนได้ และรู้เลข
ควรรอไว้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา การศึกษาระยะก่อนเข้าเรียนควรระ
จำกัวงเกี่ยวกับการเจริญก้าวหน้าของประสาทสัมผัส โดยเฉพาะเป็นความ
จำเป็นสำคัญที่จะเตรียมเลขการสอนเลขในภายหลัง โดยการใช้อุปกรณ์ซึ่ง
จะช่วยให้เด็กได้ ได้รับความรู้ความหมายของเลขจำนวน และรูปร่างของตัวเลข

๑๕. เจ้าหน้าที่ฝ่ายโรงเรียน ควร รับผิดชอบในเรื่อง สุขภาพ ของ เด็กที่ เข่า
เรียนในโรงเรียนจัดสำหรับระยะก่อนเข้าเรียน โดยมี การตรวจของแพทย์
โดยการส่งเสริมความเจริญทางสุขภาพแห่งจิต โดยการจัดตั้งครัวโรงเรียน
โดยการแจกจ่ายนม ฯลฯ

๑๖. การร่วมมือกับครอบครัว ซึ่งจำเป็นต้อง อยู่ ตลอด ชีวิตในโรงเรียน ของ
เด็กนั้น ควรนับว่าเป็นการสำคัญระหว่างอายุระยะก่อนเข้าเรียน การพบปะ
กับพี่ปกครอง การเยี่ยมเยียนบ้านของเด็ก การให้พี่ปกครองมาร่วมงาน
พิเศษของโรงเรียน และองค์การทุกองค์การ ที่ให้ผลแก่การร่วมมือของ
ส่งเสริมอย่างแรงกล้า

๑๗. การฝึกหัดครูสำหรับชั้นเรียนระยะก่อนเข้าเรียน ควรให้มีการ
สอนพิเศษทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติการอยู่เสมอ เพื่อเตรียมบุคคลเหล่านั้น
สำหรับงานของเขา ไม่ว่าในกรณีใด การฝึกหัดครูไม่ควรหย่อนความ
สมบูรณ์กว่าการฝึกหัดครูสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา

๑๘. การอบรมครูโรงเรียนจัดสำหรับระยะก่อนเข้าเรียนซึ่งประจำการอยู่
ควรส่งเสริมจัดทำคือไป

๑๙. โดยหลักการ เงินใจของ การ แต่งตั้ง และ เงิน เดือน ของ ครู
โรงเรียนจัดสำหรับระยะก่อนเข้าเรียนไม่ควรน้อยกว่าครูรุ่นเดียวกันในโรงเรียน
ประถมศึกษา

๒๐. เมื่อดำเนินการฝึกหัดครูเป็นพิเศษทั้งพิจารณาแล้วในข้อ ๑๗
ควรจัดทำไว้สำหรับครูในโรงเรียน จัดสำหรับระยะก่อนเข้าเรียนที่จะโยกย้าย
ไปอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา และตรงกันข้าม.

ข้อเสนอนโยบายที่ ๑๗

เรื่อง

การสอนภูมิศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

การประชุมนานาชาติ เรื่องการศึกษาประชาชน

The International Bureau of Education

ประชุมที่เมืองเจนีวา

เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม นับเป็นสมัยประชุมครั้งที่ ๘ ได้รับข้อเสนอนโยบาย
เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๓๗ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

พิจารณาว่า การสอนภูมิศาสตร์ ถ้าสอนตามหลักเหตุผลแล้วอาจ
เป็นประโยชน์อย่างเอกในการส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้ ความ สติ และ คิด หา
เหตุผล

คณะนิเวศาน จึงควรจัดเป็นวิชาสำคัญ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

พิจารณาต่อไปอีกว่า การศึกษาลงความพยายามของมนุษย์ในการ
ปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายนอกที่ตนมีให้เขาจากความจำเป็นในชีวิต ซึ่งใน
ขณะเดียวกันปลูกฝังให้เกิดความรักบ้านเมืองของตนแล้ว ยังอาจเสริมสร้าง
ให้เกิดความรู้สึกยกย่องชนชาติอื่น และด้วยประการฉะนี้ ก็เป็นการเพิ่มพูน
ความเข้าใจอันดีต่อกัน และร่วมมือซึ่งกันและกันในระหว่างประชาชาติ

พิจารณาเป็นประการสุดท้ายว่า โลกทุกวันนี้จะเข้าใจกันได้ก็จริงแท้
ก็ด้วยการศึกษาหาความรู้ในเรื่องภาวะชีวิตแห่งมนุษยชาติ และวิทยาการ
ของภูมิศาสตร์เป็นข้อเกิดขึ้นค้นค่าทั้งในทางวัฒนธรรมและความรู้

จึงเสนอข้อเสนอนี้แก่กระทรวงการศึกษานานานาประเทศ ดังต่อไปนี้

๑. นำจะเป็นสิ่งพึงประสงค์ ทางการสอนวิชาภูมิศาสตร์เพื่อให้เด็ก
ได้รับความรู้ที่แน่นอนในส่วนสภาพภายนอกที่เห็นพจนหลัง ทั้งในมนุษยชาติ
และการเมือง และให้รู้ถึงเรื่องชีวิตทางเศรษฐกิจ ไม่เพียงแต่ของประเทศ
ของตนเอง แต่ให้รู้ไปถึงของประเทศอื่นอีกด้วย

๒. การสอนความหมายชนมาที่จะให้เด็ก สามารถใช้ กำลัง ปัญญา
ทุกส่วนของคนที่มออยู่

๓. ภูมิศาสตร์ควรจะได้ยกให้มู่ฐานอยู่ในหลักสูตรและในการสอนได้
สมกับคุณค่าที่ วิทยาการนั้นมออยู่ในทางการศึกษาและวัฒนธรรม

๔. เวลาที่จัดให้สอน เฉลยแล้วควรไม่ น้อย กว่า ชั่วโมง ครึ่งต่อ
สัปดาห์

๕. การสอนควรฉลาดจัดให้เป็น วิชาการที่ กระจายอยู่ ตลอด ชีวิตของ
การเรียนของเด็กในโรงเรียน เนื้อเรื่องที่จะนำมาสอน ควรพิจารณาถึงวัน
และความเจริญทางจิตใจของเด็กด้วย

๖. ในการที่จะก่อให้เกิดมีความเข้าใจทั่วไปและ เหตุผล ที่ มอ อยู่ใน
๑๗/๐๗/๒๕๖๕
แต่ละประเทศ ภูมิศาสตร์ธรรมชาติและภูมิศาสตร์ของมนุษย์ มีความสำคัญ

เท่าเทียมกัน
เทียบกันแล้ว รวมด้วย

๗. ในโรงเรียนที่มหัศจรรย์สอนหนัก ในชั้นต้น ๆ ควรมุ่งสอนถึงลักษณะทั่วไปของโลกส่วนใหญ่เป็นสำคัญ ส่วนการเรียนให้ละเอียดยิ่งขึ้นนั้น สอนไว้สอนในชั้นหลัง ๆ เพราะการเรียนถึงขั้นนั้น ต้องอาศัยกำลังจิตใจของเด็กที่เติบโตกว่านั้น และได้อาศัยความเข้าใจจริงในวิทยาศาสตร์สาขาอื่นช่วยด้วย

๘. การสอนวิชาภูมิศาสตร์ และวิชาอื่น ๆ เช่น พฤษศาสตร์ ธรณีวิทยา วิชาว่าด้วยสากลจักรวาล ประวัติศาสตร์ ฯลฯ ควรสอนให้ผสมผสานกันไป เพื่อเด็กจะได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์และมูลฐานการวิทยาศาสตร์ของข้อเท็จจริงของภูมิศาสตร์

๙. การท่องจำข้อความ ๆ ที่ไม่มีความหมายนั้น ไม่ควรนำมาเป็นวิธีสอนเลย ควรสอนโดยให้เด็กได้เอง โดยลักษณะของนามนั้น ๆ และถอยเอาวิธีสอนแบบ activity เป็นหลัก

๑๐. เจ้าหน้าที่การศึกษา ควรจัดหาเครื่องอุปกรณ์การสอนให้โรงเรียนให้พร้อม เช่น แผนที่ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายภาพ ฯลฯ และควรจัดหาทุนช่วยให้เด็กไปท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ

๑๑. เป็นสิ่งพึงประสงค์ เจ้าหน้าที่การศึกษาจะได้จัดหาเงินช่วยเหลือเพื่อการพิมพ์ตำราเรียนแนวเศรษฐกิจทางภูมิศาสตร์ เพื่อมุ่งเผยแผ่ความรู้อันเกี่ยวข้องกับชีวิต ทางสังคม อุตสาหกรรม และการค้าของประเทศตนเอง

๑๒. งานค้นคว้าอย่างเอกเทศ การสำรวจท้องถิ่น หรือส่วนภูมิภาค ที่หมั่นนักเรียนช่วยกันทำและงานสัมพันธ์ซึ่ง มีต่อกัน ระหว่าง โรงเรียน ใน ส่วน ภูมิภาค และในประเทศต่าง ๆ เหล่านี้เช่นแนวการศึกษาอย่างหนึ่ง ซึ่ง ควรนำมาใช้

๑๓. ห้องเรียนจัดไว้เพื่อการสอนภูมิศาสตร์โดยเฉพาะนั้น เป็นสิ่ง ที่ พึงประสงค์มาก

๑๔. ควรให้นักเรียนได้เข้าช่วยอย่างเต็มที่ ในการเตรียมเครื่องใช้ ในการสอน ภาพแสดงลักษณะภาพต่าง ๆ ภาพทัศนศึกษาส่วนกัน และ แสดงชั้นของพนักิน และรวบรวมลัทธิประเพณี ฯลฯ

๑๕. ในลักษณะแห่งเนื้อหาของการสอน ควรผูกควรทั้งทางภาค ทฤษฎี และภาคปฏิบัติและควรให้รอบรู้ถึงพจนานุกรมศาสตร์ ธรณีวิทยา และ วิทยาศาสตร์สังคมบางอย่าง เช่นทฤษฎีวิชาเศรษฐกิจการเมือง ประวัติศาสตร์ และสังคมวิทยา

๑๖. เจ้าหน้าที่การศึกษาควรสนับสนุนให้ครูเขียนฐานะของคน โดยให้ ได้เงินช่วยเดินทางไปต่างประเทศ ให้ความสะดวกในการแลกเปลี่ยนครู และจัดให้มีการชุมนุมศึกษาระหว่างภูมิภาคเรียน.

ข้อเสนอนโยบายที่ ๑๗

เรื่อง

ความเสมอภาคเพื่อเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

การประชุมนานาชาติเรื่องการศึกษาประชาชน

The International Bureau of Education

ประชุมที่เมืองเจนีวา

เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม นายเขียนสมัยประชุมครั้งที่ ๗ ได้มีข้อเสนอนโยบาย
วันที่ ๕ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๔๖ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

ตระหนักว่าความไม่มั่งคั่งทางสังคมใน ขบวนการอุตสาหกรรม อย่าง ชัด ค่
องค์การศึกษาศึกษาโดยเฉพาะในแง่ของ ความ เสมอ ภาค เพื่อ เข้า เรียน ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดภาระที่ระคายปลุกฝังให้เกิดความสามารถ
พิเศษแก่บรรดานักเรียนเป็นจำนวนมากขึ้น

พิจารณาถึงหลักสำคัญของความเสมอภาค

ซึ่งได้แรงไว้ข้าง

แก่มาแล้วในที่ประชุม International Labour Conference และใน

การประชุมเพื่อจัดตั้งองค์การ ศึกษา วิทยาศาสตร์ และ วัฒนธรรม แห่ง สห-

ประชาชาติ ดังที่ขอไว้ให้มีการร่วมมือกันระหว่างนานาชาติ เพื่อ

สนับสนุนอุดมคติที่จะให้ได้ความเสมอภาคในทาง โอกาส ที่จะ ได้ รัยการ ศึกษา

โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ เพศ หรือความแตกต่างใด ๆ จะเป็นทางเศรษฐกิจ

หรือสังคมก็ตาม

ซึ่งเชื่องโยงไปกว้างนอกกว่า ลักษณะต่าง ๆ ของปัญหาหากมีชนก
ควรระได้พิจารณาทีละข้อ ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากทัศนคติทางการศึกษาหรือทัศน
คติทางสังคม

ระลอกถึงข้อเสนอนี้และฉบับที่ ๒ เรื่องการเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยม
ศึกษา ปัญหาที่ขึ้นไว้ในคราวประชุม The International Conference on
Public Education ซึ่ง The International Bureau of Education ได้
เรียกประชุมเมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๔

สังเกตด้วยว่า ปัญหาความเสมอภาคในอัตราเข้าเรียนในโรงเรียน
มัธยมศึกษาอันมีนัยหมายขิ้นมาต่างกันเมื่อการศึกษามัธยมต้นส่งวนไว้เพื่อ
ส่วนหนึ่งของจำนวนนักเรียนทั้งหมดเท่านั้น และเมื่อจัดในหลักการโดยให้ทั่ว
ถึงกันสำหรับนักเรียนทั่วไป

ข้อเสนอนี้ข้อเสนอนี้และข้อกระทรงศึกษาศึกษาธิการในนานาประเทศดังต่อไปนี้

๑. ตามที่ปฏิบัติกันมาแล้วหลายประเทศ การรับนักเรียนควรถือ
หลัก activity ที่เข้มมาของเด็ก และถือรายงานของครูยิ่งกว่าผลของการ
สอบไล่ที่ถือเอาความหรือความชำนาญใดมา

๒. ในประเทศที่ การศึกษา ขน มัธยม มี หลัก เกณฑ์ บังคับ หลัก การ
จำแนกเด็กให้เข้ารับการสอบประเภทต่าง ๆ กันนั้น ให้ถือเอาแนวการ
สอบส่วนอรรถภาพของเด็กอย่างมีหลักเกณฑ์มากกว่า ถือเอา ความ พอใจ ของ
เด็กหรือของบิดามารดาเด็ก อย่างที่เคยปฏิบัติมาแต่ดั้งเดิม

๓. ควรจัดให้มีระบบการแนะทางแก่เด็กอยู่เรื่อย ๆ โดยเฉพาะใน
ระหว่าง ๒-๓ ปี แรกของการศึกษามัธยม ควรให้เด็กได้มีโอกาส

โคลง โคลง และโคลงเปลี่ยนจากโรงเรียนประเภทหนึ่ง ไปเรียนใน
โรงเรียนอีกประเภทหนึ่ง

๔. ระเบียบการแนะนำกว้างขวาง ควรจัดไปพร้อมกันกับการสอบอรรถภาพ
ของเด็กอย่างละเอียด การตรวจสอบใช้วิธีสังเกตและสอบสวนควยอาศัย
หลักจิตวิทยาด้วย มุ่งหมายจะให้รู้ถึงวิถีทางจิตใจยิ่งกว่าการทบทวนผล
ที่ถูกต้องเท่านั้น

๕. ประการสำคัญที่สุด คือการรณเห็นความช่วยเหลือทางการเงิน
ให้เด็กตกแตกหมดคนด้อยฐานะเป็นพิเศษ และที่ของการความช่วยเหลือจริง ๆ อย่า
ช่วยแต่เพียงให้เรียนเปล่า ให้ทุนเล่าเรียน หรือเพียงให้ค่าใช้จ่ายเท่านั้น
แต่ให้ช่วยเหลือแทนแก่ความยากของเด็กที่ขาดประโยชน์อื่น ควรจะได้จาก
เงินค่าจ้างของเด็ก ให้ช่วยค่าที่อยู่และค่าใช้จ่ายในการอยู่กับเด็กเหล่านั้น
และให้ใครมีโอกาสเขาจึงแหล่งที่จะได้ ความรู้ ใน สาระคดีต่าง ๆ ก่อเกิด
ภูมิธรรม ซึ่งจะหาเองไม่ได้จากสิ่งแวดล้อมธรรมดาของเขา

๖. ในกรณีที่เด็กทำงานหาเงินได้แล้ว ก็ควรให้ความสะดวกแก่
เด็กให้ไปเรียนตามแนวทัศนศึกษาต่อไป โดยอนุญาตให้เรียนก่อน
สำเร็จชั้นมัธยมศึกษา

๗. ควรจัดหาอาชีพพิเศษใด ๆ สำหรับหนุ่มสาวที่ของซึ่งกิจการศึกษา
ชั้นมัธยมมาตลอดสมัยสังคราม.

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๓๐

เรื่อง

การสอนสุขศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม นับเป็นสมัยประชุมครั้งที่ ๑๗ โดยข้อเสนอแนะ ณ วันที่ ๘ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๔๖ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

คำนึงถึงว่า มีหลายประเทศที่พากันเห็นมากยิ่งกันว่า สุขศึกษาส่วนบุคคลและสุขวิทยาทางสังคม มีส่วนให้การศึกษาทางวินัย นอกเหนือไปจากประโยชน์และคุณค่าที่ก่อให้เกิดในส่วนบุคคลหรือในส่วนประชาคม

สุขศึกษามีคุณค่าสำคัญยิ่งในทางจริยศึกษา เพราะเหตุว่าเป็นการนำอุดมคติเข้าในชีวิตของโรงเรียนในทางแสดงเกียรติภูมิของมนุษย์ ที่เข้ามาแห่งกาลและเทศะ และความมีสำนึกในหน้าที่ตนเองและต่อผู้อื่น

ความจำเป็นมีอยู่อย่างรวบรัดว่า จะต้องเผยแพร่หลักการสุขศึกษา เนื่องจากผลของการสงคราม

ข้อเสนอแนะข้อที่ ๑๖ ของการประชุมการศึกษาธิการในนานาประเทศ ดังต่อไปนี้

- ๑. ว่าด้วยการสอนสุขวิทยาและสุขศึกษาให้ถือเป็นการบังคับในโรงเรียนอนุบาล โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษา ในชนทุกเขต

สอนนักเรียนสำเร็จจากชั้นมัธยมศึกษา และในโรงเรียนฝึกหัดครู การสอน
ไม่จำเป็นต้องทำให้เป็นแบบบทเรียนทีเดียว

๒. ว่า สุขศึกษาในชั้นประถมศึกษาต้น ๆ นั้น มุ่งไปในลักษณะเป็น
ภาคปฏิบัติเป็นประการสำคัญ โดยเน้นโดยไม่ประสงค์เพิ่มพูนการสอนให้หนักนัก
พึงทำให้เป็นกิจประจำวันเป็นส่วนของการปฏิบัติ ตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียน
ด้วยการฝึกให้เก็ทสุขนิสัยที่ดี วิชาความรู้ สรภาพของตัวเองความเข้มแข็ง
ระเบียบเรียบร้อย ใฝ่ใฝ่มาวยาทอนดี ฯลฯ

๓. ว่า ในชั้นปลายของโรงเรียนประถมศึกษา และในชั้นการสอน
ต่อเติม การสอนสุขศึกษาควรให้ครอบคลุมไปกว้างขวาง ในลักษณะเป็น "ทุก
สนใจ" ทั่วขยายวงกว้างออกไปจากวงการศึกษาภายในโรงเรียน ถึงชีวิตใน
ครอบครัว ปัญหาแรงงาน และปัญหาทางสังคม

๔. ว่า ชั้นมัธยมศึกษา การสอนสุขศึกษาให้เป็นส่วนเติมเต็มของ
การสอนวิทยาศาสตร์ธรรมชาติของชั้นต้น ๆ โดยดัดแปลงทางกายวิภาคศาสตร์
ชีววิทยาและสัตววิทยา การสอนในชั้นสูงขึ้นไปมีลักษณะคุณภาพให้เด่นยิ่งขึ้น
แต่ก็ยังคงเกี่ยวสัมพันธ์กับวิทยาศาสตร์แห่งมนุษย แต่สอนให้หนักในความ
สำคัญทางจรรยาและสังคม ให้เด็กได้สำนึกโดยตลอดจดหมายที่ตนมีอยู่
ต่อตนเอง ต่อครอบครัว และต่อประชาคม

๕. ว่า นอกเหนือจากการสอนเรื่องหน้าที่ของส่วนของร่างกาย
โภชนาการ และกรรออกกำลังแล้ว ควรเข้าใจว่าสุขศึกษารวมความรู้อะไร
เด็กและการปฐมพยาบาลสำหรับนักเรียนรุ่นและวัยสูงขึ้น และในเวลา

เคียรกันส่ววิทยาของการทำงานในอาชีพ ทั้งของสงวนเพื่อการศึกษาแห่งจิต
และส่วศึกษาในทางการห้ย่นฮารณ และการห้ยคพกผ่นเมะยามว่างงาน
รวมฮยคว้ย

๖. ว่า การสอนส่ววิทยา พงเน้นในทางปฏิบัติขยงชนในขณะทไป
รวมแรมคนในครววยคภากเรียน แรมคนชนเขา ฯลฯ ซึ่งในเวลาอนมมาก
ชนคาลาคย

๗. ว่า การศึกษาเรื่องเพศนแรมสอนแต่ชนประณคศึกษา และ
การสอนในชั้นมัธยมคศึกษา แพทย์ควระโรคสันทนากบเด็กทงชายและหญิงดง
ปัญหาเรื่องเพศ โดยฉลเพศและความเจริญเติบโต และการขยงกันกามโรค
ควรถยเนรจงจำเขนคองสอนเขนพิเศษกอนออกจากโรงเรียน โดยเฉพาะการ
สอนในลักษณะเป็นการสันทนากทางแพทย์ แสคงภาพประคอบทางภพยงค์
คศึกษา อย่างทคิตำกนมาแล้วในบางประเทศ

๘. ว่า ในการสอนทวไป คองให้มการร่วมมฮยอย่างใกล้ชิดกระหว่าง
เจ้าหนาททางแพทย์ ครู และเจ้าหนาทประชาสงเคราะทโดยเฉพาะ เพื่อ
ให้มใจในการสอนส่วศึกษาระโรคคิตทุก ชน สม คย ความ มุง หมาย ท ม ฮย
รวมกัน

๙. ว่า การร่วมมฮยระหว่าง นายแพทย์ ครู และเจ้าหนาทประชา
สงเคราะท ควรถคใหม่ชนในสมาคมโรงเรียน สมาคมนักเรียน และใน
ส่วค่าง ๆ ขององคการประชาชนหรือองคการเอกชน คำนะงานช่วย
การสอนส่ววิทยา และส่วศึกษาในโรงเรียนประณคศึกษาและมัธยมคศึกษา
เพื่อให้ความมรณะและเนะให้เด็กในเรองปัญหาค่าง ๆ ทเด็กพวยยามรวบรวมมา
เสนอให้โดยคยขยง

๑๐. ว่า บริการแพทย์สำหรับโรงเรียน ทั้งของศกการเหมาะสมควรแล้ว
 ในแต่ละประเทศ เพื่อการควบคุมให้สัมผลในสุขภาพอนามัยของครูและเด็ก
 ให้มีอำนาจเป็นทางการในการควบคุมการสอนสุขศึกษา นำและแนะนำใน
 ชั้นประถมศึกษาทุกโอกาส และร่วมมือกับครูผู้สอนในการสอนสุขศึกษา
 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยเปิดการสนทนากับเด็ก มีภาพยนต์ฉายให้ดู
 จัดให้มีการโต้วาทีระหว่างเด็กถึงเรื่องปัญหาต่าง ๆ และจัดให้มีการอบรมให้
 ความรู้ใหม่ ๆ ให้มีการสอนแนะเป็นครั้งคราวแก่ครูผู้ทำการสอนอยู่

๑๑. ว่า บริการทางสังคมของโรงเรียน ซึ่งมอบให้แก่ผู้ที่มีความ
 ในงานด้านสวัสดิการควรจะได้ร่วมในการสอนสุขศึกษา และแนะเด็กที่มัว
 พอสัมควรที่จะรูถึงความรู้เกี่ยวกับสุขภาพแวดล้อมที่แท้จริงที่มนุษย์ ต้องประสบ
 โดยทางสุขวิทยาที่เกี่ยวข้อง

๑๒. ว่า นายแพทย์ผู้ทำหน้าที่ตรวจการสุขภาพในโรงเรียนเป็น
 ผู้ชำนาญพิเศษในปัญหาเกี่ยวกับการศึกษา และสามารถตามดูที่ระอำนาจ
 การสอนสุขศึกษาตลอดทุกระยะการศึกษาในโรงเรียน และว่า เจ้าหน้าที่
 การแพทย์ของโรงเรียนผู้รับผิดชอบในการสอนแนะชั้นมัธยมศึกษา ให้
 สามารถเข้าในการประชุมของนักเรียนเมื่อมีการประชุม ชั้น เทา เทียม กับ ครู
 และให้เจ้าหน้าที่รวมมออยู่ในกิจการงานต่าง ๆ ภายนอกโรงเรียนด้วยเพื่อ
 จะได้แทรกสอนวิชาสุขวิทยาส่วนบุคคล ครอบครั้วและสังคมแก่เด็กได้
 อย่างสะดวก

๑๓. ว่า เพื่อให้การศึกษาก่อเกิดประโยชน์แท้จริง ควรจัดสอน
แบบ Activity การทำเป็นหมู่ และนำเทคนิคในทางการศึกษามอบทุกวง
ทาง เครื่องประกอบการสอนต้องจัดให้ครูให้เพียงพอ

๑๔. ว่า ควรสนับสนุนให้ครูและนายแพทย์ ได้ร่วมมือกันในการ
เผยแพร่วิชาศึกษาให้ออกไปนอกโรงเรียน ไปถึงผู้ใหญ่และบิดามารดาเด็ก
โดยบิดามารดาเด็กได้มีส่วนร่วมกับแผนงานสุขวิทยา ให้การศึกษาเกี่ยวกับ
ครอบครัว และเกี่ยวกับสังคมโดยให้เด็กคิดต่อกับโลกภายนอกมากยิ่งขึ้น
ในทุกโอกาส และใช้ประโยชน์ที่เป็นอิทธิพลอันดีต่อกันอยู่ระหว่างเด็ก
และบิดามารดา

๑๕. ว่า การสอนศึกษา อีกส่วนหนึ่งนั้น ข้าราชการให้หมู่เด็กได้
ปฏิบัติโดยเอกเทศตามแนวการศึกษาแบบใหม่ ประสานกับงานขององค์การ
จัดการศึกษาภายนอกโรงเรียน หรือองค์การจัดการศึกษาให้เด็กที่ออกจาก
โรงเรียนแล้ว เช่น การอ่านกาชาด และการลูกเสือ เป็นต้น

๑๖. ว่า ประการสุดท้าย ความหลักเหตุและผลต่อเนื่องจากการสอน
ศึกษา การบริหารโรงเรียนในทั่วโลก ควรจัดภาวะการศึกษาในส่วน
ที่เกี่ยวข้องอาคารเรียน และเครื่องใช้ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนให้ถูกสุขลักษณะ
ยิ่งขึ้น เพื่อบรรเทาโรคภัยและเป็นที่มั่นใจว่าเด็กมีสภาพแวดล้อมที่
ถูกลักษณะอันดีตลอดเวลาที่เล่าเรียนในโรงเรียน.

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๒๑

เรื่อง

การจัดอุปถัมภ์การเรียนให้เปล่า

การประชุมนานาชาติ เรื่อง การศึกษาประชาชน
ของมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมสหประชาชาติ และ The
International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา เมื่อวันที่ ๑๔
กรกฎาคม นับเป็นสมัยประชุมครั้งที่ ๑๐ ได้รับรองข้อเสนอแนะ ณ วันที่
๑๕ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๔๗ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

คำนึงถึงว่า

ในอารัมภกถาของการประชุมก่อตั้งองค์การศึกษา
วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมสหประชาชาติ ประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกลงสัญญา
ประกาศตนเชื่อมั่นใน "การให้การศึกษาอย่างเต็มที่และเสมอภาคแก่คนทั่วไป"

ว่า ในรายงานของ The International Bureau of Education กล่าว
ถึงความเสมอภาคเพื่อเขาเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา โต้แย้งในข้อที่ว่า
ความมุ่งหมายในการปรับปรุงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็คือ ให้เห็นที่มั่นไว้ว่า ความ
เสมอภาคในการศึกษาควรจะมีแก่คนทุกช่วง โดยไม่เลือกเชื้อชาติ ฉะนั้น
ถ้าเนที 17/07/2565 ทรัพย์หรือฐานะ เพื่อกันเหล่านานาจะเพิ่มพูนสติปัญญาความ
สามารถของคนใดคนหนึ่ง

ทวนรถลงขอเส้นขอแนะนำขยท ๑๗ ของการประชุมนานาชาติเกี่ยวกับ
การศึกษาประชาชน ซึ่งเรื่องขอเส้นขอเป็นผลของรายงาน
พิจารณาว่า การทมิขคามาริคาทชคสน อาจเป็นเครื่องชคชวางอย่าง
สำคัญแก่ความเจริญทางสคชญญา วรรษาและสังคมของเด็ก แม้ว่าจะได้
เล่าเรียนเปล้าก็ตาม

ขอเสนอต่อกระทรวงศึกษาธิการนานาชาติ ต่อไปนี้
ที่ประชุม

๑. โสคทหนง เชอในหลคทของการใหคเรองอุปกรณการเรยนเปล้าว่า
เป็นขคคามาโดยธรรมคาและจำเนองมาจากการขงคชเรยน และชคค
โสคทหนงนน ว่าการใช้หลคทการนแกขรรคาอนชนทคศึกษาในโรงเรียนประเภท
ไม่ขงคช ควรวคคการพิจารณาเชนกัน เป็นอคคการของมนุชข ซึ่งควรวะ
เป็นรคคหมาย

๒. เชอโดยเหตุทสขเนองว่า ความคองการอย่างนอยทระเลียงไม่คอก
คช อุปกรณการเรยนทงขงทคองไซในโรงเรียนนใหคเปล้า เป็นทเชอใจ
กนว่า อุปกรณการเรยนเหล่านรวมทงเครื่องประคองการสอนทเชนส่วนรวม
สำหรัขชน และอุปกรณการเรยนทนทเรียนคองไซเป็นรายควควย

๓. ค่านงว่า เนนททงปรารณาทใหคทงสอเรยน ควรวคคเป็นสมขคค
ของเทกเมอสำรการคศึกษาขงคชแล้ว เพอว่าจะได้จคคใหคเทกมเชอ ในการจคค
ทงสมคคนอย ๆ ส่วนทวชน และคกน กัระคคยวใหคเทครสนยมในสทงประคช
สคคชญญา

๔. คคจนงคคจว่า เมอโรงเรียนจคคหาอุปกรณการเรยน เครื่องไซใหค
เทกเรยนเนนรายควคโดยเหตุทงสอเชนเรยน เมอเวลารขทงสอเหล่านน

กลัวยามาจากเด็ก ก่อนที่จะแจกไข่ให้เด็กก่อนเรียนต่อไป ควรระมัดระวังการ
ทำลายเชื้อโรคให้ทั่วเสียก่อน

๕. แสดงความประสงค์ว่า ควรจัดหาเงินให้พอเพื่อให้ห้องสมุด
โรงเรียนมีหนังสือสำหรับคนควา (หนังสือแบบเรียนที่มีราคาสูง พจนานุกรม
แผนกภูมิศาสตร์ หนังสือวรรณคดีโบราณต่าง ๆ ที่นิยมกัน ฯลฯ) และยัง
กว่านั้น ทางจัดหาสิ่งนพนิช ที่เป็นหนังสือของ นานาชาติ สำหรับงานสอนใน
โรงเรียน (เช่น แผนที่ การรวบรวมภาพแสดงภูมิศาสตร์ธรรมชาติ และ
การเมือง ประวัติศิลป์ ความเจริญของวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ขนบธรรมเนียม
นิสัยและการแต่งกายของชาติต่าง ๆ ในโลก) ควรได้รับการพิจารณาอย่าง
จริงจัง

๖. คำนี้ข้อมไปอีกว่า การรับส่งควรจัดให้เปล่าแก่เด็กที่อยู่ไกลมาก
จากโรงเรียน ซึ่งเด็กจำเป็นต้องมาเรียน

๗. คำนี้ข้อมยว่า ค่าใช้จ่ายในการจัดอุปกรณ์การเรียนให้เปล่า ที่
เป็นภาระขององค์การศึกษารัฐส่วนภูมิภาค หรือของท้องถิ่น เป็นการ
สมควรว่ารัฐควรให้เงินอุดหนุน ถ้าจำเป็นแก่ฝ่ายบริหารผู้รับผิดชอบในการ
จัดอุปกรณ์การเรียน เมื่อปรากฏว่าการเงินไม่เพียงพอ

๘. คำนี้ข้อมยอีกว่า กิจกรรมขององค์การสาธารณะและองค์การ
เอกชน ซึ่งทำงานเกี่ยวข้องกับโรงเรียน ควรได้รับความสนับสนุน (สิ่งที่
ปรารถนาอย่างยิ่ง คือ จำนวนพลเมืองเท่าที่จะมากได้ ควรได้แสดงเจตน์
จำนงโดยอิสระด้วยตนเองที่จะสนใจในเรื่องของโรงเรียน แก่ทั้งคนใช้เพื่อ
ผ่านความรับผิดชอบของทางฝ่ายบริหารการศึกษา)

๙. กลยัหวนไปนถงขอเสนอนนะ นขยท ๑๕ ทเกยวทการแต่ง
 การใช้ และการเลือกแบบเรียน ซึ่งไทรยขอเสนอนนะในการประชุมท ๗
 ทงขอสงเกด ในประการ หนงถงความ สม่ควร ทระก่าเนนการ ค่นคว่าหา ทางท
 ประหยดทส่ทในการพมพแบบเรียน สม่กพมพ หรือหนงสอพมพเกยวแก่
 ความรู้และหัตถกรรมเครื่องตกแต่ง เครื่องประกอบการสอน และสิ่งใช้
 ต่าง ๆ สำหรัยโรงเรียน ไทยใช้้อย่างเต็มทจากผลกผลของประเทศ และ
 ในชดะเกยวกัน จกการรวรวม ทำราแบบเรียนท ใช้้อยู่ใน ประเทศต่าง ๆ เช่น
 พพชณทการศกษาชนเป็นถารประจ่าอยู่ทเจนวน

๑๐. แดถงความปรารถนว่า ขอถกถงระหว่งนนานาประเทศควรไค
 ทาชนทวทศนะทระเพิ่มพูนจ่านวนภพชนทศกษา และเครื่องประกอบ
 การสอนทเกยวแก่สอทศนะ และให้ความสระทวถงชนในการชอ และ
 จกหาให้ถ่ายเทไคสระทวไปนถกเขตประเทศ เพอทำให้ราคาทุนของชงนัน
 ษาจลค่าถงไค.

ข้อเสนอนี้ฉบับที่ ๒๒

เรื่อง

การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

การประชุมนานาชาติเรื่องการศึกษาประชาชน

องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และ

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา เมื่อวันที่

๑๔ กรกฎาคม นัยเช่นสมัยประชุมครั้งที่ ๑๐ ไทเป ข้อเสนอนี้ ณ วันที่

๑๔ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๗ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

คำนึงถึงว่า พลศึกษามีส่วนสำคัญในการศึกษาทุก ๆ ชั้นไป

ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนควรสามารถได้โดยไม่ต้องเพียงความเจริญทาง
สติปัญญา แต่ควรมีการฝึกฝนให้ค่อย ๆ เพื่อเป็นการกลมกลืนการศึกษาทุก
ด้านและเพื่อให้การฝึกหัดเหล่านั้นได้ประสานกัน

ว่า พลศึกษามีคุณค่าอันแท้จริง แก่การส่งเสริมความเจริญของ
มนุษย์ ซึ่งไม่แต่เพียงส่งเสริมทางกำลังกาย ยังส่งเสริมทางวินัยรรยา
และสังคมด้วย

เสนอต่อกระทรวงศึกษาธิการนานาชาติ ตามข้อเสนอนี้

๑. ผลศึกษาควรบังคับให้เรียนทุกชั้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนประเภทใด

๒. หลักสูตรรายการสอนผลศึกษา ควรเป็นผลของการร่วมมือระหว่างผู้แทนในอาชีพแพทย์ องค์การวัดการศึกษา และครูผลศึกษา

๓. เป็นที่ปรารถนาอย่างยิ่งที่จัดทำ และดำเนินการ คำนวณทางจิตวิทยา และชีววิทยา ในทางคุณค่าของผลศึกษา หลักสูตร การสอนและวิธีสอนที่ใช้

๔. นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาควรวมในการฝึกฝนพลังกาย ควรได้รับการตรวจร่างกายเป็นประจำ อย่างน้อยหนึ่งทุกภาคเรียน และนักเรียนเหล่านั้นควรได้รับการเพิ่มเติมก่อนที่จะเข้าในการแข่งขันกีฬา

๕. นักเรียนที่ควรรับการยกเว้นจากการฝึกผลศึกษาเป็นประจำ เนื่องมาจากสุขภาพของตน ควรได้รับการตรวจรักษาเป็นพิเศษโดยอาศัยคำแนะนำของแพทย์ การรักษายกยัดที่เหมาะสม เช่นนี้ ควรจัดให้แก่เด็กทุกคนที่ร่างกายพิการ

๖. ในขณะที่ จะต้องระวัง เพื่อไม่ ให้เพิ่มพูน หลักสูตรทั่วไป ของโรงเรียนให้หนักจนเกินไป ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะรักษาเวลาให้พอเพียงสำหรับการสอนผลศึกษาในการวางสอนค่อนหนังสือ การสอนนี้ไม่ควรกำหนดตายตัวสำหรับนักเรียนหลายกรรมและการกรทหา แต่ควรมีระยะเวลาเรียนหรือเวลา
17/07/2565
ครึ่งวันในกลางแจ้ง สำหรับการเล่นและการกีฬาเข้าไว้ด้วย

๗. การกำหนดเวลาเรียน พลศึกษาควรหลีกเลี่ยงเวลาที่เห็นว่าน่าจะเป็นอันตรายแก่นามัยเด็ก หรือระยะเวลาซึ่งใกล้เคียงเวลารับประทานอาหาร หรือในระยะเวลาที่ร้อนจัดเกินไป

๘. ภายในกรอบแห่งหลักสูตรการฝึกสอนเส้นทาง การ เป็นการ สวมควร ที่จะ ให้อุณหภูมิของพลศึกษามี สภาวะที่สะดวก ใจควรให้การสอน ให้ เหมาะแก่ สภาพโดยเฉพาะของโรงเรียนของตน และให้เหมาะสมแก่เพศและความสามารถ ของนักเรียนของตน

๙. เป็นการสำคัญที่โรงเรียนควรมีเครื่องใช้ในการสอน และสถานที่ พลศึกษาที่ประกอบด้วยอุปกรณ์ สนามเล่น และสนามกีฬา เพื่อสนองความต้องการ ให้ถึงขนาดของสขอนามัยที่ทันสมัย

๑๐. ในแง่อันตรายที่จะเกิดขึ้น จากการ พลศึกษา ก็เป็นการ เหมาะสมอยู่ ที่จะให้เด็กและครู ได้รับความคุ้มครองทางใดมีการบังคับประกันอันตราย ของ โรงเรียน และการประกันของครูนั้น ถ้าอาจเป็นไปได้ ควรจะประกันต่อ ความรับผิดชอบทางด้านเมืองควย

๑๑. การฝึกกายกรรมและการแข่งขันกีฬาโรงเรียน ควรได้รับการ สนับสนุน โดยมีเงื่อนไขว่า จะไม่ก่อให้เกิดนิสัยมอันรุนแรงสำหรับกีฬา และ จะไม่ทำให้เกิดจิตใจในเหล่าเด็กที่จะต้องเอาชนะให้ ได้ ในการแข่งขัน แทน การสนับสนุนในทางร่วมคณะกัน และการเล่นอย่าง fair play

๑๒. เป็นความปรารถนาอยู่ ที่ฝ่ายบริหารการศึกษาศูนย์สนับสนุนองค์ การของเยาวชน เพื่อช่วยเพิ่มเติมการทำงานของโรงเรียนในทางพลศึกษา

๑๓. ครูพัฒนาการสอนผลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรเป็น
ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ และถ้าทำได้ ควรจะสามารถสอนวิชาอื่นได้อีกในเมื่อถูก
เรียกหรือให้สอน ระดับการฝึกหัดสอนควรเท่ากับครูสอนวิชาอื่น และควร
รวมวิชาจิตวิทยาและความรู้ ทางวิชาครุเข้าด้วย และการเตรียมการทาง
ภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติที่จำเป็นของเรียนในวิชานี้ ๆ

๑๔. ในเมื่อได้รับการฝึกหัดเท่าเทียมกันแล้ว ครูผลศึกษาควรได้รับ
วิทยฐานะและเงินเดือนเท่าเทียมกับครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาอื่น ๆ

๑๕. ครูผลศึกษาควรได้มีโอกาสเพิ่ม เติมความรู้ ทาง วิชา ชีพ โดย เข้า
ฟังการสอนพิเศษ และโดยได้เดินทางไปต่างประเทศ ค่าใช้จ่ายในการนี้
ควรรวมอยู่ในเงินทุนอุดหนุนการศึกษา

๑๖. การตรวจการสอนผลศึกษาควรมอบให้ เป็นหน้า ของผู้ เชี่ยว ชาญ
ในวิชาสาขา.

ข้อเสนอนะฉบับที่ ๒๓

เรื่อง

การสอนเขียนลายมือ

การประชุมนานาชาติเรื่องการศึกษาประชาชน

องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และ

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวาเมื่อวันที่

๒๘ มิถุนายน นายเขินสมัยประชุมครั้งที่ ๑๑ ใครรับรองข้อเสนอนะ

วันที่ ๓๐ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๕๕ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

คำนึงถึง

คุณค่าทางเทคนิคที่จำเป็นเพื่อเขียนเครื่องมือนอกวงวัฒนธรรม

ธรรมและการสอน

และเป็นพื้นฐานเบื้องต้นที่เว้นเสียไม่ได้ในการศึกษา

หลักมูลฐาน

ว่า การเขียนหนังสือไม่เพียงแต่เป็นเทคนิคฝ่ายการศึกษาเท่านั้นแต่
เป็นเครื่องแสดงออกและเป็นศิลปะส่วนหนึ่ง ซึ่งควรรวมท่วงท่าของคนที่ประกอบ
ด้วยควมมั่งคั่งงามที่จะมากที่สุด

ว่า รัฐบาลควรกำเนนชีวิตสมัยใหม่เน้นต้องการให้ทวีความรวดเร็วใน
การเขียนหนังสือของ ๗ ขน

17/07/2565

ว่า การกำหนดเกณฑ์ขึ้นในวงจิตวิทยาแห่งการ ศึกษา และ ใน การ ทด
ลองข้อ สอให้เห็นถึงวิธีสอนอันจะนำมาซึ่งเปลี่ยนแปลงใช้ใดกำหนดที่ยังขึ้น ให้
เหมาะต่อสมรรถภาพที่แฝงอยู่ในตัวเด็ก

ว่า เจตนาที่มุ่งไว้ก็เพื่อให้เด็กทุกคน สามารถเขียน หนังสือ ได้ ดี ที่ สุด
เท่าที่จะเขียนได้ ด้วยความเร็วที่สมผล

ในขณะที่พิจารณาถึงความแตกต่างของภาษาและระบบต่าง ๆ ของ
การเขียนลายมือ

ขอเสนอข้อเสนอนี้แก่กระทรวงศึกษาธิการของนานาประเทศดังต่อไปนี้

๑. การแก้ไขวิธีสอนเขียนลายมือให้ดีขึ้นนั้น ควร เช่น งานที่ ของ หมั้น
ทำของทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ โรงเรียนและของนักการศึกษา

๒. ในขณะที่มีสภาพเฉพาะตัวอย่างกว้างขวาง ครูควรสามารถที่
จะวางฐานวิธีการสอนของตนตามที่ปรับปรุงสมรรถกแล้ว ให้คล้อยตามการ
ค้นพบที่ทันสมัยที่สุดของวิทยาศาสตร์ทางการศึกษา

๓. ก่อนเรียนรู้อักษรและเทคนิคการเขียนหนังสือ
ควรให้มีระยะเวลาที่นานพอเพื่อการริเริ่มในรูปธรรมดา ในประสาทสัมผัส
และในการเคลื่อนไหวฝ่ายร่างกาย ซึ่งทำให้เด็กอาจใช้ความสามารถทางก้อ
เสริมของตัว

๔. ฉะนั้นการสอนเขียนลายมืออย่าง มีระบบ วิธี จึง ไม่ ควร เริ่ม ใช้ แก่
เด็กเล็กนัก

๕. เพื่อให้การสอนมีชีวิตจิตใจและเป็นรูปงาน ควรสอนการเขียนลายมือพร้อม ๆ กันไปกับการสอนอ่าน
๖. การเขียนลายมือที่ชัดเจน เรียบ และกลมกลืน ควรจะได้วิวัฒนาการจากรูปอักษรของตัวหนังสือง่าย ๆ อันก็เปลี่ยนแปลงเป็นไปตามกำลังความสังเกตและการเลียนแบบของเด็ก
๗. เป็นที่พึงปรารถนาว่ารูปของอักษรซึ่งนำมาให้เด็กดู ควรจะได้วิวัฒนาการตามแนวความคิดที่ดูล่วงคางามตามกาลสมัย
๘. ในชั้นต้น ๆ ควรใช้เครื่องมือช่วยให้มือเขียนได้คล่อง เช่น พู่กันอ่อน ๆ ดินสออ่อน ๆ ปากกาปากใหญ่ ๆ
๙. เมื่อใช้เครื่องเขียนใดคล่องแล้วเสียครั้งหนึ่งแล้ว ควรสอนลายมือตัวเขียนร่วมกันไปกับความรวดเร็วในการเขียน และให้เด็กแต่ละคนพึงได้รับการปรับปรุงลายมือของเขาเป็นส่วนบุคคล
๑๐. การเขียนลายมือที่ไม่ควรได้ รับ การพิจารณาว่าเป็นวิชาที่ให้ประโยชน์ในตัวเอง เช่นแต่เพียงมีชนิดที่ควรได้รับการปรับปรุงในเมื่อจักให้มีการเขียนลายมือขนเท่านั้น
๑๑. สำหรับเด็กอายุระหว่าง ๑๒ และ ๑๕ ปี ซึ่งเป็นระยะเวลาเปลี่ยนแปลงของวัยหนุ่มสาวเป็นที่พึงประสงค์ว่าควรจักให้มีการสอน เกี่ยวกับการแก้ลายมือ โดยที่เปลี่ยนแปลงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ให้เห็นไปตามความคองการของแต่ละรายบุคคล

๑๒. การจัดทำมาตราส่วนตามวัตถุประสงค์กำหนดขึ้นไว้เพื่อช่วยเทียบ
ค่าของการเขียนลายมือขอมเขียนที่พวงปรารณา. หิมชน

๑๓. ครูควรไ้รยการฝึกหัดเพื่อให้ทำการสอนเขียนลายมือไ้ อย่างมี
เหตุผล และเขาเหล่านั้นควรมลายมือประณีตและอ่านง่าย

๑๔. ในทัศนะความสำคัญเกี่ยวกับสขลภยณะในการสอน เขียนลายมือ
สมควรระวังโดยเฉพาะในการเลือกไ้ทงเขียน เครื่องไ้ในการเขียน และ
การไ้แสงสว่างของชั้นเรียน.

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๒๘

เรื่อง

การก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างชาติในหมู่เยาวชนและ
การสอนถึงเรื่ององค์การนานาชาติ

การประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการศึกษาประชาชน

องค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และ

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา เมื่อวันที่

๒๘ มิถุนายน นัยเป็นสมัยประชุมครั้งที่ ๑๑ ได้รับข้อเสนอแนะ ณ วันที่

๒ กรกฎาคม ๑๙๔๘ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

คำนึงถึงความมุ่งหมายที่สำคัญข้อหนึ่งของการอบรมในทุกว

นั้น ควรเป็นการเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีส่วนร่วมอย่างรู้สำนึกและอย่าง

สนใจในการสร้างโลกสังคม แม้ต่างจะมีความผิดแปลกกันบ้างอยู่ แต่ก็ยัง

รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ในจุดมุ่งหมายร่วมกัน คือความสันติ ความ

ปลอดภัย และการมีชวตอันสมบูรณ์ของมนุษย์ทุก ๆ คน

การเตรียมการนั้นนอกจากจะจัดในทางก่อให้เกิดความสามารถแล้ว ควร

รวมถึงให้คณาจารย์และท้องถิ่นทางจิตใจ เพื่อความเหมาะสม ในการ สร้างเสริม

รักชาติไว้ซึ่งความวัฒนาถาวรของโลก ซึ่งจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ และ

ให้เหมาะสมแก่ลักษณะการสอนซึ่งผิดแปลกกันไปแต่ละแห่ง ๆ ในบรรดา
ประเทศต่าง ๆ ในโลก

จึงเสนอข้อเสนอนี้แก่กระทรวงศึกษาธิการในนานาประเทศ ดังต่อไปนี้

๑. การสอนทุก ๆ วิชาควรช่วยในการเสริมสร้างให้เกิดความตระหนัก
ใจและการเข้าใจกันเพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างชาติต่าง ๆ

๒. ตลอดเวลาที่อยู่ในสถานอบรมศึกษาทั้งหลายนั้น ควรได้จัดวาง
โครงการขึ้น เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกในความรับผิดชอบและความร่วมมือใน
สังคมเจริญงอกงามขึ้นในทวีปและนักศึกษาทั้งหลาย ซึ่งจำเป็นในการก่อ
ให้เกิดความเข้าใจอันดีในระหว่างชนทั้งหลาย และว่าลักษณะต่าง ๆ ใน
ทวีปประชาคม ซึ่งได้จัดขึ้นให้ศึกษาตามชนต่าง ๆ ของการศึกษานั้น ควร
จัดให้เป็นเรื่องที่น่าสนใจแก่เยาวชนในปัญหาต่าง ๆ ของโลกภายนอก

๓. ควรส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกในหน้าที่ที่มีต่อประชาคมใน
โลก จัดเป็นนิตยสารของสหประชาชาติ

๔. การเข้าใจกันในระหว่างนานาชาติ ให้ถือหลักการเคารพซึ่งกัน
และกันในบรรดาชาติต่าง ๆ และให้ถือหลักการนิยมชมชื่นต่อความเจริญ
คลั่งคลายทางประวัติศาสตร์ให้สนับสนุนโดยทุกวิถีทางเท่าที่จะทำได้ เป็นคน
ว่า การรวมอนุสรณ์ของวีรกรรมที่เสียสละในทางความเจริญของมนุษยชาติ
และการฉลองวันพิเศษที่สนับสนุนใจของคนทั่วโลก

๕. เกี่ยวกับวาทะกรรม สหประชาชาติ และองค์การกิจการงานชำนาญ
พิเศษของสหประชาชาติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์และหลักการระเบียบบริหารและ
หน้าที่ จะต้องได้ศึกษาอย่างจริงจังและด้วยความเข้าใจที่ถี่ถ้วนยิ่ง สถานัน

เหล่านี้จะมีคุณค่าอันอย่างก็ตาม ควรได้พึงเล็งควยลักษณะที่เป็นระบบที่จะก่อให้เกิดความสมัครสมานและคงเจริญยิ่งขึ้น และต้องพิจารณาในลักษณะที่เป็นส่วนหนึ่งของแนวโครงการระยะยาวของความพยายาม ของมนุษย์ ที่จะเพิ่มพูนความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างชาติ เพื่อปลดเปลื้องความพินาศแห่งสงคราม จะต้องทำให้มันในความเชื่อในมูลฐานสิทธิมนุษยชน สร้างความยุติธรรมและส่งเสริมความเจริญแห่งสังคม และให้มันใจ ในหลักเสรีภาพ และในหลักการที่ทำให้สถานะความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั้งมวลดีขึ้น

๖. โดยที่การสอน นั้น เป็น ของ ใหม่ และ ยุ่งยาก จึง ควร เรา ทั้ง ใจ และ ปัญญาให้มากเท่า ๆ กัน ครุผู้ซึ่งมีความรู้สึกซาบซึ้งถึงจิตใจที่เข้าใจกันในเรื่องระหว่างชาติ ควรได้ฝึกฝนโดยเฉพาะเพื่อดำเนินการสอนในเรื่องนี้ทั้งโดยตรงและโดยทางอ้อม ถือเป็นส่วนของกิจกรรมที่ผสมผสานไปกับการอบรมศึกษายุคแขนง

๗. องค์การบริหารท้องถิ่น เช่น หอสมุดสำหรับประชาชน พิพิธภัณฑ์ สมาคมเยาวชน กองนครนารี และกองการลูกเสือ ควรช่วยเหลือร่วมมือกับเจ้าหน้าที่บริหาร โรงเรียนในการ ส่งเสริม ให้ มี จิต ใจ ร่วมกัน ใน หมู่เยาวชน และในเวลาเดียวกัน ก็แสดงให้รู้ถึงงานต่าง ๆ ของสหประชาชาติ องค์การชำนาญพิเศษของสหประชาชาติ และองค์การต่าง ๆ ที่มีความมุ่งหมายคล้ายคลึงกัน

๘. เมื่อดำเนินถึงความรับผิดชอบของ ผู้ใหญ่ ใน ฐานะ ที่เป็น พ่อแม่ และ พลเมือง ควรได้มีวิธีการส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ในเรื่องขององค์การ ระหว่างชาติโดยทางให้การศึกษายุใหญ่ทั่วไป เพื่อเพาะความนิยม

๙. อุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษาที่เหมาะสมและเครื่องสอนอื่น ๆ ควร
 ระบุได้ประกอบด้วย โดยคำนึงถึงความเจริญทางวัยและปัญญาของเยาวชนและ
 ผู้ใหญ่ซึ่งจะเป็นผู้รับการสอน ความสำคัญของการทำภาพยนตร์ ให้ได้ความ
 สดงามและให้เป็นทพอใจ ว่าเยาวชนและผู้ใหญ่ควรได้รับความสนับสนุน
 ให้มีส่วนร่วมในการเตรียมเครื่องใช้ในการสอนนั้น ซึ่งควรใ้วางโครงการอาศัย
 หลักประการ ที่เกี่ยวข้องแก่การศึกษาจิตวิทยาของเด็ก ว่าด้วยความรู้สึกของเด็ก
 ที่มีต่อภาพยนตร์ และว่าการจัดการเหล่านั้นให้เป็นระเบียบขงนค เพื่อจัดแจก
 จ่ายเครื่องอุปกรณ์การสอนเช่นนี้ไปทั่วถึง

๑๐. หนังสือแบบเรียนของประเทศต่าง ๆ ควรได้ทรวทรวาคุณภาพ ๆ เท่า
 ที่จะเป็นไปได้ เพื่อจะขจัดข้อความที่น่าจะนำไปสู่ความเข้าใจผิดระหว่างนานา
 ชาติ และมุ่งให้รวบรวมเนื้อหาเพิ่มเติม เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจซึ่งกันและ
 กันในความร่วมมอทั้งโลก

๑๑. เจ้าหน้าที่บริหารการการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ควรได้แลกเปลี่ยน
 ความคิดเห็นและความรู้ในลักษณะและผลของการสอนเพื่อจะได้ใช้ประโยชน์
 จากความจ้กเงินของตนให้เป็นประโยชน์ที่สุด

๑๒. กระทรวงศึกษาธิการต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่บริหารการศึกษานอื่น ๆ
 ควรทริผลเพื่อสนับสนุนการสร้าง ความเข้าใจกันระหว่างชาติในหมู่เยาวชน.

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๒๕

เรื่อง

การขยายบริการจิตวิทยาในการศึกษา

การประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการศึกษาประชาชน

องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และ

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา เมื่อ

วันที่ ๒๘ มิถุนายน นับเป็นสมัยประชุมครั้งที่ ๑๑ ได้รับข้อเสนอแนะ

ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม ๑๙๕๕ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

คำนึงถึงว่า การขยายระยะเวลาเรียนภาคบังคับในโรงเรียน ขบวนการ
การทำให้การศึกษาชนมัยมีให้แก่เด็กทั่วไป ความซับซ้อนที่เพิ่มขึ้นในโลก
สมัยใหม่ และการเพิ่มทิวชนของพลเมืองในวัยเรียนที่กำลังเป็นอยู่
ทั่วโลก ได้ทำให้โรงเรียนต้องมีส่วนรับผิดชอบมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ ในการ
ศึกษาของเด็ก

การศึกษาเช่นนี้ น่าจะไม่เป็นผลดี ถ้าไม่จัดให้เหมาะสมแก่ลักษณะการ
ทางจิตของเด็กแต่ละคน

เนื่องด้วยครุภัณฑ์ประจำอยู่มากมายหลายบ้าน ในเวลาเดียวกันนี้
อาทิตยศึกษานำโดยครูในวิทยาการแห่งจิตทั้งหลาย และการนำประโยชน์ของ
วิชาไปใช้

เสนอข้อเสนอนี้แก่กระทรวงศึกษาธิการนานาชาติ ดังต่อไปนี้

๑. การนำจิตวิทยาของการศึกษามาใช้ แม้ว่าอาจได้ผลดีต่อเมื่อ
ได้รับการร่วมมือจากบรรดาครู แต่ก็ควรให้นำมาใช้โดยการแนะนำของผู้
ชำนาญเฉพาะ

๒. ควรได้พยายามที่จะแนะนำการศึกษาของเด็กแต่ละคนโดยอาศัย
ความเห็นของผู้ชำนาญการด้วยการถวญผลของการตรวจสอบทางจิตวิทยา

๓. การใช้บริการจิตวิทยา ควรจัดองค์การให้กว้างขวางเท่าที่จะทำ
ได้ โดยเฉพาะให้เกี่ยวข้องกับปัญหาต่อไปนี้ การจับคู่เด็กที่มีสมองซีกและ
เด็กที่มีสติปัญญา การรักษาปฏิบัติทางแก้โรคเด็กที่มีอารมณ์เปลี่ยนแปลง
ง่าย การแนะนำแนวในการศึกษาและการเลือก การแนะนำวิชาชีพและด้วยการ
ปรึกษาหารือกับครูและองค์การบริหารโรงเรียน การคัดเลือกหลักสูตรของ
โรงเรียน การทดสอบผลของวิธีการอบรมศึกษาต่าง ๆ

๔. ควรจะเป็นไปได้ว่า องค์การบริหารโรงเรียนเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ
ทางจิตวิทยาได้ตรวจเด็กที่อ่อนทางวิชาการ ความประพฤติไม่ดี หรือมี
ลักษณะอารมณ์ผิดปกติ ซึ่งชี้ให้เห็นถึงการสังคมที่ไม่เหมาะสม และเด็ก
ซึ่งอยู่ในข่ายที่มีปัญหาพิเศษที่ควรได้รับการแนะนำ

๕. ไม่ควรแบ่งนักเรียนเป็นพวก ๆ โดยอาศัยแต่เพียงผลการทดสอบ
แต่ควรพยายามมุ่งหมายถึงลักษณะพิเศษในทางจิตวิทยาของเด็กแต่ละคน
ด้วยการพิจารณาโดยเฉพาะถึงพันพทางด้านสังคม วัฒนธรรม และการเงินของ
เด็กนั้น ๆ และให้เด็กได้ริบการศึกษาตามน

๖. จำนวนเด็กนักเรียนที่ส่งให้นักจิตวิทยาตรวจตราดูนั้น ไม่ควร
จะมีจำนวนมากจนขัดต่อการดำเนินงานด้วยความระมัดระวังและการเอาใจใส่
เพื่อให้ได้ผลของนักจิตวิทยาน

๗. งานของนักจิตวิทยาทางการศึกษา ไม่ควรระกำหนดจำกัดแต่
การตรวจตราแต่เรื่องเฉพาะราย แต่ควรจะสามารถร่วมงานกับครูในการ
วิเคราะห์ผลของวิธีการศึกษาที่ไชย และการปรับวิธีการเช่นนี้ให้เข้ากับ
ระดับของความเจริญ คลคลายแห่งกำลังสติปัญญาซึ่งเด็กจะเขยยชนให้ถึงได้

๘. ฐานะที่ให้แก่นักจิตวิทยาน ควรจะให้เขาสามารถดำเนินการ
ปฏิบัติงานของเขาได้เต็มตามสมรรถภาพของเขา

๙. เงินเดือนนักจิตวิทยา ควรจะถือตามความสำคัญของงานชำนาญ
พิเศษ ซึ่งต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษา

๑๐. การผลิตนอกรวมนักจิตวิทยา ทางการศึกษาไม่ควรประกอบด้วยไม่แต่
ในทางต้องมีความรู้ทางทฤษฎี และในวิชาทดสอบในวิทยาการบางอย่างเท่านั้น
แต่ยังต้องประกอบด้วยงานค้นคว้าส่วนเอกเทศ และมีระยะเวลาอยู่ในระหว่าง
ฝึก ทัก งาน ในการ ปรักษา จิต แพทย์ และ การ แนะ แนว การ ศักษา
นควย

๑๑. การขบรมผลักดันไม่ควรจำกัดตัวสาขาวิชาที่วิทยาเท่านั้น แต่ควรรวมเรื่องต่าง ๆ ที่สำคัญเกี่ยวกับการศึกษาเข้าด้วย เช่น ศึกษาระยะเวลาพักทักในหน้าทสอน เพื่อไคมเวลาพอที่จะไคร่วมมอกับครู นายแพทย์ และครอบครัวของเคอให้ไคเป็นประโยชน์

๑๒. การผลักดันผู้ชำนาญพิเศษในทางจิตวิทยานควรให้มีความชำนาญกว้างขวางในทางปฏิบัติ ควรจะไคนำไปสู่ศูนย์ปริญญาบัตรจากสถาบันชำนาญพิเศษ หรือปริญญาบัตรจากมหาวิทยาลัย

๑๓. การขบรมให้คำแนะนำควรไคจกใหม่ขึ้นสำหรับครูให้ผู้ปรารถนาที่จะสมัครโดยเฉพาะเพื่อช่วยงานของนักจิตวิทยาทางการศึกษา.

ข้อเสนอนำฉบับที่ ๒๖

เรื่อง

การสอนภูมิศาสตร์ เพื่อเป็นทางส่งเสริมความเข้าใจอันดี

การประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการศึกษาประชาชน

องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และ

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา

เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๑๙๕๕ นี้เขียนสมัยประชุมที่ ๑๒ ครอบคลุม

ข้อเสนอแนะ วันที่ ๘ กรกฎาคม ๑๙๕๕ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

คำนึงถึงว่า รายงานภาคเนาทรงชนโดยผู้เชี่ยวชาญชาวฝรั่งเศส

เพื่อเตรียมไว้สำหรับการประชุมกันควาอบรมของ Unesco มุ่งเพื่อใช้สอน

ภูมิศาสตร์ในทางส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างชาติกัน เช่นที่ยอมรับว่า

เป็นสาระที่ประโยชน์เพื่อการอภิปรายการประชุม

คำจำกัดความของภูมิศาสตร์ที่เสนอขึ้นมา ก็น่าจะดีและการและระเบียบ

วิธีสอนนั้น โดยอ้อมจนแล้ว คงไว้แต่จะต้องเน้นหนักในข้อปัญหาต่อไปนี้

ก. จะร่างหลักสูตรอย่างไร และจะจัดการสอนอย่างไรจึงจะส่งเสริม

การสอนให้ไกลผลให้เห็นเป็นจริง ให้ทันสมัย และให้มีการเปรียบเทียบด้วย

ข. โดยวิธีทางการสอนและทางจิตวิทยาอย่างไร จึงจะทำให้เด็กที่

มีความรู้สึกเห็นว่าตนเป็นศูนย์กลางโลก กลายความรู้สึกเช่นนั้น และ

ให้รู้สึกถึงสัมพันธภาพที่กลมกลืนกัน และมีความรู้สึกความร่วมเป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกัน ในทางศิลปกรรม จรรยาบรรณระหว่างมนุษย์ชาติเพิ่มพูนขึ้น ย่อมเป็นที่
เข้าใจกันว่า การอบรมศึกษาทั้งหลายนั้น ควรได้กลมกลืนความรกรักบ้านเกิด
เมืองนอนของตนพร้อมกับความเข้าใจในประวัติศาสตร์ของประเทศชาติอื่น ๆ และเคารพ
นับถืออิทธิพลในโลก ซึ่งทุกชาติต้องยอมรับนับถือว่าต่างมีสิทธิเท่าเทียมกัน
และ

ก. ในโลกปัจจุบัน จะสอนภูมิศาสตร์อย่างไร จึงจะได้ตามวัตถุประสงค์

Unesco ได้ตกลงจะพิมพ์รายงานภาค นำมาภายหลัง เมื่อนำข้อ
สังเกตตามหัวข้อข้างบนนี้มาพิจารณาแล้ว

เสนอข้อเสนอนี้แก่กระทรวงศึกษาธิการนานาชาติ ดังต่อไปนี้

๑. ว่าการแจกจ่ายเอกสารเล่มนี้ จะต้องให้ทั่วถึง ในวงการศึกษ
ทั้งหลาย เพื่อครูชั้นมัธยมศึกษาและชั้นประถมศึกษา จะได้สำนักลง จะ
ได้ถูกเคียง กัน ถึง ปัญหาใน เรืองนี้ และ ให้ ข้อ เสนอ นี้ ทำ การ ทดลอง ที่ เช่น
ประโยชน์ชน

๒. ในเวลาเร็ววันเท่าที่จะปฏิบัติได้ ให้เลือกผู้เชี่ยวชาญเพื่อมาร่วม
ในการประชุมค้นคว้าอบรมของ Unesco ในปี ๑๙๕๐ ถึงเรื่องการสอน
ภูมิศาสตร์ เพื่อว่าผู้เชี่ยวชาญจะได้เตรียมการเพื่อการประชุมให้ ได้ผล
และมีประโยชน์ยิ่ง โดยมิระแวงเวลาที่จะเตรียมเพียงพอและอาจจำเป็นต้อง
ติดต่อกับวงการศึกษากำ ๆ ในประเทศของตนด้วย.

ข้อเสนอนโยบายที่ ๒๗

เรื่อง

การนำธรรมชาติวิทยาสอนในโรงเรียนประถมศึกษา

การประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการศึกษาประชาชน

องค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติและ

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา เมื่อวันที่

๓ กรกฎาคม ๑๙๔๘ ๑๒ โดยมีข้อเสนอนโยบายที่ ๒๗

กรกฎาคม ๑๙๔๘ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

ตระหนักไว้ว่า การสนับสนุนให้มีจิตใจรักการสังเกต พิจารณาและการ

ทดลองทางหลักวิทยาศาสตร์ โดยอาศัยความสนใจของเด็กเองเป็นวัตถุ

ประสงค์เยี่ยมยอดในการศึกษา และการเริ่มสอนด้วยธรรมชาติวิทยานั้น

เป็นการเหมาะสมยิ่ง เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการฝึกฝนอบรมเด็กในทางนี้

ตระหนักไว้ด้วยว่า จำเป็นต้องให้โรงเรียนร่วมมือเพื่อการรักษาและ

ส่งวรรณคดี

เสนอข้อเสนอนโยบายต่อกระทรวงศึกษาธิการนานาชาติ ดังต่อไปนี้

๑. ให้เริ่มสอนธรรมชาติวิทยาตั้งแต่ชั้นต้น ๆ ของโรงเรียนประถม

ศึกษา

17/07/2565

๒. ถึงแม้ว่า ในการสอนความรู้ของคนเช่นนี้ให้เด็กได้จักได้เป็น ขทเรียนแยกออกจากหากกต ธรรมชาติวิทยาควรโตมีการสหสัมพันธ์ไปกย การสอนวิชาอื่น ๆ ด้วย (ภาษา วาเขียน การฝมือ ฯลฯ)

๓. การเริ่มสอนธรรมชาติวิทยานัน ควรให้ไ้ผลตามวัตถุประสงค์ ก่อไปนี้

ก. เพิ่มพูนสติปัญญาเด็กโดยใช้วิชาสอนแบบ Activity อาศัย หลักการสังเกตและทดลองของตัวเองเท่าที่จะทำได้

ข. วิชาความคึกคักงานและความรู้สึกอันไหวของเด็ก โดยทำให้ เด็กเกิดความรักธรรมชาติและความงามของธรรมชาติ และโดยทำให้เกิด ความสนใจในปรากฏการณ์ธรรมชาติ และสิ่งสำแก่งต่าง ๆ ของชีวิต

ค. สนับสนุนและปลุกฝังกิจการทุกอย่างใหม่ความทนควทนอมน่า ใหญ่ จกการรักษาและสงวนธรรมชาติ

๔. เมื่อมีการเริ่มสอนธรรมชาติวิทยาในชั้นประถมศึกษา ซึ่งอาศัย หลักการสังเกตและการทดลองแล้ว สิ่งคือไปนต้องจักหาไว้ให้เด็กทั้งใน โรงเรียนและนอกโรงเรียน เพื่อเด็กได้ใช้ให้เช่นประโยชน์ โดยไม่มีการ กำหนดบังคับยความคึกคึกเริ่มของเด็ก

ก. เครื่องอุปกรณทัศนระ (แว่นขยาย ฯลฯ) ที่แสดงรูปพินคิน ที่เตงปลา สวนโรงเรียน ฯลฯ (ในที่ใด ๆ ที่ใช้ความสังเกตโดยตรงได้ง่าย) และ

ข. ภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา กระดาษฉายภาพนิ่ง รูปปั้น ฝาผนัง และภาพต่าง ๆ ที่รวบรวมไว้ (ในที่ใด ๆ ซึ่งไม่อาจใช้ความสังเกต โดยตรงได้ด้วยเหตุใดก็ตาม)

๕. พึงฝึกเด็กให้ร่วมกันเขียน หม่อมทำการคิดค้นคว้า และ ให้ ทวรว สอช ซื่อสังเกตและการคิดความผลของข้อเท็จจริงที่พบให้แก่กันและกัน

๖. การคิดค้นคว้าเช่นนี้ จัดให้ทำร่วมไปกับการแสดงด้วยภาพ และตัวอักษร

๗. ให้สนับสนุนเด็กให้รู้จักรวบรวมสะสมสิ่งต่าง ๆ สำหรับชั้นหรือ พิพิธภัณฑ์โรงเรียน เพื่อเด็กจะได้มีความรู้สึกอย่างแจ่มชัดถึงความสัมพันธ์ ส่วนตัว โดยที่ตนเองได้ร่วมมือช่วยเหลือในงาน

๘. สนับสนุนให้จัดทำการเรียนกลางแจ้ง ซึ่งเป็นการเหมาะสมและเป็น การช่วยอย่างดีในการสอนทางการศึกษาธรรมชาติวิทยาศาสตร์อย่างแท้จริง และ ทรงความต้องการของทฤษฎีการศึกษา

๙. พึงมุ่งปรารถนาให้ศึกษา มีใช้ทางสถานวิद्याหรือทาง พรรณนาความ แต่ให้ศึกษาดวงวิชาการอันเป็นระเบียบวิธีศึกษาให้ตรงด้วยวะ และโครงร่างของสควมชีวิตทั้งหลาย ซึ่งเกี่ยวข้องชีวิตที่เกี่ยวโยงกับสควม ชีวิตอื่น ๆ และปัญหาเรองทองถนตาศัย ไม่พึงแยกสังเกตสควมชีวิต ึ่งหลายนแต่ละตัว

๑๐. การสอนธรรมชาติวิทยา ต้องไม่เริ่มด้วยบัญชีรายชื่อต่าง ๆ คำจำกัดความ การแย้งหมวคหมู่ กฎต่าง ๆ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ควรเป็นผล

ท้ายสุดของการทไต่สังเกตพิจารณา และไต่ทตลอดมาแล้ว ซึ่งเค็กเองเป็น
ผู้ทำ และเป็นความรับผิดชอบเองแล้ว

๑๑. โดยไม่เป็นการชกขบหวขอต่าง ๆ ข้างบนนี้ หลกสูทรนนี้ต้อง
ยกยูนพอที่จะทำใ้การสอนให้เ็นไปเหมาะกบสภาวะทองถนทเ็นอยู่

๑๒. ยิ่งกว่านั้น ถ้าไม่อาจะรักษาสิ่งต่าง ๆ ข้างอย่างทต้องการ
ใ้การสังเกตในทองถนนเองแล้ว ก็ต้องรักษาใ้เค็กใ้ใ้การแลกเปลียน
กันระหว่างโรงเรียน

๑๓. หนังสือทใ้สอนของประกอบควย หนังสือท ขรรุ เนอหา ซง เเขียน
ลงไว้เพื่อจะเร้าใ้ใ้ใ้ให้เกิดความคึกหาเหตุผล และสังเกตโดยคนเอง

๑๔. ในบรรดาทงานภายนอกโรงเรียน (การเค็น การทอ้งเทียว
และชุมนุมธรรมชาตคึกษา) ควรสนันสนุนเ็นพิเศษ กิจการทใ้ส่งเสริม
ความรักธรรมชาต และความปรารณาทใ้รักษาชุมนุมธรรมชาตนี้ ๆ โดย
วิธีการเช่น สงวนบ่า สงวนพันอไมและสัคว์ และการทอ้สู้กัยการเซาะพัง
ไปของดิน

๑๕. ในบางโอกาส ใ้ครูเล่าถึงการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ว่าใ้
เกิดช่นอย่างไร และเล่าใ้ใ้ใ้ฟังถึงชีวิตของสผู้ใ้ใ้ส่วนช่วยใ้การก้าวหน้า
ของวิทยาศาสตร์ทเ็นไปทั่วโลก

๑๖. พึงเอาใจใ้ใ้เ็นพิเศษใ้การฝึกหัดครู เพื่อว่าครูจะใ้ใ้ทใ้ใ้ใ้ใ้ใ้ใ้

ต่าง ๆ ในการสอนวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ และได้ทราบถึงระยะของความเจริญทางสติปัญญาความคึกของเด็กที่ระนำมา ใช้ให้ เห็น ประโยชน์ในงานการสอนได้

๑๗. การพบปะกันเป็นครั้งคราว การประชุมต่าง ๆ และการอบรมพิเศษ ทำให้ครูได้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์ และ ทฤษฎีทางการศึกษาและระเบียบวิธีและทราบถึงผลของการ ทดลอง ใน การสอนวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ.

ข้อเสนอนำฉบับที่ ๒๘

เรื่อง

การสอนอ่าน

การประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการศึกษาประชาชน

องค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และ

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา เมื่อวันที่

ที่ ๔ กรกฎาคม นั้นเป็นสมัยประชุมที่ ๑๒ ได้รับข้อเสนอนำฉบับที่ ๑๒

กรกฎาคม ๑๙๔๘ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

พิจารณาว่า การอ่านไม่เพียงแต่เป็นเทคนิคมูลฐานของการศึกษา
ของตน ซึ่งเกี่ยวข้องกับกลุ่มวัดทางความเจริญแห่งจิตใจทุกส่วน แต่ยังเป็น
เป็นแนวหลักสำคัญของการที่ใคร่ปรารถนาได้ผลดี และให้เกิดความเจริญ
ทางวัฒนธรรมอย่างสมบูรณ์

เด็กควรเรียนอ่านด้วยเข้าใจในเรื่องที่ตนอ่าน

การสอนอ่านไม่อาจเพียงให้พ้นจากการสอนภาษาพูด ซึ่งเป็นภาษา
ตนเอง และวิธีต่าง ๆ ที่แสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูด หรือการ
เริ่มคนการเขียนหนังสือ

การดูแลช่วยทางจิตวิทยา และทฤษฎีทางการศึกษาย่อมอ่านช่วยให้เกิด
มีระเบียบวิธีสอนที่ชัดเจน และเหมาะสมกับศักยภาพความสามารถของเด็ก

ขอมรวิว่า

ก. วิธีการ เช่น วิธีสอนแบบ phonetic เหมาะตามความต้องการ
ของผู้ใหญ่ทางหลักเหตุผล และทำให้ง่ายแก่การสอนของครู แต่เป็นการ
เริ่มด้วยสัญลักษณ์อย่างหนึ่งต่างหาก (เช่น เสียง ตัวอักษร หรือ
เครื่องหมาย) ซึ่งมันย่ำสำคัญน้อยในความคึกของเด็ก

ข. วิธีสอนที่นำเอาหลักทางจิตวิทยา (อย่างที่เรียกว่าประโยคหรือ
วิธี Global) เข้ามาใช้โดยดูความสามารถของเด็กได้มากกว่า และสามารถ
ให้การสอนอ่านได้สัมพันธ์กันมากขึ้นกับระดับการทำงานทั่วไปของชั้น แต่จำเป็น
ต้องฝึกหัดครูให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เชื่อว่าการเล่นกวีธิ์ สอน อ่าน ขึ้น อยู่กับ โครงรูป ภา ย่า ยิง กวี่ อย่าง ขึ้น
และจากกาารจัดการศึกษาในโรงเรียนของแต่ละประเทศ

(เมื่อได้รบข้อต่าง ๆ เหล่านี้ไว้พิจารณา)

เสนอข้อเสนอนแนะต่อกระทรวงศึกษาธิการนานาชาติ ดังต่อไปนี้

๑. องค์การฝ่ายจัดการศึกษา โรงเรียนต้องรับไว้เหนือสิ่งอื่นใด คือ

ก. สอนเด็กทุกคนในวัยเรียน และผู้เต็มวัยทุกคนที่อ่านหนังสือ

ไม่ออก ให้อ่านได้คล่องแคล่ว

ข. ให้หาวิธีสอนทั้งกลางวันให้ดียิ่งขึ้นไป โดยทางค้นคว้าและ

ทดลอง และ

ค. ๐๗ ๖๖ ให้แน่ใจโดยทุกวิถีทางที่จะปฏิบัติได้ ที่จะให้คนวัยรุน

คงอ่านหนังสือออกคล่องแคล่วอยู่เรื่อย ๆ หลังจากออกไปพ้นโรงเรียนแล้ว

๒. ให้เริ่มสอนอ่านต่อเมื่อเด็กได้มีคำพูดเพียงห่อตัวแล้ว และเมื่อมีความสามารถทางประสาทการเปล่งเสียง และโดยนัยนให้เป็นการเตรียมการที่เพียงพอ

๓. การจัดวางงานภายในโรงเรียน ต้องจัดให้ครุคนเดียนั้นได้อยู่กับเด็กจนกระทั่งเด็กเรียนรู้อ่านแรกของกาอ่านแล้ว

๔. ที่ใดก็ตามที่อาจทำได้ ให้สอนเด็กให้อ่านโดยอาศัยผลของการศึกษาค้นหาทางทฤษฎีการศึกษาร่วมด้วย

๕. รสนิยมทางการอ่านนั้น ควรเพาะให้เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มแรกโดยการใช้นำประโยคและเรื่องสั้น ๆ สำหรับอ่าน ที่เกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจใกล้ชีวิตและกิจการเกี่ยวกับเด็กนั้น และรสนิยมนี้จะต้องรักษาให้มอยู่ตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในโรงเรียน โดยการสร้างและขยายกิจการห้องสมุดของโรงเรียนตลอดไป

๖. โรงพิมพ์ของโรงเรียนเป็นเครื่องช่วยในการสอนอย่างดียิ่ง ควรใช้ให้ถึงที่สุด

๗. หนังสือแบบสอนอ่านของตน และหนังสือสำหรับอ่านเวลาว่าง (ไม่ว่าสำหรับเด็กหรือสำหรับผู้เต็มวัย) ควรจัดให้เหมาะแก่ความเจริญทางสติปัญญาและความสนใจของผู้อ่านควรเอาใจใส่เป็นพิเศษ ในเนื้อเรื่อง และการเลือกชนิดของตัวพิมพ์และรูปภาพที่ใช้

๘. เด็กที่มอุปสรรคเป็นพิเศษ ในการเรียนอ่าน ให้จัดการสอนเพิ่มเติมให้เหมาะแก่ความต้องการของเด็กนั้น ๆ

๙. การทบทวนอ่านออกเสียงและอ่านในใจ ควรจัดให้มีความพอเหมาะพอควร เพื่อว่าผลของการทบทวนซึ่งได้มาจากวิธีต่าง ๆ นั้น ชาววัดและเปรียญเทียบให้เกิดสารัตถประโยชน์ได้

๑๐. ความเต็มความจำเป็นเพียงระกัจฉการอ่านหนังสือไม่ออกของผู้ใหญ่ในส่วนต่าง ๆ ของโลกให้หมดไป ควรได้มีความพยายามร่วมกันที่จะทำให้เกิดเทคนิคการสอนภาษาสำหรับประชาชนด้อยชน เทรียมเครื่องใช้ในการสอนอ่านที่เหมาะสม และแลกเปลี่ยนความรู้เงินซึ่งเกี่ยวแก่ปัญหาอันแก่กันและกันในระหว่างชาติ.

ข้อเสนอนโยบายที่ ๓๗

เรื่อง

การแลกเปลี่ยนกระหว่างชาติ

การประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการศึกษาประชาชน

องค์การ ศึกษา วิทยาศาสตร์ และ วัฒนธรรม แห่ง สหประชาชาติ และ

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา เมื่อ

วันที่ ๖ กรกฎาคม นั้นเป็นสมัยประชุมที่ ๑๓ ได้รับข้อเสนอนโยบาย

ที่ ๗ กรกฎาคม ๑๙๕๐ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

เชื่อมั่นว่าวาทะจะส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจกันที่อย่างลึกซึ้งในหมู่

ประชาชนที่ต่างชาติต่างวัฒนธรรม และเพื่อที่จะกระตือรือร้น

กับการแลกเปลี่ยนและนันทนาการระหว่างชาติ

ตระหนักไว้ด้วยว่า จำเป็นต้องให้บรรดารัฐบาลได้ร่วมกันในอันที่

จะให้ความสะดวกและส่งเสริมโครงการจัดการเพื่อแลกเปลี่ยนนักศึกษา

ระหว่างประเทศ และเพื่อแต่งตั้งบุคคลสำหรับไปทำการสอนในต่างประเทศ

เป็นการชั่วคราว

เสนอข้อเสนอนโยบายที่กระทรวงการศึกษานานาชาติ ดังต่อไปนี้

๑. ควรเผยแพร่ให้เป็นที่ทราบทั่วไป ในบรรดาสถาบันรัฐบาลหรือ

เอกชน และองค์การอาชีพทั้งหลายที่เกี่ยวข้องแก่การศึกษา และที่เกี่ยวข้องการ

ส่งเสริมความเข้าใจกันระหว่างชาติ วัตถุประสงค์วางโครงการ เพอการ แต่งตั้ง เป็นกา
ชวคราว และการแลกเปลี่ยนนครซงกันแลงกัน

๒. พงเอาใจใส่ เป็น พิเศษ ใน การ ดำเนิน การนี้ ตลอดไปไม่ ขาด ระยะเวลา
หรือการ วางรูปโครงการ สำหรับ ส่งเสริมความ สัมพันธ์ทาง วัฒนธรรมระหว่าง
ชาติ เพอแก่การแลกเปลี่ยนนครและการจัดทงตำแหน่งชวคราวในต่างประเทศ

๓. โครงการและการจัดงาน แลกเปลี่ยน ทงว่า เพอการ แต่งตั้ง ชวคราว
เช่นนี้ พงขยายออกไปยังประเทศอื่น ๆ และยงถนอน ๆ เท่าที่จะทำได้ และ
พงขยายให้กว้างขวางรวมครุประเทศต่าง ๆ ทงหมด

๔. หาทางดำเนินการเพื่อให้ความมั่นใจแก่ ครุผู้ทง ส่งไปต่าง ประเทศ
ในการรับกา แต่งตั้งชวคราว หรือการจกการแลกเปลี่ยนถนนั้นว่า จะไม่
ให้ขาดจากตำแหน่งหน้าท สิทธิการรียบ้านถน ฯลฯ ตลอดระยะเวลา
ทำการสอนในต่างประเทศ

๕. หาทางดำเนินการเพื่อส่งเสริมให้สถายันการศึกษาต่าง ๆ วิทยากร
จากต่างประเทศและยอมปล้ถอยครุให้ไปชวระยะเวลาเพื่อทำการสอนในประเทศ
อื่น และคววยวดถประสงค์ถนเช่นทศันะ พงพิจารณาถงการกาจกชกเข้าชอชก
ชองในทาง กฎหมายหรือทางการ บริหารให้ มาก เท่าที่ จะปฏิบัติได้ สำหรับ การ
เคลอนไหวในถาน

๖. หาทางดำเนินการเพื่อเลิกกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในเรื่อง
เงินครวนำชกนออกประเทศ และนำเข้าในประเทศ แก่บุคคลที่ไกรย
๑๗๐๗๒๕๖๓
แต่งตั้งเพอการแต่งตั้งชวคราวในต่างประเทศและตำแหน่งแลกเปลี่ยนถนนั้น ๆ

และในเมื่อมีความจำเป็น พึงจัดการให้เป็นพิเศษในส่วนภายในที่บุคคลผู้เกี่ยวข้อง
การแต่งตั้งให้ไปทำการสอนนั้นควย

๗. ทาทางดำเนินการ ถึงเรื่อง การเงินเพื่อ ช่วยเหลือโครงการ แลก-
เปลี่ยนและการแต่งตั้งชั่วคราว อันมีอุปสรรคเนื่องจากขาดเงินสนับสนุนช่วย
ค่าขนส่ง ค่าครองชีพที่แตกต่างกันอยู่ หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็น

พิจารณาบันทึกและสนับสนุนข้อเสนอแนะต่อไป ซึ่งให้ไว้กับผู้
อำนวยการของ Unesco ในการประชุมผู้เชี่ยวชาญพิจารณาการแลกเปลี่ยน
ครูระหว่างชาติ Unesco ได้จัดทำขึ้น

“คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะต่อผู้อำนวยการว่า พึงดำเนินการ
ต่อไปเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนครูระหว่างชาติ และการจัดตั้งชั่วคราว
ในต่างประเทศ

ก. โดยให้ รัฐบาล ตระหนัก อยู่ เสมอ ถึง ความ สำคัญ ของ การ
แลกเปลี่ยน เพื่อส่งเสริมความเข้าใจกันระหว่างชาติ

ข. โดยจัดเผยแพร่ให้ทราบทั่วไปถึงโอกาสต่าง ๆ เพื่อทำการ
สอนในต่างประเทศ

ค. โดย สนับสนุน สถาบันการศึกษา ประชาชน และเอกชน เพื่อส่งเสริม
โครงการแลกเปลี่ยน

ง. โดยพิมพ์และเผยแพร่รายงานของรัฐสมาชิก ถึงผลงานที่ได้
จากวงงาน การแลกเปลี่ยนครูและตำแหน่งชั่วคราวในต่างประเทศ และให้
คำแนะนำในเมื่อได้รับการขอรับรองสำหรับการจัดตั้ง โครงการนี้

จ. โดยจัดบริการสถาบันอุดมศึกษา เพื่อประโยชน์แก่บุคคล
 ที่ต้องการทราบเรื่องโครงการศึกษาของประเทศอื่น ๆ และความสำคัญของวุฒิ
 ในทางวิชาการ และ

ฉ. โดยให้ผู้เชี่ยวชาญในเรื่อง โครงการ แลกเปลี่ยน ได้มีโอกาส
 พยปะกันเป็น ครังคราว เพื่อได้รู้ ถึงการ คิดคล้ายใน ว่างงาน ของการ แลกเปลี่ยน
 และตำแหน่งชั่วคราวในต่างประเทศและเพื่อบางแผนงานให้ เหมาะสมแก่ปัญหา
 และความต้องการที่เกิดขึ้นใหม่

“ คณะกรรมการแห่งเล็ง คิวความ เช่น ห่วงเป็น พิเศษถึง ความต้องการ
 ของถิ่นที่มีความเจริญขึ้นอย่างแห่งในโลก เพื่อให้ได้คณะผู้เชี่ยวชาญ
 การสอนที่ก้าวหน้าจากต่างประเทศ เสนอข้อผู้อำนวยความสะดวกว่า ให้ช่วยในการ
 วิทยสัมกับบุคคล ที่เหมาะสม ตามกำลัง ความ สามารถ ขององค์การ และ แนะนำให้
 โดยเฉพาะว่า

ก. ให้เสนอเชิญรัฐสมาชิกต่าง ๆ เพื่อสอบสวนและแจ้งให้ทราบ
 ถึงความต้องการของรัฐนั้น ๆ

ข. ให้เผยแพร่ความต้องการนี้ให้ทราบทั่วไป

ค. ศึกษาถึงโอกาสต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกวิทยสัมกับแลกเปลี่ยน
 บุคคล และ

ง. ในกรณีพิเศษ และเมื่อมีการร้องขอให้ทำเป็นพิเศษ ทำเนิ
 การวิทยสัมกับโดยตรงเพื่อการแลกเปลี่ยนบุคคลในนามของรัฐสมาชิก.”

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๓๐

เรื่อง

การสอนการฝึมือในโรงเรียนมัธยมศึกษา

การประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการศึกษาประชาชน

องค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

และ

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา

เมื่อ

วันที่ ๖ กรกฎาคม

นี้เขียนสมัยประชุมที่ ๑๓

ได้รับข้อเสนอแนะ ณ วันที่

ที่ ๑๒ กรกฎาคม ๑๙๕๐ ถึงข้อไปน

ที่ประชุม

พิจารณาว่าความเจริญในวิทยาศาสตร์ของการศึกษา

แสดงให้เห็น

ความจำเป็นที่จะส่งเสริมกำลังความสามารถทุก ๆ ส่วนของเด็กและวัยรุ่น

เพื่อระโต ประกอบขึ้น เป็นบุคคลกลดคุณภาพที่ ครบถ้วน และ ใต้อัน สัมพันธ์เป็น

อย่างค

เช่นนี้เป็นหลักการที่สมบูรณ์ ตลอดระยะเวลาของความเจริญคลดคลาย

ของแต่ละบุคคลมิใช่ว่าเพียงแต่ระยะเวลาที่อยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาเท่านั้น

กิจการงาน เพื่อการศึกษาในทาง การผสม ือ เช่นสิ่ง จำ เียน เพื่อใช้ แก ผล

ของการฝึกฝนในชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งมักจะหนักไปในทางเรียนหนังสือ

เพื่อให้ผลที่อยู่ในวัยหนุ่มสาวได้รู้ถึงความแท้จริง

แปลงสภาพความจำเป็น

ทมอยในทวทระทองคนเคน และชวยใหรูกรชนชมคอคุดค่างองงานททำ ทวยมอ

การฝมอไม่เพียงแต่ มีประ โยชน์และ คุณค่างิง ในการฝก ขบรมคัสธรรม สังคม และคิลปะแก้แ่กแ่กและคนว้ยร่นเท่านน แ่กก่อให้แ่กได้ทางสนใจท ไม่มีสนสุค และโคยวิธิการแ่สทงควมคิกเห็นของคณออก แ่สยังชวย ให้การสอโนได้เห็นจริง แ่สชวยให้ไ้ควรวมิวิชาท่าง ๆ ในหลกสัทรเจ้าค้วกัน การฝมอมคุดค่างโดยเฉพา เป็นวิธิการเพอเผยท่วงทแ่สลักษณะ อน ๆ ทเขียนคูลกกลักษณะของคณว้ยร่น แ่สชวยประการฉนให้ควม สระกวกแ่กการแ่นแ่นวในการเรียนในโรงเรียนและอาชีวคักญา

เสนอต่อกระทรวงศึกษาธิการนานาชาติ ชี้เสนอแ่นแ่นกั้ไปนั้

๑. พงรทวิชากรฝมอให้เจ้าในหลกสัทรของชนการศึกษาท่าง ๆ ใน โรงเรียนมัธยมคักญาตามทจะทำได้ โดยให้เขียน

ก. เป็นวิชาบังคับ ในชั้นตน ๆ

ข. ในชั้นสูงชน อย่างน้อยที่สุดให้เป็นวิชาเลือก แ่สถ้า เมื่อใดจกให้เป็นวิชาเลือก ก็ทองเราให้แ่กเลือกกวชาน

๒. เวลาทจกให้ส่าหรับการสอโนการฝมอ ทองให้พอแ่กการทจะให้ รักษาควมสนใจของแ่กไว้อย้ แ่สเมื่อไรก็ตามดาร์คเป็นวิชาทแ่ก ก่างหากแล้ว ระยะเวลาทสอนนรวมไว้ให้พอทจะทำงานค่อแ่นองกันไปได้

๓. ประมวลหลกสัทรการฝมอ ประกอบค้วนออกจกกิจกรรมงานท เคยทำ ๆ กัน (งานไม้ งานโลหะ งานคักเขียนเสื่อผ้า งานการเรอน งาน กระดาษแข็ง ฯลฯ) ยังคองมกกิจกรรมงานอื่น ๆ อีกชวย เช่นว่า งานเขียน

สัมพันธไมตรี งานทอ งานเย็บหนัง งานทำเครื่องกระเบื้อง งานขนดินและ
ขนหิน และงานทำสวน เลี้ยงสัตว์หรืองานเกษตร

๔. ในการเลือกสรรการผสมเพื่อสอนให้เด็ก ควรพึงพิจารณาถึง
แหล่งผลิตผล ความต้องการและความสะดวกซึ่งมีลักษณะพิเศษของแต่ละ
ท้องถิ่น แต่ละภาค และแต่ละสภาพแวดล้อมของประเทศ

๕. พึงให้โอกาสให้มากแก่เด็กทั้งสองเพศ เพื่อทำงานการผสม
ต่าง ๆ ซึ่งทงแล้วมาส่งวนไว้ ให้แก่เด็กแต่ละเพศด้วย

๖. วิชา การสอน ที่ใช้ ไ้ ในมนาว ความรู้สึก เสรี ในการ ประคิยู สร้าง
ของคนวัยรุ่น ให้โอกาสแก่คนวัยรุ่นเพื่อทำสิ่งของนนั้น ให้สำเร็จเป็น
ประโยชน์ เหมะแก่ความสนใจและวัยของเขา ความสามารถเฉพาะตัวและ
ความต้องการในการศึกษาของเขา

๗. วิชา การ ผสม เพื่อการ ศึกษาไม่ควร เข้าใจ ประปน สับสนกั การฝึก
เพื่ออาชีพศึกษา แต่ไม่ควรขาดการฝึกฝนนิสัยที่ดีทั้งในผ มอที่ทำงานน

๘. ครูผู้รับผิดชอบในการสอนการผสม ควรพยายามที่จะเรียกรอง
งานจากเด็กให้ได้ ไม่แต่จะใช้เป็นประโยชน์ได้เท่านั้น ยังต้องงดงามทำ
ให้เด็กเกิดมริสนิยมทางศิลปะอีกด้วย

๙. งานการ ผสม ในเมือ จด โถดนค ให้เป็นกั การท ทำเป็น หมู่คณะ
เพื่อให้เด็กมีความเคยชินคองงานที่ท้าว่วมกัน

๑๐. การผสมในชั้นมัธยมศึกษาควรระวังคุณค่าของสิ่งของทุกาชน อัน
เป็นประโยชน์สำหรับโรงเรียน หรือสิ่งของง่าย ๆ สำหรับเด็กเล็ก ๆ หรือ

โรงเรียนประถมศึกษา และโดยนัยช่วยก่อให้เกิดความสัมพันธ์ และ
จิตใจร่วมประสานงานกันในระหว่างระดับชั้นการศึกษาที่ต่างกัน

๑๑. คุรุกรรมของก่อให้เกิดความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับครูผู้สอนวิชาอื่น
เพื่อระโศสนับสนนวิชาอื่น ๆ ในสิ่งที่เห็นวัตถุจริงในเมื่อปฏิบัติได้

๑๒. ขัทรชนทกงานเพื่อทำ ควรได้พิมพ์ไว้เพื่อแนะนำเด็ก และ
หนังสือสำหรับช่วยให้ความรแก้ครดงวิชาการสอนวิชาอื่นควรมีไว้ด้วย

๑๓. ควรพยายามสร้างโรงงาน ทม เครื่องมือ พร้อมให้ แก่โรงเรียน
ทุกแห่ง และถ้าทำได้ให้จัดหาทคนสำหรับทำสวนและประกอขการเกษกรกรรม
ไว้ให้ด้วย

๑๔. เครื่องมือและเครื่องใช้บนควรได้คำนงดงวย อนามัย และความ
สามารถทางกายของเด็กด้วย

๑๕. วัตถุเพื่อการสมอให้จัดให้เปล่าแก่เด็ก เท่าที่จะพงปฏิบัติได้

๑๖. วิชาควรได้บุคคลผู้สอนที่ประกอขด้วยคุณวุฒิทาง วิชาครูและ
ทางเทคนิค

๑๗. การอบรมของคณและการฝึกหัดข้อ ๆ ไปนนให้รทมเป็นครงคราว
เพียงให้ครูผู้สอน วิชาอื่นได้ทราบดงวช การสอน และการ คส คลาย ของ วิชา
นั้น ๆ ให้เป็นมัจจุบันเสมอ

๑๘. งานการแสดงของชาติหรือระหว่างชาติ เช่นการแสดงประจำ
ของ The International Bureau of Education ควรจัดให้มีคน เจ้า
หน้าทฝ่ายบริหาร การศึกษาควรให้ความสะดวกแก่โรงเรียนในการไปชมที่ใน

ประเทศของตนเอง หรือแม้ในต่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนงานการ
 ฝีมือ ก็ควรส่งเสริมให้มากขึ้นระหว่างโรงเรียนในประเทศต่าง ๆ

๑๙. ควรให้บรรดาครูโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งหลาย ได้สำนึกถึงความ
 สำคัญและคุณค่าของงานฝีมือและประโยชน์ที่ได้จากงานการฝีมือ ในการ ช่วย
 การสอนวิชาสาขาอื่นทั่วไป

๒๐. ส่งเสริมให้ครูสอนการฝีมือรวมกันตั้งเป็นสมาคมขึ้นเพื่อที่จะจัด
 ให้มีการอบรมของตน และการอบรมพิเศษอื่น และเพื่อการสนับสนุนการ
 สอนวิชาในโรงเรียนทั่วหน้าอยู่เสมอ

ข้อเสนอนำเข้า ๓๑

เรื่อง

การนำวิชาคณิตศาสตร์สอนในโรงเรียนประถมศึกษา

(จนถึงอายุ ๑๑ หรือ ๑๒ ขวบ)

การประชุมนานาชาติเรื่องการศึกษาประชาชน

ของศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และ

The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา เมื่อ

วันที่ ๖ กรกฎาคม นี้เป็นสมัยประชุมที่ ๑๓ ใ้รับข้อเสนอนี้ ณ วัน

ที่ ๑๓ กรกฎาคม ๑๙๕๐ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

พิจารณาว่า ใ้สอน การนำวิชาคณิตศาสตร์เข้าในการสอน
เป็นแนวทางที่เห็นผลสำคัญและทั่วไปเพื่อการฝึกหัดให้รู้จักการคิดสินใจที่
เป็นส่วรัดประโยชน์และแน่นอน

และใ้สอน การงานท่มีการปฏิบัติจริง และการตรวจสอบผล
โดยเฉพาอย่างย่ที่คองทำโดยการนำเอาวิชาคณิตศาสตร์เข้าสอนนั้น มี
อิทธิพลในทางฝึกฝนวิญญาและศีลธรรม ซึ่งควรจะทำให้เกิดประโยชน์

ในการศึกษาวิชาสาขาน

ว่าผลของการค้นคว้าที่เกี่ยวแก่การศึกษาและจิตวิทยามักเป็นจำนวนมากนั้น มีพร้อมแล้วเพื่อใช้ในการสอนวิชาคณิตศาสตร์วิชาที่ถือว่าเป็นวิชาที่ยากที่สุดวิชาหนึ่ง

เสนอข้อเสนอนี้แก่กระทรวงศึกษาธิการนานาชาติ ทั้งต่อไป

๑. การนำวิชาคณิตศาสตร์เข้าสอนนั้น ให้ค่อยๆ จัดสอนทีละชั้น ๆ ตามลำดับลักษณะจิตใจ ซึ่งฝึกฝนกันทุก ๆ ระยะเวลาเจริญแห่งวุฒิปัญญาของเด็ก และพยายามใช้ประโยชน์จากกำลังปัญญาของเด็กนั้นให้โดยผลเต็มที่

๒. ถึงแม้ในโรงเรียนอนุบาลและเด็กเล็ก ก็ควรให้เด็กมีโอกาสโดยทางงานการเล่นของเด็กเอง ในการค้นหาการสัมพันธ์ของกัน (เช่นเศษเป็นส่วนประกอบของส่วนทั้งหมด การลำดับ ความคล้ายคลึง ฯลฯ) ของเลขจำนวนและอวกาศ

๓. ควรให้เด็กได้ค้นหาด้วยตนเอง ด้วยวิธีการที่เหมาะสม ถึงความหมายของหลักเกณฑ์เลขคณิตและกระบวนการต่าง ๆ ในวิชาเลขคณิต ซึ่งนำเข้าเรียนในชั้นประถมต้น ๆ โดยนัยเดียวกันนี้ ใช้หาค่าตอบแก่ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งความสนใจเกิดขึ้นแก่เด็ก ชวนให้เด็กมีการซักถาม

๔. ด้วยความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับความรู้ของเด็ก ที่เจริญขึ้น ในเรื่องเลขจำนวนฟังก์ชันใหม่การทำงานเช่นนี้ ๆ ขึ้นเพื่อนำระหว่าง (Spatial forms) ง่าย ๆ อย่าง ความสัมพันธ์ และการวัด ด้วยวิธีที่แสดงให้เด็กเห็นแจ้งชัดถึงความเกี่ยวข้องระหว่างวิชาเลขคณิตและเรขาคณิต

๕. พึงระมัดระวังเป็นพิเศษในกิจการทุกอย่าง ที่นำไปใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์ที่จะให้เด็กมีความเข้าใจ ที่ ใน หลัก สัม พันธ์ ทาง คุณ ภาพ และ หลัก

เหตุผล เพราะจากสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ระก้อความเข้าใจ ถึง ฐาน ตาม หลัก
เหตุผลและข้อมูลเลขจำนวนต่าง ๆ ที่ประกอบอยู่ในใจ

๖. ในชั้นเรียนตามข้อไป ข้อบัญญัติที่เป็นโรทยซึ่งพวพนไปถึงความ
คิดที่เกกใหม่ (เช่น เวลา และความเร็ว ฯลฯ) ค้องสอนค่อเมื่อใดมีความ
วิเครนเพิ่มขึ้นในแต่ละกรณีโดยใช้กิจการทางปฏิบัติเช่นเดียวกัน เพื่อยงผล
ทางมโนภาพที่มีเหตุผล

๗. การทักใช้ความคิดค่านึงของเก็กโดยทางกิจการงานทางปฏิบัติควร
ควยไปกัยความค้องการทมเพิ่มขนนอยุ่เรื่อย ๆ เพื่อให้ครวรสอยผลของงาน
ของเขาเพื่อทำให้การได้มาของแก่ละระบยของวิการ และสัมพันธภาพ
เป็นขนของการก้าวหนาแก่ละขนนในทางที่ระก้อความแม่นย้าในทางเหตุผล

๘. พึงใส่ใจเป็นพิเศษในเรื่องการใช้ถ้อย คำ ของ เก็ก ใน การ ทำ ตาม
วิการของเลขคณิต และในการใช้ศัพท์ถูกค้อง ให้สมพนธกยทุก ๆ ขน
ที่เรียน

๙. แยกฝก ทัก เพื่อฝก ปรอ การ คำนวณ ทาง เลข คณิต โดย เฉพาะ
เกยวแก่เลขคณิตในใจ ควรใช้ถ้อยค่อเก็กโคเรียนรความหมายของวิ
การนั้น โดยใช้การเล่นและการทดลองและได้เข้าใจถึงเหตุผลที่ประกอบ
ความสามารถเหล่านี้ ซึ่งค้องการความชำนาญเหล่านี้

๑๐. วิสสอนทใช้การทากิจงานเป็นทม ให้ใช้เพื่อให้เกิดความสนโรอยู่
และให้เพิ่มพูนความสนโรของเก็ก และให้โอกาสแก่เก็กเพื่อสนรทนายวิการ
กันถึงข้อบัญญัติต่าง ๆ และครวรสอยผลทโครย

๑๑. การให้ความช่วยเหลือทุกประการแก่เด็ก รวมทั้งการทดสอบทางจิตวิทยาควรมีพยายามในทางที่เข่นกิริยาขณะที่จะค้นหา ข้อ ข้อค และ เหตุของการที่เด็กเรียนไม่ได้ผลและหาวิธีการแก้เหตุของการเรียนไม่ได้ผลนี้ โดยการพิจารณาเฉพาะเป็นราย ๆ ไซ

๑๒. วิชาคณิตศาสตร์ ควรได้มีความสัมพันธ์กับ วิชา สาขาอื่น ให้มากเท่าที่จะทำได้ และแยกฝึกหัดและโจทย์ต่าง ๆ ฟังนำมาจากชีวิตประจำวัน และทำดวงสังวาล้อมรอบตัวเด็ก และฟังเกี่ยวกับเลขจำนวนประมาณพอสมควรสมควรสมควรเป็นไต่เท่านั้น

๑๓. สถานที่ฝึกหัดควรชั้นประถมฟังรขขอเสนอแนะ รัย รอง หลก การ ซึ่งได้วางไว้ข้างบนนี้และสนับสนุนให้นักเรียนได้ปฏิบัติคามหลักการณ์ ๆ

ข้อเสนอนี้แนบมา ๓๒

เสนอต่อกระทรวงศึกษาธิการทั้งหลาย

ว่าด้วยเรื่อง

การศึกษาประเภทบังคับและการขยายเวลาการศึกษาประเภทนี้

ระหว่างการประชุมนานาชาติเรื่องการศึกษา (The International Conference on Public Education) ซึ่งองค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติและองค์การ The International Bureau of Education ได้จัดใหม่ขึ้น ณ กรุงเจนีวา เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๑๙๕๑ อันเป็นสมัยประชุมที่ ๑๔ นั้น ที่ประชุมได้ตกลงรับข้อเสนอนี้ เมื่อวันที่ ๒๐ เดือนเดียวกัน ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

เมื่อได้พิจารณาเห็นว่า ประกาศปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยย์ที่ประกาศใช้ไปแล้ว เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๑๙๔๘ นั้น ถือว่ามนุษยทุกคนจะต้องมีสิทธิได้รับการศึกษาและจำกัดว่า การศึกษาหลักรฐานและการศึกษาในชั้นประถมนั้น จะต้องให้แก่ประชาชนโดยไม่เสียเงิน และนอกจากนี้ การศึกษาในชั้นประถมจะต้องเป็นการบังคับอีกด้วย

และเมื่อได้พิจารณาเห็นว่า ร่างกติกาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยย์ ที่ระงับต่อสมัชชาใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติ ถือว่า

“การศึกษาชั้นประถมจะต้องเป็นการศึกษานิ่งคืบ และจะต้องจำกัดให้ทุก ๆ คน
ได้รับโดยไม่ต้องเสียเงิน” และว่า “การศึกษาในชั้นมัธยมในระเทศต่าง ๆ รวม
ทั้งการมัธยมศึกษาฝ่ายเทคนิคและฝ่ายอาชีพศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นต้น ๆ ไป
และระดับมัธยมศึกษาชั้นต้นจะเป็นการศึกษาประเภทไม่ต้องเสียเงินในชั้นที่สุด”

และเมื่อพิจารณาเห็นว่า ร่างกติกาดังกล่าวยังไว้ว่า “ประเทศว่าง
กติกาดังกล่าวแต่ประเทศที่ยังไม่สามารถจำกัดให้มีการประถมศึกษาเป็นการ บัง คืบ ขน
ได้ในประเทศของตนหรือในอาณาเขตที่อยู่ภายใต้ความคุ้มครองของตน ใน
ขณะที่ได้เข้าร่วมกติกาสัญญานี้ จะต้องดำเนินการภายในเวลา ๒ ปี ให้
มีการร่างโครงการอย่างละเอียด เพื่อให้การศึกษาแก่ประชาชนโดยไม่คิด
มูลค่า และเป็นการบังคับด้วย และจะต้องจัดทำตามแผนการนั้นเป็นลำดับไป
ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่ระหวังกำหนดไว้”

และเมื่อพิจารณาเห็นว่า การให้การศึกษาอันเป็นสิทธิของคน
ให้ทั่วถึงแก่คนทุกคนนั้น แต่ยังเป็นปัญหาในประเทศต่าง ๆ ที่มีผลเมืองกำลัง
เพิ่มขึ้นมากมายอยู่ทุกขณะอีกด้วย

และเมื่อพิจารณาเห็นว่า การขยายเวลาการศึกษาประเภทมัธยมศึกษา
กำลังเป็นปัญหาเรื่องใหญ่ในหลายประเทศซึ่งชนทุกที่ รวมทั้งประเทศที่มี
ความก้าวหน้าน้อยในทางการศึกษา แม้ว่าที่มีเมืองใหญ่ ๆ และมีศูนย์กลาง
การอุตสาหกรรมอยู่

เมื่อพิจารณาเห็นว่า การประชุมนานาชาติเรื่องการศึกษาครั้ง
ที่ ๓ ณ กรุงเจนีวา ค.ศ. ๑๙๓๔ มีความคิดว่าปัญหาเรื่องการศึกษา

17/07/2565

ประเภทบังคับ และการขจัดเวลาของการศึกษาประเภทนี้ ในแต่ละประเทศก็ย่อมแตกต่างกันไปและเห็นว่า การที่จะแก้ไขปัญหานี้ได้ จำจะต้องพิจารณาถึงสภาพการณ์ในประเทศนั้น ๆ และในบางกรณีจะต้องพิจารณาเหตุการณ์ในภาคและในท้องถิ่นด้วย

และเมื่อพิจารณาเห็นว่า ระเบียบวิธีสอนและวิธีการให้การศึกษานำมาใช้สมควร (ก) เป็นวิธีที่ส่งเสริมและสนับสนุนสิ่งที่ดีของวัฒนธรรมแต่ละแห่งตามที่ ได้มีมาแต่ดั้งเดิมและสนับสนุนให้มีการกลมกลืน กัน ระหว่างวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ ซึ่งจะเห็นช่องทางให้ยังเกิดสันติสุขและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ (ข) จะพยายามให้ทันกับความก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่เสมอ โดยที่จักให้มีการร่วมมือกันระหว่างนานาชาติอย่างกว้างขวางที่สุดที่จะทำได้

ฉะนั้น ที่ประชุมนี้ จึงขอเสนอข้อเสนอแนะต่อกระทรวงศึกษาธิการ แห่งประเทศทั้งหลายดังต่อไปนี้

แผนการบังคับใช้การศึกษาประเภทบังคับ

๑. แผนการบังคับใช้การศึกษาประเภทบังคับอย่าง เต็ม ที่ ตาม นัย แห่ง มาตรา ๒๖ ของประกาศปฏิญญาสากลเรื่องสิทธิมนุษยชนครบถ้วนแล้ว เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๑๙๔๘ - จะต้องจัดทำขึ้นโดยไม่ชักช้าในประเทศทั้งหลายที่ยังมิบัญญัติขึ้น

๒. เนื่องจาก แผนการบังคับใช้ การศึกษา ประเภท บัง คับ อย่าง เต็ม ที่ ดังกล่าวนี้ ไม่เพียงแต่ของเอกชนกับงาน ในบ้านการศึกษายังด้วย

แต่ขง^๕เกยว^๕ดงงาน^๕ทำน^๕การ^๕เงิน การ^๕สัง^๕ค^๕ม และ^๕ค่าน^๕อน ๆ อ^๕ก^๕ว^๕ย ค^๕ง^๕น^๕
าง^๕คว^๕ร^๕ร^๕าง^๕ข^๕น โดย^๕ค^๕ณ^๕ระ^๕กร^๕ร^๕ม^๕การ^๕ท^๕ปร^๕ะ^๕ก^๕อ^๕ย^๕ด^๕ว^๕ย^๕ผู้^๕แทน^๕จาก^๕ก^๕ระ^๕ท^๕ร^๕ว^๕ง^๕ท^๕่าง ๆ ห^๕ร^๕ือ
กร^๕ม^๕ก^๕อง^๕ท^๕่าง ๆ ท^๕เก^๕ย^๕ว^๕ข^๕อง เป็น^๕การ^๕ร^๕่วม^๕ก^๕ัน และ^๕ระ^๕ห^๕ให้^๕ผู้^๕แทน^๕จาก^๕อง^๕ค^๕ำ^๕การ
อน ๆ ภาย^๕ใน^๕ปร^๕ะ^๕เท^๕ศ^๕เข^๕า^๕มา^๕ช^๕ว^๕ย^๕เหล^๕อ^๕ด^๕ว^๕ย^๕ก^๕ไ^๕ด้

๓. แผน^๕การ^๕บ^๕ง^๕ค^๕ย^๕ ใ^๕ห^๕การ^๕ศ^๕ก^๕ษา^๕ปร^๕ะ^๕ภ^๕เอ^๕ท^๕ บ^๕ง^๕ค^๕ย^๕ อย^๕าง^๕เท^๕ม^๕ท^๕น คว^๕ร^๕ม^๕ท^๕ง
ส^๕ง^๕ท^๕ระ^๕ท^๕อง^๕ก^๕ระ^๕ท^๕ำ^๕ท^๕น^๕ท^๕ และ^๕ส^๕ง^๕ท^๕ระ^๕ท^๕อง^๕ค^๕ระ^๕ท^๕ำ ค^๕อ^๕ย^๕ไป^๕ภาย^๕ใน^๕เว^๕ล^๕า^๕ท^๕ก^๕ำ^๕ห^๕น^๕ค^๕ไ^๕ว

๔. แผน^๕การ^๕บ^๕ง^๕ค^๕ย^๕ ใ^๕ห^๕การ^๕ศ^๕ก^๕ษา^๕ปร^๕ะ^๕ภ^๕เอ^๕ท^๕ บ^๕ง^๕ค^๕ย^๕ อย^๕าง^๕เท^๕ม^๕ท^๕น ก^๕่อน^๕จะ
วาง^๕ลง^๕ไป^๕คว^๕ร^๕ระ^๕ท^๕อง^๕ม^๕ี^๕การ^๕ไ^๕่^๕ถาม^๕ส^๕ย^๕ส^๕ว^๕น^๕ใน^๕เร^๕อง^๕ท^๕ว^๕เล^๕ข^๕ท^๕่าง ๆ เก^๕ย^๕ว^๕ก^๕ย^๕บ^๕ญ^๕ห^๕า
น^๕เส^๕ย^๕ก^๕่อน โดย^๕ใ^๕ห^๕ย^๕ก^๕ล^๕อ^๕ส^๕ถ^๕ิ^๕ค^๕ข^๕อง^๕จ^๕ำน^๕ว^๕น^๕น^๕ัก^๕เร^๕ย^๕น^๕ใน^๕ช^๕ร^๕ุ^๕ย^๕ัน^๕และ^๕ใน^๕อน^๕า^๕ค^๕ท^๕
เป็น^๕เก^๕ณ^๕ท^๕

๕. แผน^๕การ^๕บ^๕ง^๕ค^๕ย^๕ ใ^๕ห^๕การ^๕ศ^๕ก^๕ษา^๕ ปร^๕ะ^๕ภ^๕เอ^๕ท^๕ บ^๕ง^๕ค^๕ย^๕ อย^๕าง^๕เท^๕ม^๕ท^๕น คว^๕ร^๕ระ^๕ไ^๕่
ร^๕่าง^๕พ^๕ร^๕้อม ๆ ก^๕ัน^๕ก^๕ย^๕ใ^๕ค^๕อง^๕การ^๕เก^๕ไ^๕ย^๕ร^๕ั^๕ย^๕ปร^๕ุง^๕งาน^๕ค^๕ำ^๕น^๕ท^๕่าง ๆ ข^๕อง^๕ปร^๕ะ^๕เท^๕ศ^๕ และ
พ^๕ร^๕้อม^๕ก^๕ย^๕งาน^๕ค^๕ำ^๕น^๕พ^๕น^๕ฟ^๕ท^๕าง^๕เศ^๕ร^๕ย^๕ร^๕ู^๕ก^๕ิ^๕ร^๕และ^๕ส^๕ง^๕ค^๕ม^๕ด^๕ว^๕ย ส^๕ำ^๕ห^๕ร^๕ย^๕งาน^๕ค^๕ำ^๕น^๕การ^๕
ศ^๕ก^๕ษา^๕น^๕น คว^๕ร^๕ระ^๕ไ^๕่^๕ค^๕ำ^๕เน^๕น^๕งาน^๕ไป^๕ก^๕่อน^๕ตาม^๕สม^๕ค^๕ว^๕ร^๕ เพ^๕อ^๕ให้^๕เป็น^๕ไป^๕ตาม^๕ท^๕ว^๕าน^๕
ใน^๕ช^๕ัน^๕ค^๕น^๕จะ^๕ต^๕อง^๕พ^๕ิ^๕จาร^๕ณ^๕า^๕ด^๕ง^๕บ^๕ญ^๕ห^๕า ค^๕ง^๕ค^๕อ^๕ไป^๕น^๕ด^๕ว^๕ย

ก. บ^๕ญ^๕ห^๕า^๕ท^๕าง^๕เศ^๕ร^๕ย^๕ร^๕ู^๕ก^๕ิ^๕ร^๕ (ปร^๕ะ^๕เท^๕ศ^๕ม^๕ี^๕ร^๕าย^๕ไ^๕่^๕ท^๕ง^๕ท^๕ม^๕ท^๕เ^๕ำ^๕ไ^๕่ ม^๕ี^๕การ^๕
อ^๕ุ^๕ค^๕สา^๕ห^๕กร^๕ร^๕ม^๕าก^๕น^๕อ^๕ย^๕เพียง^๕ไ^๕ว ม^๕ี^๕การ^๕จ^๕ัก^๕การ^๕เก^๕ย^๕ค^๕ว^๕ร^๕ร^๕ม^๕อย^๕าง^๕ไ^๕ว และ^๕ม^๕ี
มา^๕ตร^๕ฐ^๕าน^๕การ^๕ค^๕ร^๕ข^๕ง^๕ช^๕ี^๕พ^๕ใน^๕ระ^๕ค^๕ย^๕ไ^๕่ ๖๓๖)

ข. บ^๕ญ^๕ห^๕า^๕ท^๕าง^๕การ^๕เงิน (วิ^๕ถ^๕ิ^๕การ^๕เก^๕ย^๕ถ^๕าย^๕อ^๕า^๕คร^๕ วิ^๕ถ^๕ิ^๕ร^๕ิ^๕ท^๕าร^๕ง^๕ย^๕ปร^๕ะ^๕มา^๕ณ^๕
ข^๕อง^๕ปร^๕ะ^๕เท^๕ศ^๕ ข^๕อง^๕ภ^๕า^๕ค^๕ และ^๕ข^๕อง^๕ท^๕อ^๕ง^๕ด^๕ัน ๖๓๖)

ค. ปัญหาทางสังคม (การจึกระเบียบในการชุมนุมชน ของประกอบ
ทั่ว ๆ ไปในสังคม การที่ยังมีคนเหล่าพเนจรอยู่ในประเทศ การดำเนิน
ชีวิตอยู่เป็นครอบครัวระดับสถิติและฐานะของสตรี ฯลฯ)

ง. ปัญหาทางภูมิศาสตร์ (ความหนาแน่นและการแยกย้ายกันอยู่
ของพลเมือง ความเจริญของสภาพในเมืองเมะเปรียบเทียบกัยชนบท
อากาศและลักษณะภูมิประเทศ การคมนาคม ฯลฯ)

จ. ปัญหาทางการเมือง (ลักษณะของกิจการฝ่ายการเมืองและฝ่าย
บริหาร ฯลฯ)

ฉ. ปัญหาทางภาษา (การใช้ภาษาของภาษา หรือมากกว่าร่วม
กัน ภาษาที่ยังไม่มีตัวอักษร ฯลฯ)

๖. แผนการบังคับใช้การศึกษาประเภทบังคับอย่างเต็มทน ควร
ระบคหุ้่นไค้ และควรให้แกไขและปรับปรุงใค้เสมอเมื่อใค้พิจารณา
ผลงานที่ปฏิบัติไค้แล้ว หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงโดยทั่ว ๆ ไป อย่างไค้
อย่างหนึ่งเกิดชน ทงนยอมจะตองมีการคอยตรวจตรากันอยู่ โดยตลอดเวลา

๗. แผนการบังคับใช้การศึกษาประเภทบังคับอย่างเต็มทน ควรระ
ใค้ใค้การโฆษณาให้ทราบทั่วกันอย่างกว้างขวาง และควรระเนนถึงคุณค่า
ของการศึกษาน อนจะพงมคอบคคคคและสังคม ทงนโดยมุ่งที่จะเรียกร้อง
ความสนับสนุนอย่างเต็มทจกมคคคคของมหาชน

๘. เนื่องจากว่าแผนการบังคับใช้การศึกษาประเภทบังคับ จำเป็น
จะตองกินเวลานาน ในหลายประเทศ จึงเป็นการสมควรที่จะพิจารณาว่างาน

๒๕. งานเกี่ยวกับราชการซึ่งใช้การศึกษาประเภทมัธยมศึกษาขึ้นไป
 ก่อน ในระยะแรกนี้ เพื่อเป็นการรวบรวมกำลังให้กระจุกกระจายไป
 ๒๖. งานเกี่ยวกับราชการซึ่งใช้การศึกษาประเภทมัธยมศึกษาขึ้นไป จะ
 ต้องกระทำพร้อม ๆ กันทั้งฝ่ายเด็กหญิงและเด็กชาย

การหาเงินมาดำเนินแผนการ

๑๐. เนื่องจากว่า การขาดแคลนเงิน เป็นอุปสรรคใหญ่ที่สุด ในการ
 ดำเนินงานมัธยมศึกษาประเภทมัธยม จึงจำเป็นต้องพิจารณาอย่าง
 ๑๑. ในเรื่องของการหาเงินมาใช้เพื่อการนี้ กล่าวคือจะต้องพิจารณาดังต่อไปนี้
 จะได้อะไรมาและทั้งต้องวางแผนการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทั้งหมดไว้ก่อนด้วย ทั้ง
 นั้นเพื่อให้เป็นการแน่ใจได้ว่าเงินที่ได้อาจจะเพียงพอเป็นประโยชน์อย่างเต็มที่

๑๑. เนื่องจากว่า วิชารายได้ ของ ประเทศ ย่อม แตกต่างกันไป ออกไป
 ในแต่ละประเทศ ดังนั้นจึงไม่อาจจะกำหนดลงไปได้ว่า ควรจะใช้วิธีใด
 โดยเฉพาะเพื่อหาเงินมาใช้จ่ายเพื่อการศึกษาระดับมัธยม ในบางประเทศ
 อาจจะดำเนินการเก็บภาษีประเภทใหม่ขึ้นทั่วประเทศ หรือเฉพาะในท้องถิ่น
 เพื่อการนี้ หรือในประเทศบางแห่งอาจจะขึ้นดอกเบี้ยเงินจากงบประมาณ
 การศึกษาตามปรกติมาใช้เงินเพียงพอก็ได้ หรือบางประเทศอาจจะยึดการกู้
 เงินชดเชยในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

๑๒. การร่วมมือกันของเจ้าหน้าที่ ส่วนกลาง และส่วน ท้องถิ่น ในการจัด
 หาเงินนั้นเป็นสิ่งที่จะต้องทำอย่างแข็ง เท้าที่กล่าวถึงการเงินของประเทศจะอำนวยความสะดวกให้

โดยเฉพาะตามข้อ ๖ ว่า การร่วมมของฝ่ายหนึ่งจะดำเนินไปใดก็เมื่อ
อีกฝ่ายหนึ่งให้ความร่วมมือด้วย

๑๓. การรับและการจ่ายเงินเกี่ยวกับการศึกษาประเภทบังคับ ควร
ระมัดโรจนมาให้ทราบทั่วกันอย่างแพร่หลาย เพื่อจะให้ประชาชนเห็นจริง
ว่า การก้าวหน้าทางการศึกษานั้นที่สุด จะปรากฏ เป็นเหตุให้ รายได้ของ
ประเทศเพิ่มพูนขึ้นอย่างมากมาย ดังนั้นการลงทุนในทางการศึกษาจึงเป็น
นโยบายที่ถูกต้อง

กำหนดระยะเวลาการศึกษาประเภทบังคับ

๑๔. ระยะเวลาการศึกษาประเภทบังคับ ไม่ควรจะสั้นเกินไป
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประเทศที่มีปัญหาในเรื่องภาษา คือ เด็กไม่ควรจะออก
จากโรงเรียนก่อนที่ความรู้ที่ได้อาจเรียนไว้นั้นจะติดรากฐานแน่นแฟ้นพอ จน
เช็ดอโต้วว่า อยู่คงทน ไปได้นาน และจะเป็นเครื่องช่วย ในการดำเนิน ชีวิตใน
สังคมได้ความสมควร

๑๕. ใน ประเทศ ที่ยัง ไม่มี พ.ร.บ. การศึกษา ประเภท บังคับออกใช้
จำนวนน้อยอย่างมากที่สุดสำหรับการศึกษาประเภทบังคับ ควรจะกำหนด ตามหลัก
การทดลองแล้วในขอข้างบนนั้นแต่ทั้งนี้คงไม่ไต่เป็นการเสียง คือ ไม่ค่อยจะ
ปฏิบัติกันจริง ๆ เลย

๑๖. การลด จำนวนปี ของ การศึกษา ประเภท บังคับ ใน ประเทศ ที่ได้
กำหนดไว้แล้วว่าจะเป็น ๕, ๖, ๗ ปี หรือมากกว่านั้น เช่นนี้ไม่ควร

กระทำแม้ว่าจะมีเด็กในเกณฑ์บังคับเช่นจำนวนมาก (๕๐% หรือมากกว่า
ในบางแห่ง) กำลังหลักเลียง พ.ร.บ. การศึกษาประเภทบังคับนอกระบบ
ในกรณีเช่นนั้นแผนการบังคับใช้ควรมุ่งให้การปฏิบัติค่อย ๆ เข้าไปตามควม
กฎหมาย

๑๗. ในประเทศที่เห็นชัดว่า พ.ร.บ. การศึกษาประเภทบังคับอาจจะ
ใช้ได้อย่างเต็มที่ในอนาคตอันใกล้ และมีเด็กอยู่ในบัญชีโรงเรียนแล้วไม่
น้อยกว่า ๗๐—๘๐% ของจำนวนเด็กที่อยู่ในเกณฑ์ทั้งหมด ระยะเวลา
การศึกษาประเภทบังคับควรจะค่อย ๆ ขยายออกไปเป็น ๗ หรือ ๘ ปี

๑๘. การยกเวลาการศึกษาประเภทบังคับหลังจาก อายุ ๑๔ หรือ
๑๕ ปี ไปได้แล้ว จะเป็นการเรียนเต็มเวลาหรือบางเวลา หรือเป็นการ
สอนตามหลักสูตรการประถมศึกษา หรือหลักสูตรของโรงเรียนมัธยม
ประเภทใด ๆ ก็ตาม ควรจะให้การส่งเสริมให้กระทำได้ โดยเฉพาะ
ในประเทศที่มีการใช้ พ.ร.บ. การศึกษาประเภทบังคับอย่างเต็มที่แล้ว

๑๙. อายุเด็กจะโต รับผิดชอบตามกฎหมาย ให้รับจ้างได้ และอายุออก
จากโรงเรียนได้นั้น ควรจะได้กำหนดให้ชัดเจนร่วมกัน เจ้าหน้าที่การศึกษา
และเจ้าหน้าที่ฝ่ายกรมควรจะต้องร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในเรื่องนี้ ยิ่งกว่านั้น
การร่วมมือกันควรจะให้มีความระหว่างนานาประเทศด้วย คือ ในระหว่าง
บรรดาองค์การที่ เกี่ยวข้องกับ การศึกษาประเภทบังคับ และบรรดาองค์การที่
เกี่ยวข้องกันสภาวะการงานของเด็กและบุคคลหนุ่มโดยทั่วไป

กรณีพิเศษ

๒๐. เนื่องจากว่า เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษา เราเห็นว่า ฝ่ายการศึกษาจะต้องจัดทำสถานศึกษาขึ้นในทุกแห่งเท่าที่จะทำได้ และ จัดการเลิกสมช้อยบังคับและข้อปฏิบัติเก่า ๆ ข้างอย่างเสียให้สิ้นเชิง เช่น กฎว่าด้วยการยกเว้นการเรียนให้แก่เด็กพิการ เด็กทรานกายและจิตใจไม่ สมบูรณ์ และเด็กที่ขานไกลจากโรงเรียน เป็นต้น

๒๑. ในบางกรณีเด็กที่ขมามารดา (นักแสดงละคร ชาวเรือ หรือ คนเดินเรือ ฯลฯ) เป็นผีไม่มีบ้านช่องเช่นหลักแหล่ง ก็อาจจะจัดให้ได้รับ การศึกษาโดยเข้าอยู่ในโรงเรียนประจำ หรือให้ไปเรียนทางโรงเรียนไปรษณีย์ และจากวิทยุกระจายเสียง ฯลฯ

๒๒. การศึกษาของเด็กที่ขมามารดาเช่นเหล่าพเนจร ย่อมมีเป็น ปัญหาพิเศษที่เราเห็นว่าการศึกษาจะต้องหาทางแก้โดยวิธีต่าง ๆ กัน วิธี หนึ่งคือหาที่พักอาศัยสำหรับในบางกรณี ก็คือ การจัดตั้งโรงเรียนเคลื่อนที่

อุปสรรคในการบังคับและการลงโทษ

๒๓. การสำรวจ สำมะโนครัว เด็ก ที่มี อายุอยู่ในเกณฑ์ ขบังคับ เรียน ควรจัดทำทุก ๆ แห่งไป เพื่อกำหนดบังคับใหม่การศึกษาประเภทขบังคับ จะได้มีการควบคุมโดยทั่วถึง

๒๔. ถึงแม้ว่าควรจะมีการลงโทษในกรณีร้ายแรง ไม่ปฏิบัติตาม กฎหมายการศึกษาประเภทขบังคับ วิจารณ์ลงโทษหนักควรให้ขึ้นไปในทาง

ชักชวนเกลี้ยกล่อมเป็นส่วนใหญ่ และโดยวิธีการต่าง ๆ ที่จะอำนวยความสะดวก
สะดวกให้ได้

๒๕. การร่วมมือระหว่าง บิณฑูการ มารีคา และครู เป็นของ ควร ส่ง เสริม
สมาคมบิณฑูการ ทลอสตัน เจ้าหน้าท ทศวรรษเวลา มาเรียน ของเด็ก และเจ้า
หน้าทฝ่ายประชาสงเคราะห์หาให้ความช่วยเหลือเหลือโดยอย่างแท้จริง เมื่อเกิด
มีการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายการศึกษาประเภทของคณขน

๒๖. การศึกษาประเภทของคณทจกให้แก่เด็กโดยไมตองเสียเงินคงท
กล่าวไว้ในข้อเสนอนแนรท ๒๑ ของท ประชุม ระหว่าง นานาชาต ครวงท ๑๐
ว่าควยการประชาศิกษานน ไม่ควรจกค้อยแต่เพียงการยกเว้นค่าเล่า
เรียนแต่อย่างเดียว แต่ควรจกค้อย ๆ ขยายออกไปจนถึงหนังสือเรียนและ
อุปกรณการเล่าเรียนต่าง ๆ ควบ

๒๗. ถ้าทำได้ อุปสรรคเรื่องมาโรงเรียนไม่ได้เนื่องจากขานอยู่
ไกลโรงเรียน ควรจะแก้ไขโดยจัดคงโรงเรียนขนในทำเลที่เหมาะสม
อำนวยความสะดวกในการขนส่ง จัดคงโรงเรียนประจำ ฯลฯ

๒๘. ถ้าเด็กอยู่ไกล โรงเรียนอนตงอยู่ในเขตทคนไม่มีสิทธิจะไปเล่า
เรียนได้ และจะต้องไปเรียนในเขตอื่นที่ไกลออกไป ก็ควรจะให้สิทธิแก่
เด็กผู้นั้นไปเล่าเรียนในโรงเรียนไกลนั้นได้

๒๙. เจ้าหน้าทในโรงเรียนจะคงจกให้หมยรการทางแพทย จก
เรื่องอาหารการกินและจกจกเป็นกรของเครื่องนุ่งห่มขนในโรงเรียนควบ ทงน
ไม่ใช่เป็นเพราะเหตุว่า สิ่งเหล่านี้มคณประโยชน์อย่างสำคัญยิ่ง แต่อย่างเดียว

แต่ เป็น เพราะ เหตุว่า ยรการ เหล่านี้ เป็นกร อำนวยความสะดวก ในการมา

โรงเรียนเข็นอันมาก แม้ว่าความช่วยเหลือในค่านเหล่านี้จะมีหน่วยราชการ
และองค์การอื่น ๆ จัดทำอยู่แล้วบ้างก็ตาม

๓๐. เงินช่วยเหลือครูช่วยสอน อาจได้ เป็นเครื่องอุปการะ ในการ ชักชวน
ใช้การศึกษาประเภทบังคับอย่างหนึ่ง โดยเหตุที่กระเป็นการชดเชยอย่างใด
เป็นต้นว่า ชดเชยการที่เด็กในเกณฑ์ของโรงเรียนไม่อาจไปทำงานหาเงินได้
และยังเช่นเครื่องชดเชยเหตุอื่น ๆ ที่ทำให้เด็กไม่อาจมาเล่าเรียนได้ด้วย

งานด้านการศึกษาของการศึกษาประเภทบังคับ

๓๑. เพื่อให้ บิดา มารดา ได้เข้าใจ ในคุณค่า ของกิจการของโรงเรียน
และเกิดความยินดี ต้องการ ให้การ เล่าเรียน ประเภทนี้ แก่บุตร หลาน ของคน
โรงเรียน จำต้อง ร่วมมือ เป็นอันหนึ่ง อันเดียวกับชุมชนนั้น โรงเรียนตั้งอยู่ให้
มากที่สุดที่จะทำได้ โรงเรียนควรมีส่วนช่วยเหลือในการยกมาตรฐานการ
กินอยู่ของชุมชนนั้น รวมทั้งช่วยให้เกิดความก้าวหน้าทางสังคม เศรษฐ-
กิจ หน้าที่พลเมือง ศิลปกรรม และวัฒนธรรม โดยที่มุ่งความมุ่งหมาย
เช่นนี้ โรงเรียนต้องวางหลักสูตรให้เหมาะสมกับนักเรียน และต้องใช้
ระเบียบวิธีสอนจำพวกกรรมมันตภาพต่าง ๆ (Active methods) ซึ่งทำให้
การศึกษาได้เกี่ยวพันกับสิ่งแวดล้อมของเด็ก ปลูกเร้าความสนใจของเด็ก
และทำให้เด็กรู้สึกของการจะปรับปรุงสิ่งแวดล้อมของตนให้ดีขึ้น โรงเรียน
ควร จะเอา ผลของ การทดลอง และหน่วย ทดลองต่าง ๆ ที่กระทำในงานด้าน
การศึกษาหลักมูลฐานมาใช้ ให้เป็นประโยชน์ด้วย

๓๒. ในชุมชนชน ที่ยังมีคน ไม่ร่หนงสออยูก แผนการ สำหรั การ
ขงคยไซการศกษา ประเภทขงคยอย่างเคมทน ควรร ใด ไซ พรอม กน ไซ
แผนการสำหรัการศึกษาหลกมูลฐานของผูหญ โดยวชนจะเ็นการส่งเสริม
ใหยคามาารคายนตคอรยการศกษาของขทรหลานของคน และทำใหเกก
การกลมกลนกันขงชนระหว่งเกกทอออกจากโรงเรียนไปใหม่ ๆ กยผูหญใน
ชุมชนนนั้น กิจการในค่านการศกษาหลกมูลฐานควรร ใด ไซระสานกัน
อย่างใกล้ชิดคกขงงานของโรงเรียนธรรมคา

๓๓. ดงเม้วโรงเรียน ประถมศกษาประเภทท ไซครเพยงคนเคยจะ
เ็นส้งไมถูกคองกยหลกวิชา โรงเรียนชนคนกยมีประโยชนอย ถ้าหาก
ว่าไค มีส่วช่วยเหลือในการท จะขงคยไซการศกษา ประเภทขงคย อย่างเคมท

๓๔. ใน การ กำหนด ระยะเวลา ของ ขการ ศกษา จำ คอง พิจารณา ดง
ลักษณะค่าง ๆ ของทองถนนควย (สพวาอากาศ ระยะเวลาทำงานตาม
ฤตุกาล ฯลฯ)

๓๕. ลักษณะค่าง ๆ เหลวนจำคองหอยมยกชนพิจารณา เมอมการ
จกทำค่างาสอน ทงน เพอว่าระอานวยความสะดวกในเรองการมาโรงเรียน
ของเกกไคถูกคอง ใหมากที่สุดทจะทำไค

๓๖. ดงเม้ว ค่างาสอน ทบง เวลาเรยน ใน วัน หนึ่ง ออก เ็น สอง
คองจะเ็นทนมโดยทวไป ค่างาสอนชนคมีเวลาเรยนแต่เพยงคองเคย
ก่นำมาไซไคเ็นกรณีพิเศษ (ก) ในเมือขาคแคลนอาคารเรยนและครมีสอน
หรือในเมือสภากการณในฤตุณนเ็นเหตุให้ มีอการจกการศกษาไคส่มคามสัทธ

ในการศึกษาของเด็ก (ข) ในเมื่อสภาพการณ์ทางสังคมและเศรษฐกิจยังคง
ให้เป็นไปเช่นนั้น

๓๗. ตารางสอนชนิดที่มีเวลาเรียนแค่เพียงตอนเดียว ไม่ควรเป็น
เหตุให้ครูและนักเรียนต้องทำงานหนักจนเกินไป และจะต้องไม่ขึ้นทอน
สุขภาพและสมรรถภาพของครูและนักเรียนด้วย

๓๘. เมื่อต้อง ประสย อุปสรรค อัน สำคัญการ ยังกิจ ใช้ ใน การ ศึกษา
ประเภทขงคยอยางเต็มทน ซึ่งได้แกขญหยาุงยากในเรองภาษาอนมอย
มากมายในบางประเทศ และเมื่อคามหลกการจะตองเรียนภาษาประจำชาติ
ของตนเป็นสำคัญแล้ว วิชาที่จะแกขอยุงยากนั้นจะตองแล้วแต่สภาพการณ์
ของแต่ละประเทศ แต่ละภาค หรือแต่ละท้องถิ่น และต้องอาศัยผลการ
ค้นคว้าของวิชาจิตวิทยาในเรองเด็กและเรองการศึกษาประกอบด้วย

ปัญหาเรองการหาครู

๓๙. เครื่องอุปกรณ สำคัญ ใน การ ดำเนินงาน เพื่อ การ ยังกิจ ใช้การ
ศึกษาประเภทขงคยอยางเต็มทนได้แก่ตัวครูนั่นเอง การขาดแคลนครูใน
ปัจจุบันเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งในการยังกิจ และกว่าจะแกขญหาขอนโคก
ย่อมจะต้องใช้ความพยายามกันอย่างมากมาย ดังนั้นจึงเป็นการจำเ็นที่จะ
ต้องปฏิวัติตามข้อเสนอนนระที่ ๔ และ ๑๓ ของการประชุมนานาชาติ เรอง
การประชาศึกษา ครงที่ ๔ และที่ ๗ กล่าวคือ

ก) ให้เงินเคื่อนครูให้สัมพันธ์แก่ความสำคัญของหน้าที่การงาน

17/07/2565

ข) ให้ความมั่นใจว่าได้ทำงานที่ถาวร

ค) วัตถุประสงค์ของการฝึกหัดครุชนโทเพียงพอ

๔๐. การอบรมทั้งวิชาการ การศึกษา และวิชาทั่วไป วัตถุประสงค์ของมีให้
สมบูรณ์และเป็นไปอย่างก้าวหน้าที่สุดเท่าที่จะทำได้ อย่างไม่รีบร้อน เพื่อให้
สำเร็จผลตามนโยบายแห่งกฎหมายเรื่องการศึกษาประเภทบังคับ ในทางประเทศ
อันเป็นของชาติใหม่ หลีกสัตรูฝึกหัดครุชนโท ๗ เพิ่มชนด้วย หลีกศัตรูอื่น ๆ เช่น
ให้ลดอาชญากรรม การกระทำเพื่อภาวะฉุกเฉินเท่านั้น และโอกาสในการอบรมใน
ชั้นสูงขึ้น (เช่น การเรียนพิเศษ การอบรมของคณะผู้เชี่ยวชาญทางการ
ศึกษา การเรียนในระหว่างปีภาค การศึกษาระดับสูง และอื่น ๆ) ก็ควร
จะโคจรใหม่ขึ้นสำหรับครูโดยทั่วไปไม่ว่าจะมีวุฒิในชั้นใด

๔๑. การ อบรม วิชาการ ศึกษา ควรจะ ได้ช่วย ให้ครู โดย เฉพาะอย่าง
ยิ่งครูในชนบท เกิดมีความสามารถไม่เพียงแต่ในเรื่องวิชาการเท่านั้น แต่
ยังให้สามารถร่วมมือในชีวิตและกิจการของท้องถิ่นของตนด้วย โดยอาศัย
ความมรดกที่มีอยู่เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ความต้องการ และความไม่แน่นอน
ของท้องถิ่นนั้น ครูควรจะทำตัวเป็นผู้อธิบายความดีอย่างดีเกี่ยวกับ
ศึกษาลักษณะมูลฐาน ในด้านวัฒนธรรมทั่วไป สุขวิทยา ศิลปะหัตถกรรม และ
เกษตรกรรม

๔๒. ถ้าจำเป็น เจ้าหน้าตาดำเนินโรงเรียนควรรพยายามทุกทางที่จะจัด
ใหม่ขึ้นมาได้อย่างเพียงพอ เพื่อเป็นการชักจูงให้ครูมาอยู่ในชนบทนั้น ๆ
ปัญหาเรื่องสถานที่เรียน

๔๓. ตามนโยบายแห่งข้อเสนอแนะที่ ๘ ของการประชุมนานาชาติ เรื่อง
การประชุมศึกษาระดับ ๕ หัวข้อต่อไปนี้เป็นสมควรจะได้รับการพิจารณา

17/07/2524

๔๔. แผนการเพื่องบคยใช้การศึกษาประเภทของคยที่ อย่างเต็ม ควร
จรมโครงการจัดสร้างสถานทเรียนถากยไปควย โครงการนไม่ใช้เพืออาคาร
เรียนเทานน แต่คองรวมทงขานพคกรควยหากมคความจำเ็น

๔๕. การเลือกทำเลทงโรงเรียน ควรพิจารณาให้ถถวน คองคค
ถงกัารทเด็กอยู่กระจกกระรายน ในทงถนน และเรองระยทงทถกจะ
คองคินทงมาโรงเรียนควย

๔๖. โครงการ สร้างอาคารเรียน นจะคอง พิจารณาคตาม สมควร เท่า
ทการเงนระอานวย คองพิจารณาถงเรองการเล้าเรียน การอนามย และ
ลักษณะของลมพาอากาศในทงถนทจะจัดสร้างโรงเรียนขนน

๔๗. ในขงกรณี อาจะเ็นการมีประโยชน์ ถ้าได้ขอความร่วมมือ
จากประชาชนในการสร้างโรงเรียน สำหรัทงถนของตนเอง แต่ทงนไม่
ว่าจะให้เจ้าหน้าทผู้รับผิดชอบโดยครงในเรองนวางมือไปเสีย

๔๘. โครงการ สร้าง อาคารเรียน เ็นการ ผูกฉนถ์ อาจะวาง ขน ใ
เพื่อสนองความคองการทรขทวน โดยใช้อาคารสำเร้รูป หรือใช้อาคารท
มีใทประสงคให้เ็นทวโรงเรียนมาแต่คินเ็นการชวคราว

๔๙. ถงน่ว่าตามหลักการแล้ว ความรับผิดชอบในการทาเงน
เพื่อสร้างโรงเรียนน ย่อมคกอยู่แก่ทงราชการ แต่เอกชนและสมาคมถ์
ควรใทรขความช่วยเหลือให้ทาการชวเหลือได้ เ็นขรจากทกน เ็น และ
ให้เงนยารุงเ็นคน ในกรณีควนถ์อาจทาการกู้เงนได้

๕๐. ถ้าทาได้ โรงเรียนควรจะมีสนาม มีโรงงาน และสวน

๕๑. ท้องถิ่นใดที่ลมฟ้าอากาศอำนวย โรงเรียนกลางแจ้งอาจแก้ไข
 ปัญหาเรื่องขาดสถานที่เรียนได้ โดยมีข้อแม้ว่าโรงเรียนชนิดนี้จะต้องให้
 ความสะดวกทั้งในทางการเล่าเรียน การเงิน และการขนานมัย ตามสมควร

๕๒. อาคาร โรงเรียน จะต้อง เป็นข้อหนึ่ง ในการ พิจารณา วาง แผนผัง
 เมือง ทั้งนี้เพื่อบริการโรงเรียนชนิดใหม่จำนวนพอเพียงเพื่อการยังคง
 ใช้การศึกษาประเภทบังคับอย่างเต็มที่

การขยายเวลาของการศึกษาประเภทบังคับ

๕๓. ที่ประชุมเมื่อได้พิจารณาข้อเสนอนี้ที่ ๑, ๒ และ ๑๘ ของ
 ที่ประชุมนานาชาติ เรื่องการศึกษา ครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๘ แล้ว ได้
 ขอ เสนอแนะว่า ประเทศทั้งหลาย ที่โดยังคง ใช้การศึกษา ประเภท บังคับโดยล
 อย่างเต็มที่แล้วนั้น ควรจะวางโครงการเพื่อค่อย ๆ ขยายการศึกษาประเภท
 บังคับนี้ออกไปอีกโดยมีข้อ

๕๔. เมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้น ควรพิจารณาให้ความช่วยเหลือ
 การเงินแก่ครอบครัวที่มรายได้น้อย โดยเฉพาอย่างยิ่งในระยะเวลาที่เด็ก
 ครบอายุเริ่มทำงานหาเงินได้ ทั้งนี้เพื่อขอใช้การที่ครอบครัวนั้นจะต้องขาด
 รายได้ไป และจะเป็นการให้บิดามารดาสามารถส่งลูกหลานมาโรงเรียนได้
 ค่อนข้างไป

๕๕. การศึกษาที่ขยายออกมานี้ควรจัดที่เปลี่ยนแปลง ให้เหมาะสมกับ ความ
 สามารถ ความอดทน และความสนใจของเด็ก และให้ตรงกับความต้องการ
 ทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย และควร ได้นำเอาแผนของวัฒนธรรม

ใหม่ ๆ มาใช้ด้วยอย่างเต็มที่ ควรมิฉะนั้นให้เด็กนักเรียนได้กว้างขวาง
พร้อมทั้งจัดให้มีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน เกี่ยวกับกา
รเปลี่ยน
วิชาที่เรียน และเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในวิชาที่เด็กชอบอยู่

๕๖. วิชาวิทยาศาสตร์และวิชาการใด ๆ ที่นำมาสอนควรจัดให้อยู่
ในระดับที่ใช้การได้สำหรับการศึกษาทั่วไป และการศึกษาชำนาญพิเศษด้วย

๕๗. โรงเรียนที่ให้การศึกษานิตยขยาย ออกไปนั้นทุก ๆ ประเภทจะ
ต้องประสานกันอย่างที่สุด (จะเป็นโรงเรียนมัธยมวิสามัญ โรงเรียนมัธยม
แผนใหม่ โรงเรียนวิชาเทคนิค โรงเรียนอาชีว หรืออื่น ๆ ก็ตาม) ทั้งนี้
เพื่อความสะดวก ในการ ย้าย จาก โรงเรียน ประเภท หนึ่ง ไป เข้า โรงเรียน อีก
ประเภทหนึ่ง และเพื่อช่วยในการเลือกโรงเรียน และกาให้ความช่วยเหลือ
แนะนำโดยทั่วไป

๕๘. โรงเรียนพิเศษจัดขึ้น ในเวลาทำงาน ของลูกจ้าง ก็อาจจะช่วยให้
เด็กวัยหนุ่มระหว่างอายุจะออกโรงเรียนและอายุ ๑๘ ปี ซึ่งทำงานอาชีพอยู่
แล้ว ได้มีโอกาสฝึกฝนอาชีพของตนและการศึกษาทั่วไปให้สมบูรณ์

การช่วยเหลือจากองค์การนานาชาติ

ที่ประชุมนี้

ขอเรียน ขอเสนอแนะต่อ องค์การ สห ประชาชาติ และ หน่วย ข้าราชการพิเศษ
ต่าง ๆ และต่อของค์การระหว่างรัฐบาลทั้งหลาย (Intergovernmental
Organizations) ดังมีขอความต่อไปนี้

17/07/2565

๕๙. ให้ องค์การศึกษาศาสตร์ และ วัฒนธรรมแห่ง สหประชาชาติ
 ปรึกษารัฐบาลสมาชิกของตนในและกับหน่วยชำนาญพิเศษของ
 สหประชาชาติ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อ พิจารณาหาหนทาง จัดวาง โครงการ ให้ ความ
 ช่วยเหลือแก่รัฐสมาชิกอื่น ในเมื่อรัฐสมาชิกใดขอความช่วยเหลือมาเพื่อ
 จะ จัด ให้ มี การศึกษาประเภท บัณฑิต และ ไม่ เสียเงิน ความ ความ ต้องการ ของ
 ประเทศนั้น ๆ และตามนโยบายแห่งการศึกษาขององค์การสหประชาชาติ โครงการ
 ดังว่านี้จะ ต้องจัด การ ให้แหล่งแห่ง ความช่วยเหลือ ที่มีอยู่แล้วได้ ประสานงาน
 กัน จะต้องสำรวจดูหนทางการกู้เงินและจะต้องทำการระดมทุนโดยแสวงหา
 ผลของการระบิจาก

๖๐. ในการวางโครงการเพื่อการช่วยเหลือทางวิชาการ จะต้อง
 พิจารณาการ ช่วยเหลือ เพื่อการ บัณฑิต ใช้การศึกษา ประเภทบัณฑิต อย่าง เต็มที่
 มาก่อนสงอน

๖๑. การ ช่วยเหลือ ดังกล่าวนี้ ไม่ควร เช่นแต่ เพียง ทาง การเงินอย่าง
 เดียว แต่ควรจะรวมทั้งการร่วมมือขององค์การนานาชาติในการวางแผนการ
 และการปฏิบัติตามแผนการ เพื่อมีใหม่การบังคับใช้การศึกษาประเภทบัณฑิต
 นี้ได้ควย

๖๒. ให้ธนาคารนานาชาติเพื่อการบูรณะและการทำนุบำรุง พิจารณา
 ให้ประเทศที่ขอรับมาทำการกู้ยืมเงินในระยะยาว เพื่อดำเนินการบังคับใช้
 การศึกษาประเภทบัณฑิตให้โดยผล จนกว่าการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจของประเทศ
 เหล่านั้นได้ก้าวหน้าไปพอเพียง จนอาจมีเงินใช้จ่ายสำหรับการศึกษาประเภท
 บัณฑิตของตนเอง

๒๓. ให้ องค์การ ศึกษา วิทยาศาสตร์ และ วัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ ให้ ความช่วยเหลือ โดย ให้ ให้ การ ประชุม ใน ส่วน ภาค ว่า ด้วย เรื่อง การ กัด แปลง ใช้ หลัก การ ซึ่ง ที่ ประชุม นานาชาติ เรื่อง การ ประชา ศึกษา ครอง ที่ ๑๘ ได้ เสนอ ชน มาน น ให้ เหมะ สม กับ สภา ของ แต่ละ ภาค ใน โลก

๒๔. ให้ ใจ ส่ง คณะ มี เชื้อ ขาว ญู ไป ยัง ประเทศ ที่ ขอร้อง มา เพื่อ พิจารณา ศึกษา ญู หา เฉพาะ ของ ประเทศ นั้น ๆ โดย ทรง เกย วก ับ การ ขัง คับ การ ศึกษา ประเภท ขัง คับ และ ให้ ใจ ให้ มุ่ง การ ศึกษา นานาชาติ แก่ มี เชื้อ ขาว ญู ของ ประเทศ เหล่า นั้น เพื่อ ให้ โคม ใจ การ ส ไป ศึกษา ญู หา การ ศึกษา ประเภท ขัง คับ ใน ประเทศ ที่ ใจ การ ขัง คับ แล้ว โดย เกณฑ์

๒๕. ให้ องค์การ ศึกษา วิทยาศาสตร์ และ วัฒน ธรรม แห่ง สหประชาชาติ ทำ เน้น การ สืบ สอน และ ค้นคว้า ต่อ ไป เกย วก ับ การ ศึกษา ประเภท ขัง คับ และ การ ขยาย เวลา ของ การ ศึกษา ประเภท นั้น และ ใน เรื่อง การ แนะนำ เกย วก ับ การ เล่า เรียบ และ เกย วก ับ การ ประสาน งาน ระหว่าง โรงเรียน ใน ระ คับ มี ชัย ม ศึกษา ต่าง ๆ และ ให้ เผย แพร่ ผล ของ การ ค้นคว้า ให้ เป็น ทท ราย ทัว กัน ใน ขรรคา เจ้า หน้า ที่ การ ศึกษา และ นัก การ ศึกษา โดย ทัว ไป

๒๖. ด้วย ทัศน ะ ท์ จะ ให้ การ ขัง คับ และ การ ขยาย เวลา ของ การ ศึกษา ประเภท ขัง คับ โดย ผล เกณฑ์ ให้ ใจ ให้ การ แลก เปลี่ยน ความ รั ให้ การ ประชุม พย ประกัน ระหว่าง มี เชื้อ ขาว ญู และ ถ้า ทำ ได้ ก็ มี การ ช่วย เหลือ ร่วม กัน ด้วย ทั้ง นี้ โดย คุก ลง กัน เอง เพียง สอง ฝ่าย หรือ หลาย ๆ ฝ่าย ก็ ตาม แต่ ละ ระ วั

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๓๓
แก่กระทรวงศึกษาธิการทั้งหลาย
เกี่ยวกับ
อาหารของโรงเรียนและเสื่อผ้า

ที่ประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการศึกษาประชาชน
องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ และ
The International Bureau of Education ประชุมที่เมืองเจนีวา เมื่อ
วันที่ ๑๒ กรกฎาคม นั้นเป็นสมัยประชุมครั้งที่ ๑๔ ได้รับข้อเสนอแนะ
ณ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๑๙๕๑ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม
คำนึงถึงว่า ในหลายประเทศ เกือบแก่การมาเรียนของนักเรียนชั้น
ระยะทางการไปมาเช่นกรณีที่สำคัญของหนึ่ง
เท่าที่จะเป็นไปได้ การศึกษาบังคับควรจะไม่พึงเห็นภาระแก่ครอบครัว
ที่จะต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น
ในหลายประเทศ สตรีต้องออกไปทำงานนอกบ้านมากขึ้น ๆ และ
ดังนั้นมารดาที่ต้องออกไปทำงานไกลจากบ้าน จึงไม่อาจดูแลเรื่องอาหาร
การบริโภคของลูกให้เหมาะสมได้

การให้อาหารบริโภคให้ถูกต้องหลัก เป็นส่วนสำคัญในทางอนามัยและ

งานทางโรงเรียนของนักเรียน และในการก่อสร้างบุคคลลักษณะให้เจริญ
ขึ้นได้ส่วนดีสังคมด้วยกัน

ประเพณีการกินอยู่ของครอบครัวมากรายด้วยกัน มักจะ ไม่ เห็น ไป ตาม
หลักทวางไว้ตามผลแห่งการค้นคว้าเรื่องคุณค่าของอาหาร และว่า ครอบครัว
เหล่านั้นมักจะไม่วางใจความจำเป็น ในการ จักหา อาหาร บริโภค ทั้งให้
เพียงพอ และให้มีปริมาณและคุณภาพได้ส่วนดีให้แก่เด็ก

โรงเรียนควร ได้จัก ทำ แขนง ด้ย ของการ ให้อาหาร บริโภค ที่ ถูก ต้อง
ตามหลักวิทยาศาสตร์

นอกจากนั้น เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกรณีอื่นเท่าเทียมกันแล้ว การ
จักองค์การประกอบอาหารของโรงเรียนร่วมกัน ถึงแม้ว่าจะต้องคิดค่าอาหาร
บ้าง ก็เป็นการทำให้ค่าจ่ายลดน้อยลงมากกว่าจะจัดหาอาหารอย่าง
คล้ายคลึงกันที่รับประทานที่บ้าน

ในการไปโรงเรียน เด็กต้องมีเสื้อผ้าและรองเท้าสำครยใส่คู่พอสมควร
เพื่อการรยของกันพอแก่การเปลี่ยนแปลงอันเร็วไวของอากาศ

เสนอข้อกระทรวงศึกษาธิการนานาชาติ ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อจะสร้างโรงเรียนใหม่ หรือกลุ่มโรงเรียนชนใหม่ จัก
ทำ Canteen ของโรงเรียนชนแห่งหนึ่ง หรือจักหองที่ประสงค์ใช้ได้ทั่วไป
สำหรับใช้เช่นที่บริการงานอาหารของโรงเรียน

๒. ในที่ใดที่อาจทำได้ จักให้โรงเรียนหรือกลุ่มของโรงเรียนที่มี

อยู่ให้โตม Canteen ขึ้นมา

๓. ค่าก่อสร้างอาคารสำหรับ Canteen และเครื่องใช้ให้ฝ่ายบริหารผู้มหนาทรายค่าก่อสร้างโรงเรียนเป็นผู้เสียเงินค่าสร้าง

๔. ว่า ค่าใช้จ่ายใน Canteen นั้น อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงเรียน

๕. Canteen ของโรงเรียน จะต้องมีเครื่องใช้ไม่สอยที่ระก้อเกิดบรรยากาศที่ชวนชื่นและน่าอยู่ ส่งเสริมให้เด็กได้หย่อนใจหลังการเรียนในห้องเรียน เพื่อให้เด็กได้สามารถแสดงความรู้สึกของตนออกมาอย่างสบายเหมือนอยู่บ้านกึ่งพ่อแม่ ผลให้เด็กมีความสุขและความสุขสบายให้มากขึ้น สนับสนุนการสังคมและการศึกษา โดยทางการฝึกสอนให้เด็กได้มีนิสัยเคยแก่การร่วมรับประทานอาหาร วิชาความสะอาด มีมารยาทในการรับประทานอาหาร มีการร่วมมือกันและช่วยเหลือกันคนเพื่อน

๖. ในทัศนะโดยมีจุดมุ่งหมายเหล่านี้ จึงเห็นการสมควรเท่าที่ระบียบค้ได้กระทำแก่เด็กในท้องที่ไม่เคยเสียดกันเกินไป และจัดเป็นหมู่ ๆ รอยโต๊ะในห้องทุกห้อง เพื่อได้ชวนให้นักเรียนได้ร่วมรับประทานอาหาร

๗. ในทัศนะโดยมีจุดมุ่งหมายเหล่านี้ เครื่องใช้และเครื่องตกแต่งห้อง แทนที่จะใช้ของที่อยู่ข้างจะหายและมุ่งแต่ประโยชน์ของสิ่งของเหล่านี้ ก็ควรเลือกสรรด้วยความรักที่แน่ใจแล้วว่า เด็กจะรักเคารพต่อสิ่งต่าง ๆ ที่นำค่นนี้ และรักษาสิ่งเหล่านั้นประคองว่าเป็นของของเขาเอง

๙. อาหารที่โรงเรียน ควรจัดให้แก่เด็กทุกคน โดยไม่มีข้อยกเว้น พิเศษ ทั้งนี้เพราะคุณค่าของอาหารและประโยชน์ทางการศึกษา

๙. ในเมื่อ ไม่อาจระจิกทำอาหารโรงเรียนให้เด็กวัยประถมอย่าง เปล่าเสียทีเดียว รายได้ทางการเงินของพ่อแม่ควรระมัดระวังเป็นพิเศษ เพื่อการช่วยเหลือออกให้บ้าง เช่นที่ปรารถนาว่าการออกเงินช่วยเหลือคน ควรไม่ให้เกินกว่าค่าของอาหารที่ยังไม่ได้ประกอบ

๑๐. รายการอาหารของ โรงเรียน ควร จะ ประกอบ และ ให้ ได้ สมบูรณ์ ในการที่จะทำให้เกิดมีทั้งร่างกายและสติปัญญาสมบูรณ์เจริญขึ้น

๑๑. การจัดหาเสื่อผ้าในโรงเรียน ควรจัดเพื่อประโยชน์แก่เด็กที่ มาจากครอบครัวที่ตกยากก็ เมื่อใดก็ตามที่เด็กมีความจำเป็นในเรื่อง เสื่อผ้า เงินนั้นคงไม่รวมเข้าในเงินช่วยเหลือครอบครัว หรือเงินช่วยเหลือที่ใดจากสังคมสงเคราะห์ในโรงเรียน ๆ ใดให้แก่พ่อแม่

๑๒. การที่โรงเรียนจัดหาเสื่อผ้าให้ ของการบริหารส่วนกลาง หรือส่วนท้องถิ่นเช่นผลออกค่าใช้จ่ายให้ และแจกจ่ายด้วยความระมัดระวัง และด้วยความเข้าใจอันดี

๑๓. เพื่อให้ได้ผลตามข้อเสนอนี้เหล่านี้ และเพื่อทำให้ได้ผล เป็นแก่นสารเท่าที่จะเป็นไปได้ จำเป็นจะต้องพิจารณา

- (๑) จัดให้มีการฝึกอบรมครู ในเรื่องอาหารชน
- (๒) จัดการควบคุมการจัดอาหารตามโรงเรียนให้ได้ผล ตาม นัย

อันเกี่ยวกันกับการควบคุมการศึกษา โดยองค์การบริหารประชาชน,

ข้อเสนอนโยบายที่ ๓๔

เรื่อง

สิทธิของสตรีในการศึกษา

การประชุมระหว่างชาติเกี่ยวกับการศึกษาประชาชน

เรียกประชุม ณ กรุงเจนีวา โดยองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และ

วัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และสำนักงานระหว่างชาติเกี่ยวกับการศึกษา

(I.B.E.) ได้เรียกประชุมเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๒ นับเป็น

การประชุมครั้งที่ ๑๕ ได้ลงมติรับข้อเสนอนี้เมื่อวันที่ ๑๕

กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๒

ที่ประชุม

โดยคำนึงว่าบุคคลทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพศใด ย่อมมีสิทธิและเสรีภาพ

ทุกประการตามคำแถลงของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และสิทธิ

เสรีภาพควรจะได้ริเริ่มเสมอกันในทุกด้าน เฉพาะอย่างยิ่งทางการศึกษา

โดยคำนึงว่า บุคคลทุกคนไม่ว่าหญิงหรือชาย ควรจะได้รับการศึกษา

ซึ่งสามารถทำให้ความถนัดพิเศษ (aptitude) ของตนเจริญงอกงามถึง

ขีดสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อกำหนดบทบาทหนึ่งของพลเมืองของชุมชน

ของชาติ ของตน และของโลกให้โดยผลดี และเพื่อสนองความต้องการอัน

เนื่องมาแต่ภาวะพิเศษในชีวิตของคน

โดยคำนึงตามหลักการว่า สตรีควรได้รับโอกาสที่จะทำงานอื่น
เหมาะสมกับความถนัดพิเศษของคน ให้ลุล่วงไปเช่นเดียวกับบุรุษ

โดยคำนึงว่า เมื่อได้พิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างความเจริญ
งอกงามของเพศทั้งสอง ทั้งทางจิตใจและร่างกายแล้ว จะเห็นได้ว่าการศึกษา
ทั่วไป สำหรับ เด็กหญิง ควรจะมี คุณค่าและสถานะเท่าเทียม กับการศึกษาของ
เด็กชาย ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการก่อให้เกิดการกีดกันทางสังคม

โดยคำนึงว่า การศึกษาทั้งที่เป็นการศึกษาทั่วไปและการศึกษา เฉพาะ
ย่อมจะช่วยให้สตรีปฏิบัติหน้าที่ ในครอบครัวและสังคมลุล่วงไปด้วยดี และ
สามารถทำให้ความถนัดพิเศษเจริญงอกงามอีกด้วย

โดยคำนึงว่า ในปัจจุบันสตรีจำเป็นต้องทำมาหากินเลี้ยงชีพ เพื่อช่วย
ในการหาเลี้ยงครอบครัว หรือยังกว่านั้นคือทำอาหารหาเลี้ยงครอบครัวทั้งหมด
โดยลำพังตนเอง เป็นจำนวนมากชนกว่าแต่ก่อน

โดยคำนึงว่า สตรีได้รับการเรียกร้องให้มีส่วนเพิ่มขึ้นในกิจการทาง
การเมืองและสังคม และโดยประการฉะนี้ จึงมีความรับผิดชอบเท่าเทียม
กับบุรุษ

โดยคำนึงว่า โดยทางปฏิบัติแล้ว เหตุต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจและความ
รู้สึกทางจิตใจตลอดจนวิถีต่าง ๆ ของชีวิตเป็นเครื่องจำกัดโอกาสที่สตรีจะ
ได้รับเทียบกับการศึกษา ฉะนั้นวิธีการต่าง ๆ ที่จะได้นำเสนอจึงควรคำนึง
ถึงอุปสรรคเหล่านี้ ในขณะที่เกี่ยวข้องกับพยายามรักษาให้อยู่ในระดับกลาง
ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

โดยกระทรวงศึกษาธิการต่าง ๆ ทั้งเสนอตลอดจน
การนำไปใช้ซึ่งย่อมแตกต่างกันไปตามสถานการณ์เฉพาะของประเทศหนึ่ง ๆ
จึงขอเสนอข้อเสนอนี้แก่กระทรวงศึกษาธิการของประเทศต่างๆ

การศึกษาและโครงการเพื่อส่งเสริมสิทธิของสตรีในการศึกษา

๑. ควรจะมีการศึกษาพิจารณาอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ เกี่ยวกับ
สิทธิของสตรีในถิ่นต่าง ๆ ที่มีในการศึกษาประเภทและระดับชั้นต่าง ๆ และ
เกี่ยวกับช่องทางที่สตรีจะใช้วิชาความรู้ที่ใครๆไปไหน ให้เห็นประโยชน์ใดมาก
น้อยเพียงไร

๒. การศึกษาดังกล่าวควรคลุมทั่วข้อต่อไปนี้ด้วย คือ

ก. สิทธิของสตรีตามกฎหมายที่มีในการศึกษา ทั้งนี้ไม่เพียง
แต่ด้วยกฎหมายที่เป็นหลักฐานเท่านั้น หากแต่รวมถึงกฎหมายที่
ไปตามข้อบังคับและการปฏิบัติในโรงเรียนอีกด้วย เฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับ
การศึกษาวินิจฉัยและการศึกษาชั้นสูง

ข. ข้อมูลสถิติควรจะต้องให้เห็นแจ่มแจ้งถึง สถานการณ์ ข้ำยุบ
ตลอดจนปัญหาในอนาคต

ค. ควรคำนึงถึงผลดีและผลเสียของเหตุทางสังคม เศรษฐกิจ
การศึกษาและอื่น ๆ ที่มีต่อสิทธิของสตรีในการศึกษาทุกประเภททุกระดับชั้น

17/07/2565

ง. ควรศึกษาวิธีที่จะขยายโอกาสทุกประการเท่าที่จะทำได้ ที่จะจัด
อุปสรรคที่มีต่อสิทธิของสตรีในการศึกษา

๑. ควรพิจารณาวิธีการที่เกี่ยวพันการเงินที่ระควาเนินเพื่อช่วยให้สัคร
มีโอกาศเพิ่มขึ้นในสิทธิของคนหมดการศึกษายุคทุกประเภททุกระดับชั้น

๒. ควรพิจารณาวิธิตำเนินการทางเศรษฐกิจและสังคมที่ระสนับสนุน
ให้สัครได้ใช้โอกาศใหม่ ๆ ที่ได้รับในการศึกษาและอบรมต่าง ๆ

๓. ควรคำนึงถึงประสพการณ์ที่แท้จริงของสัครที่จะได้รับในวิชาชีพ
ใหม่ ๆ ที่เข้กชนสำหรับคน

๔. หน่วยที่รับผลชอชในการศึกษาพิจารณา ดังกล่าว ไม่ เพียง แต่ เข้น
ผู้แทนเจ้าหน้าที่คนอำนางสิทธิขาดทางการศึกษาและครูเท่านั้น หากแต่รวม
ไปถึงกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สมาคมนายจ้างและกรรมกร และ
องค์การอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสิทธิเต็มอภาศของสัครในการศึกษา
(เช่น สมาคมสัคร สมาคมผู้ปกครอง หน่วยเศรษฐกิจและสังคม องค์การ
ทางศาสนาและวัฒนธรรมต่าง ๆ ฯลฯ เช่นกัน) อีกด้วย

๕. หากผลของการศึกษาพิจารณานี้ ควรร่างโครงการให้การศึกษา
ของสัครตามประเภทหรือระดับชั้นหนึ่ง ๆ ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ใน
ประเทศหนึ่ง ๆ นั้น ใช้ได้ทั่วโลกด้วย

๖. ในการร่างโครงการดังกล่าว ควรจัดให้กระทรวงศึกษาธิการ
และกระทรวงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด

๗. โครงการ ดัง กล่าว ควรจะ คำนึง ถึง สภาพ การณ์ ทาง ภูมิ ศาสตร์
สังคม เศรษฐกิจและครอบครัว ฯลฯ เท่าที่เข้นอยู่ ตลอดจนจึงหระความ
เจริญของแก่ละประเทศ นอกจากนี้โครงการควรระยัคหุ่ยนไค เพื่อสนอง
ความต้องการที่เปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อย ๆ ของท้องถิ่นทั้งในเมืองและชนบท

๑๗. ควรจะประกาศให้โครงการ ดังกล่าวเป็นที่รู้จักกัน โดยทุก วิชาการ
เท่าที่จะทำได้ เฉพาะอย่างยิ่งโดยอาศัยการศึกษานี้ใหญ่ เพื่อประชาชนทั่วไป
และผู้ปกครองจะได้รู้จักเข้าใจโครงการและได้เข้ามามีส่วนควมในการดำเนิน
การตามโครงการนี้

๑๘. การหาเงินสร้างโรงเรียนใหม่ การเพิ่มคณะครูผู้สอนหรือการ
สร้างอาคารเรียนใหม่ ๆ เพื่อให้ขึ้นไปตามโครงการนี้ ควรจะได้รับการ
พิจารณาเป็นพิเศษเวลาที่แต่ละประเทศว่างงบประมาณ และไม่ควรระให้มีการจับ
การศึกษาเพื่อเด็กหญิงของอุทิศให้แก่การศึกษาเพื่อเด็กชายไม่ว่าในกรณีใด ๆ
ทั้งสิ้น

๑๙. การดำเนินการตามโครงการนี้ ควร จะ กำหนด เวลา สัก แล้ว แต่
ทรัพยากรทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ และความเจริญก้าวหน้าที่ไม่เคยขาด
ทรัพยากรนั้น ๆ

วิธีการทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาทุกประเภท

๑๐. ควรจะให้กฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ที่ว่าด้วยการศึกษา ถอดหลัก
สิทธิเสมอภาคสำหรับสตรี ในการศึกษา และควรยกเลิกกฎหมายใด ๆ ที่ขัดต่อ
หลักการประการนี้ ที่ใช้อยู่ก่อนแล้ว

๑๑. ควรจะมีการศึกษาพิจารณาถึงสาเหตุที่ เด็ก หญิง ไม่ เข้า โรงเรียน
หรือออกจากโรงเรียนเร็วเกินไป และควรหาทางแก้ไข

๑๒. 17407/2565 ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ก็ตาม ไม่ควรให้การแบ่งแยกเป็นเพศเครื่อง
กีดกันเรื่องการศึกษา ในท้องถิ่นที่มีโรงเรียนเดียว ควรจะจัดให้เรียนผสม

หรือเรียนสลับกันทั้งสองเพศ ครูควรได้รับการอบรมให้เข้าใจในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องระยะเวลาความเจริญเติบโต ทั้งทางจิตใจและร่างกาย

๑๓. ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ก็ตาม ไม่ควรให้ระยะเวลาการศึกษาภาคบังคับของเด็กหญิง มีกำหนดสั้นกว่าของเด็กชาย

๑๔. เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องของการเข้าโรงเรียนของเด็ก ควรระมัดระวังความสำคัญของเด็กที่เขารียนทั้งสองเพศ

๑๕. ควรพิจารณาขยายการศึกษาประเภท ให้เปล่า อันเป็นเหตุสำคัญสำหรับหลักการที่ให้สิทธิแก่สตรีในการศึกษา

๑๖. ควรให้สตรีได้รับความสนับสนุนช่วยเหลือต่าง ๆ (เช่น ใต้ทุนการศึกษา เบี้ยเลี้ยงสำหรับครอบครัว การลดค่าเล่าเรียน ฯลฯ) เช่นเดียวกับชายในอัตราศึกษาคือในชั้นมัธยมศึกษาชั้นเทคนิค และชั้นสูงขึ้นไป

๑๗. ควรให้วิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับ และภาคให้เลือก ที่จัดทำสำหรับเด็กหญิงมีกำหนดนานเท่ากับของเด็กชาย

๑๘. วิชาภาคปฏิบัติให้เช่นวิชาเลือก ควรเปิดให้เสมอภาคกันทั้งสองเพศ และในทางตรงกันข้าม ควรระจกวิชาที่เตรียมเด็กหญิงให้รู้จักหน้าที่รับผิดชอบในครอบครัวไว้ในการศึกษาทุกประเภททุกระดับ

๑๙. ควรจะรวมการอบรมทางศีลธรรมและหน้าที่พลเมืองตลอดจนสังคมและการศึกษาสำหรับบ้านและครอบครัว ไว้ในหลักสูตรทุกระดับสำหรับเด็กหญิง เช่นเดียวกับที่จัดทำสำหรับเด็กชายและผู้ชาย เพื่อผู้หญิงจะได้เข้าใจ

และสามารถรับภาระความรับผิดชอบในการทำงานที่เกี่ยวกับครอบครัว ท้องถิ่น ชุมชน และสังคม นอกจากนี้ควรใส่ใจเป็นพิเศษในการอบรมผู้ปฏิบัติงานทาง สังคม

๒๐. การศึกษาว่าตัวบรรณนิยมนั้นเป็นสิ่งที่ดีงามอันเป็น ย้ำ จัย สำคัญ สำหรับการส่งเสริมบุคคลลักษณะ ควรได้รียการสนใจเป็นพิเศษสำหรับเด็กหญิง และผู้หญิงเพื่อจะสามารถให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ ใน กิจกรรม อันเป็นศิลปะ ในชุมชนของตน และเพื่อเป็นหลักประกันว่าจะช่วยให้คุณค่าในทางศิลปะ คงมีสืบเนื่องไปในครอบครัวของตน

วิธีการเกี่ยวกับการศึกษามูลฐาน

๒๑. ควรเน้นความสำคัญของการศึกษาของสตรี ในโครงการศึกษา มูลฐาน เพื่อจะนำให้สตรีคำนึงถึงการให้การศึกษาแก่บุตรหลานของตน โดย ที่ได้ประสพและรู้งดประโยชน์ของการศึกษาของตนเองแล้ว

๒๒. ควรให้สตรีมีส่วน เกี่ยวข้อง ใ้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้ ในการวาง โครงการบริหารและการดำเนินการเพื่อการศึกษามูลฐาน

๒๓. สตรีควรจะสามารถนำตนเองเข้าเกี่ยวข้องกับกิจกรรม และ การ ปฏิบัติ งานของชุมชนได้อย่างใกล้ชิดโดยอาศัยการศึกษามูลฐาน

๒๔. ควรวางโครงการ การศึกษามูลฐานให้ชุมชนได้ให้ความร่วมมือ ทั่ว และเปิดโอกาสให้สตรีได้ให้ความร่วมมือด้วย ในขณะเดียวกัน ควรให้ สตรีได้รียการศึกษาที่โดยแท้จริง ๆ ทั้งภาคปฏิบัติและศีลธรรมจรรยา เพื่อช่วย เกรียมสตรี ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามธรรมชาติ ให้เป็นผลดีทั้งในครอบครัวและสังคม

๒๕. เพื่อให้การศึกษามูลฐานขยายกว้างขวาง . ควรระงับกองทุนกลาง
 อบรมทางชนบทชั่วคราวและถาวรชน สักควรร่วมมือในการอบรม ในการร่วม
 ประสานงานกับผู้ที่ทำงานในด้านการศึกษามูลฐาน (เช่นครูผู้ปฏิบัติงานด้าน
 สังคมสงเคราะห์ ฯลฯ เป็นต้น) ศูนย์กลางดังกล่าวควรมุ่งนำความสุขสมบูรณ์
 มาสู่ชีวิตในชุมชนและวัฒนธรรมในชุมชนนั้น ๆ

๒๖. นอกจากกิจกรรมที่รัฐหรือประเทศจัก เพศ การ ศึกษา มูลฐาน แล้ว
 ควรเปิดโอกาสให้องค์การอาสาสมัครที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาประเภทอาชีพ หน้าที่
 ทพลเมือง วัฒนธรรมและการพักผ่อนหย่อนใจ ได้มีส่วนช่วยเหลือส่งเสริม
 การศึกษาของสตรีให้ก้าวหน้าขึ้น

๒๗. หน่วยงานการศึกษามูลฐานสำหรับเด็กหญิงและสตรี ทั้งที่เป็น
 หน่วยงานราชการและหน่วยอาสาสมัคร ควรพิจารณาจัดตั้งโรงเรียนเด็กและ
 อนุบาล เพื่อดูแลบุตรหลานของสตรีที่รวมทำงานในหน่วยเหล่านี้ และเพื่อให้
 คำแนะนำแก่สตรีในเรื่องการเลี้ยงดูเด็ก เรื่องสุขภาพอนามัย ฯลฯ

วชิการเกี่ยวกับอาชีพศึกษา

๒๘. ควรเปิดโอกาสให้ทั้งสองเพศมีสิทธิเสมอกัน ทั้ง ใน ทาง กฎ หมาย
 และทางปฏิบัติ ในอันที่จะไต่รับการอบรมทางอาชีวศึกษา ทั้งนี้โดยคำนึงถึง
 ความถนัดเฉพาะบุคคลเป็นสำคัญ

๒๙. ประกาศเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ไม่ควรจำกัดว่าจะต้องเป็นอาชีพ
 ที่สตรีเคยปฏิบัติมาเช่นธรรมเนียม หรือที่ถือการจ้างสตรีเป็นจำนวนมากเข้า
 ทำงานเท่านั้น

๓๕. ควรให้การฝึกหัดครูในการศึกษาทุกประเภททุกระดับสำหรับ ทั้ง สอง เพศมีมาตรฐานเสมอกัน

๓๖. เงื่อนไขการรับเข้าทำงาน เฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับ การเลือกตัวบุคคล ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง เงินเดือน และสิทธิที่จะได้รับเชี่ยบำนาญ ควรให้เสมอกันหมดสำหรับผู้ที่ทำงานการศึกษาที่สมมูลกันเท่าเทียมกัน

๓๗. เงื่อนไขการรับเข้าทำงานดังกล่าวควรรวมทั้งการทำให้ครูสตรีได้ สามารถประสานหาทรัพยากรที่ชอบทางวิชาชีพของกันก็ความรับผิดชอบในฐานะ ที่เป็นมาราคำด้วย

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๓๕

เรื่อง

การสอนธรรมชาติวิทยาในโรงเรียนมัธยม

การประชุมระหว่างชาติเกี่ยวกับการศึกษาประชาชน

เรียกประชุม ณ กรุงเจนีวา โดยองค์การศึกษา สหประชาชาติและ
สำนักงานระหว่างชาติเกี่ยวกับการศึกษา (I.B.E.) ได้เรียกประชุมเมื่อวันที่
๗ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๒ นี้เป็นการประชุมครั้งที่ ๑๕ ได้ลงมติรับข้อเสนอ
แนะต่อไปนี้ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๒

ที่ประชุม

โดยคำนึงว่า การศึกษาระดับมัธยมมิได้หากขาดเสียซึ่ง การศึกษา
ธรรมชาติวิทยา

โดยคำนึงว่า การดำเนินชีวิตในสมัยใหม่ บุคคลควรจะต้องมีความรู้
วิทยาศาสตร์มูลฐานอยู่เป็นนิตย์ เพราะได้เข้าใจสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติได้ค
งขึ้น และสามารถใช้ผลของการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ช่วยทำให้มาตรฐาน
การครองชีพของชุมชนดีขึ้น

โดยคำนึงว่า การศึกษาธรรมชาติวิทยาย่อมมีคุณค่าแก่การส่งเสริม
คุณสมบัติทางศีลธรรมบรรยา

โดยคำนึงว่า การศึกษาทั้ง กล่าว ย่อมนำไปสู่ถึงผลงานที่เกิดจากการ
ร่วมมือระหว่างนานาประเทศ ในด้านการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ และด้วย

ประการฉะนี้ จึงมีส่วนช่วยทำให้สัมพันธภาพระหว่างมวลมนุษยชนบนพื้น
ยงชน

โดยสนใจในข้อเสนอแนะว่าด้วยการ นำวิชา ธรรม ชาติ วิชา เข้า ไป สอน
ในโรงเรียนประถม ซึ่งการประสมระหว่างชาติ เกียวกับการศึกษาประชาชน
ครั้งที่ ๑๒ ค.ศ. ๑๙๕๙ ได้รับเห็นชอบด้วยแล้ว

จึงขอเสนอข้อเสนอแนะต่อไปแก่กระทรวงศึกษาธิการของประเทศต่างๆ

๑. การ สอน ธรรม ชาติ วิชา ใน โรงเรียน มัธยม ควร ให้ มี ขอบ เขต
กว้างขวางที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และควรจัดหลักสูตรให้ความรู้มูลฐานแก่
นักเรียนทศอายุระหว่าง ๑๑-๑๕ ปี เป็นหลักสูตรประเภทเดียวกัน ส่วน
นักเรียนทศอายุมากกว่านั้นควรจัดการศึกษาให้กว้างขวาง และลึกซึ้งขึ้นไป

๒. การ สอน ธรรม ชาติ วิชา ใน โรงเรียน มัธยม ควร มุ่ง ให้นักเรียน มี
ความรู้พื้นฐานในเรื่องโลกและมนุษย์ ให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ในวิชาการ
ทางวิทยาศาสตร์ และส่งเสริมวัฒนธรรมโดยทั่วไป ตลอดจนความรู้สึกไว
ต่อเหตุการณ์ ควรคงที่ประสงค์ไว้ดังนี้คือ

ก. สอนเด็ก (ที่จะเป็นผู้ใหญ่ บิดามารดา และผู้ปกครองในวัน
ข้างหน้า) ถึงเรื่องโครงสร้างประกอบของร่างกายและ การค แลร์รักษา ร่างกาย
ลักษณะของโลกที่เราอยู่ และการที่ส่งมชีวิตทั้งหลายต้องอาศัยพึ่งพากัน และ
ต้องอาศัยพนกันตามหาเลี้ยงชีพ

ข. ช่วยส่งเสริมความเจริญ ทางสมอง ของ เด็ก โดยใช้กิจกรรม
ต่าง ๆ ที่มุ่งหมายจะส่งเสริมหรือปลุกเร้าความช่างสังเกต การรู้จักบรรยาย
และการวิพากษ์ (การค้นหาคำความจริง การสอนสอน การเปรียบเทียบ การ

จำแนกประเภท) ปลูกฝังให้มั่นสืบทอดความหวัง และความซื่อสัตย์ มีความซื่อสัตย์ในงานที่กระทำอย่างเรียบร้อย และมั่นสืบทอดความเป็นระเบียบ ส่งเสริมความชำนาญชำนาญในการใช้มือ ส่งเสริมความรักในธรรมชาติและรัก ความงามตามธรรมชาติ ให้ความมั่นคงแก่สังคมชีวิต ปลูกฝังความสำนึก ในหน้าที่ที่กระทำที่ปรึกษาการของมวลมนุษยและที่ปรึกษาการธรรมชาติ

๓. เพื่อคล้อยตามลักษณะเฉพาะของธรรมชาติวิทยา ประมวลการสอน การระ

ก. เพิ่งเล็งในเรื่องความ ต้องการของท้องถิ่น และ ความสามารถ ของท้องถิ่นนั้นมากกว่าเรื่องอื่น และให้ความรู้เรื่องมนุษยและสภาวะแห่งการ ดำรงชีพของมนุษย์ไว้ด้วยความสำคัญก่อนอย่างอื่น

ข. ให้ความสำคัญแก่ปัญหาที่เกี่ยวกับเรื่องอาหาร สุขภาพของ สาธารณะและส่วนบุคคล การเกษตรและการปลูกสัตว์

ค. เป็นเพียงข้อเสนอมากกว่าจะเป็นคำสั่ง เพื่อครูจะได้มีเสรีภาพ ในการดำเนินการสอนตามทรัพยากรของท้องถิ่นและตามความสามารถเฉพาะ บุคคล ตลอดจนตามความสนใจของนักเรียนของตน

๔. ธรรมชาติวิทยาที่จริงจัง ๆ จะ ต้องให้ นักเรียนได้ ประกอบ กิจกรรม ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และควรสนับสนุนให้เด็กสังเกตพิจารณาข้อเท็จจริง ต่าง ๆ ศึกษาถึงความเกี่ยวโยง ระหว่าง ข้อเท็จจริง กับ การทดลอง และ อภิปราย ถึง ผล การ ทดลองเพื่อจะได้ นำความเข้าใจ จากเรื่องที่เห็นรูปธรรมไปยังเรื่องที่เป็นนามธรรม

๕. ควรจัดให้นักเรียนมีอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ ให้เพียงพอสำหรับการ
สอนดังกล่าว ได้แก่

- (ก) การรวบรวมสิ่งต่าง ๆ และวิธีรักษาตลอดจนเพิ่มพูนให้มากขึ้น
- (ข) ทุนสำหรับใช้รายหาชนิดของสิ่งมีชีวิตขุดหรือขุดใหม่ (aquaria, vivaria, terraria)
- (ค) อุปกรณ์ห้องทดลอง เครื่องมือผ่าตัด และที่ใช้ในการสังเกตพิจารณา กล้องฉายภาพนิ่งและภาพยนตร์ กล้องถ่ายภาพ งานที่ใช้อ้างอิง
- (ง) คุนยู่กลางที่จะจ่าย เครื่องมือ และ อุปกรณ์ที่จำเป็นให้โรงเรียนต่าง ๆ ได้
- (จ) คุนยู่กลางประจำชาติหรือท้องถิ่นที่ระจกัทำ แรกจ่ายและแลกเปลี่ยนฟิล์มภาพยนตร์ โดยร่วมมือกับครูที่เกษียณของ
- (ฉ) ความสะดวกในการใช้พิพิธภัณฑ์ของรัฐบาลและเอกชน การชมการแสดง การเยี่ยมชมสัตว์และสวนพฤกษชาติ บำไม่ ย้อนนา ที่เลี้ยงปลา ภูเขาและหาดทรายต่าง ๆ

๖. ควรใช้สื่อทัศนศึกษาโดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องให้รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับการสอน

๗. การสอนธรรมชาติวิทยาควรมุ่งให้นักเรียนสนใจรักษาตนเองและแหล่งสวยงามตามธรรมชาติที่มีสวนสัตว์หรือคอกไม้ต่าง ๆ และเข้าใจถึงการมีส่วนร่วมประจำชาติเพื่อป้องกันมิให้การเกษตรและการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนมาทำลายให้เสียความงามไปได้

๘. ควรส่งเสริมให้เด็ก ๆ แสดงความมกิดเห็นของตนออกมาเป็นภาษาที่ถูกต้องและชัดเจน และในบางกรณีโดยการวาดรูปและเป็นรูปต่าง ๆ

๙. กิจกรรมในโรงเรียนควรได้รับความช่วยเหลือประกอบจากองค์การที่เกี่ยวข้องกิจกรรมต่าง ๆ ในเวลาว่าง เฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นสมาคมหรือสโมสรของนักรวมชาติวิทยาเก่า ๆ เพื่อเป็นหนทางให้ครูและนักเรียน ได้รู้จักกันดีขึ้นโดยอาศัยการสนทนาปราศรัยและการทำงานส่วนตัว และยังได้ขยายวงความคิดให้กว้างขวางขึ้น ก่อให้เกิดความสนใจในปัญหาและการทดลอง ทดสอบ ชื่นชอบหนี้ออกจากทมอยู่ในห้องเรียน

๑๐. ครูผู้สอนจะต้องมีคุณสมบัติพิเศษในการเป็น นักรวมชาติวิทยา แม้แต่ครูในชั้นมัธยม ชั้นที่ต่ำสุด ก็ควรจะมีความสามารถ ครบถ้วน ทั้งในด้านความรู้และความสามารถที่จะปลูก และเร้าความสนใจของเด็ก

๑๑. ควรจัดตั้งศึกษานอกห้อง ซึ่งควรได้แก่ ครูผู้มีความสามารถเป็นที่ไว้วางใจกันทั่วไป ให้รับผิดชอบในการแนะนำครูอื่น ๆ ทมความชำนาญชำนาญ และความมีวินัยน้อยกว่าตนเป็นจำนวน ๆ ไป

๑๒. นอกจากครูจะต้องใส่ใจแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอในส่วนของคนเองแล้ว จำเป็นจะต้องให้ความสะดวกแก่ครูที่จะเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ โดยจัดอบรมหรือเปิดการสอนเป็นวิชา ๆ ไป

๑๓. ควรจะระมัดระวังเสมอว่า จะต้องให้ธรรมชาติวิทยาได้มีส่วนสัมพันธ์กับวิชาอื่น เช่น วิชาภูมิศาสตร์ สังคมวิทยา ประวัติศาสตร์ และปรัชญา ตลอดจนวรรณคดี ทงนี้อาจกระทำได้โดยศึกษางานของผู้เขียนซึ่งอุทิศเพื่อการศึกษารากฐานการรวมชาติและปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะ

ข้อเสนอนั้นฉบับที่ ๓๒

เรื่อง

การเลิกหัตถ์ประถม

ที่ประชุมระหว่างประเทศเรื่องการศึกษาประชาชน จักชน ณ กรุงเจนีวา โดยองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และสำนักงานการศึกษาระหว่างประเทศ เริ่มประชุมเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๔๙๖ นั้นเป็นสมัยประชุมครั้งที่ ๑๖ ได้ตกลงรับข้อเสนอนั้น เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๔๙๖ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

พิจารณาถึงความต้องการอันเป็นผลจากการขยายการศึกษาบังคับ ตามที่กล่าวไว้ในข้อเสนอนั้นฉบับที่ ๓๒ เกี่ยวกับการศึกษาบังคับและการขยายเวลาการศึกษาประเภทนี้ ซึ่งที่ประชุมได้ยอมรับเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๔

พิจารณาเห็นว่า เด็กทั่วโลกควรมีสติปัญญาได้รับการอบรมสั่งสอนโดยครูประถมศึกษาที่มีคุณภาพดี และมีสติปัญญาสูง ทั้งการศึกษาทั่วไป และวิชาการฝึกทางศีลธรรมและวิชาชีพมาแล้วอย่างพอใจ

พิจารณาเห็นว่า นักเรียนเลิกหัตถ์ควรศึกษาวชาชีพว่าด้วยการประถมศึกษา พึงมีพันธุมริ ในการศึกษาทั่วไปเทียบเท่ากับความรู้นักศึกษาระดับเขาเรียนในมหาวิทยาลัย

พิจารณาเห็นว่าไม่ควรแต่งตั้งผุ้ใดให้เข่นครู แม้จะเป็นการชั่วคราว นอกจากคนนระมวคมทางครซึ่งรบริรงกันแล้ว

พิจารณาเห็นว่า ครูประถมศกษาควรจะเข้าร่วมอย่างแท้จริงในกิจกรรม เกยวกับสังคมและวัฒนธรรมของประชาคม และควรไ้รับการศึกษาในเรื่องนควย

พิจารณาเห็นว่า ความก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์การศึกษ (จิตวิทยา สังคมและกรวมพันธุ (Genetic and social psychology) จิตวิทยาแห่งอารมณ์ (Psychology of the emotions) การศึกษาทดลองและเปรียบเทียบ (Experimental and comparative education) สุขวิทยาทางจิต (Mental hygiene) ฯลฯ) จะช่วยให้ครมีความคิดและความรู้ซึ่งจะช่วยเพิ่มพูนสมรรถภาพในอาชีพของเขา

พิจารณาเห็นว่า แม้ประเทศต่าง ๆ จะมีสถานะทางภูมิศาสตร์ ประชาศาสตร์ (Demographic) สังคมประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมแตกต่างกัน แตกมวทุกดประสงค (ในเรื่องการศกษหัตถครประถมศกษา) ท่านของเกยวกันและสมควรเผยแพร่วิธิแกไขญหาค่าง ๆ เกยวกับการศกษหัตถครประถมศกษาให้ทราบทั่วกัน

จึงขอเสนอแนะต่อกระทรวงศกษาธิการประเทศต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
การจัดและการปกครองโรงเรียนฝึกหัตถครประถมศกษา

๑) วิวัฒนาการและการขยายการศึกษา เช่นเทคโนโลยีของศกษาเรื่อง การศกษหัตถครประถมศกษาอยุคตลอดเวลา และคองมีการปรับปรุงเกยวกับเรื่อง นเป็นครงคราว เพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณและความ คองการ ซึ่งเกดชน

โตมรเสมอ

๒) เนื่องจากความซับซ้อนเกี่ยวกับปัญหาการฝึกหัดครู ประถม ศึกษา
มีมากขึ้น จึงขอแนะนำว่าควรมุ่งเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะ (คณะกรรมการ
อำนวยการ กรม หรือบริการ) เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบประสานงานในบรรดา
ปัญหาเกี่ยวกับควรปกครอง การเงิน และเทคนิคในทางการฝึกหัดครูประเภทนี้

๓) เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ใน วง งาน ของคน เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
ในเรื่องการฝึกหัดครูประถม ศึกษาควรได้รับการช่วยเหลือจากคณะกรรมการที่
ปรึกษา ซึ่งมีตัวแทนของคณะอาจารย์โรงเรียนฝึกหัดครูและครูโรงเรียนประถม
ศึกษารวมอยู่ด้วย

๔) งานที่สำคัญ อย่างหนึ่ง ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ใน เรื่อง การ
ฝึกหัดครูประถมศึกษา คือ จะต้องประมาณและฝึกครูให้จำนวน เพียงพอ กับ
การศึกษาที่ขยายตัวออกไป โดยคำนึงถึงปัญหาต่าง ๆ เช่นการเปลี่ยนแปลง
เกี่ยวกับจำนวนพลเมือง การขยายการศึกษาของคณะกรรมการลดขนาดของชั้นเรียน
อัตราลาออกและเกษียณอายุของครู

๕) ในประเทศที่ยังมีค่าใช้จ่ายการศึกษาขงคชอย่างเต็มที่ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
ในการฝึกหัดครูประถมศึกษาคงต้องปรึกษาหารือของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
ในการวางโครงการ ระยะสั้น หรือ ยาว เพื่อผลิตครู ประถม ศึกษาให้ มี จำนวน
เพียงพอ จนอาจใช้การศึกษาขงคชได้ทั่วถึง และจัดทำโครงการ ในตัวองเคียว
กันเพื่อลดจำนวนครูวมทำให้หมดไปโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้

๖) แม้ว่าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการ ฝึกหัดครูประถม ศึกษาจะ ต้อง มี
หน้าที่ วางโครงการ ฝึกหัด ครูประถม ศึกษา และ ควบคุม โรงเรียน ฝึกหัด ครู

ประถมศึกษา แท้ก็สมควรให้โรงเรียนฝึกหัดครูเหล่านี้ ใ้ปกครองตนเอง
และมิชชั่นในการจัดสถานศึกษานัน ๆ ให้ได้ผลอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะใน
เรื่องวิชาสอนและหลักสูตร

๗) อาจารย์และนักเรียนในโรงเรียน ฝึกหัดครูประถมศึกษา ควรช่วย
กันปฏิบัติกิจการภายในของโรงเรียน ดึงเงินทอง ส่งถ่าย จึง ควร ร่วมมือกัน
ทำงานอย่างใกล้ชิดเท่าที่ระปฏิบัติได้

๘) การ จัด สรรงย งบประมาณ สำหรับการ ฝึกหัดครู ประถม ศึกษา น
ไม่ว่าจะใช้แบบใด ๆ ก็ตาม ควรระมเงินเพียงพอสำหรับการจัดตั้งและบำรุง
รักษาโรงเรียนฝึกหัดครู เพื่อจะได้สามารถผลิตครูให้มจำนวนเพียงพอแก่
ความต้องการ กิจระต้องมีเงินสำหรับจ่ายเงินเดือนคณาจารย์ โรงเรียน
ฝึกหัดครูอย่างพอเพียง และสำหรับจัดหาอาคารสถานที่ให้ ได้มาตรฐาน ในทาง
วัตถุและในทางการศึกษาคือต้องการ รวมทั้งการจัดหาที่พักนักเรียนตามด้วย
อนึ่งระต้องมงบประมาณสำหรับจัดหาเครื่องอุปโภคบริโภค (ของสมค ของ
รถลอม โรงฝึกงาน สนามเล่น ฯลฯ) และสำหรับจัดตั้ง โรงเรียนตัวอย่าง
(Demonstration Schools) ขึ้นในสังกัดโรงเรียนฝึกหัดครู กิจให้นักเรียน
ฝึกหัดครูได้เรียนโดยมิต้องเสียเงินค่าเล่าเรียนพร้อมทั้ง ให้ ค่าอุปหนุน หนุนอยู่
อย่างเพียงพอด้วย

๙) เพื่อให้ได้มาซึ่งงบประมาณอย่าง เพียงพอ สำหรับกิจการ ดังกล่าว
ควรให้หนังสือพิมพ์ ประชาชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และบุคคลซึ่งมหน้าที่
แบ่งเงินงบประมาณได้ ทรายโดย ละเอียก ถึง ความ สำคัญ ของ การ ฝึกหัดครู
ประถมศึกษา

๑๐) ในการวินิจฉัยว่า ควรจะ จัดโรงเรียน ผกหัตถศร ประถม ศึกษา ชั้น
มัธยมปลาย (แบบประจำหรือมิใช่แบบประจำ) ชั้นวิทยาลัย หรือชั้น
มหาวิทยาลัยนั้น แต่ละประเทศหรือรัฐพึงเลือกกระษยหรือหลายระบบที่จะ
ทำให้การผกหัตถศรโดยลคคที่สุด และสอดคล้องกับภูมิประเทศหรือพยากร ความ
สามารถหรือบรรพศรใหม่และค่าจ้างศร แต่อกุมคคซึ่งจะค้องค้อยค้ำไปทีละน้อย
ศรศการผกหัตถศรให้ถึงชั้นมหาวิทยาลัย

๑๑) ควรให้ศร ประถมศึกษา มีความ สละสลกทุกประการที่จะ ศึกษา คอ
ถึงชั้นมหาวิทยาลัยจำนวนแผนกหรือชวทยาลัยทางการศึกษาควรเพิ่มชน และ
ประกาศนียบศรทให้ชนควร ให้มีสิทธิที่จะสอนชั้นมัธยมศึกษาได้คย

๑๒) การทประเทศหนึ่งหรือรัฐหนึ่งเลือกใช้ ระบบการ ผกหัตถศร ประถม
ศึกษา ๒ อย่างหรือมากกว่า โดยกำหนดให้แตกต่างกันในเรื่องธาน ระเบียบการ
รับสมัครเวลาเรียน ระเบียบของการศึกษาและชนคของประกาศนียบศรนั้นอา
มเหตุผลเพียงพอ แต่การใช้ระบบหลาย ๆ อย่างย่อมมีผลสืบ โดยเฉพา
เกี่ยวข้องกับความเสมอธาคในเรื่องเงินคเอน

๑๓) ในประเทศที่มีการแย่งแยกเรื่องการผกหัตถศรประถมศึกษาสำหรับ
ในเมฆและชนบทสิ่งสำคัญคคือว่า วิชาที่สอนและประกาศนียบศรควรเทียบ
เท่ากัน

๑๔) นอกจากมีหลักสูตรรวมสำหรับนักเรียนผกหัตถศรทั้งหมดแล้ว ควร
มีหลักสูตรพิเศษคูนานกันไป หรือช่วยประคอง สำหรับนักเรียนผกหัตถศร
ทกงใจระสอนในโรงเรียน อนชวลเด็กเล็ก โรงเรียน สำหรับ เด็ก พิการทาง
ร่างกายและจิตใจ และเด็กที่คได้รยการอยรวมไม้ดี (Maladjusted children)

(อุดมคติในเรื่องนคอกการให้ประกาศนียบัตรพิเศษ) หรือโรงเรียนประถมชั้นสูง (Senior Primary Schools) และชั้นพิเศษ (Complementary classes) อนึ่ง ควรเปิดโอกาสให้ครูที่มตำแหน่งอยู่แล้ว สามารถย้ายจากสาขาหนึ่งของ การประถมศึกษาไปอีกสาขาหนึ่งได้

๑๕) ในประเทศที่ โรงเรียนฝึกหัดครูประถมศึกษาไม่ ได้จำกัดลงไป ว่า จะ รับผิดชอบสำหรับชั้นมัธยมศึกษา ควรจะอำนวยความสะดวกให้บุคคลซึ่งสำเร็จ การศึกษาชั้น โคมมีโอกาสเข้าศึกษาในโรงเรียนฝึกหัดครูซึ่งมีระดับสูงไม่ น้อย กว่า การฝึกหัดครูตามปรกติ

๑๖) บุคคลที่รู้สึกความเมื่อยมาชามากพอประมาณว่าเขามี ความ สามารถ และความปรารถนาที่จะเป็นครู ควรจะ ได้ความสะดวก ทุกประการที่จะ ได้เรียน หรือเรียนวิชาความรู้ทั่วไปและวิชาชีพทางอื่น

๑๗) ในบางประเทศ โรงเรียนฝึกหัดครู ประถม ศึกษา ชั้นมัธยม ศึกษา ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้เรียนวิชาสามัญควยและ ได้ผลดี แต่กระนั้น ก็ควรปรับปรุงโรงเรียนฝึกหัดครู ดังกล่าวให้ เป็น สถาน ศึกษา ซึ่งสามารถไว้ สำหรับนักเรียนทั้งโรงเรียนครู โดยเฉพาะ

การคัดเลือกครูและระเบียบการรับสมัคร

๑๘) ควรพยายามทุกวิถีทางที่จะให้ได้ ผู้ที่มทัศนคติเหมาะสมแก่การ เป็นครู แต่อาจหันไปนิยมอาชีพอื่นให้มาเป็นครู และควรระวังละกว่าสิ่งสำคัญ ยิ่งกว่าให้การโฆษณาเพื่อรับสมัครเช่นผลกันน คือการปรับปรุงฐานะของครู ในทางสังคมและในทางวัตถุให้ดีขึ้น

๑๙) ทั้งสองเพศควรรวบรวมเข้าเรียนการฝึกหัดครู ประถม ศึกษา ตามบทกำหนดเช่นเดียวกัน

๒๐) ควรชี้แจงให้ครูประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเห็นว่าเขาคงมีส่วนช่วยเหลือในการเตรียมครูประถมศึกษาใหม่ โดยค้นหาเด็กในชั้นของเขาที่แสดงว่าคุณคุณลักษณะเหมาะแก่การเป็นครู และส่งเสริมให้เลือกอาชีพครู

๒๑) บริการแนะแนวการศึกษา (Educational guidance services) อาจทำประโยชน์ได้มากในการชักชวนให้คนสมัครเป็นครูประถมศึกษา ทำนองเดียวกับที่เคยปฏิบัติสำหรับอาชีพอื่น อาทิเช่น ส่งและแจกจ่ายคำขอรบายเรื่องอาชีพครู ชี้แจงเรื่องแนกนักเรียนที่กล่าวถึงจะออกจากโรงเรียน เช่นขบขความลงหนังสือพิมพ์ และบรรยายทางวิทยุกระจายเสียง

๒๒) เพื่อส่งเสริมให้ชนทุกชั้นสมัครเข้าเป็นครูประถมศึกษา จึงควรจัดให้นักเรียนฝึกหัดครูได้รวมการฝึกโดยมีค่าเสียเงิน (ค่าเล่าเรียน ค่าที่พัก และค่าอาหาร) ได้ที่โรงเรียนหรือรางวัล

๒๓) เมื่อผู้สมัครเข้ารับการฝึกเป็นครูประถมศึกษาจำต้อง ทำสัญญาว่า จะทำการสอนอย่างน้อยที่สุดเป็นจำนวนปีตามที่กำหนดเพื่อทดแทนประโยชน์ที่ได้รับระหว่างเรียน ข้อตกลงที่จำเช่นเช่นว่านควรยืดหยุ่นได้ โดยเฉพาะในกรณีของผู้สมัครเป็นหญิง เพื่อว่าเงื่อนไขที่บังคับให้ทำการสอนจะไม่ทำให้เกิด การท้อใจที่จะเข้าเป็นครู

๒๔) การกำหนดอายุอย่างต่ำที่จะเข้าศึกษาในโรงเรียนฝึกหัดครูประถมศึกษานั้นจำเป็นต้องกำหนดให้สอดคล้องกับระดับของสถานศึกษา (เช่นมัธยม

วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย) ดังนั้น จะกำหนดอายุอย่างต่ำเหมือนกันทุกประเทศ
ไม่ได้ แต่ควรระวังไว้ว่าจะเกิดอันตรายขึ้นแก่รายชนนการรับสมัครบุคคลที่ยังไม่เติบโต
พอที่จะเข้าใจในความรับผิดชอบของอาชีพครู หรือแก่ผู้สมัครของครูได้

๒๕) การจกวิชาการรับสมัครให้จ่ายเป็นสิ่งที่พึงประสงค์ แต่ในการรับ
สมัครนักเรียนฝึกหัดครูนั้น สมัครควรพิจารณาถึงวุฒิ ประกาศนียบัตร และ
ปริญญาบัตรของผู้สมัครด้วย

๒๖) การคัดเลือกผู้สมัครเข้าเรียนการฝึกหัดครูประถมศึกษา ไม่ควร
อย่างยงที่จะถือหลักปัญญาและความรู้แต่อย่างเดียว แต่ควรพิจารณาใจใส่เท่า ๆ
กันในเรื่องตัวคุณเหล่านั้นด้วยคืออุปนิสัย สุขภาพทางกายและจิต ความรักเกิด
การอุทิศตนเพื่องานและคุณลักษณะทางสังคมผู้สมัครทุกคนควรได้รับการตรวจ
ทางจิตก่อนเริ่มเข้าเรียน และระหว่างที่เขานักเรียนฝึกหัดครู ทั้งนเพื่อขจัดผล
มีอุปนิสัยหรือความประพฤติ ขกพร่องอันไม่ เหมาะแก่ อาชีพครู การ สอ
คัดเลือกเข้าเรียนตามการสัมภาษณ์ควรมีย่อมได้ประโยชน์ และถ้าจำเป็นก็อาจ
จิตใหม่การทดลองเรียนในระยะเวลาสั้น ๆ

๒๗) ในการคัดเลือกครู สมัครควรพิจารณาถึงความมั่นคงตามธรรมชาติ
ทางจิต (Mental aptitudes) ความสมดุลแห่งอารมณ์ (Emotional balance)
ข้อหาส่วนตัวและความลำบากในการปรับตัวให้เหมาะสมควร ฉะนั้นจำต้องมี
การสอนวิชาสุขภาพทางจิตในโรงเรียนฝึกหัดครูประถมศึกษาทุกโรงเรียน และ
ให้นักเรียนได้มีโอกาสขอให้อาจารย์ผู้สอนช่วยเหลือแก่ปัญหาส่วนตัวของคนด้วย

หลักสูตร

๒๘) ผู้แทนอาจารย์ใหญ่ คณะอาจารย์โรงเรียนฝึกหัดครูประถมศึกษ
และ คณะ ครูโรงเรียน ประถม ศึกษา ควร จะ มี ส่วน ร่วม ใน การ พิจารณา ราย
ละเอียดและการปรับปรุงแก้ไขโครงการและหลักสูตร โรงเรียนฝึกหัดครูด้วย

๒๙) ระยะเวลาที่จะศึกษาในโรงเรียนฝึกหัดครู ประถมศึกษา ย่อม แล้ว
แต่ลักษณะของหลักสูตร ถ้ามีความรู้ทั่วไปเพิ่มจากวิชาชีพด้วยก็จะต้อง
ใช้เวลานานขึ้น

๓๐) ในโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นมัธยมศึกษา การศึกษาวิชาความรู้ทั่วไป
และวิชาชีพ ควรสมดุลกัน

๓๑) หลักสูตร สำหรับ นักเรียน ฝึกหัดครู ประถม ศึกษา ไม่ ควร มี แก่
จิตวิทยา วิชาครูและการฝึกหัดสอน แต่ควรจะมีวิชาพิเศษในบาง แขนง
เช่น สังคมศึกษา เศรษฐกิจในบ้าน สุขศึกษา พลศึกษา ขี่รถ รวักเขียน
การฝีมือ และเกษตรกรรมด้วย

๓๒) การฝึกหัดครูประถมศึกษ ในบ้านจิตวิทยา และวิชาครูนั้น ควร
ให้ศึกษาเรื่องธรรมชาติของเด็กและการเรียนของเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่าง
การศึกษากับสังคม อุปกรณ์การสอนและวิธีสอนด้วย เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้
ต้องสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

๓๓) สำหรับวิชาจิตวิทยาของนักเรียนฝึกหัดครูประถมศึกษ ควรให้
ศึกษาจิตวิทยาทั่วไป และจิตวิทยาของเด็ก และนอกจากจะให้ศึกษาเรื่องเทคนิค
ของการทดสอบ ควรให้ศึกษาอย่างละเอียดในเรื่องความเจริญทางปัญญา

ของเด็ก อนึ่งนอกจากการสอนในห้องเรียน ควรจัดให้มีการ สังเกตโดยตรง (Direct observation) และการทดลองพฤติกรรมทางปัญญาและทาง आवेक ตลอดจนพฤติกรรมส่วนตัวและทางสังคมของเด็กด้วย

๓๔) หลักรัฐวิชาวชิคร ของ นักเรียน ผักหัดชิคร ประถมศึกษา ควรจะ ประกอบด้วยหลักการศึกษา ประวัติการศึกษา และการศึกษาเปรียบเทียบ จิตวิทยาแบบทดลอง วิชิสอน การจัดการศึกษาโรงเรียน การปกครองในโรงเรียน กฎหมายว่าด้วยโรงเรียนและปัญหาทางการศึกษาของประเทศที่เกี่ยวข้อง

๓๕) ความมุ่งหมายของการสอนหลักการศึกษา และ ประวัติการศึกษา ก้เพื่อให้นักเรียนผักหัดชิคร ค้น ก้กับแนว ความคิดเห็นทวิรของ กั้น โดย ทวีไป ในบรรดาปรัชญาการศึกษา ก้ให้ รูดังวิวัฒนาการของหลักการศึกษาและ องค์การศึกษาด้วยการศึกษา ประวัติการศึกษาและการศึกษาเปรียบเทียบจะ ช่วยให้นักเรียนผักหัดชิครสามารถเข้าใจใน ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษา ซึ่งเหมือน กันทั่วโลก และในเวลาเดียวกันจะได้มองเห็นความจำเป็นในการปรับหลัก ต่าง ๆ ให้เหมาะสมแก่ลักษณะของชาติ ภูมิภาคและท้องถิ่น

๓๖) หลักรัฐผักหัดชิครประถมศึกษา ควรให้ เวลา สำหรับ วิชิสอน ให้มาก ทั้ง วิชิสอนที่จะส่งเสริมบุคคลิกภาพทวิเจริญอยู่ กำลังและการริเริ่ม ของเด็ก ตลอดจนวิชิสอนที่ใช้สอนวิชาต่าง ๆ เช่น วิชิสอนอ่าน เขียน เลข อนึ่งการศึกษาวิชาควร ให้สัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกัยการผลทางจิตวิทยาและภาค ปฏิบัติ

๓๗) นอกจากการศึกษาวิชาชิครในห้องเรียน ควรจัดให้มีการอื่น ๆ ประกอบด้วย อาทิเช่น สัมมนา (Seminars) การอภิปรายเป็นหมู่ (Discussion)

groups) และการค้นคว้าเป็นรายบุคคล (Individual research) เพื่อกำหนด
โรงเรียน ผลหัตถ์ครู ประถมศึกษาจำเป็นต้องมี วัตถุประสงค์และ วัตถุประสงค์ทำ เป็น อย่าง
ครบถ้วนสำหรับการสอนและการค้นคว้า ก็จะต้องมีห้องสมุดที่เพียงพอพร้อมด้วย
นิตยสารทางการศึกษา หนังสือที่เป็นหลักในเรื่องการศึกษา ทั้งใหม่และเก่า
ตลอดจนหนังสือสำหรับค้นคว้าและแบบเรียน

๓๘) เมื่อโอกาสอำนวย หลักรัฐบาลผลหัตถ์ครูประถมศึกษาคควรระประคบ
ด้วยวิชาที่ไม่บังคับหรือวิชาเลือกเพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาสูง ขึ้นไป
ในวิชาที่เขาสนใจเป็นพิเศษ

๓๙) งานภาคปฏิบัติเป็นสิ่งจำเป็นในการผลหัตถ์ครูประถมศึกษา และ
ควรจะใช้เวลาให้มากในหลักสูตรคอนที่เกี่ยวกับวิชาชีพ

๔๐) งานภาคปฏิบัติควรประกอบด้วย การสังเกตงานของครูที่แท้จริง
การปฏิบัติเป็นชั้น ๆ ไปจนถึงการผลหัตถ์สอนจริง ๆ และการมีส่วนร่วมอย่าง
แท้จริงในชีวิตของโรงเรียนทุกอย่าง

๔๑) ในบางกรณีคงเป็นประโยชน์ ถ้าโรงเรียนผลหัตถ์ครูมีโรงเรียน
อยู่ในสังกัดหนึ่งโรงเรียนหรือมากกว่า และถ้าเป็นโรงเรียนแบบทดลองก็ยิ่งดี
เพื่อว่านักเรียนจะได้ใช้เป็นที่ผลหัตถ์สอนบางส่วน

๔๒) ความจักเจนในทาง ปฏิบัติของนักเรียน ผลหัตถ์ครูไม่ควรจำกัดอยู่ที่
โรงเรียนผลสอนเท่านั้น แต่ควรจะไปถึงความจักเจนในโรงเรียนประถม
ศึกษารวมคาศึกษา เพื่อว่าเขาจะได้พบบรรดาปัญหาในโรงเรียนและในประชาคม
(อาคาร เครื่องใช้ และขนาดของชั้นเรียน สิ่งแวดล้อมทางสังคม ฯลฯ)
ซึ่งเขาคงจะได้พบเมื่อเขาได้ดำรงตำแหน่งครู

๔๓) นักเรียนฝึกหัดครูควรจะมีโอกาสฝึกสอนในโรงเรียนซึ่งมีจำนวนครูแตกต่างกัน และในโรงเรียนซึ่งคงอยู่ในท้องถิ่นที่ไม่เหมือนกัน

๔๔) ในประเทศที่ครูประถมศึกษาต้องสอนผู้ใหญ่ว่า เช่นในเวลาเย็น และสอนชั้นการศึกษาหลักระดับสูง โรงเรียนฝึกหัดครูประถมศึกษาควรจะมีการสอนในชั้นและการสอนภาคปฏิบัติในงานส่วนนเพิ่มขนควย

๔๕) การสอนวิชาครูในโรงเรียนฝึกหัดครูประถมศึกษา ควรรวมวิชาสุขวิทยาสำหรับโรงเรียน (School hygiene) การรักษานามัยของเด็กในทางคุ้มกันโรค และการป้องกันโรคติดต่อและโรคระบาด ครูที่ทำงานในท้องถิ่นที่ห่างไกล ควรจะสามารถรักษาสุขภาพของตนเองและของครอบครัวของตนได้

๔๖) การฝึกหัดครูประถมศึกษา ควรมีการสอนในห้องเรียนและงานภาคปฏิบัติ เพื่อให้เด็กเรียนสามารถเข้าใจและตระหนักในหน้าที่อันสำคัญทางสังคม ซึ่งเขาจะต้องกระทำในประชาคมของเขา การสอนเช่นว่าจะได้ประโยชน์ตามเรื่องเหล่านี้ เช่น การจัดทำกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้เวลาว่างและงานทางวัฒนธรรม ควรปรับปรุงมาตรฐานของท้องถิ่นทางสุขลักษณะวัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

๔๗) โรงเรียนฝึกหัดครูประถมศึกษาจำเป็นต้องส่งเสริมความรู้สึกสวยงาม (Aesthetic sensibilities) ในตัวนักเรียน และโรงเรียนที่นักเรียนได้รับการบรรณาการทำงานก็จะต้องช่วยทำให้ท้ายสมบัติ (Gifts) เช่น วาดรูปเขียน ขนควย ฉะนั้นการเลือกสถานที่และการก่อสร้างโรงเรียน

ผลหัตถ์ครูประถมศึกษาจึงเป็นเรื่องหัตถ์ครูศึกษาด้วยความระมัดระวัง อนึ่งควร
จัดให้ม้งานเกี่ยวกับคนตัว ละคร วรณกรรมและกีฬาในโรงเรียนผลหัตถ์ครู
หรือในโรงเรียนประถมศึกษานี้ในท้องถิ่นด้วย

๔๘) นักเรียนควรควรมีโอกาสค้นคว้ากิจกรรมนอกเวลาเรียน เช่น
บริการเกี่ยวกับอาหารและเสื้อผ้าในโรงเรียน การพักผ่อนระหว่างหยุดเรียน
งานขององค์การเยาวชน และสมาคมครู ผู้ปกครอง

๔๙) พฤติกรรมทั่วไปของนักเรียนผลหัตถ์ครู บ่มเนืองมาจากวิชา
ที่สอน น้ำใจของอาจารย์ผู้สอนและการกินอยู่ของนักเรียน ดังนั้นวินัยไม่ควร
เคร่งและควรใช้หลักการเคารพในบุคลิกภาพของมนุษย์ ภัยควรระสังเสริม
ทนายสมัยที่ของแก่ละบุคคลด้วย การสอนส่วนใหญ่ควรมุ่งไปในการศึกษา
เรื่องคน และควรขอยรมให้นักเรียนมีน้ำใจเป็นพลเมืองและมีควมรู้สึก
รับผิดชอบ

๕๐) เนืองความขบถุหาที่สำคัญที่สุดที่แก่ไม่ตกของมนุษย์คือ ความ
สัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ดังนั้นครูควรระมัดความสนใจ
ทัศนคติ (Attitudes) ความรู้และทักษะ (Skills) อันจำเป็นที่จะ
ใช้ในการสอนเรื่องความสัมพันธ์อันดีระหว่างมนุษย์ ความอดกลั้น (Tolerance)
และเอกภาพ (Solidarity) ทั้งในห้องเรียนและทางบ้าน ตลอดจนประชาคม
ในท้องถิ่น ในประเทศ และในโลก โรงเรียนผลหัตถ์ครูควรตระหนักในความ
สำคัญอันใหญ่ยิ่งของขบถุหานี้ และควรจัดให้มีการสอนและงานภาคปฏิบัติ
เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถสอน เรื่องความสัมพันธ์อันดีระหว่างมนุษย์ และ ความ
เข้าใจเกี่ยวกับโลก

๕๑) ควรจะมีกระบวนพิเศษในการคัดเลือกครุอาจารย์สำหรับโรงเรียน
ฝึกหัดครูประถมศึกษา และโรงเรียนฝึกสอน เพราะบุคคลเหล่านี้จะต้อง
ถ่ายทอดคุณคึกของการเป็นครูอื่นแท้จริงให้แก่ศิษย์

๕๒) อาจารย์ผู้สอนวิชาครูและจิตวิทยา ควรมีวุฒิอย่างสูงทั้งในทาง
ทฤษฎีและปฏิบัติส่วนอาจารย์อนักควรเป็นผู้เชี่ยวชาญในวิชาต่าง ๆ ของตน
และเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา วิชาครู และสังคมเกี่ยวกับชีวิตอื่น ๆ ด้วย

๕๓) ควรพยายามทุกวิถีทางที่จะให้ครูประถมศึกษา ฝึกหัดสอน
โรงเรียนฝึกหัดครูประถมศึกษาย้ายออกไป และของกินมีโภชนาการดี
เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพของนักเรียนออกจากโรงเรียนฝึกหัดครูไปแล้ว

๕๔) ควรจัดสถานวิจัยทางจิตวิทยาและการศึกษาเพื่อปรับปรุงวิธีสอน
และอุปกรณ์การสอนให้ดีขึ้นอยู่เสมอ ทั้งนี้ด้วยความร่วมมือของโรงเรียน
ฝึกหัดครูประถมศึกษา โรงเรียนฝึกสอนและโรงเรียนประถมศึกษาอื่น ๆ

การฝึกสอนเพิ่มเติมและการประชุมอบรมครู

๕๕) การให้ครูประถมศึกษาได้มีโอกาสรับการฝึกเพิ่มเติมตลอดชีวิต
เป็นครูอยู่นั้นเป็นสิ่งพึงปรารถนาอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้ครูมีความคิด
เห็นและวิธีใหม่ ๆ อยู่เสมอ

๕๖) การฝึกเพิ่มเติมดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับครูที่ไ้รับการฝึกตาม
หลักสูตรฝึกเดินและครุที่ไ้รับการบรรจก่อนที่ระมคควมตามเกณฑ์ที่คองการ

๕๗) ควรจัดให้มีการฝึกเพิ่มเติม เพื่อส่งเสริมมาตรฐานการปฏิบัติงาน
ของครูประถมศึกษาให้ดีขึ้น และก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ อนึ่งการฝึกเพิ่มเติม

เหล่านี้ยอมช่วยเหลือครูให้มีครูสูงขึ้นและได้รับเงินเดือนสูงขึ้น ในกรณีทวิภูมิ
และเงินเดือนมีส่วนเกี่ยวข้องกัน

๕๘) ไม่ว่าการฝึกเพิ่มเติมจะเป็นรูปใด ๆ ก็ตาม (ป่ารุทธา สอน
โดยแสดงให้คำอธิบายเป็นหมู่ สัมมนา การสนทนา วงษ์ศึกษารวเรียน การ
สอนทางไปรษณีย์ วิทยุกระจายเสียง ฯลฯ) ความรับผิดชอบในการจัดกระทำ
อยู่กับผุ้ตรวจการ อาจารย์ใหญ่ และคณะกรรมการของโรงเรียนฝึกหัดครู
ประถมศึกษา คณะครูสมาคมนครโรงเรียนประถมศึกษา

๕๙) เมื่อเจ้าหน้าที่ทางการศึกษาไม่รับภาระในการ จัดการ ฝึกเพิ่มเติม
ก็ควรระดมเงินอุดหนุนเพื่อการนี้ ให้แก่ สมาคมนคร ประถม ศึกษา และองค์การ
หรือคณะอื่นใดที่เหมาะสม

๖๐) ครูโรงเรียนประถมศึกษา โดยเฉพาะผู้ที่ไม่มีวุฒิและทำงานอยู่
ในชนบท ควรจะได้รับความสะดวกต่าง ๆ อาทิเช่น การลา และเงินพิเศษ
เพื่อระดมเข้ารับการฝึกเพิ่มเติม

๖๑) นอกจากการฝึกเพิ่มเติมซึ่งเจ้าหน้าที่ทางการศึกษาและองค์การอื่นเป็น
ผู้จัดทำแล้ว ควรส่งเสริมให้ครูประถมศึกษาเองเป็นผู้จัดทำสัมมนาหรือการ
ศึกษาเป็นหมู่ (Study group) เพื่อพิจารณาปัญหาทางการศึกษาทั้งใน
ด้านทฤษฎีและปฏิบัติซึ่งครูเหล่านั้นมีความสนใจเป็นพิเศษ

๖๒) การเดินทางเพื่อการศึกษารายบุคคลและเป็นหมู่ภายในประเทศ
ของตนเองหรือต่างประเทศ ยื่นวัดทางทัศนคติอย่างหนึ่งในการส่งเสริม
มาตรฐานการทำงานของครู และทำให้ครูประทับใจในปัญหาทางการศึกษา

และเราให้เขาได้ใช้วิธีการใหม่ ๆ ควรจัดทำหนังสือสำหรับเรื่องใหม่ ๆ ควรที่จะ

รับความจำเป็นเช่นว่านยอมถ่ายทอกลงที่คนพบต่อไปยังเพื่อนร่วมงานของเขา

๖๓) การแลกเปลี่ยนครูประถมศึกษาระหว่างประเทศเป็นวิธีผลเพิ่มเติม
ที่โตผลดีอย่างหนึ่งเมื่อไม่มีอุปสรรคเรื่องภาษาและข้อยกเว้น ๆ ในการ
ควรส่งเสริมให้จัดทำคำแนะนำและฉบับที่ ๒๘ ว่าด้วยการแลกเปลี่ยนครู
ระหว่างชาติ ซึ่งที่ประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการศึกษาประชาชนครั้งที่ ๑๓
พ.ศ. ๒๔๘๓ ได้จัดทำขึ้น

๖๔) ควรส่งเสริมทุกวิถีทางใหม่การพิมพ์หนังสือและนิตยสารที่เกี่ยวข้อง
ปัญหาเฉพาะ เรื่อง ของครู ประถม ศึกษาและ ช่วย ให้ ครูมีความ รุทน กับความ
ก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์การศึกษาระหว่างประเทศและการพัฒนาความรู้ของครูด้วย
ควรให้ครูประถมศึกษาได้รับความสะดวกในการซื้อหรือยืมหนังสือและนิตยสาร
เช่นว่านจากโรงเรียนหรือห้องสมุดหมุนเวียน (Circulating libraries)

โรงเรียนเล็กหัดครูประถมศึกษา ศูนย์กลางเอกสารการศึกษา (Centres
for educational documents) ซึ่งมีอยู่ในหลายประเทศและสถานวิจัย
จึงเสนอแนะไว้ในข้อ ๕๔ ย่อมมีกิจกรรมที่สำคัญเพิ่มขึ้นในเรื่องนี้

หลักสูตรครูฝึก

๖๕) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจำต้องประมาณจำนวนครูประถมศึกษาที่ของ
การในข้อ ๆ ไป และจัดการผลิตหัดครูให้ทันเวลาในโรงเรียนผลิตครู
ตามปรกติ แต่ถ้อยเกิดมีเหตุภาวะที่คาดไม่ถึงเกิดขึ้น จำเป็นต้องระงับการ
ผลิตหัดครูตามปรกติ และใช้หลักสูตรครูฝึก เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบควรระ

อธิบดีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา กรมการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และ
กระทรวงพยายามกลายมาใช้วิธีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ปกติโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้

๖๖) เมื่อมีเหตุสมควรที่จะเรียกหลักสูตรลูกเสือ เพราะมีจำนวนนักเรียน
เพิ่มขึ้นเกินภาระที่ทนได้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงจำนวนพลเมืองหรือ
การใช้การศึกษาบังคับอย่างเต็มที่หรือขยายระยะเวลาการศึกษาบังคับ หลักสูตร
เช่นว่านควรให้นักเรียนมีมาตรฐานความรู้ทั่วไปพอสมควร และให้ได้รับการ
ฝึกวิชาชีพอย่างพอเพียงก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นครู

๖๗) ครูประถมศึกษาที่ได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ควรจะมี
โอกาสได้เรียนจนจบหลักสูตร ในเมื่อแสดงว่าเช่นมีความฉันทตามธรรมชาติ
ตามที่กำหนดไว้ และสมควรจะให้เขาเรียนในชั้นศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอน
อย่างปรกติ

๖๘) เช่นสิ่งที่พึงประสงค์อย่างยิ่ง คือ การศึกษาวิชาศาสตร์และ
วิจยธรรมแห่งสหประชาชาติ องค์การพิเศษอื่น ๆ แห่งสหประชาชาติ
และองค์การส่วนภูมิภาคอื่น ๆ จะให้ความช่วยเหลือโดยทั่วกันในทางจิตใจ วัสดุ
และการเงิน แก่ประเทศทั้งหลายที่กำลังประสบความยุ่งยาก โดยเฉพาะในการ
ฝึกหัดครูประถมศึกษาเช่น เพื่อจัดหรือขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๓๗

เรื่อง

ฐานะของครูประถม

ที่ประชุมระหว่างประเทศเรื่องการศึกษาประชาชน จัดขึ้น ณ เมืองเจนีวา
โดยองค์การศึกษาวทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และสำนัก
งานการศึกษาระหว่างประเทศ เริ่มประชุมเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๔๙๖
นัยเช่นสมัยประชุมครั้งที่ ๑๖ ได้ตกลงรับข้อเสนอแนะ เมื่อวันที่ ๑๕
กรกฎาคม ๒๔๙๖ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม

พิจารณาเห็นว่าสภาพบริการที่ตกเป็น สิ่งจำเป็นที่จะ ล่อใจ ชาย หญิง ซึ่งมี
คุณสมบัติเหมาะสมให้มา เป็นครูในโรงเรียนประถมศึกษา ได้เพียงพอที่จะ
ขยายการศึกษายิ่ง และให้เปล่าไป ที่ระดับเด็กทุกคน

พิจารณาเห็นว่าฐานะของครูในโรงเรียนประถมศึกษา มีส่วนสัมพันธ์
อย่างใกล้ชิดกับการศึกษาอบรมทางอาชีพของเขาซึ่งได้กล่าวมาแล้วในข้อเสนอ
แนะฉบับที่ ๓๖ เกี่ยวกับผลการผลิตครูประถมศึกษา ในการประชุมระหว่าง
ประเทศครั้งที่ ๑๖

พิจารณาเห็นว่า ฐานะของครูประถมศึกษาเช่นเดียวกับฐานะของครู
ประเภทอื่น จะรู้ได้ว่าเป็นอย่างไรจากการประกนในทางกฎหมายและทาง
บริหารที่เกี่ยวกับสัญญาจ้าง ระยะเวลาที่จ้าง ค่าจ้าง ลักษณะของบริการ
และความปลอดภัยทางสังคม และจะรู้ได้จากเครื่องวัดง่าย ๆ คือ อาชีพ
ครูเป็นต้นฉบับถือนายจ้างและประชาชนเพียงไร

พิจารณาเห็นว่า ฐานะของอาชีพครูโดยทั่วไปย่อมต้องขึ้นอยู่กับสถาน
เป็นอันมากคือเอกภาพภายใน สัมพันธภาพอันดีกับคณะเจ้าหน้าที่การศึกษา
ของเขตที่ครูให้บริการปรึกษาหารือในเรื่องที่เกี่ยวกับสภาพของงาน มาตรฐาน
 ตลอดจนเนื้อหาของการศึกษา และเสรีภาพในการปฏิบัติตามความเชื่อ
ของบุคคล แต่เขตนี้นั้นเขาไว้ว่าเสรีภาพนั้นจะไม่ทำให้ครูถ่วงทอดความเชื่อ
ให้แก่ศิษย์ของเขา โดยมิต้องคำนึงถึงสิทธิของบิดามารดา

พิจารณาเห็นว่า ครูประถมศึกษาเช่นเดียวกับครูอื่น ๆ ย่อมมีเกียรติ
โดยที่มมีส่วนช่วยเหลือในงานของชาติทางปัญญาและจิตใจ ด้วยการแบ่งภาระ
เป็นรายบุคคล ความความต้องกรรของสังคมในประชาคมนั้น และด้วยการ
แสดงน้ำใจที่ทำงานเพื่อประโยชน์แก่คนนักเรียน ดังจะเห็นได้จากที่นอกเวลา
และในเวลาปฏิบัติงาน

พิจารณาเห็นว่า โดยมิต้องคำนึงถึงความแตกต่างเรื่องเพศ เชื้อชาติ
ผิว ความเห็นหรือความเชื่อเฉพาะคน เมื่อยืนนอกห้องเรียน ครูประถมศึกษา
เช่นเดียวกับชนนกรรศึกษาทั้งหลาย ควรเสรีภาพในการปฏิบัติหน้าที่พลเมือง
ตามนัยแห่งปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และมี หน้าที่ อีก อย่างหนึ่ง

ฐานะเป็นนักการศึกษา คือ ภาระกิจที่นอกเหนือจากของบรรดาครูฝึกสอน
และผลผลิตภาพของเด็กรวม ภาระกิจที่ควรคอยครวญทบทวนหมายแก่ให้ครู
อบรมสั่งสอนและภาระกิจที่ต่อประชาชนซึ่งคนหนาที่จะคอยรับใช้อยู่แล้ว
จึงขอเสนอแนะต่อกระทรวงศึกษาธิการประเทศต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ฐานะทางบริหาร

๑. ครูประถมศึกษามีฐานะเป็นข้าราชการ ควรมีสถิติและหลัก
ประกันไม่ต่ำกว่าที่คือและหลักประกันที่ให้แก่ข้าราชการประเภทอื่น
๒. ในกรณีครูประถมศึกษาไม่ได้เป็นข้าราชการ เขาควรจะได้
ทำงานโดยมีสัญญาจ้างเงินเดือนไป ในสัญญา ไม่ควรค้อยกว่า ข้อตกลงที่
บุคคลประเภททำงานโดยมีสัญญาจ้าง เช่นเดียวกับที่รับ
๓. ในประเทศที่ระบบการศึกษา ไม่ขึ้น อยู่ใน ส่วนกลาง นั้น และ ไม่ใช่
ระเบียบการอื่นแคว้นควัก ควรสนใจอย่างแท้จริงที่จะดำเนินการกำจัดความ
ไม่เสมอภาคอย่างย ให้หมดไป อาจจะมีอยู่ในเรื่องสภาพการงาน โดย
เฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเงินเดือนของครูประถมศึกษาภายในประเทศเดียวกัน
๔. ในกรณีครูประถม ศึกษาต้อง สังกัดท้อง ถิ่นเพื่อ ประโยชน์ แก่การ
ปกครอง ควรพิจารณา ให้เป็นที่แน่นอนว่า เจ้าหน้าที่จะนั้น โดยเฉพาะ
ในชนบท อยู่ในฐานะที่จะคุ้มครองสิทธิของครูประถมศึกษาได้ เช่นในเรื่อง
การจ่ายเงินเดือนสม่ำเสมอ
๕. ครูประถมศึกษาควรจะได้ประโยชน์จาก หลักประกัน สูงสุด ในระยะ
ที่มีสัญญาการเป็นครูอยู่ เว้นเสียแต่ว่าจะมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่าง

ร้ายแรง อันระบือไว้ในระเบียบข้อบังคับว่าให้ปลัดออก แต่ถาครันนมคุณสมัค
เข้าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ก็ควรระไว้ขแต่ทงให้อยู่ในตำแหน่งอนถาวร
หรือทโคททำกงนไมไค ก็ควรบรรจุให้เป็นครุระยะเวลานาน ๆ และให้ม
โอกาสที่จะช้ายการทำงาน ไคอีก

๖. เจ้าหน้าตฝ่ายคนมญุชากสามารถ ควรรับผิดชอบในการใช้ขของคย
เกยวขสัทธและหน้าทของครุประณคศึกษา และเจ้าหน้าทนนไมควรระอยู่
ภายใต้อำนาจกคคณายนชทหรือมบุคคลอนเขามาแทรกแซง

๗. ในกรณีทครุประณคศึกษาประพฤทหรือปฏิบัติงนไมดี ควรใช้
บทลงโทษให้ตรงกักรณจริง ๆ กงทงไว้ใระเบียบขของคยชณะนน ถ้า
เขารูสกว่างนไมไครับความมยติกรรม ความสัทธหรือชธรณทอเจ้าหน้าทญม
อำนาจไค

๘. ครุประณคศึกษาควรมีสัทธชุทธธณ ถ้ารูสกว่าการใช้ขมญญุค
ทางฝ่ายบริหารคังระบือไว้ในกฎหมายหรือระเบียบขของคยชณะนน ๆ เป็นไปไคยไม
เป็นธรรม

๙. ตามธรรมคำณแทนคณะครุประณคศึกษาทไครับมออำนาจ ควร
ร่วมอยู่ในคณะกรรมาการพิจารณาชธรณของครุประณคศึกษาทอชธรณคาคทคณ
ของเจ้าหน้าทการศึกษาในเรองวินยหรือชยอนสมรรลภาพ

๑๐. ครุประณคศึกษาหรือสแทน ควรมีสัทธชริร่วมในการสวักสว
นโยบายทเกยวคยงนของเขา และร่วมในการประชุมทางการศึกษาชง
พิจารณาญุทหาเกยวคยงนของครุประณคศึกษา

๑๑. ครุควรมีสถิตที่ จะเข้าอยู่ในองค์การครุใด ๆ อย่างอิสระตามใจสมัคร และองค์การนั้น ๆ ควรจะมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะเป็น ผู้แทนของครุ ใด ทุกโอกาส

การบรรจุแต่งตั้งครุ

๑๒. วิธี ทำเนน การ บรรจุ ครุ ประถมศึกษา ควร จะ เป็น ไป อย่าง ง่าย เก่าที่ทำได้ และควรจะได้ทำเนนไปให้ตรงกับวิสัยทัศน์ประสงค์จริง ๆ

๑๓. การ บรรจุ ครุ ประถม ศึกษา ซึ่งได้ รับ ประกาศนียบัตร วิชา ครุ ตาม ต้องการ ให้ ได้ ดำรง ตำแหน่ง ทันทิ เป็น ประ โยชน์ ใน กรณี ทักษะ ครุ ในการ บรรจุ ผู้สมัครชายและหญิงที่มีความเหมาะสมเท่า ๆ กัน และในกรณีที่เป็น โครกเหมาะสมนั้น ไม่ควรมีอคติในเรื่องเพศ

๑๔. ในประเทศที่ไม่อาจใช้วิธีการอื่นอย่างอื่นได้ ขอแนะนำให้ ใช้วิธีการคัดเลือกซึ่งให้หลักประกันทุกอย่างที่จะทำได้แก่ผู้สมัคร พร้อมทั้ง พิจารณาประวัตินิสัยใจคอและภาระงานระหว่างเรียน คุณวุฒิ กิจกรรมนอกหลักสูตร รวมทั้งผลการสอบและการสัมภาษณ์ด้วย

๑๕. ถ้า นำวิธีการแยกคัดเลือก ดังกล่าวมาใช้ เพื่อเลือกคน หรือแต่งตั้ง เพื่อดำเนินการ ทสูง กว่ วิชากร นั้นควรจะได้ หลักกสายคำสั่งกษย กส่าว แล้วใน ข้อ ๑๔ และพิจารณาการปฏิบัติงานและอาวุโสด้วย

๑๖. ระยะเวลาทั้งสองสัปดาห์ ในบางประเทศก่อนที่จะพิจารณาแต่งตั้ง การวนน ไม่ควรให้นานเกินควร เพื่อครุจะใคร่ขสทธิเช่นครุเกมทโดยเรวทสค

๑๗. ในบรรดาวิธีการส่งเสริมครุ ให้อยู่ในตำแหน่งนานเท่าที่จะนานได้ และเพื่อหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนงานบ่อยจนเกินไป โดยเฉพาะในชนบท ควร

ดำเนินการ โดยเหมาะสมที่จะให้ ความสะดวกในการแต่งตั้งข้าราชการตำแหน่ง
ตามที่เขาต้องการ ในท้องถิ่นของเขาเองหรือที่ไกลเคียง

๑๘. เมื่อสามและภรรยาเป็นครอบครัวกันทั้งคู่ ควรจะอำนวยความสะดวก
สะดวกในการบรรจุบุคคลทั้งสองให้อยู่ในท้องถิ่นเดียวกันหรือไกลเคียง เมื่อมี
ตำแหน่งว่าง

๑๙. ในประเทศที่สามารถทำได้ ควรเลื่อนชนชั้นเงินเดือนครูให้สูงขึ้น
โดยไม่จำเป็นต้องโยกย้ายครูไปยังท้องถิ่นอื่น

เวลาทำงาน

๒๐. เมืองกวางนิงนักเรียนมีความ สามารถจำกัดในการทำงาน ในชั้นเรียน
และยังมีส่วนพิเศษนอก ที่ควรทำเป็นระยะจะทำภายนอกห้องเรียน ฉะนั้น
ชั่วโมงสอนจริง ๆ ไม่ควรเกินสี่ห้าที่ละ ๓๐ ชั่วโมง โครงการสอนควรมี
เวลาให้ครูได้เตรียมบทเรียนได้พอดี ควรแบ่งงานของนักเรียนและยัง
มีเวลาเหลือสำหรับกิจกรรมนอกหลักสูตร สำหรับพบปรึกษาความเรากันนักเรียน
และสำหรับการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพและวัฒนธรรม

๒๑. ระหว่างวันหยุดเรียน และการหยุดเรียนเมื่อไรข้างในระหว่างปี
ควรจะมีตำแหน่งว่างครู และนักเรียน มีความต้องการพิเศษ เพื่อการพักผ่อน และ
เวลาว่าง

๒๒. ที่เกิดจากโรงเรียนเป็นสองผลดี และครูของสอนนักเรียนทั้งสอง
พวกควรจัดบรรรครให้เพียงพอเพื่อครูจะได้รับภาระการสอนภายในขอบเขต ดัง
ที่เสนอแนะไว้ในข้อ ๒๐

๒๓. โดยปรกติเงินเดือนครูประถมศึกษาคควรจะเพียงพอ ให้ผู้รับได้
เสียสละอย่างเต็มที่เพื่อปฏิบัติกิจกรรมทางสังคมและทางศึกษา ส่วนงาน
นอกเวลาที่ว่าง จะจ่ายเงินให้ก็ต่อเมื่อไม่ทำให้กิจกรรมดังกล่าวเสียหาย และ
ไม่ทำให้ประชาชนโดยทั่วไป โดยเฉพาะนิสิตมารดาและนักเรียนเสียสละความ
น้อยลงในตัวครู

เงินเดือน

๒๔. คุณควมค่า ของครู ใน โรงเรียนราษฎร์ หรือ โรงเรียนรัฐขาดมักะ
เป็นเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ครูนั้นไ้รับเงินเดือนน้อย สัญญาจ้างไม่ดี
และยังทำให้ผลกาเรียนของเด็กเสียไปด้วย ฉะนั้นสมควรถ้าทางกาจะ
พิจารณา ตรากฎหมาย กำหนด คุณควมขั้นต่ำที่สุด ของครู ใน โรงเรียน ประถม
ศึกษาทุกประเภท

๒๕. เงินเดือน ครูประถมศึกษาคควรจะ สอดคล้อง กับความ สำคัญของ
งานที่ทา และเมือเปรียบเทียบกับแล้วไม่ควร ให้ครูอยู่ในตำแหน่งที่ค้อยกว่า
ชาวราชการ หรือ ลูกจ้าง ประเภท อื่น ที่ มีเวลา ผัก ขยรม หรือ มีฐานะ ทาง สังคม
ที่ค้อยกว่ากัน

๒๖. เงินเดือนขั้นต่ำที่สุดควร ให้เพียงพอแก่การ คุรของชีพ อันจะทา ให้
เขาปฏิบัติงานได้ และสามารถมีบ้านอยู่เองได้ ทั้งนี้ให้ไ้ครูขงแต่ละวัน
เป็นครู

๒๗. คุณควมของเงินเดือนควรกำหนดไว้เป็นอันง่ายที่สุด โดย
ให้ครูที่มอทร งบเงินเดือนขงคนค่ามงานวนน้อยเท่าที่จะเป็นไปได้

๒๘. เป็นทรวาระขบเหงเงินค่าจ้างคร ในประเทศหนึ่งแตกต่างกย อก
ประเทศหนึ่งคะแนนเงินเดือนชนต่ำที่สุด และชนสูงที่สุด ภายในประเทศเดียวกัน
ไม่ควรจะแตกต่างกันมากเกินไป ถ้าเงินเดือนชนต่ำที่สุดและสูงที่สุดนั้น
เป็นค่าจ้างเหมาะสมสำหรับครแล้ว

๒๙. ในประเทศที่มระยผลิตครประถมศีกษาสองอย่างหรือมากกว่า
ขึ้นไป ครที่มควมฉานการผลิตมระยนานกว่าและสมบูรณกว่า ควร
จะไ้รับเงินเดือนในอควาที่สูงกว่า

๓๐. ครประถมศีกษาชายและหญิงที่มควมใ้กัน ควรไ้
เงินเดือนใ้กัน ในประเทศที่ยังไมไ้ไ้หลักการนี้ควรจะไ้ดำเนินการ
ลดควมแตกต่างที่มอยู่ใ้หมคไปโดยเร็ว

๓๑. การเดือนเงินเดือนครประถมศีกษา ควรจะเดือนใ้ใ้เงินเดือน
ถึงชนกลาง ๆ โดยเร็วเท่าที่จะทำได้ และเมอถึงชนปลายแห่งอาชีพน ควร
ใ้ไ้รับชานาญหรือมเห็นกอนใหญ่พอควร ถ้าเงินนคคควมจากเกณฑ์
เงินเดือนที่ไ้รับ

๓๒. ถ้า การพิจารณาเดือนอนคยเงินเดือน ไ้วอกรรคคเลือก เช่นส่วน
ใหญ่ ควรจะไ้ดำเนินการใ้ใ้แน่นอนว่า การคคเลือกนไ้รับการพิจารณา
จากเจ้าหน้าที่มตนาทรยผลิตชอย โดยตรงไมไ้ใช้ทำคามำเภอใ้และ คองนำเอา
หลักเหล่านั้พิจารณาประกอบด้วยช อากุใ้ คุมวุฒิ สมารภภาพ ประสึทธิ
ภาพของการงานและคคควม

๓๓. ในประเทศซึ่งใช้ระบบการศึกษาไม่ชนกึ่งส่วนกลาง ครูประถม
ศึกษาได้รับเงินเพิ่มและอัตรารายเดือนแตกต่างกัน ควรหาวิธีเหมาะสมเพื่อ
รักษาความแตกต่างที่สมควร อันอาจจะมิอยู่ในเรื่องอัตรารายจ้าง

๓๔. ในประเทศที่ครูโรงเรียนชั้นอนุบาลลงไปได้รับเงินเดือนต่ำกว่าครู
ประถมศึกษา ควรพิจารณาหาวิธีความไม่เสมอภาคกัน โดยยกให้ครูวุฒิ
และการอบรมอย่างเดียวกัน

๓๕. เมื่อครูในโรงเรียนฝึกสอนซึ่งสังกัดโรงเรียนฝึกหัดครู ครู
โรงเรียนประถมศึกษาชั้นสูง ครูโรงเรียนประถมประกอบ ครูโรงเรียน
ประถมพิเศษ ต้องได้รับการฝึกอบรมพิเศษหรืออบรมเพิ่มเติม ขอมเช่นธรรมเนียม
พิจารณาให้ครูประเภทนี้ได้รับเงินค่าจ้างสูงกว่าครูประถมศึกษาธรรมดา

๓๖. ครูเทศบาลใหญ่มีหน้าที่ของรับผิดชอบเป็นพิเศษ จึงสมควร
มีสิทธิได้รับเงินเดือนสูงขึ้นสูงกว่าครูธรรมดา ถ้าจำเป็นก็ควรคิดเงินเดือน
ตามขนาดของโรงเรียน

๓๗. ครูประถมศึกษาที่ฝึกสอน ครูแทน ครูอาสาสมัคร และครูที่ไม่มี
ประกาศนียบัตร ควรมสิทธิได้รับเงินเดือนขนาดทำให้เขาสามารถดำรงชีพ
ได้พอสมควร แม้ว่าเงินเดือนนั้นจะน้อยกว่าเงินเดือนของครูที่ได้รับแต่งตั้ง
ประจำแล้ว

๓๘. ในประเทศที่ยังมิได้ปฏิบัติ ควรจะได้ดำเนินการให้ครูประถม
ศึกษาได้รับเงินเดือนเต็มในวันหยุดราชการและวันลาที่มิได้รับอนุญาตแล้ว

เงินเพิ่มและสิทธิพิเศษ

๓๙. ใน ประเทศที่ไม่ได้ปรับปรุงอัตราเงินเดือน ให้เหมาะสมกับ ค่าครองชีพท้องถิ่น คุรประณตศึกษาควรได้รับเงินเพิ่มเพื่อค่าครองชีพและเงินเพิ่มเช่นนี้ควรจะได้พิจารณาปรับปรุงใหม่เป็นคราว ๆ ไป

๔๐. ควรจ่ายเงินเพิ่มพิเศษแก่ครูประณตศึกษาที่ทำงานในท้องถิ่นที่เสียเปรียบ เพราะเหตุที่ยังอยู่ห่างไกล ดินฟ้าอากาศเลว สุขลักษณะไม่ก่หรือเหตุอื่น ๆ หรืออยู่ในเมืองใหญ่ ๆ ที่ค่าครองชีพสูง ปัญหาเหล่านี้จะคงได้รับการวินิจฉัยจากกรมการศึกษาคณะมนตรี

๔๑. เมืองควยเกือบทุกประเทศกำลังขาดแคลนยาน จงเขนรองทางการควรระจคห ทพกอาศัยให้ครูประณตศึกษา จะให้อยู่เปล่าหรือให้เช่าในราคาถูกลง หรือให้เงินค่าเช่าบ้านแทนก็ได้

๔๒. เมื่อ ให้เงินเพิ่ม พิเศษ สำหรับครูชยครวชาวี คุร หรือลูกจ้างอื่น ควรให้ ครูประณตศึกษาได้รับเงินน เช่นเคยวณกนยกทให้ขารูการ หรือลูกจ้างอื่น ๆ ที่มีฐานะเท่ากันได้รับ

๔๓. ในกรณีควรได้รับแต่งตั้ง ให้ย้ายไปรับราชการ ในท้องถิ่นอื่น เพื่อประโยชน์ของทางการควรได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการย้ายด้วย

การประกันทางสังคม

๔๔. ครูประณตศึกษาทุกแห่งควรมีแผนการประกันทางสังคม กลุ่มถึงเหตุคงต้องไปนคือ การออกำการราชการ การจ่ายเงินทดแทนแก่ทายาท กุพพลภาพ เก็บไข้และกรณีการรั

๔๕. ทางการระบอของรับรองว่า องค์การใดก็ตามที่รับผลชอบบริหารงาน การประกันทางสังคม (องค์การรัฐการ สมาคมข้าราชการหรือวิชีพประกันภัย เอกชน) อยู่ในฐานะที่จะให้หลักประกันที่จำเป็นและปฏิบัติตามข้อผูกพันตาม ข้อบัญญัติของประชาชนจากการประกันนั้นได้

๔๖. มีประเทศ ที่ควรประณตศึกษา ไม่ต้องจ่ายเงิน เกือบทุกการ ประกัน ทางสังคมซึ่งควรเช่นสมาชิกอยู่ แต่ประเทศใดที่ ควรประณตศึกษาต้องจ่าย เงินเอง เงินนั้นไม่ควรให้สูงกว่าที่เจ้าหน้าที่ทางการจ่ายสำหรับแผนการนั้น

๔๗. เมื่อถึงเกษียณอายุ หรือรับราชการมาครบจำนวนที่กำหนดไว้ ควรประณตศึกษาควรมีสถิติ โครมขานานาญหรือขานาญหรือของสองอย่าง เขา ควรได้รับเงินน้อยลงตามส่วน ถ้าเขาขานาญราชการก่อนกำหนดภายหลัง ที่ปฏิบัติงานได้ตามจำนวนที่กระไว้ข้างค่าที่สุดแล้ว การจัดการเช่นมีหลักว่า จะต้องไม่ยื่นทางส่งเสริมให้เขาออกจากราชการก่อนเวลาอันสมควร

๔๘. ในกรณี ทพพลภาพ หรือหย่อนความสามารถจนถึงต้องออกจาก งาน ควรประณตศึกษาควรมีสถิติ โครมขานานาญหรือขานาญ ตามส่วนของ จำนวนที่ทำงานและจำนวนเงินที่ให้ และควรมากพอที่จะประกันว่าควรได้ ริบเงินไม่ขาดแคลนเงิน

๔๙. เมื่อเจ็บไข้ ควรประณตศึกษาควรมีสถิติ โครมขานานาญให้ลาป่วย โดยได้รับเงินเดือนเต็มระหว่างเวลาที่ได้กำหนดไว้ ส่วนการจกครแทนเป็น หน้าที่ของเจ้าหน้าที่การศึกษา หากมีเดิมในระเบียบเป็นอย่างอื่น ควรที่ บัวยควรได้รับเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลและค่ายา ถ้าการบัวยให้ ยังไม่หายเลยเวลาที่กำหนดไว้ ควรค้อยลดเงินเดือนลงจนกว่าจะหาย หรือ อดไปก่อนครบเกษียณอายุเพื่อบัวยขานานาญฐานทพพลภาพ

๕๐. ครูประถมศึกษาหญิง ทุกคนควร มีสิทธิได้ลาก่อน และหลังคลอด
บุตร โดยได้รับเงินเดือนเต็มภายในระยะเวลา รวมแล้วไม่น้อยกว่าสาม
เดือน ตามที่กำหนดโดยระเบียบ

๕๑. เมื่อครูประถมศึกษาคนใดถึงแก่กรรมลง ควรให้เงินทดแทน
แก่ผู้อยู่ในอุปการะของเขาที่ยังมีชีวิตอยู่ หรืออย่างน้อยที่สุดแก่ภรรยาถ้าหาก
ภรรยายังไม่แต่งงานใหม่ และให้เกี่ยตรนถึงชนชายซึ่งไม่ต่ำกว่าผู้สืบทาย
ของการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่านั้น ถ้าบุตรเรียนต่อมัธยมศึกษาหรือ
อาชีวศึกษา

๕๒. ผู้แทนของครูประถมศึกษา ควรช่วยขัญญูกระทรวงศึกษาธิการ
ของทางประเทิน ทางสังคมอีก ที่มีส่วนใน การควบคุมเงิน และพิจารณา วินิจฉัย
เมื่อเกิดการ โต้แย้งเรื่องของสิทธิชน

ครูจากประเทศอื่น

๕๓. เมื่อกำหนดขัญญูทาง ๗ อันเป็นหลักของขัญญูที่ตามกฎหมาย
ที่ให้อยู่เกี่ยวด้วยการจ้างครูจากประเทศอื่น สำหรับในประทศที่ขาดครูจะได้
ครูจากต่างประเทศได้ แต่ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขบางประการ

๕๔. ครูจาก ประเทศ อื่น ควร ได้ ประกาศนียบัตร อย่าง เทียบ กับ ครูใน
ประเทศนั้น ๆ หรือเทียบเท่า จึงจะมีสิทธิ ได้รับขัญญูเป็นครูประถมศึกษา
ของรัฐบาล

๕๕. ในประทศที่ให้มีสหพันธรัฐ สมาชิกของรัฐ จังหวัดหรือ
ภาคที่กำหนดไว้ นำ จะได้รับขัญญู สละทุกขัญญูอย่าง ในกฎ แห่งนี้ ครู ตลอดจน หัว
สหพันธิน

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๓๘

เรื่อง

การฝึกหัดครูมัธยม

การประชุมระหว่างชาติเกี่ยวกับการศึกษาประชาชน

เรียกประชุม ณ กรุงเจนีวา โดยองค์การ ศึกษา วิทยา ศาสตร์ และ
วัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และสำนักงานระหว่างชาติเกี่ยวกับการศึกษา
(I.B.E.) ใ้เริ่มประชุมเมื่อ วันที่ ๕ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๔ นับเป็น
การประชุมครั้งที่ ๑๗ ไ้ลงมติรับข้อเสนอแนะต่อไปนี้ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม
ค.ศ. ๑๙๕๔

ที่ประชุม

คำนึง ถึงสิทธิโดยชอบธรรมของบุคคล ทุก ๆ คนใน อันที่ จะได้ วิทยาการ
ศึกษาโดยเต็มที่ในขอบเขตแห่งความถนัดของตน ทั้งนี้โดยไม่มีการคำนึงถึง
ชน เชื้อชาติ เพศ ภาษาหรือความเชื่อ

คำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ หลายประการ ซึ่งกำลังดำเนินอยู่
ในทัศนะและโครงสร้างของการศึกษาชนมัธยม

คำนึงว่าการศึกษามัธยมในขณะนของกษัตริย์งานนักเรียนซึ่งเพิ่ม
ขึ้นอยู่ทุกขณะ และโดยปรกการแล้วการศึกษาชนมัธยม กำลังมีความโน้มเอียง
ในอันที่จะรวมเด็กวัยรุ่นทั้งหมดเข้าไปด้วย

คำนึงโดยพิจารณาถึงความสำคัญของครุฑมัยมค่อสังคมปัจจุบัน ว่า
การหาและผูกครุฑเหล่านั้นเป็นสิ่งสำคัญประการแรกในการทะระยกระดขั้วคนธรรมดา
ทั่ว ๆ ไป

คำนึงว่าจุดประสงค์ของการศึกษาชนมัยม ค่อ การศึกษาอันมีคุณภาพ
ในระหว่างเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อมั่น จิตใจ ร่างกายและเรื่องธรรมศาสตร์สามัญ
ทั่ว ๆ ไป ดังนั้นครุฑมัยมจึงควรจะได้มีการฝึกฝนอบรมในอันที่จะสนองความ
ต้องการในการศึกษาทั้งกล่าวไว้

คำนึงถึงงานอันละเอียดอ่อนของครูชั้นมัยม ในการชี้ทางให้แก่นักเรียน
และในการช่วยให้นักเรียนทุกคนได้รับการศึกษาชนิดที่ระเหมาะกับความถนัด
ของเขาและความต้องการแห่งสังคม

คำนึงถึงความรับผิดชอบของครูชั้นมัยม ในอันที่จะค้นหาและประคอง
ประคองเด็กที่มีสติปัญญาทั้งหลาย ซึ่งเป็นที่ต้องการในโลกปัจจุบัน

คำนึงถึงความจำเป็นในอันที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลง การศึกษา ชั้นมัยม
เพื่อให้เหมาะสมกับพัฒนาการต่าง ๆ ซึ่งดำเนินอยู่และความต้องการของโลก
ปัจจุบัน

คำนึงถึงประเทศต่าง ๆ ซึ่งแม้จะมีสถานะในทางภูมิศาสตร์ พลเมือง
สังคม ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมฝักฝักแตกต่างกัน แม้จะมีวัตถุประสงค์
คล้ายคลึงกัน อาจวิวัฒนาการอันเกี่ยวพันต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาชั้นมัยมได้

ที่ประชุมขอเสนอข้อเสนอนี้ต่อไปแก่กระทรวงศึกษาธิการของประเทศ
ต่าง ๆ

ระบบการฝึกหัดครู

๑. เป็นการสมควร ที่เจ้าหน้าที่ผสมสมรรถภาพ จะให้การ พิจารณา โดยละเอียดถึงปัญหาการฝึกครุมัธยม และให้ครุมัธยมได้รับการศึกษาทั่ว ๆ ไป อันดีที่สุดที่จะเป็นไปได้ รวมทั้งการฝึกฝนโดยเฉพาะ การฝึกฝนอาชีพและการฝึกฝนทางศีลธรรม เพื่อจะให้ครุมัธยมปฏิบัติหน้าที่และกิจการงานได้โดยเหมาะสม

๒. ผู้แทนของสภานโยบายการฝึกครุมัธยม หรือสภานโยบายให้ บริการแก่ครุมัธยมควรเข้าใจของกึ่งงานขององค์การต่าง ๆ ซึ่งมีความรับผิดชอบในการร่างหรือแก้ไขเพิ่มเติมแผนการฝึกครุและหลักสูตรการฝึกครุ

๓. ในการเลือกเอาในระหว่างระบบการฝึกครุมัธยมต่าง ๆ (เช่นกันในสถานเฉพาะหรือในมหาวิทยาลัย โดยมี การฝึกฝนทางอาชีพเพิ่มเติม โดยอาจให้ศึกษาพร้อมกันไปด้วยกับการฝึกครุหรือศึกษาภายหลัง) แต่ละประเทศควรเลือกระบบซึ่งเหมาะสมกับโครงสร้างของการศึกษาชั้นสูงของคน ทรัพยากร ความต้องการครู ฯลฯ

๔. ถ้าหากในประเทศใดประเทศหนึ่งมีระบบการฝึกครุหลายระบบ และเป็นวิธีการที่สมควรประโยชน์ ระเบียบการฝึกของระบบต่าง ๆ ควรเหมือนกัน ถ้าหากการฝึกหัดครุมัธยมโดยทั่ว ๆ ไป การฝึกหัดครุมัธยมโดยเฉพาะและการฝึกครุมัธยมอาชีพ มีรวมอยู่ในสถานอันเดียวกันแล้วระยะของหลักสูตรและวิชาต่าง ๆ ในการฝึกครุไม่ควรจะน้อยกว่า เมื่อมีการแยกการฝึกครุอาชีพไม่ว่าจะเป็นในขณะเดียวกันหรือภายหลัง

๕. คุรมิชอบซึ่งสอนวิชาซึ่งนักเรียนจะไปเรียนต่อ ในชั้น มหาวิทยาลัย
ควรจะได้รับการศึกษาในระดั่มหาวิทยาลัย

๖. ระเบียบการฝึกครูทุก ระเบียบควรจะมี ระเบียบให้มี คุรมิชอบวิชาอื่น ๆ
หลายคน ให้มีครูเป็นจำนวนมากและให้มีครูประจำบ้านหรือครูควบคุมหอพัก
นักเรียนฝึกหัดครูตาม

๗. ควรจัดให้มีการติดต่อ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในระหว่าง
เจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการฝึกครูประถม และเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบในการ
ฝึกคุรมิชอบ เพื่อให้การศึกษาคำเน้นติดต่อกันไป และเพื่อให้ความสะดวก
ในการขายการศึกษาชนหนึ่งไปอีกชนหนึ่ง

การหาและรวบครูเข้าฝึก

๘. เช่นเดียวกับการศึกษาาระดั่มอื่น ๆ คุรมิชอบมีความพยายามที่จะทำให้
คุรมิชอบได้รับฐานะทางสังคมและการเงินอย่างดี เพื่อจะได้ชักจูงบุคคลผู้ซึ่ง
แม้จะมีความถนัดเหมาะสมในการสอนนักเรียนชั้นมัธยม แต่อาจไปประกอบ
อาชีพทางอื่น

๙. คุรมิชอบการดำเนินการให้ความสะดวก (ทุนศึกษา, เงินช่วยเหลือ)
เพื่อที่จะไม่ให้บุคคลที่เหมาะสมต้องได้รับการชักจูง ไม่ให้ได้รับการฝึกครู
มัธยมเพราะไม่มีทุน เรืองนอาหารแก่ได้โดยการสร้างหอพักให้นักเรียนฝึกครูพัก
โดยไม่คิดมูลค่า

๑๐. ทั้งหญิงและชายควรมี โอกาสเท่ากันในการสอน ชั้นมัธยมและการ
มีโอกาสรับการศึกษาซึ่งจำเป็น

๑๑. ในกรณีการขอยกเลิกและคุณสมบัติของ ครูประถมและ ครูมัธยม ผิด
แยกแตกต่างกัน ครูประถมควรมีโอกาสที่จะไต่ถามการแต่งตั้งในตำแหน่งครู
มัธยม ในเมื่อครูประถมศึกษาเพิ่มเงินเดือนให้ครูผู้อื่นเหมาะสม

๑๒. ในการ รั้งสมัคร และเลิกครู มัธยม ควรจะ ให้มีการ พิจารณา ไม่แต่
ความเหมาะสมในทางปัญญาของผู้สมัครและผลของการเรียนเท่านั้น แต่จะ
ต้องมีการพิจารณาถึงความสำคัญในอาชีพคุณค่าในทางศีลธรรมและการศึกษา
ของผู้สมัคร อุปนิสัย ความเข้าใจในเด็ก การใส่ใจในการทำงาน เสถียรภาพ
ของอารมณ์และความสำคัญในความรับผิดชอบต่อสังคม ถ้าหากมีการสอย
หรือการแข่งขันขึ้นเกี่ยวกับวิธีการรั้งสมัครครูมัธยม การสัมภาษณ์ด้วยบุคคล
จะช่วยให้รู้ถึงบุคลิกลักษณะของผู้สมัครทุก ๆ คนได้

หลักสูตร

๑๓. แม้ว่าการเลิกครูมัธยมควรจะเป็นการเลิกโดยเฉพาะเพื่อที่ครูมัธยม
มีความรู้ในวิชาซึ่งต้องสอนโดยละเอียด ก็ควรจะให้มีคุณภาพในระหว่างการ
เลิกโดยเฉพาะและวัฒนธรรมทั่วไปการทำให้มีการสอนวิชาพิเศษ ให้ผู้เรียน
เลือกเอาได้อาช่วยได้ในเรื่องนี้

๑๔. การเลิกอาชีพของครูมัธยมควรจะรวมไม่แต่เพียง วิชาจิตวิทยา และ
การศึกษา (รวมทั้งปรัชญาการศึกษา) และการฝึกสอนเท่านั้น แต่ควรจะ
รวมวิชาพิเศษ เป็นคนการศึกษาถึงภูมิหลังและสัมพันธ์ภาพเกี่ยวกับสังคม
ศีลธรรมแห่งอาชีพ ความเข้าใจอันดีระหว่างนานาชาติ ฯลฯ เพื่อเพิ่มพูน
ปลูกฝังวิญญาณแห่งประชาธิปไตยและเสรีภาพรวมทั้งภราดรภาพแห่งมนุษย

๑๕. หลักรัฐ การ ผักคร มัชยมควร จะเน้นความสำคัญ ในปัญหา การ
ร่วมมือกันในระหว่างนานาชาติ เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน อหิงสา
และความเคารพซึ่งกันและกัน เสรีภาพและอิสรภาพของประชาชาติต่าง ๆ

๑๖. วิชาจิตวิทยาและการศึกษาอันเป็น ส่วนหนึ่งของกรรณ ผักคร มัชยม
มัธยม จะต้องย้ำความสำคัญของการค้นคว้าภาคปฏิบัติเกี่ยวกับจิตวิทยาและ
การศึกษา จิตวิทยาเด็กและวิธีการพิเศษในการสอนวิชาต่าง ๆ กรรณ
โรงเรียน การบริหารและการนิเทศศาสตร์ ปัญหาการศึกษาของประเทศ วิชา
เหล่านี้ควรจะรวมการศึกษาทดลอง (วิธีการประเมินผล) และสังคมวิทยา
และสำหรับครูมัธยมชั้นต่ำ การสอนพิเศษเกี่ยวกับการแนะทางศึกษา จิตวิทยา
เด็กชั้นสูงแตกต่างกัน (ความฉันท, อารมณ์) รวมทั้งวิธีการสอนอัน
เหมาะสมกับวิชาที่สอนและงานเอกชน

๑๗. สถาบันเกี่ยวกับกรรณ มัชยมทุกแห่งไม่ว่าจะเป็นประเภทโดย
เฉพาะหรือประเภทมหาวิทยาลัย ควรจะให้มีการสอนวิชาหลาย ๆ วิชาที่
เกี่ยวกับจิตวิทยา และการศึกษาทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และควรจัด
ให้มีหนังสือและวารสารหลักวิชาเกี่ยวกับการศึกษาไว้อย่างพอเพียง

๑๘. ควรจะมีการเน้นความสำคัญ อย่างมากใน เรื่องการ ผักคร มัชยม
มัธยมในด้านการปฏิบัติไม่เป็นการ เพียงพอที่จะให้นักเรียน ผักคร มัชยม
ชั้นสูงสอนโดยครุอื่น ๆ หรือเพียงแต่ทำการทดลองสอน จะเป็นการเหมาะสมยิ่ง
จนที่จะให้นักเรียน ผักคร มัชยม ได้มีโอกาสได้ทำงานในด้านการปฏิบัติ เป็นระยะเวลา
นาน ๆ ในชั้นเรียนต่าง ๆ ในโรงเรียนหลาย ๆ แห่ง เพื่อให้ความคุ้นเคย
ในการควบคุมชั้นและในการมีส่วนร่วมกันทั่วทุก ๆ ด้านของโรงเรียน

๑๘. แม้ว่าจะได้มีการรับรองในคุณค่าของโรงเรียนตัวอย่างเกี่ยวกับ
ผลิตภัณฑ์ของกรมมัธยมแล้วก็ตาม แต่เช่นการควรอย่างยิ่งที่จะให้
การฝึกสอนส่วนใหญ่ดำเนินไปในโรงเรียนมัธยมธรรมดา เพื่อจะได้เห็นนักเรียน
ฝึกหัดครู ได้เห็นสภาวะของโรงเรียนอันจะเป็นสภาวะซึ่งเขาจะต้องปฏิบัติงาน

๒๐. เป็นข้อสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องไม่ให้สักระลอก ไปเป็น คุรุมัธยมใน
อนาคตถึงวิธีการสอนแก่เพียงแค่นี้ แต่จะต้องให้ถึงวิธีการสอนหลาย
วิธีซึ่งเหมาะสมกับการศึกษาของมัธยมทั้งนี้ เพื่อให้ เขาได้มีโอกาสเลือกวิธีการ
สอนซึ่งจะเหมาะสมที่สุดกับสภาวะที่เขาจะต้องสอน เกี่ยวกับเรื่องนั้นการ ได้
โอกาสเขาเกี่ยวกับองค์การคนควาเกี่ยวกับการศึกษาและการทดลองต่าง ๆ จะมี
คุณค่าอย่างยิ่ง

๒๑. การฝึกมัธยมในค่านอาชีพควรจะมีการสอนเกี่ยวกับกิจกรรม
สังคม เช่นต้นการจักให้มีการทำงานอภิเรขยามว่างงาน กิจกรรมทาง
วัฒนธรรมต่าง ๆ และความเคลื่อนไหวของเยาวชน และการเข้าร่วมในสมาคม
ของฝึกครองและครู

๒๒. คณะอาจารย์ ประจำ ในสถาบัน ฝึกหัดครู มัธยม ควรจะได้ วิทยการ
เลือกเฟ้นโดยมิเพียงแต่คำนึงถึงคุณลักษณะในทางวิชาการเท่านั้น แต่จะต้อง
คำนึงถึงคุณค่าในทางส่วนตัวและประสบการณ์ในการสอนด้วย

การฝึกฝนเพิ่มเติม

๒๓. เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่กรมมัธยมควร จะมีโอกาส ในการฝึกฝน
เพิ่มเติมตลอดเวลาคณะอาชีพอยู่ การฝึกฝนนั้นควรจะเป็นการฝึกฝนเพิ่มเติมทั้งใน
วิชาที่สอนและในหลักการและวิธีการสอน

๒๔. ไม่ว่าโอกาสในการฝึกฝนเพิ่มเติมของครูมัธยมจะขึ้นไปในรูปใด (การประชุมปรึกษาหารือ การประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กลุ่มตักเตือน ขั้วหา การจัดทำมีสัปดาห์แห่งการศึกษา การศึกษาในระหว่างโรงเรียน ชั้วภาค ฯลฯ) การจัดทำให้มีการฝึกฝนเพิ่มเติมจะต้องให้เป็นการร่วม ของศึกษานิเทศก์ อาจารย์ใหญ่และอาจารย์สตาซันฝึกหัดครูและสภาคอมครู มัธยม

๒๕. ในเมื่อเจ้าหน้าที่การศึกษาไม่มีความรับผิดชอบในการจัดทำมีการ ฝึกฝนเพิ่มเติมสำหรับครูมัธยม ก็ควรระงับให้เงินทุน เพื่อกำหนดให้สภาคอม ครูมัธยม องค์การและกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ที่เหมาะสมดำเนินการ

๒๖. ควรจะให้ความสะดวกทุกประการแก่ครูมัธยม (ทุนศึกษา, เงิน ช่วยเหลือ, การอนุญาตให้ลาหยุด) เพื่อให้มีโอกาสได้รับประโยชน์จากการ ฝึกฝนเพิ่มเติม เพื่อกำหนดโดยหลักการควรจะอนุญาตให้ครูมัธยมลาหยุด โดยไม่เงินก้อนใดเป็นเวลาหลายเดือน ในเมื่อครูมัธยมได้ทำการสอนมา เป็นเวลานานสมควรแล้ว ทั้งนี้ในเมื่อการอนุญาตให้ลาหยุดไม่เป็นการขัดข้อง กับการชดเชยการขาดแคลนครู

๒๗. นอกไปจากการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาในประเทศและนอกประเทศ เป็นการส่วนตัวหรือเป็นคณะแล้ว วิธีให้การฝึกฝนเพิ่มเติมแก่ครูมัธยมอันมี คุณค่ารวมไปถึงการแลกเปลี่ยนครูกับต่างประเทศทั้งนี้โดยนัยแห่งข้อเสนอแนะ ที่ ๒๐๔ เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนครูระหว่างชาติ ซึ่งได้รับมติรับรองในที่ ประชุมระหว่างชาติเกี่ยวกับการศึกษาประชาชนครั้งที่ ๑๓ เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๐

17/07/2565

๒๙. ควรระใ้มีความพยายามทุกวิถีทางเพื่อส่งเสริมให้ มีการ คัพมัพ
 ทนงสื่อและวารสารวิชาการซึ่งครุมีนิยมต้องการ และควรระมีความพยายาม
 ทั้ระอานวยความสะดวกในการอานและการถกเถียง นเ็นหนาที่ของสถาน
 ทั้เกววกัยการฝึกหัดครู ศนยัถ์ถางการให้ข่าว องคการซึ่งทำการวิจัยค้นคว้า
 ทั้เกววกัยวิชาและการศึกษา ทั้ระดำเนินการให้โดยผลเพิ่มชุน

การฝึกหัดครูโดยลูกเงิน

๓๘. ในเมอการ ักให้ มีการ ฝึกหัด ครู โดยลูกเงิน ะต้อง มี ชนโดย
 ทั้เหตุผลที่มจนวนนักรเรียนเพิ่มชุนมากอย่างรวดเร็ว บุคคลผู้ไ้รับการฝึก
 ทั้เช่นควรระต้องชุนถึงระดับหนึ่งแห่งการ ศึกษาทางวิชาการและการ ฝึกฝนทาง
 อาชีพ ก่อนทั้ระไ้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครุมีนิยม

๓๐. บุคคลผู้ไ้รับการฝึกฝนโดยลูกเงิน ผู้ซึ่งแสดงให้เ็นว่ามีความ
 ทั้ถนัดเหมาะสมควรทั้ต้องการ ควรระไ้รับโอกาสให้ไ้รับการฝึกฝนอาชีพ
 ทั้จนยเพื่อระให้บุคคลเหล่านั้นมคฤวุฒิปอทั้ระไ้รับเข้าเ็นครุมีนิยมจรรรมา

การช่วยเหลือจากองค์การระหว่างชาติ

๓๑. เ็นสมควรอย่างย้งองคการ ศึกษาวิชยาศาสตร์และ วัฒนธรรม
 ทั้แห่งสหประชาชาติ สำนักงานระหว่างชาติเกววกัยการศึกษาและองคการประจำ
 ภาคทั้ต่าง ๆ ะช่วยเหลือส่งเสริมการฝึกครุมีนิยมและการฝึกฝนเพิ่มเติม.

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๓๗

เรื่อง

ฐานะของครูมัธยม

การประชุมระหว่างชาติเกี่ยวกับการศึกษาประชาชน

เรียกประชุม ณ กรุงเจนีวา โดยองค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และ

วัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติและสำนักงานระหว่างชาติเกี่ยวกับการศึกษา

(I.B.E.) ได้เรียกประชุมเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๔ นับเป็นการ

ประชุมครั้งที่ ๑๗ ได้ลงมติรับข้อเสนอแนะต่อไปนี้เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม

ค.ศ. ๑๙๕๔

ที่ประชุม

คำนึงโดยนัยหนึ่งว่าในเมื่ออยู่นอกชั้นเรียน โดยที่ไม่มีการคำนึงถึง

ความแตกต่างในเรื่องเพศ เชื้อชาติ ผิว ศาสนา ความคิดเห็นและความ

เชื่อมั่นส่วนบุคคล ครูมัธยมก็เช่นเดียวกับนักการศึกษาทั่วไป ควรจะมี

เสรีภาพในการที่จะใช้สิทธิในฐานะที่เป็นพลเมืองของตน ตามกติกาสากลว่า

ด้วยสิทธิของมนุษยชน โดยอีกนัยหนึ่งงานของครูในฐานะนักการศึกษาได้เรียกร้อง

ให้ครูให้มีหน้าที่รับผิดชอบต่อกัน ผู้ซึ่งครูจะคงให้ความสำคัญในความสัมพันธ์

นี้คือคุณภาพและบุคลิกภาพของเขา นอกจากนี้ครูยังมีหน้าที่รับผิดชอบต่อครอบครัว

ซึ่งมอญเด็กที่อยู่ในความรับผิดชอบของครู และครูยังจะคงมีหน้าที่ รับผิดชอบ

ต่อชุมชนซึ่งครูไปทำการสอนอยู่

คำนึงว่าฐานะของผู้มีอาชีพครุท ๗ ไป ข้อมขึ้นอยู่กับเอกภาพภายใน
 ของผู้มีอาชีพครุ สมพันธภาพอันดีในระหว่างผู้มีอาชีพครุกับเจ้าหน้าที่การศึกษา
 โอกาสที่ว่าจะได้รับการปรึกษาหารือในเรื่อง ซึ่งกระทบกระเทือนสภาวะแห่ง
 งานของครุและมาตรฐานรวมทั้งเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษา นอกจากนี้
 ฐานะของครุยังขึ้นอยู่กับเสรีภาพของครุที่จะพ้นจากการถูกข่มขู่บังคับในเรื่องเกี่ยว
 กับการยอมรับส่วนตัว แต่ในเรื่องนี้เห็นด้วยกับว่า เสรีภาพดังกล่าวจะ
 ไม่ยอมให้ครุถือโอกาสที่จะปลุกฝังความเชื่อส่วนตัวแก่เด็ก โดยไม่คำนึง
 ถึงสิทธิของเด็กและของผู้ปกครอง

คำนึงว่า ครุมีขมเช่นเดียวกับครุท ๗ ไป มีเกียรติภูมิเนื่องด้วยคุณ
 ภาพในทางจิตใจและในทางปัญญา ซึ่งครุทก็ให้แก่ชาติ และเนื่องด้วยครุ
 ต้องรับแบกภาระในฐานะส่วนตัวในการเรียกร้องทางสังคม จากชุมชนท้องถิ่น
 และเนื่องด้วยครุ ได้แสวงให้เห็น วิญญาณแห่ง บริการ อัน จะ ให้ประโยชน์ ค่อ
 นักเรียนของตน ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนทั้งภายนอกและภายในเวลาซึ่งได้รับ
 เงินค่าจ้าง

คำนึงว่าสภาวะแห่งบริการอย่างดีเป็นสิ่งจำเป็นในการชักจูงให้หนุ่ม สาว
 ซึ่งมีความสามารถเหมาะสมให้มา มีอาชีพครุเป็นจำนวนเพียงพอแก่ ความ ต้อง
 การ ซึ่งเพิ่มขึ้นอยู่ทุกขณะในการศึกษาชั้นมัธยม

คำนึงว่าระบอบความคิดอ่านและวัฒนธรรมทั่ว ๆ ไปในอนาคต ส่วน
 ใหญ่ขึ้นอยู่กับคุณภาพของครุมัธยม และคำนึงว่าจะต้องทำทุกสิ่งทุกอย่าง
 ที่จำเป็นเพื่อจะให้ได้มาตรฐานอันสูงในคุณภาพของครุ ทั้งในระยะเริ่มอาชีพ
 และตลอดเวลาที่ถืออาชีพครุอยู่

คำนึงว่าฐานะของครูมัธยมเกี่ยวข้องกับกิจการฝึกฝนอาชีพครู โดย ใกล้
ชิด เรืองรองเป็นหัวข้อของข้อเสนอนี้ที่ ๓๘ ซึ่งได้รับการรับรองโดยที่ประชุม
สมัยนี้

คำนึงว่าพัฒนาการอันสำคัญกำลังเกิดอยู่เรื่อย ๆ ในวิชาและวิธีการ
ศึกษา และคำนึงว่าครูมัธยมควรจะได้มีโอกาสทุก ๆ ทางจากเจ้าพนักงานซึ่ง
ร่างครุ เพื่อทำให้ครูมัธยมกระทำควให้ทันพัฒนาการเหล่านั้น
ขอเสนอข้อเสนอนี้ต่อไปแก่กระทรวงศึกษาธิการของประเทศต่าง ๆ

ฐานะทางการบริหารและฐานะทางอาชีพ

๑. ควรจะมีกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับฐานะทางการบริหาร
ของครูมัธยมในโรงเรียนซึ่งประชาชนเป็นผู้ถือหุ้น

๒. ผู้แทนโดยชอบธรรมของครูมัธยมควรมีโอกาสและความรับผิดชอบ
ในการมีส่วนวางนโยบายซึ่งจะกระทบกระเทือนถึงสภา วรร แห่ง ยริ การ ของ ครู
มัธยม

๓. ฐานะทางการบริหารและฐานะทางอาชีพของครูมัธยมไม่ว่าจะเป็น
ผู้รับใช้ประชาชนหรือไม่ ไม่ว่าในกรณีใด ๆ ไม่ควรจะให้ต่ำกว่าฐานะของผู้
รับใช้ประชาชนประเภทอื่น หรือสมาชิกแห่งอาชีพอื่น ซึ่งมีคุณวุฒิ กาวฝึกฝน
และความรับผิดชอบเท่าเทียมกัน

๔. ครูมัธยมควรจะได้หลักประกันอันมั่นคงในการดำรงตำแหน่ง ใน
กรณีที่ไม่อารมณ์คงให้ดำรงตำแหน่งถาวรได้ ครูมัธยมควรได้รับการแต่งตั้ง
ในระยะเวลาอันมี โอกาสจะได้รับการคัดเลือก

๕. ครุมนิยมควร ใ้รับสิทธิในฐานะประชาชนทุกอย่าง ^{๕๕} ทั้งรวมไป
ถึงสิทธิที่ยอมรับกันแล้วในการที่จะเข้าเป็นสมาชิกสมาคมอาชีพ ซึ่ง เขา เลือก
และสมาคมเหล่านั้นมีคุณลักษณะสมควรจะเป็นผู้แทนของครุมนิยม

๖. การใช้ระเบียบเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของครุมนิยม ควรจะอยู่ใน
ความรับผิดชอบขององค์การ ซึ่งใ้รับภารกิจตั้ง โดยเหมาะสม และระก้องไม่ใ้
รับภารกิจยังค้ำจากทางใ้

๗. ครุมนิยม ทุกคน ควรใ้รับการแจ้งใ้ทราบถึงการประเมินผล ของ
ทางการเกี่ยวกับเขา การประเมินผลเหล่านี้ควรจะให้ใ้แก่ครูและผู้อย่างค้ำยวิชา
ของเขานั้สมควรจะใ้ และครุมนิยมทุกคนควรจะมีสิทธิในกรณี การ ประเมิน
ผลไม่ใ้เป็นผลค้ำต่อเขา ที่จะได้การประเมินผลโดยอิสระ

๘. ในกรณีงานหรือความประพฤติของครุมนิยมไม่ใ้มีผลเป็นท พง พอ
ใจ การลงโทษซึ่งกำหนดไว้ ในระเบียบข้อยังค้ำยที่เกี่ยวกับของ ควรจะใ้กระทำ
ไปโดยเที่ยงธรรม และครูควรจะมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ไปยังเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสม
ถ้าหากเขารู้สึกว่าใ้รับการปฏิบัติโดยไม่เที่ยงธรรม

๙. ครุมนิยมควรจะมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ในเมื่อรู้สึกว่ระเบียบบริหารคาม
ที่ยังไว้ ในกฎหมายหรือกฎข้อยังค้ำยถูกนำมาปฏิบัติค้ำคน โดยไม่ใ้เป็นธรรม

๑๐. โดยทั่ว ๆ ไปผู้แทนโดยชอบธรรมของครุมนิยมควรเข้ามึ ส่วน ใน
องค์การ ซึ่งรับผิดชอบในการพิจารณาเรื่องวาระของอุทธรณ์ ซึ่งครุมนิยมบน
ประท้วงการค้ำสินใจอื่นเกี่ยวกับครุมนิยมของเจ้าหน้าที่การค้ำศึกษา

การแต่งตั้งและเลื่อนตำแหน่ง

๑๑. วิธีการแต่งตั้งกรมวิชัยมควรระให้เข้เน่วิจายทศกัระเข้เน้ไปไท้ และควรระกระทำไปโดยความเที่ยงตรงทศก ในกาเร่กัรงทงนอกไปจากสิ่งอื่น ๆ ควรระได้ม่กาเร่พิจารณาคุณวุฒิและความสามารถของผู้สมัคร และควรระม่กาเร่ระบุคุณวุฒิอย่างค่าทศกไว้ในกฎหมายกัวย

๑๒. ในการกัรงทงซงทงหญิงและชายต่างมคณ วุฒิ อื่น เหมาระ สม เท้า เที่ยมกัน และในกรณีทการกัรงทงของผู้สมัครทงสองเพศม่ ความ เหมาระ สม เท้า ๆ กัน จะต้องม่ม่กาเร่เลือกปฏิบัติในเรื่องเพศ

๑๓. ในการกัรงทงระต้องม่กาเร่ระม่กัระวังทศกเสยงการค่านง ถึง ความ แดกต่างกันในเรื่องเชื้อชาติ, ศาสนา, ผิวและสัญชาติของคร อื่นม่เข้เน้การ ปฏิขกรรม

๑๔. กรมวิชัยม่ผู้ความเหมาระสมและมีประสยการ ควรระถือว่ามีสิทธิ ทะไ้ไ้ขการกัรงทงในค่าแห่งครหรือค่าแห่งบริหาร ในขอบเขตของอาชีพคร

๑๕. เกยวขการเลอเน้ตำแหน่ง จะต้องให้การเลอสรคด้วยบุคคลผู้ระ ไ้ไ้ขการเลอเน้เข้เน้หน้าทของเจ้าหน้าทสมสมรรถภาพ และระต้องปฏิบัติให้เข้เน้ ไปตามวิธีการซงซ่งไว้ซค้เกน อื่นม่กาเร่พิจารณาถึงคุณวุฒิ อายุโสและความ สามารถ

๑๖. ระขระของการเข้เน้เน้ครชั้วคราวในกรณีทจำเป็นต้องม่ ไม่ควรระ ให้ยักไปเข้เน้เน้เวลายานเกินควร

๑๗. ในบรรดาประเทศซงม่ครผู้ไร้งาน ควรระม่กาเร่กาเร่เน้การช่วย เหลือ ให้ครเหล่านนี้ไ้ทำงานซงเหมาระสมกับคุณวุฒิของเขา

17/07/2566

สภาวะของงาน

๑๘. ในการกำหนดชั่วโมงทำงานของครูมัธยม ควรจะได้มีการพิจารณาถึงความจริงที่ว่ากระทรวงต้องเตรียมการสอน แก่งานของเด็ก ทำการศึกษาเกี่ยวกับผู้ปกครองและดำเนินการฝึกฝนวิชาและอาชีพของคน

๑๙. หลังจากที่ได้ทำงานมาเป็นระยะเวลาอันพอสมควร เช่นคน ๒๐ ปี ครูมัธยมควรจะได้รับการลดชั่วโมงการสอน โดยไม่เป็นการกระทบกระเทือนกับเงินเดือนที่ได้รับ ครูเหล่านี้จะได้สามารถเข้าร่วมในคณะกรรมการที่ปรึกษาหรือเลือกเฟ้นด้วยบุคคล ในคณะกรรมการจัดการสอน ฯลฯ

๒๐. เกือบกับระยะเวลาหยุดงานและการกำหนดวันหยุดงานตลอดปี ควรจะได้มีการคำนึงถึงความต้องการของทั้งครู และนักเรียนในการพักผ่อน และใช้เวลาว่าง

๒๑. ในเมื่อไม่เป็นการกีดกันเนื่องจากความต้องการในบริการของครู ครูมัธยมควรได้รับอนุญาตให้ลาพักเป็นเวลาหลายเดือนโดยได้รับเงินเดือน ในเมื่อครูมัธยมได้ทำงานสอนมาเป็นเวลานานพอสมควร

๒๒. เงินเดือนของครูมัธยมควรจะพอเพียงที่จะทำให้เขาอดิศพละ ถ้าถึงทั้งหมดให้แก่งานโรงเรียน งานซึ่งมร่ายไคน์ออกเหนือไปจากงานในหน้าที่แล้วไม่ควรรับทำ ถ้าหากงานนั้นจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ห้อยนิคคลายลง หรือเป็นงานซึ่งจะทำให้ความเคารพต่อครูของประชาชนทั่ว ๆ ไปของผู้ปกครองและโดยเฉพาะของนักเรียนลดน้อยลง

๒๓. ไม่ควรจะต้องว่าการแก่งานเป็นการกีดกันไม่ให้ได้รับ การ แต่งตั้ง หรือการคงเป็นครูต่อไปของครูมัธยมหญิง

เงินเดือน

๒๔. เงินเดือนของครูมัธยมควรจะให้เหมาะสมกับความสำคัญแห่งงานของเขาและอย่างน้อยควรจะเท่ากับเงินเดือนของ ผู้รับ ใช้ ประ ชา ชน ประ เภท ต่าง ๆ หรือสมาชิกของอาชีพอื่น ๆ ซึ่งมีคุณวุฒิ การฝึกฝนและความรับผิดชอบเท่าเทียมกัน

๒๕. โดยกฎของมหาวิทยาลัยในทางศีลธรรมของชีวิตครอบครัว ครูมัธยมควรจะได้รับเงินเดือนสูงเพียงพอที่จะสร้างและอุปการะครอบครัว

๒๖. อัตราเงินควรได้รับการกำหนดโดยวิธีง่ายที่สุดที่จะทำได้ อัตราเงินจะต้องมีอัตรารากฐาน ซึ่งจะสามารถให้ครูมัธยม นับแต่ในอัตราเงินเดือนขั้นต่ำที่สุดถึงสูงสุด ได้มีมาตรฐานการครองชีพเพียงพอไม่ว่าจะได้เงินเดือนในอัตราชนิดใด วิธีการเพิ่มอัตราเงินเดือนก็ควรจะเป็นวิธีที่จะทำให้ครูมัธยมได้รับเงินเดือนในอัตราเงินสูงสุด ในเมื่อได้ทำงานไปเป็นระยะเวลาอันสมควร โดยไม่ช้าเกินไป

๒๗. นอกเหนือไปจากเงินเดือนรากฐานแล้ว สำหรับผู้ที่มีคุณวุฒิในทางการศึกษาที่สมควรจะได้มีโอกาสได้รับการฝึกฝนเพิ่มเติม และมีโอกาสได้รับการแต่งตั้งในตำแหน่งซึ่งมีความรับผิดชอบเป็นพิเศษ

๒๘. โดยทั่วไปการจ้างงานถึงการศึกษาพิเศษ ครูใหญ่ควรจะมีสิทธิที่จะได้รับเงินเดือนในอัตราสูงกว่าครูธรรมดา

๒๙. ครูมัธยมชายและหญิงที่มีคุณวุฒิเท่าเทียมกันควรจะได้เงินเดือนในอัตราเท่ากัน ในบรรดาประเทศที่หลักการอันนี้ยังไม่ได้รับการปฏิบัติ สมควรดำเนินการจัดการยกเลิกข้อแตกต่างนี้เสีย

๓๐. ในประเทศที่มีระบบการศึกษาแยกกระจายจากส่วนกลาง และควรมีขุมมือตราเงินเดือนแตกต่างกัน ควรระงับการดำเนินการอันเหมาะสมที่จะชดเชยซึ่งความแตกต่างในอัตราเงินเดือนซึ่งมีอยู่

๓๑. ในกรณีที่ควรมีขุมตราเงินจ้างไม่เต็มเวลาและได้รับเงิน รายได้เป็นชั่วโมง อัตราเงินเดือนที่ได้รับควรจะได้ส่วนสัทธิข้อตรา ซึ่งจ่ายให้กับครู ซึ่งสอนที่เวลา ซึ่งทำงานคล้ายคลึงกัน

๓๒. ครูซึ่งอยู่นอกลักษณะตามระเบียบที่วางไว้ควรมีสัทธิข้อตราได้รับเงินเดือน แม้จะต่ำกว่าเงินเดือนของครูซึ่งได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งถาวร แต่ก็สามารถทำให้ครูมีมาตรฐานการครองชีพอันสูงพอควร

๓๓. ในบรรดาประเทศที่ยังไม่ปฏิบัติ สมควรดำเนินการให้ครูมีขุมตราได้รับเงินเดือนเต็มในระหว่างโรงเรียนที่ภาคและลาพักตามระเบียบ

ผลประโยชน์พิเศษ

๓๔. ในบางประเทศครูมีขุมตราได้รับเงิน ช่วยเหลือ หรือ ผลประโยชน์พิเศษ เช่นคนทพกอาศัย หรือการยกเกยค่าเล่าเรียนทางหมคหรือเพียงบางส่วนของผู้ครุวิชาของครู ในประเทศที่จ่ายเงินช่วยเหลือ เช่นคนเงินช่วยค่าครองชีพ ค่าที่พัก ค่าขนย้าย ค่าใช้จ่ายของครอบครัวแก่ครูมีขุมตราเช่นเดียวกับที่จ่ายให้แก่ผู้รับใช้ประชาชนประเภทอื่น ๆ เงินช่วยเหลือเหล่านี้จะต้องจ่ายในอัตราเท่ากันและใช้ระเบียบเดียวกัน

การประกันสังคม

๓๕. ครูมีขุมตราทุกคนควรจะมีแผนการประกันสังคม ซึ่ง ครอบคลุม ถึง เหตุการณ์ทั้งข้อไปนี้ การลาออก การให้เงินทดแทนแก่ทายาท ทุพพลภาพ

การใช้จ่าย การคลอดบุตร ในกรณีที่มีขมจะต้องจ่ายเงินเพื่อการัน
เงินซึ่งจ่ายนั้นชกจากกรณีพิเศษแล้ว จะต้องไม่สูงกว่าเงินซึ่งเจ้าหน้าที่อื่น ๆ
จ่ายตามแผนการ

๓๖. ในเมื่อขมบรรลุดวงซึ่งกำหนดไว้ หรือได้ทำงานมาเป็นระยะเวลา
ซึ่งกำหนดไว้ ขมมีขมควระจะมีสิทธิไ้รับขานาญหรือขำเห็นจ เป็นเงินก้อน
หรือทงสองอย่าง ขมมีขมควระไ้รับเงินขานาญหรือขำเห็นจในอัตราส่วน
เดียวกันในเมื่อได้ลาออกหลังจากที่ไ้ทำงานมาครบระยะเวลาค่าสูกซึ่งกำหนด
ไว้ ทงจะต้องมีขมแม้วาระเขยบกว้างไว้นะไม่สนับสนุนให้ขมมีขมลาออก
จากงานเร็วเกินควรไป

๓๗. ในกรณีที่เกิดทพผลภทหรือไร้ความสามารถและเข่นเหตุให้ต้อง
ลาออกจากงาน ขมมีขมควระจะมีสิทธิไ้รับขานาญหรือขำเห็นจเป็นเงินก้อน
ซึ่งอย่างน้อยที่สุดก็อาจทำให้ขมมีขมเหล่านันค้จริงชีวิตอยู่ไ้ โดยไม่ขาดแคลน

๓๘. ในกรณีที่เกิดการใช้จ่าย ขมมีขมมีสิทธิทระลาพักไ้โดย
ไ้รับเงินเดือนเต็มในระยะเวลาอันยาวพอควร เจ้าหน้าที่การศึกษาเป็นสุททา
บุคคลมาแทนให้ เช่นการควระอย่างขงที่ขมมีขมจะไ้รับเงินช่วยเหลือในการ
พยาบาลรักษาคนและไ้จ่ายในการชอขำ ถ้าหากไม่มีระเขยบในการวางไว้
ในกรณีท้เขยบเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ เงินควระจะตกไปเข่นลำคัยจนกว่า
หายเขยบหรือจะงลาออกเพอร์ขานาญในฐานะทพผลภท

๓๘. ขมมีขมสกริควระจะมีสิทธิไ้รับ วันลา คลอด บุตร โดย ไ้ รับ
เงินเดือนเต็ม ก่อนและหลังการ คลอด บุตร เข่น ระยะเวลา ทง สัน ไม่น้อย กว่า
๓ เดือน การลาเกินกำหนดค่อนญไ้ให้ถือว้าเป็นการลาข้ช่วย

17/07 2565

๔๐. ในกรณีที่ครุฑมัยมคนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรม ควรมีการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ทายาทในความเป็นผู้ปกครองของผู้ตาย ในกรณีที่สามทายาทบรรพชาควรจะได้รับเงินตลอดไป ถ้าหากไม่แต่งงานใหม่ ในกรณีที่ครุฑมัยมผู้ตายมีบุตรธิดา การจ่ายเงินให้ควรคำนึงไปจนถึงระยะเวลาอันยาวที่สุด อย่างน้อย ก็ไม่ให้ก่อนบุตรธิดาของผู้ตายจะสำเร็จการศึกษาภาคบังคับ และควรจ่ายเงินให้เกินกว่าระยะนี้ ถ้าหากบุตรธิดาของผู้ตายทำการศึกษากลับไปโดยใช้เวลาเต็ม

๔๑. เป็นการสมควรที่สมแทนโดยชอบธรรมของครุฑมัยม จะช่วยเหลือในการร่างและใช้ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับแผนการประกันสังคม

ครูจากต่างประเทศและดินแดนอื่น

๔๒. จากการศึกษาถึงเหตุผลต่าง ๆ ซึ่งเป็นรากฐานของระเบียบข้อบังคับทางกฎหมายเกี่ยวกับการจ้างบุคคลจากต่างประเทศมาทำงาน เช่น การสมควรที่บุคคลจากต่างประเทศควรจะมีสิทธิโดยมีข้อแม้ว่า ประการที่จะได้รับการแต่งตั้งในตำแหน่งครุฑมัยม ในเมื่อบุคคลเหล่านั้นมีคุณสมบัติเหมาะสมหรือเทียบเท่าที่จะเป็นครูในประเทศที่เขาต้องการสอน

๔๓. ในบรรดาประเทศที่มีระบบการปกครองแบบสหพันธ์ เป็นการสมควรที่ครุฑมัยมจากรัฐ มณฑลหรือจังหวัดหนึ่งใด จะได้รับความสะดวกทุก ๆ ประการในการที่จะได้รับการ แต่งตั้ง ให้ ดำรง ตำแหน่ง ครู ตลอด ทั้ง สหพันธ์ โดยมีข้อแม้ว่าครุฑมัยมเหล่านั้นจะต้องมีสมรรถภาพในทางภาษา และอาชีพอื่นที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๕๐

เรื่อง

การเงินเพื่อการศึกษา

การประชุมระหว่างชาติเกี่ยวกับการศึกษาประชาชน

เรียกประชุม ณ กรุงเจนีวา โดยองค์การศึกษาระหว่างชาติและ
วัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติและสำนักงานระหว่างชาติเกี่ยวกับการศึกษา
(I.B.E.) ได้เรียกประชุมเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๕ นี้เป็น
การประชุมครั้งที่ ๑๘ ได้ลงมติรับข้อเสนอแนะต่อไปนี้เมื่อวันที่ ๑๑
กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๕

ที่ประชุม

โดยคำนึงว่าองค์การสหประชาชาติเกี่ยวกับการศึกษา สันติภาพ และ
วัฒนธรรมได้ให้เงินช่วยเหลือในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะที่ ๓๒, ๓๔,
๓๖, ๓๗, ๓๘ และ ๓๙ ที่ว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับและการขยายกำหนด
การศึกษาภาคบังคับนี้ สิทธิของสตรีอันควรจะได้รับในการศึกษา การฝึก
หัดครูประถมและมีชัยและสถานที่ของครูประถมและมีชัย ตามที่กำหนด
และลงมติรับรองในการประชุมระหว่างชาติเกี่ยวกับการศึกษา ประชาชน ครั้งที่

๑๔, ๑๕, ๑๖ และ ๑๗

โดยคำนึงว่าในการกำหนดเงินอุดหนุนการศึกษานาน ไม่สมควรที่จะมีการ
แตกต่างกันโดยอาศัยเชื้อชาติ สัญชาติ เพศ ศาสนาหรือตำแหน่งของ
สังคมเป็นเหตุ

โดยคำนึงว่า การเพิ่มเงินที่จะต้องใช้จ่ายเพื่อการศึกษาอันน้อย เป็นสิ่ง
ที่หลีกเลี่ยงได้ เมื่อพิจารณาถึงความเจริญของการศึกษาทุกชนทุกวรรค
อันเนื่องมาแต่สังคมเกิดใหม่ที่สูงขึ้นอยู่เสมอ หรือเนื่องมาแต่การริเริ่มให้
มหาวิทยาลัยขยายการศึกษาภาคบังคับ หรือเนื่องมาแต่การขยายการศึกษา
ผู้ใหญ่ และเมื่อพิจารณาถึงค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นอยู่เสมอสำหรับการจัดหา
อุปกรณ์ในโรงเรียน ให้ใช้จ่ายสำหรับคณาจารย์และคณาจารย์และสำหรับกิจกรรม
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพของนักเรียน

โดยคำนึงว่าการเพิ่มงบประมาณสำหรับการศึกษา ประชาชน ในหลาย
กรณีเช่นการเพิ่มเสถียรภาพของเงินตราตกต่ำ

โดยคำนึงว่า เมื่อพิจารณาโดยปราศจากอคติถึงความช่วยเหลือที่ได
รับจากองค์การรัฐบาลและเอกชนจะเห็นได้ว่าการเงินเพื่อการศึกษา ประชาชน
ส่วนใหญ่ควรได้มาจากงบประมาณขององค์การผู้มั่งคั่งของ รัฐบาล ดังไว้
สำหรับการศึกษาชนกลาง ๆ เพราะงบประมาณเหล่านี้จะเห็นรายได้ที่คงที่
อยู่เสมอ

โดยคำนึงว่า สันติภาพนับเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับความเจริญ
แห่งการศึกษาโดยเห็นเหตุนี้มาซึ่งความเจริญนั้น ส่วนสังคมนั้นนำมา
แต่ความพิวาศและการใช้จ่ายที่ไม่เกิดผลงอกเงย ฉะนั้นจึงเป็นการเหมาะสม
ที่จะแบ่งเงินส่วนหนึ่งจากรัฐบาลเงินที่คงไว้เพื่อการทหารให้แก่การศึกษา

โดยคำนึงว่า ระบบการศึกษาที่ปรับปรุงแล้วย่อมมีส่วนช่วยความก้าวหน้าทางสังคมเศรษฐกิจและมนุษยธรรมของประเทศที่ใช้ ระบบ การ ศึกษา นั้น ๆ และความก้าวหน้าของประเทศเหล่านั้นก่อให้เกิดการโต้แย้งอย่างรุนแรงเพื่อให้ประเทศอื่นโดยทั่วไปเพิ่มเงินทุนเพื่อการศึกษาของตนด้วย

โดยคำนึงว่า การปรับปรุงส่งเสริมวัฒนธรรมและการศึกษาของชาติที่ยังไม่เขยื้อนสละ และยังคงเจริญงอกงามขึ้นนับเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง

โดยคำนึงว่า ประเทศต่าง ๆ ที่รวมในความมุ่งหมายคล้ายคลึงกัน หากมีระบบเศรษฐกิจ ระบบการและระบบการบริหารแตกต่างกัน จำเป็นต้องพิจารณาหาวิธีต่าง ๆ แก่ปัญหาเกี่ยวกับการเงินเพื่อการศึกษาแตกต่างกันไป จึงขอเสนอข้อเสนอนี้แก่ทั้งต่อไปแก่กระทรวง ศึกษาธิการ ของ ประเทศต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑. การศึกษาสมควรได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรกในหน้าทฤษฎีของช่องทางการเงินขององค์การอำนาจเต็มของรัฐบาล ทั้งนี้โดยไม่นำไปเปรียบเทียบกับความสำคัญของประเด็นอื่น ๆ

๒. การขยายระบบการศึกษาย่อมหมายถึงการเพิ่มขย งบประมาณ สำหรับการศึกษาดูแล การร่วมบริหารการศึกษาแขนงใหม่ ๆ อีกทั้ง การปรับปรุงบริหารการศึกษาค้นคว้าแล้วก็ตาม ไม่ควรกระทำโดยลดเงินงบประมาณสำหรับบริหารการศึกษาระบบอื่น ๆ ซึ่งจำเป็น

๓. การถือว่าการศึกษาเป็นรายการนำที่สำคัญยิ่งในด้านการเงิน ควรจะคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่เจ้าหน้าที่บริหารการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ ระบุไว้ในการใช้ขยงบประมาณที่ขมุนมชนอนุมัติให้เงินให้โดยตลอดทุกเท่าที่จะได้

๔. เนื่องจากการเงินเป็นปัจจัยสำคัญในการขยายการศึกษา จึงควรมีรัฐธรรมณูหรือกฎกระทรวงระบุไว้ว่า องค์การที่มีอำนาจเต็มของรัฐบาลควรมีความรับผิดชอบในการเงินเพื่อการศึกษาชนต่าง ๆ เพียงใดบ้าง

๕. ควรรวบรวมและจัดพิมพ์ข้อมูลต่าง ๆ ที่อาจเป็นประโยชน์ในการแสดงให้ประชาชนเห็นคุณค่าของการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในด้านการเศรษฐกิจอันมีผลสืบเนื่องไปถึงคุณค่าทางศีลธรรมรรมยาและวัฒนธรรม

พิจารณาเรื่องการเงินเพื่อการศึกษา

๖. เพื่อให้ระบบการเงินเพื่อการศึกษาดีขึ้น สหคหวระตั้งคณะกรรมการจัดการจัดหาเงินขึ้นในทุกประเทศ ประกอบด้วยผู้แทนจากองค์การที่มีอำนาจเต็มทางการศึกษาและการเงิน และสหประชาชาติได้รับผลประโยชน์จากการศึกษา ทั้งนี้เพราะคงได้ศึกษาพิจารณาเห็นแล้วว่าไม่มีวิธีการอื่นใดที่เหมาะสม

๗. คณะกรรมการจัดการจัดหาเงินเพื่อการศึกษาทั้ง กล่าว ไม่ เพียง แต่ สหคหวระดูแลเกี่ยวกับปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น หากแต่สหคหวระพิจารณาถึงความต้องการในอนาคตโดยคำนวณจากความเป็นไปในปัจจุบัน ความเปลี่ยนแปลงในการศึกษาทั้งทางปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปริมาณในรายไ้ของชาติและการเกยภาษาอากรด้วย

๘. ผลงานของคณะกรรมการจัดการจัดหาเงิน เพื่อ การ ศึกษา นี้ ควร ใช้ สำหรับ (ก) เตรียมงบประมาณการศึกษาประจำปีตามระดับ ชั้นความ รับผิดชอบต่าง ๆ (ข) ร่างโครงการการศึกษาพิเศษที่อาจกินเวลาเกินปีการเงิน หรือของงบประมาณ (ค) ร่างกฎหมายใหม่ว่าด้วยการเงินเพื่อการศึกษา

(ง) เตรียมร่างพระราชบัญญัติและกฎกระทรวงต่าง ๆ ที่ว่าด้วยการแบ่งส่วน
งบประมาณแผ่นดินเกี่ยวกับการศึกษา

๙. งาน ของ คณะ กรรมการ จัดหาเงินเพื่การศึกษา ควรจะเน้น
ให้มากในการรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ อันเป็น สถิติและ ควรจะ พิจารณาดังต่อไปนี้
คือไปนี้ คือ (ก) เหตุทางเศรษฐกิจ เช่น ราคัขายได้ของชาติ ทรัพย์สิน
กรรมชาติ ภารกิจของการอุตสาหกรรม ผลผลิตทางเกษตร มาตรฐาน
การครองชีพและ ความเจริญ ทาง เศรษฐกิจ เท่า ที่ จะเห็นไปได้ เป็นต้น

(ข) เหตุทางบริหาร เช่น โครงการบริหารชั้นต่าง ๆ นับแต่แห่งชาติ จังหวัด
และท้องถิ่น ระบบการคลัง ระบบการเงิน เป็นต้น (ค) เหตุเกี่ยวกับการศึกษา
จำนวนพลเมือง เช่น ความเปลี่ยนแปลงในจำนวนพลเมือง ความเปลี่ยนแปลง
ในการกระจายของพลเมืองเปรียบเทียบระหว่างในเมืองกับชนบท จำนวน
นักเรียนที่เข้าโรงเรียนเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะนักเรียนในชั้นประถมในประเทศ ที่ยัง
ไม่ได้ใช้ การศึกษาภาคบังคับเหล่านี้ เป็นต้น (ง) เหตุทางการศึกษา เช่น
ระดับความเจริญ ของระบบการศึกษาโดยคำนึงถึงคณะครูและผู้ร่วมงานอุปกรณ์
บริการประกอบและบริการภายนอกโรงเรียน เป็นต้น

๑๐. ในจำนวนปัญหาที่คณะกรรมการจัดหาเงินเพื่การศึกษาควร
พิจารณาณ ปัญหาต่อไปนี้เช่นปัญหาที่ควรร่วมมือทางการ
เงินที่เงินผลมาจากองค์การที่มีอำนาจเต็มของรัฐบาลเกี่ยวกับการศึกษา การทำ
ให้การบริหารและการควบคุมการเงินง่ายขึ้น (simplification) การเปรียบเทียบ
เทียบระบบการเงินเพื่อการศึกษาของชาติกับระบบของประเทศอื่น ๆ การศึกษา

ดังประเภทการศึกษาคือต้องการความช่วยเหลือทางการเงินเพิ่มขึ้น เช่นการคำนวณและการพิจารณากำหนดความต้องการของการศึกษาในธนาคารโดยคำนวณทางการเงินที่จะได้มาเป็นต้น

ความรับผิดชอบทางการเงินขององค์การที่มีอำนาจเต็ม

ของรัฐบาลตามระดับชั้นต่าง ๆ

๑๑. แม้ว่าจะไม่พิจารณาถึงระบบการเงินเพื่อการศึกษาของประเทศใด ๆ อันเป็นผลมาจากโครงการบริหาร ซึ่งสืบเนื่องมาจากสภาวการณ์ทางภูมิศาสตร์ การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและอื่น ๆ ของประเทศนั้น ๆ อีกทอดหนึ่งก็ตาม ควรจะพิจารณาการศึกษาทางหน้าที่ซึ่งกันออกเสีย และควรทำให้การแย่งแยกความรับผิดชอบทางการเงินระหว่างองค์การที่มีอำนาจเต็มของรัฐบาล ของภาค (เช่นรัฐและจังหวัด ในประเทศที่เป็นสหรัฐ หรือจังหวัดหรือกรมตติง ในประเทศที่ไม่ใช่สหรัฐ เช่นคัมเบีย) และท้องถิ่น (เช่นเทศบาล หรือองค์การโรงเรียนที่รวมชุมชนมชนหลายชุมชนเข้าด้วยกัน) ง่ายขึ้น โดยไม่คำนึงถึงประสิทธิภาพที่แตกต่างกัน

๑๒. ในประเทศที่มีเนื้อที่กว้างใหญ่หรือประเทศที่มีชุมชนต่างเชื้อชาติ และต่างวัฒนธรรมกันมาก ความรับผิดชอบทางการเงินเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่ ควรจะตกอยู่กับองค์การที่มีอำนาจเต็มของรัฐและของจังหวัด หน้าที่ขององค์การเหล่านี้เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ แล้วจะเท่ากับขององค์การที่มีอำนาจเต็มของรัฐบาลกลาง

๑๓. ในการพิจารณาหน้าที่ขององค์การที่มีอำนาจเต็ม ประจำท้องถิ่นในเรื่องการเงินเพื่อการศึกษา โดยสัมพันธ์กับองค์การที่มีอำนาจเต็มของรัฐบาลและของจังหวัดควรระคานังถึงความเจริญและความเข้มแข็งขึ้นของกิจกรรมในท้องถิ่น ๆ ทั่ว และคานังถึงทรัพยากรเท่าที่องค์การที่มีอำนาจเต็มประจำท้องถิ่น จะทำไ้พอให้เพียงพอ กับหน้า ทรมลค อดทาง การเงินและ หน้าทรมลค อดชยคานอนทคนโครขมอชหมาย องค์การที่มีอำนาจเต็มของรัฐบาลกลางควรดอเชนอรรถระม่งเงินทุนเพื่อการศึกษาให้แก่ท้องถิ่นด้วยความเที่ยงธรรมเหมาะสม เพื่อราษฎรแต่ละคนจะได้มันในสิทธิของตนที่จะโครขการศึกษา

๑๔. ในประเทศที่แบ่งแยกความ รับผิดชอบทาง การเงินให้แก่ องค์การที่มีอำนาจ เต็มตามระคย ขนคาง ๆ เป็นการสมควรท องค์การที่มี อำนาจ เต็ม ประจำท้องถิ่นจะรับผิดชอบทางการเงินสำหรับการศึกษาขนอนยาลและการศึกษาภาคขงคย ตลอดจนบริการประกอบ (ในกรณีทงองค์การที่มีอำนาจเต็มประจำท้องถิ่นนั้นมีขนาดใหญ่พอสมควร) และคำใช้ร่ายทางการศึกษาอื่น ๆ ทงน โดยโครขความช่วยเหลือจากองค์การที่มีอำนาจเต็มของรัฐบาลกลางและจังหวัดเป็นจำนวนเงินตกลั่นกันลงไป

๑๕. ในกรณีทงองค์การที่มีอำนาจ เต็มที่อยู่ สูงขึ้นไปให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่องค์การที่มีอำนาจเต็มประจำท้องถิ่น ควรดอหลกวจะให้ความช่วยเหลือเพิ่มขนหากเครขรูกิจทรวรรายไปจากภษขของท้องถิ่นหรือจังหวัดคน ๆ ค้า และจะลดความช่วยเหลือลงหากท้องถิ่นหรือจังหวัดคน ๆ มีเครขรูกิจ

ทรวรรายโคสูง

๑๖. การทอ้งการกัฒนการเพิ่มของรัฐบาลแขนงต่าง ๆ จะควมคุม การเงิน ของโรงเรียน ประเภท ต่าง ๆ และ ควมคุม กิจกรรมทางการ ศึกษาที่ รัฐบาลเป็นผูให้เงินช่วยเหลืออนัน ควรให้การควมคุมเข้าไปในทางประนประนอม มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และไม่ควรก้าวกายการปฏิข้งงาน ประสิทธิภาพ และความเจริญของการศึกษา

การเงินสำหรับชนการศึกษาต่าง ๆ

๑๗. ดึงแม้ว่าองคการกัฒนการเพิ่มของรัฐบาลจะไม่ผู้เห็นความสำคัญ ของการศึกษาชนอนญาตก็ตาม แต่ควรระพิจารณาถึงความรัยลคชอยุอัน ใหญ่หลวงทคนมคของการศึกษาประเภทนี้ โดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของ ครอบครั

๑๘. ในประเทศที่ประณคศึกษาภาคบังคับสำหรับเด็กชายแระเด็กหญิง ยังไม่ได้ประภาคใช้โดยทั่วถึงกันนั้น ควรระพิจารณาเงินทุนและค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการศึกษาดังกล่าวเป็นลำดับแรกเพื่อช่วยให้มีการศึกษาภาคบังคับ โดยทั่วถึงกันโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

๑๙. องคการกัฒนการเพิ่ม ของรัฐบาลทุกประเทศควรจะสนใจในการ เงินเพื่อดำเนินการให้สิทธิเสมอภาคแก่นักเรียนที่จะศึกษาในชั้นมัธยมให้มาก ชน โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ เพศ สถานะทางสังคมหรือศาสนา หลักฐาน ings ที่หลายช้ไ้เห็นว่ จำนวนนักเรียนในชั้นมัธยม จะต้องเท่ากับ จำนวนนักเรียน ในชั้นประถมสักวนหนึ่ง จะช้าเร็วเท่าไ้กันนี้ย่อมสุดกันแต่ประเทศหนึ่ง ๆ

๒๐. เมื่อพิจารณาถึงความเจริญทางเทคโนโลยีและ ปริมาณ ของอาชีพ
 ศึกษาและการศึกษาเทคนิค (ซึ่งรวมการศึกษาวชิราวุธพิเศษชนไปทุกที่ ๆ
 ทั่ว) และเมื่อพิจารณาถึงราคาอุปกรณ์ที่ต้องใช้ซึ่งมีราคาสูง ก็มีเหตุผล
 เป็นที่แน่นอนว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการ ศึกษา ประเภทนี้ กล่าวจะ ต้องเพิ่ม ขึ้นด้วย
 เนื่องจากการศึกษา เทคนิคและ อาชีวศึกษาบาง ประเภทมี โครงการ ที่อาจเปลี่ยนแปลงได้ จึงเป็นการสมควรที่จะพิจารณาข้อต่าง ๆ ต่อไปเสียในขั้นนี้ คือ
 (ก) ความสัมพันธ์ของ โครงการการศึกษาทั้งกล่าวมาที่มีต่อการศึกษาชนประณม มัธยม
 และชั้นสูง (ข) การวางโครงการการเงินเพื่อการศึกษาดังกล่าวและอาชีวศึกษา
 ที่ใหญ่ผลจริง ๆ โดยองค์การที่มีอำนาจเต็มของรัฐบาลกลาง ของจังหวัด
 และท้องถิ่น (ค) ความสัมพันธ์ทางการเงินที่ควรโดยกระทรวงศึกษาธิการ
 ฝ่ายหนึ่งกับที่ควรโดยกระทรวงอื่น ๆ ฝ่ายหนึ่ง (ง) ความช่วยเหลือที่ควร
 เพิ่มขึ้นจากองค์การเอกชน ซึ่งในขั้นนี้พ้นจากความรับผิดชอบในเรื่องการฝึก
 คนงาน ทั้งนี้เนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าของการศึกษาเทคนิคและอาชีว
 ศึกษา

๒๑. เนื่องจากมหาวิทยาลัยในทุกประเทศกำลังเผชิญ ภัยขุญหาที่ค่าใช่
 ใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เพราะจำนวนนักเรียนเข้าเรียนเพิ่มขึ้น วิชาเฉพาะเพิ่มขึ้น
 อุปกรณ์สมัยใหม่ที่จะใช้ ในทางคณะช่างแผนก การขยายงานค้นคว้า
 ทางวิทยาศาสตร์ และกรรมนำวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ เป็นต้นว่า สัมมนา
 (seminars) ซึ่งต้องเพิ่มจำนวนคณะผู้ปฏิบัติงาน ด้วยเหตุนี้องค์การที่มีอำนาจ
 เต็มจึงควรเพิ่มเงินอุดหนุนให้แก่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยปราศจากอคติใน
 17/07/65
 ทาที่สถายนเหล่านเริ่มมีอำนาจปกครองตนเองขึ้นบ้างแล้วในบางประเทศ

๒๒. ในต่างประเทศเฉพาะ อย่างนี้ ประเทศที่ยังไม่ประกาศใช้ การศึกษา
ภาคบังคับ จะถูกเรียกร้องให้ขยายการเพิ่มขึ้นในสถานการฝึกหัดครู ทั้งนี้เช่นผล
มาจาก จำนวน นักเรียนที่เพิ่มขึ้นในชั้น ประถม ซึ่งทำให้เกิด ขาดแคลน ครูชั้น
และเกิดการจำเป็นที่จะต้องมีโครงการขยายครูให้มากขึ้นและคิดว่าเท่าที่เห็นอยู่
ในขบวนการฝึกหัดครู ประถมจะถูกกระทบกระเทือนมากกว่าอื่น อย่างไรก็ตาม
ควรพิจารณาโครงการขยายการฝึกหัดครูมัธยมและฝึกหัดครู เทคนิคและ อาชีวศึกษา
ในเวลาเดียวกัน

๒๓. องค์การที่ม อานาเท็มของรัฐบาลควร จะให้ความ ช่วยเหลือทาง
การเงิน (โดยตรงหรือผ่านองค์การอื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานในแขนงเดียวกัน)
แก่การตั้งและขยาย โครงการการศึกษาผู้ใหญ่ ซึ่งในบาง ประเทศได้เริ่ม กิจการ
ขึ้นแล้วในรูปการ โฆษณาการศึกษามูลฐานอันเกี่ยว โยงกับการใช้การศึกษาภาค
บังคับ และในบางประเทศได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาทางวัฒนธรรมที่ระบอบ
เรียนหลังจากจบชั้นประถม ซึ่งกำลังมีความสำคัญเพิ่มขึ้น และได้รับการ
เรียกร้องจากประชาชนเพิ่มขึ้นเมื่อชั่วโมงทำงานลดลง

๒๔. การศึกษาสำหรับเด็กพิการ (สมองพิการ ตาบอด ไข้ หัดหนวก
เด็กเรขินซ้ำ ร่างกายพิการ เด็กที่ปรารถนาคองให้เข้าศึกษาสังคมไม่ได้ ฯลฯ)
ควรได้รับการช่วยเหลือตามสมควร จากองค์การ ทุนอานาเท็ม ของรัฐบาลด้วย
และองค์การที่ม อานาเท็มของรัฐบาลควรสนับสนุนงาน อย่างใกล้ชิด กับองค์การ
ที่ม อานาเท็มของ รัฐบาลอื่นหรือองค์การเอกชนอื่น ๆ ที่ปฏิบัติงานในแขนงเดียวกัน
กันในประเทศอื่น ๆ อีกด้วย

๒๑๗. องค์การที่มีอำนาจเต็มของรัฐบาล ควรริเริ่มจัดบริการต่าง ๆ เช่น บริการให้อาหารที่โรงเรียน และ��เสอมา โครงการทุน บริการทำเทียบระหว่างวันหยุดเหล่านึนเป็นต้นรัฐบาลควรร่วมมือกับเอกชนในเรื่อง กังกล่าวเพื่อ ให้ได้รัความช่วยเหลือเท่าที่จะได้โดยท่วงถึน

วิธีการพิเศษเพื่อหาเงินสำหรับการศึกษา

๒๑๘. การดำเนินการตามโครงการใหญ่ ๆ เกี่ยวกับการสร้างโรงเรียน หรือโครงการที่เก็ยตัวกับการโฆษณาการศึกษามูลฐาน อาจจะทำให้รวดเร็ว ชงขึ้นหาก องค์การที่มีอำนาจ เต็มของ รัฐบาลที่รับผิดชอบในโครงการจะจัดหา เงินงบประมาณพิเศษได้เพิ่มจากงบประมาณสามัญที่จัดไว้แล้ว

๒๑๙. การร่างวิสัยดำเนินการ หาเงินเพื่อการศึกษา ชนิดที่มกำหนด เวลา นานกว่าการเงินขัหนึ่ง (เช่น โครงการ ๕ ขั) จำเป็นจะต้องสัมพันธ์กับการ ร่างโครงการเหล่านึน การดำเนินการปฏิบัต้งานที่ต่อเนื่องกันหลายขัขึ้นไป อาจจะทำให้เกิดผล สำเร็งได้กั กว่าความสำเร็จ ที่จะได้รัในกรณี ที่ต้อง ดำเนิน โครงการนึนให้เสร็จสิ้นลงภายในระยะเวลา ๑๒ เดือน

๒๒๐. เป็นการสมควร ที่จะหันไปหา การกู้ยืม เพื่อใช้จ่ายในราย การเงิน ใหญ่ ๆ (เช่น การสร้างโรงเรียน ค่าซ่อมแซม อุปกรณ์ ฯลฯ) ระบบเช่น ว่างั ทำให้ความรับผิดชอบทางการเงินยักเวลาเป็นหลายขั และทำให้ชนรุ่น ต่อมาได้มีส่วนร่วมในการใช้เงินจำนวนเงินที่นำมา ปรึบปร่ง สิ่งที่เกิด ประโยชน์ แก่ตนด้วย ๐7/2565 องค์การที่มีอำนาจเต็มที่อยู่สูงขึ้นไปควรควบคุมการใช้เงินกู้ยืม และควรช่วยให้การเจรจากู้ยืมดังกล่าวได้รัความช่วยเหลือ

๓๑. เมื่อพิจารณาจากงานที่เกี่ยวข้องกับการเงิน สำหรับประเทศที่สถาบัน
การศึกษาขึ้นอยู่กับกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ ที่มีใช้กระทรวงศึกษาธิการ (เช่น
กระทรวงการมหาดไทย มหาดไทย ยุติธรรม สาธารณสุข ฯลฯ) องค์การ
ที่มีอำนาจเต็มที่มีผลชอบทางการเงิน ของแต่ละ กระทรวง ดังกล่าวควรร่วมมือ
ปฏิบัติงานกันอย่างใกล้ชิด

๓๒. ในประเทศที่การใช้จ่ายสำหรับการศึกษาย่างประเภท (เช่น
การสร้างโรงเรียนการจัดหาอาหารให้ในโรงเรียน หรือบริการทางการแพทย์
เช่นต้น) ขึ้นอยู่กับกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ ที่มีใช้กระทรวงศึกษาธิการ
องค์การที่มีอำนาจเต็มที่เกี่ยวข้องของทั้งหลาย ก็ควร ร่วมมือกัน อย่างใกล้ชิดเช่น
เคยปฏิบัติ

รายได้ของเงินทุนเพื่อการศึกษา

๓๓. ประเทศต่าง ๆ ส่วนมากได้เงินเพื่อการศึกษาจากรายได้ทั่ว ๆ ไป
เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่เป็นสหรัฐ ที่มีองค์การที่มีอำนาจเต็มของรัฐบาล
กลางของรัฐวิสาหกิจและบางท้องถิ่นดำเนินการอย่างไรก็ตาม ควรตั้งข้อสังเกตว่า
บางประเทศอาศัยรายได้จากภาษีพิเศษ (เช่น ภาษีทรัพย์สิน ภาษีการค้า
ภาษียาสูบ เหล้า ฯลฯ) เฉพาะอย่างยิ่งตามท้องถิ่นต่าง ๆ

๓๔. ในการดำเนินงานเพื่อขยายการศึกษาประเภทให้เปล่า ควรระ
พิจารณาการยกเลิกการบังคับงานนักเรียนที่มีค่าเช่า การสอบ และควร
เก็บเงินค่าใบสำคัญต่าง ๆ ศึกษารายได้

๓๕. การใช้จ่ายเงิน การให้ของเป็นวัสดุ งานวันเวร งานกีฬา สหกรณ์
โรงเรียน เงินช่วยเหลือสมาคมศิษย์คามาภคา ฯลฯ เหล่านี้มีส่วนช่วยเหลือสำคัญ
ในการเงินเพื่อการศึกษา และมีคุณค่าเป็นพิเศษสำหรับท้องถิ่นต่าง ๆ

การริเริ่มของเอกชนและการเงินเพื่อการศึกษา

๓๖. ในประเทศที่ยังมีใต้ประกาศใช้การศึกษาระดับมัธยม ของกิจการ
ที่เกี่ยวข้องกับการค้าอุตสาหกรรม เหมืองแร่และเกษตร จำเป็นต้องหาเงินเพื่อ
กิจการการศึกษาของตนเอง การปฏิบัติเช่นนี้เหมาะสมสำหรับท้องถิ่นที่อยู่ไกล
จากโรงเรียนของรัฐบาลท้องถิ่น

๓๗. ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากโครงการการศึกษา ขวงประเภท ครัวเรือน
ร่วมมือช่วยเหลืออย่างในการทำให้โครงการลุล่วงไปด้วยดี ตัวอย่างเช่น
หนังสือพิมพ์และผู้พิมพ์จำหน่าย อาจช่วยในการโฆษณาเรื่องการอ่านออก
เขียนได้ และองค์การอุตสาหกรรมอาจช่วยในด้านการศึกษาเทคนิคและ
อาชีวศึกษา

๓๘. ควรหาวิธีที่เหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดและ สนับสนุน การที่เอกชน
อุทิศเงินเพื่อการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ให้ทำการก่อสร้างอาคารเรียน ให้ทุน
การศึกษา และทุนค้นคว้า (โดยมีการประกาศรายนามผู้อุทิศ เป็นต้น)

๓๙. ในประเทศที่องค์การที่มีอำนาจเต็ม ของรัฐบาล เห็นสมควร จะยก
ฐานะของสถานศึกษาเอกชนโดยให้เงินอุดหนุน ควรจะพิจารณาถึงข้อ
ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ สดแต่ปัญหาที่แตกต่างกันออกไป คือ (ก) โดยไม่คำนึง
ถึงสิทธิเสรีภาพของคนจะกิจการศึกษาได้ตามชอบใจ สถานั้นเอกชนที่ไ้รับเงิน

อุดหนุนจากรัฐบาล อาจจะทำให้คำ วิจารณ์ แก่รัฐบาลในเรื่องมาตรฐาน ของอาคาร
อุปกรณ์ วัสดุ คุณสมบัติของครุและเงินเดือน (๖) วิธีการต่าง ๆ ที่รัฐบาล
ให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการศึกษาเอกชนควรระสัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะวิธีการ
เหล่านั้นจะเข้าไปในรูปเงินอุดหนุนหรือการให้วัสดุและอุปกรณ์โดยไม่คิดมูลค่า
การให้ครูจากสถาบันรัฐบาล การจัดหาวัสดุใช้ในโรงเรียน บริการทางแพทย์
รถรับส่งนักเรียนหรือบริการเพื่อสวัสดิการของนักเรียนก็ตาม

ความช่วยเหลือที่ได้รับจากประเทศอื่น ๆ

๔๐. ถึงแม้ว่าบางประเทศจะสำคัญในขบวนการระหว่าง ประเทศ
หรือประชาชาติ ให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมทางการศึกษาในประเทศ ของคน อยู่แล้ว
ก็ตาม องค์การทั้งกล่าวควรระลึกลับเสมอว่าความช่วยเหลือเช่นนี้ยังคงเป็น
ปรารถนาอยู่เสมอ และเพิ่มขึ้นทุกท้องถิ่นอาจทำได้โดยเพิ่มเงินช่วยเหลือให้แก่
การศึกษ ตามโครงการความช่วยเหลือทางเทคนิคของสหประชาชาติ หรือ
โดยการทวงเงินทุนเพื่อการศึกษาชน

๔๑. ในการหาเงินเพื่อโครงการต่าง ๆ เช่น การสร้างอาคารเรียน
การโฆษณา การศึกษามูลฐาน เหล่านี้ โครงการระหว่างประเทศอาจให้ความ
ช่วยเหลือในรูปเงินกู้หรือเงินอุดหนุนก็ได้ อย่างไรก็ตาม ความช่วยเหลือในรูป
อื่น ๆ ก็มีคุณค่ามากเช่นกัน ไม่ว่าจะเห็นในทางเทคนิค (เช่น การให้
ผู้เชี่ยวชาญ การสมัครช่วย การจัดการอบรม และสัมมนา การให้ทุนการ
ศึกษา ฯลฯ เป็นต้น) หรือในทางอื่นก็ตาม (เช่น ให้ยอุปกรณ์และวัสดุ
หนังสือวิทยาศาสตร์และอื่น ๆ อาหารในโรงเรียน ฯลฯ เป็นต้น)

๔๒. การที่ประเทศใดประเทศหนึ่งจะ ดำเนินการ ศึกษาของตน แก่ล้าพั้ง
 โลกเดี่ยวย่นเรื่องล้าสมัยเสียแล้วในขงุณ ทงน เนื่องมาจากที่ประเทศต่าง ๆ
 มีการให้ทุนแก่ประชาชนของประเทศอื่น ๆ ใ้ไปศึกษาต่างประเทศ และความ
 ช่วยเหลือที่ประเทศภายนอกให้แก่สถาบันศึกษาในทางประเทศ ความจริงใน
 ขอนแต่คงให้เห็นถึงความร่วมมือร่วมใจกันทั่วโลก ซึ่งจะมีผลสัมพันธกอนเอง
 มาดงการเงินเพื่การศึกษา และจะมีส่วนกระชับความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม
 ของชาติต่าง ๆ ทั้ล้วนแล้วแต่มีอารยธรรมแตกต่างกันไปด้วย.

ข้อเสนอแนะฉบับที่ ๕๑

เรื่อง

การสอนวิชาศิลปะในโรงเรียนประถมและมัธยม

ที่ประชุมระหว่างประเทศเรื่องการศึกษาประชาชนที่ชน ณ กรุงเจนีวา โดยองค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติและสำนักงานการศึกษาระหว่างประเทศ เริ่มประชุมเมื่อ วันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ นับเป็นสมัยการประชุมครั้งที่ ๑๘ ได้ตกลงรับข้อเสนอแนะเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ดังต่อไปนี้

ที่ประชุม ได้พิจารณาถึงศิลปะการศึกษา (art education) ซึ่งมีปรากฏการณ์เกี่ยวข้องของกิจกรรมของเด็กอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นทางอันสำคัญนำไปสู่การศึกษาเกี่ยวกับความงาม ความปราศเปรื่องและศีลธรรม และยังช่วยให้ครูสามารถค้นพบว่าเด็กมีความคิดอ่าน ความรู้สักอย่างไร ตลอดจนสังเกตเห็นความสามารถพิเศษในแง่ศิลปะของเด็ก

พิจารณาเห็นว่าในการศึกษาเดาเรียน การประกอบอาชีพ การใช้เวลาว่างให้เพลิดเพลิน ความชำนาญและความเข้าใจอันดี ทั้งอาศัยการศึกษา ศิลปะซึ่งกระตุ้นเตือนให้เกิดความสนใจอย่างซาบซึ้งในความงามของธรรมชาติของชีวิต ตลอดจนการประดิษฐ์และศิลปกรรม

พิจารณาเห็นว่า ศิลปะคือปัจจัยอันสำคัญของการศึกษาซึ่งส่งเสริมวิวัฒนาการของบุคคลิกภาพในทุกด้าน และเห็นทางอันสำคัญซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจลึกซึ้งถึงสิ่งแท้จริง

พิจารณาเห็นว่า วิชาศิลปะ (visual arts) มีความสำคัญเช่นเดียวกับศิลปะในด้านอื่น ๆ คือ ช่วยส่งเสริมความไว้วางใจและความเข้าใจที่ระหว่างมนุษย์

พิจารณาเห็นว่า การเพิ่มจำนวนภาพโดยทางการถ่ายภาพ หนังสือโฆษณา ภาพยนตร์และโทรทัศน์ ในปัจจุบันนี้สิ่งเหล่านี้ได้เป็นตัวแทนความเจริญก้าวหน้าด้วยความสัมพันธ์เท่า ๆ กันกับวงการพิมพ์ และทัศนศึกษาของเด็ก (visual education) ควรจะได้รับการส่งเสริมให้กว้างขวางออกไป เพราะได้นำแนะความคิด ปลูกฝังรสนิยมและยังกันความหวนไหวเมื่อได้ริยความกระตือรือร้นจากสิ่งตามองและความน่ารังเกียจ

ที่ประชุมจึงขอเสนอข้อเสนอก่อกระทรวงศึกษาธิการ ของประเทศต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ศิลปะ คือการวาดภาพ เขียนภาพ ขั้นภาพและกิจกรรมอื่น ๆ ที่ทำนองเดียวกัน ควรจะทำการสอนวิชาในโรงเรียน ประถม และควรจัดไว้ในตารางสอนเช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการระบาย ออกในทางความคิดและความรู้สึก และเพื่อเป็นส่วนช่วยในการสอนวิชาอื่น ๆ

๒. ในเมื่อวิชาศิลปะเป็นวิชาที่มีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่น ๆ ก็ควรจะได้เป็นวิชาบังคับในโรงเรียนมัธยมและเป็นวิชาไม่บังคับในโรงเรียนประเภทอื่น

๓. ถึงแม้ว่าจะเรียนวิชาบังคับหรือไม่บังคับ วิชาศิลปะก็ควรจะมี ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรและกิจกรรมอื่น ๆ ในโรงเรียน การนี้จะปฏิบัติได้ ในเมื่อครูคนเคียวทำการสอนหลายวิชา

๔. เพื่อให้ โอกาส แก่เด็ก ที่มี สติ ขณัญญา ฉลาดเป็นพิเศษ หรือที่ มพร สวรรค์ ให้ได้รับพัฒนาการแห่งความสนใจของเขา และเพื่อให้การศึกษา วิชาศิลปะ เป็นวิชาที่เรียนมากขึ้น จึงจำเเนกที่โรงเรียนควรจัดวิชาศิลปะเป็น วิชาประกอบเป็นพิเศษ ให้มีตารางสอนแยกต่างหากเพื่อคอยรับเด็กฉลาดเหล่านั้น จากชั้นต่าง ๆ ได้

๕. เพราะว่่าวิชาศิลปะมีประโยชน์ต่อการศึกษามีความสำคัญต่อการ สอนเกี่ยวกับการฝึกฝนเพื่อความชำนาญ ศิลปะควรได้รับการยกย่องเท่า ๆ กับ วิชาอื่น ๆ

๖. เมื่อจัดทำตารางสอน ควรจัดวิชาศิลปะให้มีเวลาเพียงพอ

๗. เมื่อวิชาศิลปะต้องการตารางสอนเป็นรายบุคคล โดยเฉพาะมากกว่า สอนรวมกันเป็นหมู่ ชั้นที่สอนวิชาศิลปะควรจัดเป็นชั้นเล็กพอที่ครูจะให้ความ เอาใจใส่ต่อนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ทั่วถึง

๘. ในการ จัดหลักสูตร สำหรับวิชาศิลปะ และการ ลงมติ เกี่ยวกับการ เลือกริวิชาสอน ควรจะคำนึงถึงความมุ่งหมายในการสอนวิชาศิลปะอยู่เสมอ และควร พิจารณาความมุ่งหมายดังต่อไปนี้เป็นพิเศษ คือ (ก) ความมุ่งหมายทางการ ศึกษา ได้แก่การปลูกฝังการสังเกต การศึกษาค้นคว้า การระขายอารมณ์ การ ควบคุมตนเอง สมรรถภาพในการทำงานและความสามารถในการ

ที่จะทำงาน คิดต่อรวม กันเช่น หมู เช่น พวก เป็นต้น (ข) ความมุ่งหมายทาง
วัฒนธรรม ได้แก่ การวางแบบแผนรสนิยม การส่งเสริมความเข้าใจในงานในบ้าน
ศิลปะและการยอมรับกันซึ่งงานในบ้านนี้ เป็นต้น (ค) ความมุ่งหมายทางปฏิบัติ
ได้แก่ การหาความชำนาญที่จะเป็นประโยชน์ในโรงเรียน ในชีวิตประจำวัน
และในการประกอบอาชีพ เป็นต้น (ง) ในบ้านการศึกษาตัวเด็ก ได้แก่ การ
ค้นคว้า เด็กมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร โดยศึกษาจากงานของเด็ก เป็นต้น
(จ) ความมุ่งหมายทางสังคม ได้แก่ การปลูกฝังความเข้าใจถึงความสำคัญ
ของศิลปะอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก โดยสนับสนุนให้สนใจและนิยมมันซึ่งศิลปะ
ของชาติอื่น ๆ ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก และการช่วยอบรมกุลบุตรกุลธิดาที่กล้าตั้ง
เจริญเติบโตให้สำนักในมนุษยธรรมและสัมพันธ์ไมตรีระหว่างชาติต่าง ๆ และ
สำนักในสันติสุข เป็นต้น

๙. ควรจะถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะให้มีการสอนที่เป็นระเบียบทั้งภาคทฤษฎี
และภาคปฏิบัติ และวิชาที่ทรงคุณค่าของกิจกรรมของเด็กที่
ประสบในชีวิตประจำวัน

๑๐. ระดับต่าง ๆ ของ ความเติบโตทาง สมอง ของ เด็กและ เด็กวัยรุ่น
เช่นเดียวกับความสนใจของเด็กเหล่านี้ ควรจะได้รับการพิจารณาโดยเพิ่มเติม
หลักสูตรวิชาศิลปะและวิชาสอนวิชาอื่น

๑๑. ในการใช้วิชาสอนและเลือกวิชาให้เรียน ตลอดจนงานที่เป็นแบบ
ฝึกหัดและอุปกรณ์ที่ใช้ ควรจะต้องมีเสรีภาพที่จะจัดสัปดาห์ให้เด็กเลือก
ของท้องถิ่น ความสามารถพิเศษและความต้องการของเด็กเป็นรายบุคคลไป

๑๒. สนับสนุนให้ศึกษาทางระบายอารมณ์ของ คน โดยการ วาดภาพ โดยเสรี (free drawing) การเขียนภาพ การปั้นภาพและกิจกรรมในทำนองนี้ ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อวิสัยทัศน์

๑๓. การสอนศิลปะ ควรกระตุ้นเตือนให้เกิดความเข้าใจโดยควรหันไป ประเพณีทางศิลปะภายในประเทศและตามที่ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

๑๔. ในโรงเรียนมัธยมควรจัดวิชาที่ว่าด้วยควมนิยมในงานศิลปะและ ประวัติของศิลปะไว้ในหลักสูตร การสอนประวัติของศิลปะควรมุ่งให้เป็นแนวทาง ไปสู่ความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับวิวัฒนาการของศิลปะในฐานะที่เห็นส่วนหนึ่งของ ความเจริญของอารยธรรมแต่ละยุคแต่ละสมัย

๑๕. โรงเรียน ต่อจาก ประถม ศึกษา ควร จัดให้มี โรง ฝึกหัดงาน เป็น พิเศษสำหรับศิลปะหัตถกรรม

๑๖. องค์การที่มิอำนาจเต็มของโรงเรียนเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียน ประถมหรือองค์การอื่น ๆ ควรจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ นักเรียนโดยไม่คิดมูลค่า ควรใช้วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น นั้น ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะ มากได้

๑๗. ตำราเรียนและวรรณคดีสำหรับเด็กชายและหญิงควรถือเป็นสิ่งที่มี อิทธิพลอันสำคัญ ในการสอนวิชาศิลปะ เป็นต้นว่า การเขียนเล่มหนังสือ กระดาษ แบบการพิมพ์และภาพประกอบ ควรจะช่วยให้เด็กได้ริ้วความรู้และให้ความ พึงพอใจแก่เด็กในด้านรสนิยมและความคิดในการออกแบบ

๑๘. องค์การที่รับผิดชอบควรจัดให้มีการพิมพ์ภาพจำลอง การพิมพ์แบบ ด้วยภาพถ่ายและภาพยนตร์ สุกแต่จะจำเป็นในการสอนวิชาศิลปะ ในห้อง

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงเป็นประมุขที่ทรงพระวิ
 ศาสตร์และท่วงท่าที่งดงามในศิลปะ ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ ที่นักเรียนจะใช้
 ฝึกหัดได้

๑๙. โรงเรียน ควร จัดสิ่งแวดล้อม ภายในโรงเรียน เองให้มีระเบียบ
 และส่งเสริมความเข้าใจในศิลปะ การนี้ ได้แก่ อาคารเรียน สนามเล่น สวน
 การจัดภายในห้องเรียน เครื่องเรือนและการดูแลรักษาความสะอาดเป็นต้น

๒๐. เด็กนักเรียนควรมีส่วนช่วยเป็นรายบุคคลหรือเป็นหมู่เป็นพวกใน
 การบำรุงรักษาและตกแต่งประภคย์ประจำโรงเรียน ตลอดจนกิจการงาน ตลอดจน
 หรืองานรื่นเริงของ โรงเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

๒๑. ความนิยมของเด็กชายเด็กหญิงที่มีต่อศิลปะ จะเจริญขึ้นได้
 โดยการนำให้เด็กคุ้นเคยกับศิลปะที่ลือชื่อในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น ห้องแสดง
 ศิลปะวัตถุ พิพิธภัณฑ์ อาคารที่สร้างขึ้นอย่างมีศิลปะ ศิลปะต่าง ๆ ที่เอกชน
 รวบรวมไว้ หัตถกรรมและอุตสาหกรรม ศิลปะที่มหาชนนิยมและศิลปะพื้นเมือง
 ตลอดจน ความงาม ของ ชนรรมชาติ และ การพาเด็กไป ชมงานแสดงศิลปะในต่าง
 โอกาส รวมทั้งพาไปชมภาพยนตร์ และงานอื่น ๆ

๒๒. ระเบียบเกี่ยวกับการหมุนเวียนศิลปะวัตถุที่จัดของตามแบบ หรือ
 ที่ทำไม่ซ้ำแบบของ โรงเรียนต่าง ๆ ควรได้รับการสนับสนุน

๒๓. นอกจาก นี้ใครจะขอ ร้องให้ องค์การที่มีอำนาจเต็ม ใน การศึกษา
 ได้ตรวจตราวิธีการจัดตั้งภัณฑารักษ์ในโรงเรียน ซึ่งเท่าเทียมกับอุปกรณ์การ
 สอนอันที่เลิศสำหรับครูที่สอนวิชาศิลปะ การรื้อทิ้งคงกล่าวข้อมจะทำให้การจัด

หลักสูตรทางไปรษณีย์สำหรับเด็กและผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ไกลจากศูนย์กลาง
วัฒนธรรมทางศิลปะไว้รับความสะดวกด้วย

๒๔. เช่นเดียวกับสื่อสัมพันธ์อื่น ๆ การใช้ภาพยนตร์ซึ่งเช่นวิธีการที่
กำลังแพร่หลายทั่วโลก เป็นสื่อสัมพันธ์แสดงศิลปะ แฉ่งข่าวและปลูกฝัง
ความคิด สิ่งเหล่านี้ทำให้ครูของเผชิญกับปัญหาซึ่งจะต้องได้รับความเอาใจใส่
อย่างดี ควรใช้ภาพยนตร์ที่ดีสำหรับเด็กในระหว่างเวลาเรียนและนอกเวลา
เรียน เพื่อฝึกหัดให้เจริญรุ่งเรืองของความคิดของคนโตลูกทองและมรดกอันดี
เกี่ยวกับภาพยนตร์

๒๕. การแสดงงาน ของนักเรียนไม่เพียงแต่จะแสดงในที่ของตน หรือ
ประเทศของตนเท่านั้น หากแต่ควรให้มีการแลกเปลี่ยนระหว่างชาติกันด้วย

๒๖. องค์การที่มีอำนาจเต็มในการวิจัยคิดชอบควรจะเอาใจใส่เป็นพิเศษ
สำหรับเด็กที่มีความสามารถเป็นพิเศษในทางศิลปะ และดูแลให้เด็กผู้นั้นได้รับ
การแนะนำอย่างดีที่สุดและได้เรียนวิชาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับเขา

๒๗. เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของประถมศึกษาโดยทั่ว ๆ ไป และความ
เกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิดระหว่างวิชาต่าง ๆ ย่อมจะเห็นได้ว่าครูประจำชั้นควร
จะเป็นผู้สอนวิชาศิลปะ

๒๘. ครูสอนวิชาศิลปะในชั้นมัธยมควรคัดเลือกเอาผู้ที่มีความสามารถ
ไม่เฉพาะแต่ในวิชาศิลปะและทางเทคนิคเท่านั้น แต่ควรมีความสามารถใน
การสอน และมีความชำนาญด้วย

๒๙. ทักษะเกี่ยวกับศิลปะของครูประถมศึกษาในอนาคตเห็นเป็นสิ่งสำคัญ
ยิ่ง การฝึกหัดสอนเกี่ยวกับศิลปะ การสอนประวัติศิลปะและมรดกในศิลปะ
ตลอดจนวิธีการคิดลายมือควรจะรวมไว้ในหลักสูตร โรงเรียนฝึกหัดครู

๓๐. ครูสอนวิชาศิลปะในชั้นมัธยมควรได้รับการอบรมให้เท่าเทียมกับ
ครูที่สอนวิชาอื่น ๆ ทั้งมีสถานะและสิทธิเท่าเทียมกันด้วย

๓๑. ในการอบรมครูชั้นประถมและชั้นมัธยม ควรให้เรียนรู้หลักจิต
วิทยาเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจิตวิทยาที่เกี่ยวกับกระบวนการระบายอารมณ์อย่าง
เต็มที่ของเด็ก

๓๒. อาจารย์เรียนและภายในอาคารเรียน ของโรงเรียนฝึกหัดครู ควร
ตกแต่งและประดับประดาอย่างมีศิลปะ เพื่อประกอบเป็นสิ่งแวดล้อมในเชิงศิลปะ
สำหรับผู้ที่จะเป็นครูในอนาคต การพานักเรียนฝึกหัดครูไปเยี่ยมชมอาคาร
ที่งดงามในแง่สถาปัตยกรรมและศิลปะ หรือไปในงานแสดงศิลปวัตถุ ตลอดจนไปชม
งานของนักเรียน ย่อมจะช่วยให้ นักเรียนฝึกหัดครูได้ รัยประโยชน์อย่าง
กว้างขวางในเมื่อออกไปเป็นครู

๓๓. ควรจัดให้มีการแสดงงาน ของ นักเรียนที่ รวบรวมสะสมไว้นับแต่
เข้าโรงเรียนอนุบาลจนถึงชั้นสุดท้าย การแสดงนี้ควรจัดขึ้นในโรงเรียนฝึกหัด
ครูเพื่อแสดงตัวอย่างวิชาศิลปะทั้งใหม่และเก่า ควรรวบรวมงานของเด็ก
ต่าง ๆ จากประเทศอื่น ๆ ด้วย วัตถุที่รวบรวมไว้เหล่านี้อาจจะใช้ในการหมุน
เวียนคงที่โดยขยายไว้ในข้อ ๒๒ โค้ดด้วย

๓๔. การสอนวิชาศิลปะควรได้รับคำแนะนำ จากองค์การที่มีความสามารถ
ในทางศิลปะหรือผู้ที่มีความรู้พิเศษในทางนี้ ถ้าทำเช่นนั้นไม่โดยรบกวนที่ปรึกษา
ต่าง ๆ ควรจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิชาศิลปะมากที่สุดเท่าที่จะมากได้
และส่งเสริมให้ก้าวหน้าเท่าที่จะเป็นไปได้

๓๕. ควรส่งเสริมให้มีการ ประชุมอบรมและ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ สำหรับ ผู้ที่ กลับเข้ามาเรียนอีกทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ เพื่อช่วยให้ครูสอน วิชา ศิลปได้ ชักเงลา ความ รู้ ของ คน ใน วิชา ที่ คน นั้น ได้ ให้ กัน สมัย ตาม ความ เปลี่ยนแปลงของทัศนคติต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนวิชาศิลปะ และเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาที่ทุก ๆ คนสนใจร่วมกัน

๓๖. ควรให้ทุนแก่ครู ใต้ท้อง เทียวและ พนักงาน เพื่อให้มีโอกาสศึกษา ศึกษาศาสตร์ของตนเองถึงคิดปฎิบัติทางประวัติศาสตร์ ได้ ศึกษาศาสตร์ในสมัยปัจจุบัน และวิธีการสอนในต่างประเทศ

สารบัญ

หน้า

รายชื่อประเทศที่เข้าร่วมในการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการ
ศึกษาประชาชน ๑๙๓๔ - ๑๙๕๕

คำแถลงประกอบเอกสารเผยแพร่การศึกษา

ข้อเสนอนั้น:

ฉบับที่ ๑	การศึกษามากับและการเขียนอายุที่จะพ้นการศึกษา ภาคนี้ให้สูงขึ้น	๑	✓
ฉบับที่ ๒	การเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	๕	
ฉบับที่ ๓	เศรษฐกิจในด้านการศึกษาประชาชน	๘	✓
ฉบับที่ ๔	การฝึกหัดครูโรงเรียนประถมศึกษา	๑๒	
ฉบับที่ ๕	การฝึกหัดครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	๑๗	
ฉบับที่ ๖	สภาการศึกษา	๒๐	✓
ฉบับที่ ๗	การจัดองค์การโรงเรียนพิเศษ	๒๒	✓
ฉบับที่ ๘	การจัดองค์การศึกษาในชนบท	๒๖	✓
ฉบับที่ ๙	ระเบียบควบคุมการก่อสร้างอาคารเรียน	๓๑	

ฉบับที่	๑๐	การตรวจโรงเรียน	๓๕
ฉบับที่	๑๑	การสอนภาษาญี่ปุ่น	๔๐
ฉบับที่	๑๒	การสอนวิชาจิตวิทยาในการฝึกหัดครู	๔๔
ฉบับที่	๑๓	เงินเดือนครูโรงเรียนประถมศึกษา	๔๗
ฉบับที่	๑๔	การสอนภาษาโบราณ	๕๒
ฉบับที่	๑๕	การแต่ง การใช้และการเลือกแบบเรียน	๕๖
ฉบับที่	๑๖	เงินเดือนครูโรงเรียนมัธยมศึกษา	๖๐
ฉบับที่	๑๗	การจัดการศึกษาระยะก่อนเข้าเรียน	๖๕
ฉบับที่	๑๘	การสอนภูมิศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา	๗๐
ฉบับที่	๑๙	ความเสมอภาคเพื่อเข้าเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา	๗๔
ฉบับที่	๒๐	การสอนสุขศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาและ โรงเรียนมัธยมศึกษา	๗๗
ฉบับที่	๒๑	การจัดอุปกรณ์การเรียนให้เปล่า	๘๒
ฉบับที่	๒๒	การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา	๘๖
ฉบับที่	๒๓	การสอนเขียนลายมือ	๙๐
ฉบับที่	๒๔	การก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างชาติ ในหมู่เยาวชนและการสอนถึงเรื่ององค์การนานาชาติ	๙๔
ฉบับที่	๒๕	การขยายบริการจิตวิทยาในการศึกษา	๙๘
ฉบับที่	๒๖	การสอนภูมิศาสตร์ เพื่อเป็นทางส่งเสริมความ เข้าใจอันดี	๑๐๒

ฉบับที่ ๒๗	การนำธรรมชาติวิทยาสอนในโรงเรียนประถมศึกษา	๑๐๔
ฉบับที่ ๒๘	การสอนอ่าน	๑๐๕
ฉบับที่ ๒๘	การแลกเปลี่ยนครูระหว่างชาติ	๑๑๓
ฉบับที่ ๓๐	การสอนการฝีมือในโรงเรียนมัธยมศึกษา	๑๑๗
ฉบับที่ ๓๑	การนำวิชาคณิตศาสตร์สอนในโรงเรียน ประถมศึกษา	๑๒๒
ฉบับที่ ๓๒	การศึกษาประเภทบังคับและการขยายเวลาการศึกษา ประเภทนี้	๑๒๖
ฉบับที่ ๓๓	อาหารของโรงเรียนเสือและผ้า	๑๔๘
ฉบับที่ ๓๔	สิทธิของสตรีในการศึกษา	๑๔๕
ฉบับที่ ๓๕	การสอนธรรมชาติวิทยาในโรงเรียนมัธยม	๑๕๕
ฉบับที่ ๓๖	การฝึกหัดครูประถมศึกษา	๑๖๔ ✓
ฉบับที่ ๓๗	ฐานะของครูประถมศึกษา	๑๘๑ ✓
ฉบับที่ ๓๘	การฝึกหัดครูมัธยมศึกษา	๑๘๓ ✓
ฉบับที่ ๓๘	ฐานะของครูมัธยม	๒๐๒ ✓
ฉบับที่ ๔๐	การเงินเพื่อการศึกษา	๒๑๒ ✓
ฉบับที่ ๔๑	การสอนวิชาศิลป์ในโรงเรียนประถมและมัธยม	๒๒๘

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ตรา

นายท่าช สัตวทนต์ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

• มีนาคม ๒๔๕๕